

அ மி ர் த ச ா க ர னா

இயற்றிய

யா ப் ப ரு ங் க ல ம்

பூலம்

(பழைய விருத்தியுடைய)

ராவ் பஹதூர் - ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்

எப். ஆர். எச். எஸ். (லண்டன்.) எம். ஆர். ஏ. எஸ். (லண்டன்.)

[சென்னை சர்வகலா ஸாலையின் தமிழ்க் கல்விச்சபை, தமிழ் வியாச சபை

இவற்றின் அங்கத்தினர். சென்னை 'கலவி' இலாகாவைச்

சேர்ந்த 'டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டி' அங்கத்தினர். சென்னை

'ஸ்கூல்புக் அண்ட் லிட்டரேச்சர் சொசைட்டி'

தமிழ்க் கமிட்டி அங்கத்தினர்]

பதிப்பித்தது.

[பகுதி-2.]

“எண்ணென்ப வேலை யெழுத்தென்க லிவ்வெண்ணெங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு” — திருக்குறள்.

சென்னை :

1917

[ரிஜிஸ்டர் செய்ய்தது.]

தாம்ஸன் கம்பெனிபாராஸ தமது 'மினோவா' அச்சககூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முன்னுரை

“ஏரண முருவம் யோக மிசைக்கண்ச கிரதஞ்சாலந்
தாரண மறமே சுதந் தம்பநி நிலமுலோசம்
மாரணம் பொருளென் றன்ன மானநூல் யாவும்வாரி
வாரணங் கொண்ட தநதோ வழியழிப பெயருமான”

என்று சாம ஏககிபு புலம்புமாறு, எத்தனையோ அருகத்தி நூல்கள் கருக்கடலுக் கிரைடாகியும் கனலுக்கனையாகியும் அழிந்து விட்டன. எஞ்சி யுள்ளன சிலவும் ஆதாரபாரிணிக் கரைபுன யாடபடங்க் கரைத்த வரு கினறன். அகநானம் கரையும் நூல்களைக் கரைந்தொழிப விட்டால், அச்சிடப் பில்லென்றுத்த வேண்டிம் என்ற பேரவாக் கொண்டு, மச்சலற் கரிப பெருமை வாடந்தும் காலகதியாற் செல்லுக்கிரையாகி வாராசினற் துபவியாபருகல் வீருத்திபை அச்சிடலாய்ந மென்பத் இந்நூலின் முதற்பகுதியின் கண் உள்ள பதிப்புரையில் கூறப்பட்டது. இப்பகுதியோடு இந்நூல் முற்றுப் பெறுகின்றமையின், பெயரளவில ன்னறுவிடம் சிலவிலிருத் ஒருநூல், ஏதோ ஒருவகையில் உருபெற்றுநிலைத்து விட்டதென்று அறிந்த உள்ளம் உவப்பெய்துகின்றது.

இனி, இந்நூல் முதற்பகுதியின் பதிப்புரையில் இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாறு ஆராயப்பட்டன. ஆதலால், இவ்விரண்டாம் பகுதியின் முன்னுரையாகக் கூறக் கிடப்பன இந்நூலின் காலம் முதலிய சிலவே.

இவ்வியாபருகலத்தின் இறுதிச் சூத்திரம் வீரசோழிய உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பது, முன்னமே குறிக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் என்று பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் என்னும் அரசன் காலத்தில் அவனபெய ரால் வீரசோழியம் என்னும் நூல் இயற்றப்பெற்றதென்பது அந்நூலினினதே அறியக்கிடப்பதொன்று. அவ வீரசோழன் க. ப. 1064 முதல் 1070 வரை அரசாண்டவன் என்று சரித்திர ஆராய்ச்சிடால் தெரிபவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம் இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலம் மாதல வேண்டிம். அதன் உரையில் யாபருகலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால், யாபருகலத் தின் காலம் வீரசோழியத்தின் காலத்திற்கு முற்பட்டதாகல் அவ்ணக்கம்யன்றி பிற்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினாறுவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே யாபருகலத்தின் காலத்திற்குக் கீழ்வரமாகும்.

மென்பது முன்னர்ச் சுட்டப்பட்டது. ஆகவே, இந்நூலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்கும் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலம் சுற்றேறக்குறைய பத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணிதக்கதது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இந்நூலின் காலத்தைச் சிந்தாமாறிய முற்பட்ட முல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி மடன்படுமென்பதில் குபமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் குத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகச் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'மிறை நெடுமுடிச் சுறைமடற் றர னார் பெயர் மகிழ்த் த பேராசிரியர்' எனவும் 'சீர்மலிந்த உராகடையோன் பேர் 'மகிழ்த் த பேராசிரியர்' எனவும் இன்னும் பலவாறாகவும் இவ்விருத்தியுரை சாரரால் சிறப்பித்துச் கூறப்படுகிறது. இங்ஙனம் வரும் அடை மொழித் தொடர்களுள்லாம் சிவபெருமானைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன யாம் அறிந்த அளவில், இந்நூலைத் தவிர்த்துப் மற்றநூல்களில் பேராசிரியர் எனக் குறிக்கப்படுவோர் இருவர் உளர். ஒருவர் இளம்பூரணர் முதலான உரையாசிரியர்களாற் சுட்டப்படும் ஆக்கிரையன் பேராசிரியன் என்பார். மற்றவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையயற்றிய பேராசிரியர். விருத்தியுரையும் கூறப்பட்ட பேராசிரியர் இவ்விருவருள் ஒருவரேயோ, அன்றிப் பிறர் ஒருவரோ என்பது அறியத் தக்கது. தொல்காப்பியம் செய்யுளியலுரையால் தெரிபுக கிடக்கும் பேராசிரியர் கொள்கைகள் சிலவற்றோடு, இவ்விருத்தியுரையிற் காண்ட பேராசிரியர் குத்திரங்கள் மாறுபடுகின்றன. அதுகொண்டு எண்ணிச் சுட்டப்பட்டவர், தொல்காப்பியத்திற் குரையயற்றிய பேராசிரியர் அல்லவென்பது துணியப்படும்.

இனி, 'சென்னை ராஜாங்கத்தார் உத்தரவின்மேற் பிரசுரிக்கப்பட்ட தமிழ் எட்டுப்பிரதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தினின்ற' எடுக்கப்பட்டு இந்நூலின் முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள யாப்பருங்கல விருத்தியைப் பற்றிய ஆங்கில வியாசத்தில், இந்நூலிற் சுட்டப்படும் பேராசிரியர், கடைச்சங்கப் புலவரும், காவியல் ஆசிரியருமான இரையனார் என்பவராக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் அவ்வியாசத்தையன்றி வேறு காணுவது அரிது. அதுகிடக்க. இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் என வருமிடங்களிற் சில எடுகளின் பாடம் 'மயேச்சுரர்' என்று காணப்படுகின்றமையின், அப்பேராசிரியர்தம் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்று எண்ண இடமுண்டு. மயேச்சுரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களுள் ஒன்று தலும், பேராசிரியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழித் தொடர்களுள்லாம் சிவபெருமான் பெயரையே குறிப்பனவதாலும், இக்கூற்றை வலியுறுத்தும். அன்றியும், மயேச்சுரரால் யாப்பிலக்கணம் ஒன்று இயற்றப் பட்டுள்ள தென்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிரவுரையில் 'மயேச்சுரர் யாப்பே

போல உதாரண மெடுத்தோதி' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு அறிவலாகும். டாட்டருகசலச் சாரிசையுரையில் மயேச்சுரர் குத்திரங்களாகக் காட்டப்பட்டனவற்றில் சில, இவ்விருத்தி யுரைகாரரால் பேராசிரியர் குத்திரங்களெனச் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விருத்தி யுரைகாரர் பேராசிரியர் எனச் சிறப்பித்துக்கூறிய சமயேச்சுரர் என்னும் ஆசிரியரையே என்று நாட்டுவதற்கு இஃதொன்றே போதிய சான்றாகுமனரே. இதன் உண்மை எவ்வாறிருப்பினும், இப்பேராசிரியர் விருத்தி யுரைகாரரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவரென்பதில் ஐயமில்லை. இது கிறக.

இவ்விருத்தியுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட நூற்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலிட விடக் குறிப்ப, முகந்தே முகத்தே சோக்கப்பட்டென்ன ஆங்கில வியாசத்திற் காணலாகும்.

சங்க காலத்து உச்சங்கிட டாப்பு வகைகளையும், பிற்காலத்து அவையடைந்த மாறுதல்களையும் ஆராய்வதற்கு அடையும் தமிழறிஞர்கள், இந்நூலையும் தொல்காப்பியம் செட்டியுள்ளமையும் ஒருங்காராய்தல் சாலப் பயன்றருவதொன்றும். நிற்க.

இந்நூல் இனிது முடிபுமாறு தோன்றாத் துணையாய உடனிருந் துவதிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெங்களால் வழிபடுகின்றனம்.

‘குணநாமக குற்றநாடி அவற்றண

மீனையடி மீது கொள்’

ஒழிபியல்

[தனிச்சொல் நீங்குமீட்ட.]

94. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்லும்
திருதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின, மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்
குத் தனிச்சொல் நீங்குமீட்ட உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதனபொருள்: அடிமுதற்கட் செய்யுளாகத்துப் பொருளைத்
தழீஇத் தனியே நிற்பது தனிச்சொல் எனப்படும்; அது வஞ்சிப்
பாவின் ஈற்றினகண்ணும் வரப்பெறும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

‘இறுதியும் வஞ்சியு ளியலுமென்ப’ என்னும் உடமைபால் தனிச்
சொல் இடையும் வஞ்சியுள நிற்கப்பெறும் எனக்கொள்க. அல்ல
துடம் பிறகு மிவ்வாறே சொன்னா; என்னை ?

“உறப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியும்
மறுக்கப் படாத மரபின வாகியும்
எழுவா யிடமா யடிப்பொரு ளெல்லாம்
தழுவ நடப்பது தானறனிச சொல்லே”

“வஞ்சி மருக்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே”

என்றா காக்கைபாடினியார.

“தனியே,
யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்லும்
திருதியும் வஞ்சியு ணடக்கு மென்ப”

என்றார் அவிநயனார்.

தனிச்சொல்லைக் கூன் என்று வழங்குவாருமுளர் எனக்கொள்க;
என்னை ?

“அடியினிற் பொருளாத தானினிது கொண்டு

முடிய சிற்பது கூனென மொழிப”

“வஞ்சி யிறுதிபு மகு மதுவே”

“அசைகூ ஓகு மென்மஞர் புலவா”

என்றா பல்காபனு ராகலானும்,

“தானே யடிமுதற் பெருளபெற வருவது

கூனென மொழிப குறிபுணர்ந் தோரே”

“வஞ்சி யிறுதியும் ஁ரையா ரென்ப”

என்றார் நத்தத்தன ராகலானும் எனக. வரலாறு:

“உதுக்காண், சுரந்தானு வண்கைச *சுவாணமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழ் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்தை யசல்வது போல வீருணீகக
மின்னு மளித்தேர் மழை”

என இவ்வெண்பா அடிமுதற்கண் ‘உதுக்காண்’ எனத் தனிச்சொல்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“அவரே, கேடில் வீழுப்பொருடருமார் பாசிலை

வாடா வள்ளியக காழற் தோரே

யானே, தோடா ரெல்வளை ளெகிழ வேங்கிப்

பாடமை சேக்கைபுட் படர்கூந் திசினே

அனன ளளிய ளென்னுது மாமழை

இன்னும் †பெய்ய முழுகி

மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே” (குறுந்-216.)

என இவ்வாசிரியத்துள் ‘அவரே’ எனவும், ‘யானே’ எனவும் கூன்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“உலகினுட், பெருந்தகையா பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ‡சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகிற்கோ ரொப்பாழித் தோன்றுவே”

* ‘சுவணமாப் பூதன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘பெய்யும் முழுகும்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘சிறப்பென்னும்’ என்பதும் பாடம்.

இக்கலிபுத்தரகண் ‘உலகினுள்’ எனத் தனிச்சொல் வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

“உலகே, முற்கொடுத்தாற் றசொல்லம்
பிற்கொடுத்தா முற்கொளவும்
உறுதிவழி யெழுந்தருள்
அதனால்,
நற்றிற் றாடுத னன்னை
பற்றற் றாவையும் பரிவறத் துறந்தே”

என இவ்வஞ்சிப்பாவி னடிமுதற்கண் ‘உலகை’ எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

“தாழ்நும பிணர்த்தடக்கை”† எனனும வஞ்சிப்பாட்டினுள் அடிமுதற்கண் “வென்றியான” எனவும், “அதற்கொண்டும்” எனவும் சீராகுந் வந்தன

“மாவழங்கலின் மயக்குறறன, வழி” என வஞ்சியினிற் றத் தனிச் சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ‘கலங்கழாலிற்—யுறை—கலக்கா னாதே” என வஞ்சியடியின் நதி ‘துறை’ எனத் தனிச்சொல் வந்த வாறு.

“காமா கடுமபுனல்”‡ எனனும குறிஞ்சிக் கலியுள், “சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே” என ஓரடியாற் றனிச்சொல் வந்தவாறு; ஓரடி யாலுங் கலிக்கண் தனிச்சொல் வரப்பெறுமாகலின். என்ன?

“வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பான் மிகுதியின் வருவன வெல்லாம்
வஞ்சி யுரிசசீர் விரவினும வெண்பா
வருகன தனிச்சொ லைச்சீ ரடியே”

என்றாகலின்.

‘அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்
இறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப’

* ‘ஒழுக்குமே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நாடுக நன்மை’ என்பதும் பாடம்.

‡ இசெய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

§ இசெய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

எனறாதுங் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். 'அஃது' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னையோ வெனின, நான்கு பாவின் அடிமுதற் கண்ணுஞ் சீர கூனாவரப்பெறும் எனபாராயினும், வஞ்சியடியின் முதற்கண் அசை கூனாய் வருவதும், உகர ஈறுகிய நேரீற்றியறசோ கூனாய் வருவதுஞ் சிறப்புடைய; வஞ்சியடியின் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாய் வருவதனரிச சீர கூனாய்வாராது; ஆண்டும உகரவீறு கிய நேரீற்றியறசோ அருகிக் கூனாய் வரவும் பெறும்; அச்சோ அல் லாப்பாவின் அடிமுதற்கண் அருகியல்லது கூனாய் வாராது; கொச்ச கக் கலியுள் ஓரடி கூனாய் வருமாயினுஞ் சிறப்பில்லை; வெண்பா ஆசிரி யம கலி என்னும் இவற்றின் அடியுள் இடையும் இறுதியுள் கூன் வரப் பெறுதென்பது அறிவித்தறகு வேண்டப்பட்டது.

வரலாறு: "அடி, யதாசோதலி நகஞ்சிவந்தன" எனவும்; "மா, வேறித்தானிடங் காட்ட" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் 'அடி' எனவும், 'மா' எனவும் அசைகூனாய் வந்தவாறு. "வேந்து, வேரல வாங்கிப் பிடித்துருத்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந் தகன்றன" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் உகரவீறுகிய நேரீற் றியறசோ கூனாய் வந்தவாறு. வஞ்சியடியிதுதி அசை கூனாய் வந்தன மேற்காட்டின வெனக்கொள்க.

"வடாஅது, பணிபடு நெடுவரை வடக்குந் தெனாஅ
துருசெழு குமரியின் நெற்குங் குணாஅது
கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங் குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின குடக்குங் கீழ்து
முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கடடி னீர்நீல
சீவப்பின் கீழு மேல" (புறம்-6.)

என்னு மாசிரியத்தூள், அடிமுதற்கண் 'வடாஅது' என வுகரவீறுய நேரீற்றியறசோக்கன அருகிவந்தது. பிறவறுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. வஞ்சியல்லாப் பாக்கள அடி இடையும் இறுதியும் கூன் வாராதவாறு மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளங் கண்டு கொள்க.

"அடிமுதற்க ணன்கிறகுஞ் சீர்க்கு மாசும்
இடைக்கடையும் வஞ்சிக் கசை"

என்றா முளர்.

(க்)

[புறநாடகம்]

95. திரனிறை முதலாகப் பொருள்கோட் பகுதியும்
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்
எழுத்த லிசைபை யசைபெறுத் தியற்றலும்
வழுக்கா மரபின் வகையுள் சோத்தலும்
அம்மை முதலிய வாழ்ந் தான்மையும்
வண்ணமும் பிறவும் மரபுள் வழமைத்
திண்ணித் தட்டத் தோள்களியோர் கடனே.

இஃதென்னுதலிறே வேனின, மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுட்
கட்கெல்லாம் எய்தியதோ புறநாடையிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

இதனபொருள் : திரனிறை முதலாகப் பொருள்கோளும்,
அறுவகைப்பட்ட சொல்லினது விகாரமும், எழுத்தல்லாத களவியை
யசைபெறுத் தியற்றலும், வகையுள் சோத்தலும், அம்மைமுதலா
கிய எட்டு யாப்பலங்காரமும், வண்ணங்களும், மற்றொழிந்தனவும்
வரலாற்று முறைமையோடும் பொருத்த நடாத்துதல் புலவா கடன்,
என்றவாறு.

திரனிறை முதலாகிய பொருள்கோட் பகுதியாவன : திரனிறை
யும், சுண்ணமொழிமாற்றம், அடிமறிமொழிமாற்றம், அடிமொழி
மாற்றம், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புணல்பாற்றுப் பொருள்
கோளும், அனைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்
கோளும், கொண்டுக்கூட்டுப் பொருள்கோளும் என விவ்வொன்பது
மெனக்கொள்க.

அவற்றுள், திரனிறைப்பொருள்கோள இரண்டு வகைப்படும்:
பெயர் திரனிறையும், வினை திரனிறையும் என.

அவற்றுட் பெயர் திரனிறை வருமாறு:

“கொடிகுவன் கொட்டை துசப்புண்கண மேனி
மதிபவளம் முத்த முகம்வாய் முறுவல்

* ‘தெளிந்திசினோர் கடனே’ என்பதும் பாடம்.

பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்கே சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்”.

எனவும்,

“பொறையன் செழியன் பூந்தார வளவன்
சொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடத்தை
பாவை முதத் மாயிதழ்க் குவளை
மாயோண முறுவன மழைப்பெருக கண்ணே”

எனவும்,

“கடைசெப்பும டேயுந் கதிர்முலையுந் தோளும்
இடைசெப்பி னேர்கொடி யன்ன—நடைசெப்பில்
வண்டுவாழ் கூந்தலாள் வாயு மடநோகும்
தொண்டைமா னுறை மகட்கு”

எனவும்,

“வாக்கு முகந்தேன மலர்க்கமலம் வண்குவளைப்
பூக்குறும்பை டேய்கண் புணாமுலையோ—நோக்கல்குல்
மானறோ மயிந்தன் மணியருவி வேங்கடத்துத்
தேனறோ குறவர் மகட்கு”

எனவும்,

“பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு புட்கொடி
வாய்மையே லாழிப் படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றிக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு”

எனவுங் கொள்க.

இனி, எழுத்துமாறு நிரனிறை வருமாறு:

“காமவிதி கண்டுக மென்மருககுல் செய்யவாய்
தோமி துகடினி சொல்லமுதந்—தேமலர்க்
காந்தன் குறும்பை கனக மடவாள்ளை
யேந்திளக கொங்கை யெழில்”

இஃது எழுத்தாற் கொள்ளுமாறு: காவி கண்ணென்றும், மதி
முகமென்றும், துடி மருககுல் என்றும், கனி வாய் என்றும் விடுக்க.

இனி, வினை நிரனிறை வருமாறு:

“அடல்வே லமர்நோக்கி ன்னமுகக கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்

கடலுந் கணையிருந் மாமபலும பம்புந்
தடமதிபு மாமெனறு தாம”

எனவும்,

“காதுசேர் தாழ்குழையாய் கணனித் துறைச்சோபப்
போதுசேர் தாமராப் போச்செழிய—நீதியான
மண்ணமிாத மகசையாதோண் மாற்றுகை யேற்றாகு
துண்ணிய வாய் பொருள்”

எனவும்,

“உண்டுந் துதைத்தழித் தாதிக்காத தேற்றளந்து
கொண்டெடுத்து வாடபோழ்து செனறாகிக்—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடஞ் சோகோடன கீரகிலம்
பூமலைமா தூதமிாத நஞ்சு”

எனவும்,

“இறுத்தொசித் தட்டுதைத் தேர்திப்போழ்த் தாழிப்
பறித்தெறிந் தூரத்தணைத்து காததான—செறுத்த
விடைகுருந்த மல்ல னுருளமாலை மாசு—த்துப்
படைவிளவு புட்பாம் பினம்”

எனவும்,

பேய்முலை வியன்னாலம் பூங்குருந்த மதவேழம்
வைமருப் *பெழிலேறு வாட்கண்ணூர் குரவைச்சி
ருண்டானு மளந்தானு மொசித்தானு காததானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானும் கொடியுவணத் தவனரோ”

எனவும் இன்ன பிறவும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

இனி, முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை
என்று வேண்டுவாரு முளா.

அவற்றுண் முறைநிரனிறை வருமாறு:

“பிரமன்மால் பிளுகி யிந்துப் பேரிருள் செமமை பீதம்
விரவலில் வெண்மை வட்ட மிக்கமுக் கோண நாதகோண
வரிசிலை வாபு வணனி மாநிலம் வருண ராசன்
பரவல மெடுத்த வேந்த விழித்தலே கெடுத்த லாமே”

* ‘பொழிலேறு’ என்பதும் பாடம்.

“ஐருணர்நம் உயோயம் உய வெத்ப்புதல் பிரமன் யல்கான்’
எர்நிர் சோணாஞ் சேமடை யேந்நனமா லீரேபை யாகும்
பெருக்கலு சதுரம் உதம ப்னிகிகோ ளிஷழத்த லல்கோன
உருணன்டிற் நவள மீது மாறறுதல வகாரம் வித்தே”

“புள்ளிப் பெருமே சுடாந்தி போர்க்குலிசம்
வள்ளிதழுத தாமனையும் வைக்கவும் மண்டலத்தே
மண்டலத்தைப் பள்ளின வதனழுத லாகக்
கொண்டெழுதியச சித்தப்பக குணறுக கொடுவிடமே”

எனவும்,

உடிமுழை தானோ நதி மணிமிட றுதி யாகப்
பலிபனி கந்தி முந்தி பருதிடரு சைமென நினை
உடிவடை வயின தேயன வலிமிரு நகுலன் குக்கில்
இடியுரு மேறறே டினை விடயந்தவ னுகத் தானே”

எனவும்,

“முநிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண வேய்த்தோ ளவட்கு”

எனவும்,

“வாய்பவளம் வேய்த்தோண மருககு விளவஞ்சி
யாய்மலர்க் கோதை யவட்கு”

எனவும்,

“ஆனை யூற்றின் மீன்சுவைய் னைசுண மிசைய் னளிநாற்றத்
தேனைப் பதக்க முருவக்கண் டிடுக்க னெய்து மிவவனைத் துங்
கான மயலஞ் சாயலார் காட்டிக் கெளவை விளைத்தாலும்
மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே”

எனவும்,

“மலைமுலை கிராடை மாரிமென் கூந்தல்”

எனவும், இன்னவை பிறவும் முறைநிரனிறை. பிறவும் வந்தவழி
கண்டுகொள்க.

இனி, எதிர்நிரனிறை வருமாறு:

“குன்ற வெண்மண லேறி நின்றனின்
நின்னக் காண்குவம் வம்மோ தோழி

கனிநக் கத்தும் போல நனிகடந்
கம்புந் கலனுந் தோன்ற
தோன்றன் மறத்தோர துறைகெழு நாட்டே”

எனவும்,

“அனந்தனுந் குளிகனு மாதிரியாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கனக்கெழு கருடநா லகததுக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிரீர னிறையு மென்பவே”

எனவும்,

“நெருப்பினு சிலத்தினு சிவந்த காற்றினுந்
திருத்தகு றீரினுந் திருத்தத் தோன்றிய
பெருக்கிய தவனமே பீதஞ் செம்மையோ
டிருட்டிழம் பெனவுண ரிவற்றின் வண்ணமே”

எனவும்,

“கழாஅக்கால் பள்ளிபுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துட் பேதை புகல்” (குறள்-பேதை-10.)

எனவும்,

“விலங்கொடு மக்க ளினைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவா” (குறள்-கேள்வி-10.)

எனவும்,

“விலம்மபு வேய்தோள் விலங்கரிக்கண் வேல்புருவம்
பல்வாய் மொழிதேன் பவனம் பனிமுத்தம்
நல்லாணு ரன்னு ணடைசாய னோக்கமான
மல்குசீர் மஞ்ஞை பிடி”

எனவும்,

“ஆடவர்க ளெவ்வா *நகல்வரளி வெல்காவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமான்
சின்ரு னிருந்தான் கிடந்தா னி துவன்றோ
மன்றார் †கலிக்கச்சி மாண்பு”

* ‘அகல்வரணி’ என்பதும் பாடம்.

† ‘மலிகச்சி’ என்பதும் பாடம்.

எனவுங் கொள்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மயக்கநிரனிறை வருமாறு:

“கண்ண் கருவினை கார்முல்லை கூடெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் துழைமருங்குன் மேதகு சாயலாள்
என்ன் பிறமகளா மாறு”

எனவும்,

“இரங்கு குயின்முழவா”

எனவும் வரும். இனி யொருசாராசிரியர், நிறையெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டு வாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

“சாந்துத் தண்டழையுஞ் சுரமங் கையர்க்
கேத்தி சின்றன விம்மலை யாரமே
வாய்த்த பூம்பெடை யும்மலர்க் கண்ணியும்
ஈய்த்த சாய்கைய விம்மலை யாரமே” (குளா-சீய-180.)

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின்னும் இரண்டு பொருள் நிறுவினமையால் நிறையெண்ணிரனிறை.

“யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன †சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுந் கைகைது மெல்லாந் கரியன்தே”

இதனுண் மூன்றுபொருள் நிறுவி, யொருவழி யிரண்டே நிறு வினமையாற் குறையெண்ணிரனிறை.

* இச்செய்யுளை 267-ஆம் பக்கத்திற் காண்க,

† ‘செய்யி’ என்பதும் பாடும்.

“ஆசை உல்குந் பேரியாரை மருளு மீடையுஞ் சிறியாரைக்
கூசு மொழியும புருவமுந் குடிவ மாகி யிருப்பாரை
வாசக குழலு மலர்ச்சண்ணு மனமுந் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே”

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின் ஒருவழி மூன்று
பொருள் நிறுவினமையான் மிகையெண்ணிரனிறை. பிறவு மன்ன.

இனி யொருசாராசிரியர் ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிர
னிறை, உய்த்துணர் நிரனிறை என்று வேண்டிவாருமுளா. வரலாறு:

“மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானாது வைத்தொண்பா னாயினவுந்—தேனார்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா
யுரைத்தன மிவ்வாறே யொட்டி”

இது முதனிறுத்த முறையானே முற்று நிறுவாது முதல்
ஒன்றே சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை.

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினககட்டு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பா தொன்னூல்
மனந்தட்பக கற்றோர் மகிழ்த்து”

இஃது இருதிருமு முதலே சொன்னமையால் இருமுதனிர
னிறை.

“செய்யோன் செழும்புகரோன் நெள்ளியோன் நேய்கத்தரோன்
வெய்யோன் புதன்வெளியோன் வென்றிசெய்—பொய்யாப்பொன்
செல்லாச் சணிகாரி தேவர்கோன் மத்திரியே
யில்காற் கிறைவரா வார்”

“*செய்புகர் மால்மதி யாளுமுன் னாளினைக்
காய்க்திர் மால்பகர் சேயிடை நாளினை
மாசறு பொன்சனி காரிபொன் னாக்கடை
யாசறு நான்களை யஞ்சக வுணை.

இது, பன்னிரண்டு பொருணிறுவி ஒழிந்தவற்றை ஆதியும் கடையும் கொள்ளாது ஒரிராசிக்கும் காலுக்கும் இறைவா என்று போகுறியாது சொன்னராயினும் மேட முதலாகிய விராசியென்று, மேடத்தின் முதற்காலும், முதனளின் முதற்காலும் என்று உய்த்துணர் வைத்தமையான உய்த்துணர் நிரனிறை. அஞ்சகம் ஒரு நாளுக்கு நாலு காலாக வொட்டிக்கொள்க.

“பூமன் நெறுகதிரோன் பொன்காரி யொண்புகரோன்
வாமப் புதன்வெளியோன மாமநதன்—சோமனசேய்
சந்தனே செவ்வாய் சதமகனறன் மந்திரியே
உத்திரைபைக் காணமாள் வா”

“ஆடரிவ் வாதிநடு டந்தமுறை சேய்ரவி யம்பொ னியலும்
சேடிசுற ட்வறுசனி வெள்ளிபுத னள்ளுமெறி தேள்வ லவன்மீ
ஹேமூயல் திகக்ஞெ டககிருகு வுண்டலுணர் தண்டு துலைநீர்
மூடுகுட மோடுபுகா காரிபுத னேரிதனை யுண்ணு முறையே”

இவையு முய்த்துணர் நிரனிறை. இவ்விரண்டிரு திரையக்காணம். ஒரிராசி முமமுன்றாக ஒட்டிக்கொள்க.

இனி யொருசாராசிரியர் நிரனிறையைத் தொடைப்பாற படுத்து, அடிநிரனிறை, இணைநிரனிறை, பொழிப்புநிரனிறை, ஒருஉ நிரனிறை, கூழை நிரனிறை, மேற்கதுவாய் நிரனிறை, கீழ்க்கதுவாய் நிரனிறை, முற்றுநிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

“முலைகலிங்க மூரி சீலமா மகட்டு
மலைபரவை மாரிமென் கூந்தல்—குலநதி
தண்ணூரக காஞ்சி தகைகாண் முகமவட்டுக்கு
கண்ணுவா நேறயர்த்த கோ”

“கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்குக கொவனவவாய் மாதர்
இடைநெடுங்க னென்னு முறுப்பு’

இவை அடிதோறு முதற்சீர்க்கண்ணை நிரனிறுத்தமையான் அடிநிரனிறை.

“நண்ணினர்க்கு *நண்ணர்க்கு நாடோறங் கோடாமைத்
தண்ணியராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்

‘வெளுக்கும்’ என்பதும் பாடம்.

சருகடல்கூழ் மாநிலநகக காப்பதா மனறே
தெருககழற்கால தேரதாச கியல்பு”

எனவும,

“எண்ணின் ரெண்ணசப் படாத செம்மசுசும
எண்ணிய ரகநறவர் தநதது டாணையா
எண்ணுரா பகைடெரென நிவாக்கு நாளினுந
தண்ணியன் வெய்யநை தானே தேரதனே” (குளா-நகர-17)

இவை முதலிருசோககண்ணு கிரனி நுத்தமையான இணைநிர
னிறை.

“புருவமும் பூணா புணர்முலையுந கூறின
வரிசிலையு மாண்பமைநத கோகருந—தெரியுநகால
நல்லிடை மெல்லிடலாரா நாட்ட மிவையரண்டும்
வலவி வசைதீர மலா”

இது முதற்சோக்கண்ணு மூன்றா சோக்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையால் பொழிப்புநிரனிறை.

“புரிமுழலும் பூணா முலையா டிருமுசமுந
கொணறையுந குணா தொளிசிறகருந—திருகரும
என்றுரைப்பி நல்ல தினிவே நுவமமந
ரென்றுரைக்க லாமோ வொருகரு”

இது முதற்சோக்கண்ணு நான்காஞ்சோக்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையால் ஒழுகுநிரனிறை.

“கண்ணும் புருவமு மென்றோரு மிம்மூன்றும்
வள்ளிதழும் விலலும் விறவ்வேயும வெல்கிறதும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவையரண்டும்
முல்லையும் யாழு மிகும்”

இது நான்காஞ்சோகின்னி முதன் மூன்று சோக்கண்ணு கிரனி நுத்த
மையாற் கூழைநிரனிறை.

“பல்லும் பணிமொழியான் வாயும் பணைமுலையும்
முல்லையு முநீர்ப் பவளமுகக் கோக்கருமபு
நல்லிணர்க் கோதை நறுநுதலு நாட்டமும்
வில்லுக் கயலு மிகும்”

இஃது இரண்டாளு சாக்கண்ணின் றி யொழிந்த மூன்றுசீர்க்
கண்ணு சீரணி மத்தமையான மேற்கதுவாய்நிரனிறை.

“பொறைமன செழியன் பூத்தா வளவன்
சொல்லி கொற்கை கல்லிசைக் குடநதை
பாவை முத்த மாய்தழ்க் குவளை
மாயோன் முறுவன மழைப்பெருக கண்ணே”

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின் றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்
நிரனி மத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய்நிரனிறை.

“*அடல்வே லமர்நோக்கி” எனபது நான்கு சீர்க்கண்
நிரனி மத்தமையான் முற்றுநிரனிறை.

“இரண்டு நான்கு மெட்டி மிரட்டியு
மிரண்டடி யோரடி முசுசி ரிருசீர்
சீர்த் முறைமையி னீர்த்திறை போல்வரின்
அம்போ தரங்கமென றறிந்தனர் கொளலே”

இதுவுமது.

இனி யொருசாராகிரியர், “பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இர
வுச்செய்யும் வெண்டிங்கனும்” என்றிவ்வாறு வருவனவற்றை முரணிர
னிறை என வேண்டுவர்.

“நிரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினு வினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு சிலைஇப் பொருள்வேறு சிலையும்”

என்பது நிரனிறைக் கிலக்கணம்.

இனிச் சுண்ணமொழிமாற்று வருமாறு:

“சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனை
யானைக்கு சீத்து முயறகு நீலையென்ப
காணக நாடன் சீனை”

இதனுள், ‘சுரை’ என்று நின்றது ‘மிதப்ப’ என்பதனோடு பொ
ருள் கொள்ளவும், அயல் நின்றது ‘நிலை’ என்பதனோடு பொருள்
கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழிமாற்று.

“சண்ணத் தானே,
பட்டாக கறைத்த வீரடி *பெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணிந்தன ரிபற்றல்”

என்ற ராகலின்;

இனி, அடிமறிமொழிமாற்று வருமாறு:

“சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே
சூர மகளி ராரணக கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவனே
சார னூட நீவர லாதே”

எனவும்,

“மாருக் காதலர் மலைமறந் தனரே
ஆருக் கடபனி வரலா னூவே
ஏற மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறய் தோழியான் வாழு மாதே”

எனவும்,

“இட்டி லிரும்புழை யிருளிய பொழுதே
பட்டி யுளியக கொட்டு மாங்கே
பொறறொடி புண்க ணீரில் லாவே
வெற்ப வாரல் விடனமலை யாதே”

எனவுங் கொள்க. இவை வேண்டிற் றோரடி முதலாகச் சொன்ன
லும் பொருள்கொண்டு நின்றலான் அடிமறிமொழிமாற்று.

“அடிமறிசெய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே”

என்பதாகலின்.

இனி, அடிமொழிமாற்று வருமாறு:

“ஆலத்த மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு”

இதனுள் ‘ஆலத்துமேல’ என்பதனோடு ‘வாலினெடியகுரங்கு’
என்பதனைக்கூட்டியும், ‘குவளை’ என்பதனோடு ‘குளத்துள’ என்ப

தனைக் கூட்டி'பும் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று.
இரண்டடி மொழிமாற்று எனவும் அமைபும்.

“மொழிமாற் றியற்கை,
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்றும் பின்னாக் கொள்வழிக் கொளநூ” (தொல்-சொல்-109.)

என்பதாகலான்.

“குன்றதது மேல குவளை குளத்துள
செக்கோடு வேரி மலர்”

என்பதும்,

“உள்ளடி யுள்ளன வேலை செவிபுள
முள்ளஞ்சித் தொட்ட செருப்பு”

என்பதும், இன்னவை பிறவும் அன்ன.

“சொல்லாதல் சொல்லின் பொருளாதன் முன்முறைவைத்
தவவகை தேர்கோ ண்ரனிறையா மவ்வவ்
வீடையிட் டெதிரும் விராய்ச்சொல் விடையிடை
யிட்டன சண்ண மிரண்டடியாற் சொல்வர
சிற்ப தடிமொழி மாற்றல் லதடி
மறியா முழுதும்யாப் பு”

இதனைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக் கொள்க.

இனிப், பூட்டுவிற் பொருள்கோள் வருமாறு:

“திறத்திடுமின் நீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறத்து படிற்பெரிதா மேத—முறதையர்கோண்
றண்ணுர மார்பிற் *றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணுரக் காணக் கடவு”

இதனுள் ‘திறத்திடுமின்’ என்பது ‘கதவு’ என்பதனோடு பொரு
ணைக்குடைமையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாயிற்று.

இனிப், புனல்யாற்றப் பொருள் கோள் வருமாறு:

* ‘தமிழின் பெருமானை’ என்பதும் பாடம்,

“அலைப்பான் ப்றிதுயிரை மாக்குதலுங் குறறம்
வலைப்பாவெற கொண்டுன மசைதலுங் குறறம்
சொலறடால வல்லாத சொல்லுதலுங் குறறம்
கொலைப்பாலுங் குறறமே யாம்”

இஃது அடி தோறம பொருளறறு மீளாத சேறவின புனல
யாறறுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனி, அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“தாழ்ந்த வுணர்வினராமத தாளுடைநது தணடுனறித் தளாவா தாமும்
தழ்ந்த வனையாக்கை சுடர்வீளநது தாழ்க்கிகட் சூலவா தாமு
மூழ்ந்த பிண்கலிய முனசெய்த வனெனெனறே முனிடா தாமு
வாழ்ந்த பொருதினே உடனெய்து நெறிமுனனி முடவா தாமே”

இதனுள், “வாழ்ந்த பொழுதினை வானெய்து நெறிமுனனி
முயலாதா” எனனும இறுதிச்சொல் முதலும இடையுஞ் சென்று
மறிந்தபொருள்கோடலின் அனாமறிபாப்புப்பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனித, தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு:

“உண்ணுமை யுள்ள துயர்நிலை பூணுண்ண
வண்ணுத்தல செய்யா தளறு” (குறள்-புலாந-5.)

இஃது, “ஊன உண்ணுதலே யுள்ள துயர்நிலை” எனவும, “ஊன்
அண்ணுத்தல் செய் டிலத் தாதா எனவும நடுகின்ற ‘ஊன்’ எனனுந்
சொல்லலை முதலும ஊன ஹவர்தகவிலநேன்று பொருள் கொண்டமையால்
தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனிக், கொண்டு கூட்டுப பொருள்கோள் வருமாறு:

“குலியணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெறறிக் கணங்கொள சேவல்
நன்னிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற கல்கிரை யாகிக்
கடுகவைப் படிபுயரோ நீயே நெடுநீர்
யாண ருரன் றன்னெடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே” (குறள்-107.)

இதனுள் “தொகுசெந் நெறறிக் கணங்கொள் சேவல்” என்ப
தனையும் “கடுகவைப் படியரோ நீயே” என்பதனையும், “இன்றுயி

லெசிப்பியோய்” எனபதனையும் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான்
கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

“தெக்ககாய் போலத் திரண்டிருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தனன மாமேனி
யஞ்சனத் தனன பசிலை தணிவாமே
வகத்தஞ்ச சென்றா வரின”

இதனுள் ‘அஞ்சனத்தனன பைங்கூந்தல்’ எனவும், ‘தெக்கங்
காய் போலத் திரண்டிருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தனன
பசிலை’ எனவும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்ட
மையால் இதுவுங் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

“ஆரிய மன்னர் பறைய் நெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி
விறைமுளஞர் வேங்கை வெதிர்நாணுந் தோளாள்
சிறுநுனரு நுன்ன தலா”

இதனுள், ‘வெதிர்நாணுந் தோளாள்’ என்றும், ‘சிறுந் வேங்
கை’ என்றும், ‘அலா ஆரிய மன்னா பறையி நெழுந்தியம்பும்,
என்றும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமை
யால் இதுவுமது. பிறவு மன்ன கொண்கூட்டு தனனுள்ள
சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவன
வும், தன இல்லாத சொல்லாதல், வெண்கோழி கொணர்ந்து கூட்
டிச் சொல்லப்படுவனவும் என நான்ச² வந்தவழிக் கண்டு
கொள்க. நிரணிறை, சண்ணம், அடிபுற்று, அடிமொழி
மாற்று என்னும இந்நான்கினையும், பூட்டுவல், புனல்யாறு, தாப்
பிசை, அமைமிறாப்பு, கொண்கூட்டு எனனும் இவ்வவந்தும்
உறழ இருபதாம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபது
வகையானுங் காட்டினா அநியனா² எனக்கொள்க.

ஆதி தீபகம், அந்த தீபகம், மத்திம தீபகம், சிங்க நோக்கு,
தேரைத்ததது, பாசி நீக்கு, ஒருசிறைசிலை என்றிவ்வாறு *பொருள்
கோள் சொல்வாரு முளா. அவையு மவற்றுள்ளே யடங்கும் எனக்
கொள்க அவை யெல்லாம் ிவல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண்
டுரைப்பிற் பெருகும்.

* ‘பொருள்சொல்வாருமுளர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நல்லாசிரியர்’ என்பதும் பாடம்,

அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமாவன:

“அநாற் சொல்லுந் தொடுக்குந் காலை
மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் வலிக்கும்வழி வலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
நீட்டிமவழி நீட்டலும் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வெணமனார் புலவர்” (தொல்-சொல்-எச்-71.)

என்றோதப்பட்டன.

வரலாறு:

“தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய வீல்லண் மாடுனாக் கினளே”

இதனுள் ‘தட்டை’ எனற்பாலதனைத் ‘தண்டை’ என்று
மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறு.

“குறுத்தாட் பூதஞ் சமந்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே”

இதனுள் ‘குறுந்தாள்’ எனற்பாலதனைக் ‘குறுத்தாள்’ என்று
வலிக்கும்வழி வலித்தவாறு.

“வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தகீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் துதாவி யொத்திழியும்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சோந்தா
வண்ணம் கடைப்பிடியா தார்”

இதனுள் ‘தண்ணிறைவர்’ எனற் பாலதனைத் ‘தண்ணந்துறைவர்’
என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

“பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் கைவிடார்
காத் தலிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துறா
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிரான் கோடன்
வேண்டுமாம் வேண்டா மகன”

இதனுள் ‘வேண்டாதாரை வணக்கி’ எனற்பாலதனை ‘வேண்டா
வணக்கி’ என்று தொகுக்கும் வழி தொகுத்தவாறு.

“பாசுழை யாகம் பசப்பித்தான் பைன்கொடியை
மாசேனெ னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்

சேய்தழ்க் கண்ணி *தருகிலான் சேர்தியென
ஓடத் தருகெனமேல வைத்து”

இதனுட் ‘பசுசிதை’ என்றபாலத்தைப் ‘பாசிதை’ என நீட்டும்
வழி நீட்டியவாறு.

“தென்னன் நிருத்தாரன் நென்றேன் நியேன்”

இதனுள், ‘நியேன்’ என்றபாலத்தை ‘நியேன்’ என்று குறுக்
குமவழி குறுக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

‘அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமும்’ என்ற உம்மையால்
தலைக்குறைத்தலும், இடைக்குறைத்தலும், கடைக்குறைத்தலும்
என விவையும வரலாற்று முறையோடு கூட்டி வழங்கப்படும்.

“மரையதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி”

இதனுள் ‘தாமரை’ என்றபாலத்தை ‘மரை’ என்று தலைக்
குறைத்து வழங்கியவாறு.

“வேதின வெரிசி னேதி முதுபோத்து” (குறந-140.)

இதனுள் ‘ஒருதி’ என்றபாலத்தை ‘ஒருதி’ என்று இடைக்குறைத்த
வாறு.

“அகலிரு விசம்பி னாஅல் போல

வாவிதின்நீவிருத புன்கொடிமுசுண்டை” (பத்து-மலைபடு-100-101)

இதனுள் ‘ஆரல்’ என்றபாலத்தை ‘ஆல்’ என்று இடைக்குறைத்
தவாறு.

“நீலுண் டுகிலிகை கடுப்பப் பலவுடன்”

இதனுள் ‘நீலமுண்டுகிலிகை’ என்றபாலத்தை ‘நீலுண்டுகிலிகை’
என்று கடைக்குறைத்தவாறு. பிறவுமன்ன.

இனி ‘எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்’ என்பது
எழுத்தல்லாத முற்கும், வினையும், இலையும, அனுகரணமும்

* ‘தருதல்’ என்பதும் பாடம்.

† இவ்வடிபுடைய செய்யுளை 237-ஆம் பக்கத்திற காண்க.

‡ ஒதி எனவும் ஒருதிக்கொரு பெயர் உண்டு; ‘ஓமா னேதி யோத்தியார்
திப்பெயர்’ என்பது பிககலந்தை.

§ ‘மலாந்தன்’ என்பதும் பாடம்.

முதலாக வுடையன செய்யுளாகத்து வந்தால அவறறைச் செய்யுள்
நடையழியாமை, அசையுஞ் சீருந் தனையும் அடியும் தொடையும்
பிழையாமைக் கொண்டு வழங்குதலும் என்றவாறு.

வரலாறு:

“மனநலக கொன்றை மலர்மலை தூங்குவர்
கென்று *பயிலு மிடைமகளை—சென்று
மறியாட்டை புண்ணுமை வண்ணையால் வல்லே
யறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

ஒழிந்தன இடைக்காடனா பாடிய உரசிமுறியுட கண்டு அலகிட்
டுக கொள்க. பிறவுமன்ன.

“எழுத்தல் விகையே யசையொடு சர்க்கண்
விறைக்கவும் படுமென சேர்திசு னேரே”

என்றா பிறரும்.

‘வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்’ என்பது அசையும்,
சீரும், தனையும், அடியும், தொடையும், வண்ணமுட செய்யுட்கட் கழி
யாமை வகையுளி சேர்த்தலும் எனவாறு.

‘வகையுளி’ எனபது முன்னும் பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்
புக்கள் சிற்புழியறிந்து குறறப்படாமை வண்ணமறுத்தல் என்ற
வாறு. அவற்றுட்சில வருமாறு:

“கடியார்பூங் கோதை கடாயினுன் றிண்டோ
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து”

இதனுள் ‘கடியார’ என்றும், ‘பூங்கோதை’ என்றும் ‘கடாயி
னுன்’ என்றும் அலகிடின், ஆசிரியத்தனையும், கவித்தனையும் தட்டு
‘வெள்ளையுட் பிறதனை விரவா’ என்னு மிலக்கணத்தொடு மாறு
கொள்ளுமாகலின், அதனைக் ‘கடியார்பூ’ என்று, புளிமாங்காயாகவும்,
‘கோதை’ என்று தேமாவாகவும் அலகிடத் தனையும், சீரும், வண்ண
முஞ் சிதையாவாம்.

“பாடுநாக்கு மாடுநாக்கும் பண்டுநா கண்டவாக்கும்
ஊடுநாக்கு கடுநாக்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்

* ‘இரியும்’ என்பதும் பாடம்.

கல்வய ஓர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லவி னூட லினிது”

இப்பாட்டினுள் கெரமும், நகரமும் பிரிந்திசைத்தனவாயினும் இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக வலகட்டுக்கொள்க. அல்லா விடின வண்ண மழிநதுகிடக்கும்.

“போதா கூந்த லீவணனி யழுங்க
வேதிலா ளனைய டீபிரித் ததற்கே
சீழலவி மணிப்பூ ணனனை
யழலா னுவெக் கண்ணே தையோ”

இதனுள் ‘அழலான’ என்றும், ‘எங்கண்ணே’ என்றும், ‘தையோ’ வென்றும் அலகிடிற் குறறப்படிற்கும்; ஆசிரிய முசசீரால் இறுகவென்னு மோத்தலாமையின். அதனை வகையுளிசேர்த்தி, முதற சீரைப் புளிமா வென்னுஞ் சீராகவும் அல்லாதன மூன்றுந் தேமா வென்னுஞ் சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்ளப் பிழையாதாம்.

*தாழிரும்பிணர்த்தடக்கை’ என்பதனுள், ‘தாழிரும் பிணர்த் தடக்கை’ என்பது ஓரடியாகவும், ‘தண்கவுளிழிகடாத்த’ என்பது ஓரடியாகவும் ‘தாழ்வாகத்தம்பேணு’ என்பது ஓரடியாகவும், ‘கடுஞ் சினத்த கதக்களிற்ற’ என்பது ஓரடியாகவும் அலகிட்டால் இரு சீரடி வஞ்சிப்பாவாய்த் தனது தூங்கலோசை பிழையாது நிற்கும் என்ப ஒருசாராசிரியர். இனி யொருசாரா வஞ்சிப்பாவினுட் கலி படியும் வரப்பெறு மாகலின் முதலிரண்டடியிங் கலியாகக்கொண்டு கலியடி விரவிய வஞ்சிப்பா என்று அடிவழங்குவர் எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

“அருணைக்கு நீரா ரசைச்சீ ரடிக்கட்
பொருணைக்கா தோசையே நோக்கி—†மருணீக்கிங்
கும்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு”

இதனை விரிததுரைத்துக் கொள்க. பிறநும்,

“எழுத்தல் கிளவியீ னசையொடு சீர்சிறைத
தொழுக்கலு மடியொடு தளைசிறை யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சோத்தலு முரித்தே.”

* ‘ஓசசெய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

† ‘மருணீக்க’ என்பதும் பாடம்.

என்றா எனக்கொளக.

‘அமமை முதலிய வாயிரு நானமையும்’ எனபது அமமை, அழகு, தொனமை, தோல், விருது, இழைப்பு, புலன், இழைப்பு என இவை பெட்டும் எனக்கொளக

அமமையாவது, சிலவாய மெலலியவாய சொற்களால ஒள்ளிய வாய பொருண்மேற சிலவடியாத சொல்லப்படுவது; என்னை ?

“சினமென மொழியாற் *ருய பனுவலோ
பம்மை தானே யடிச்சிவர் வினதே” (தொல்-பொ-செய்-236.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“அறிவினா ஓசுவ துண்டோ பிறிதனோய்
தனனோயபோற் போற்றுக் கடை” (குறள்-தினன-5.)

எனக்கொளக,

அழகாவது, செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லினால் ஓசையினியதாக நனகினிது யாக்கப்படுவது; என்னை ?

“செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவவகை தானே யழகெனப் படுமே” (தொல்-பொ-செய்-237.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“துணியரும் பௌவக குறைய வாங்கி
யணிகின ரடுக்கின் முற்றிய வெழிலி
காவொடு மயங்கிய கணையிரு ணடுகாள்
யாக்குவர் தனையோ வேங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பற விழிதரும்
கடுவரற் சலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குந் கல்லதர் நெறியே”

எனக் கொள்க.

தொன்மைபாவது, பழைமைத்தாய் நிகழ்ந்தபெற்றி யுரைக் கப்படுவது; என்னை ?

“தொன்மைதானே,
யுரைபொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே” (தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றாராகலின்.

* ‘சீரிது நுவலின்’ என்பதும் பாடும்.

வரலாறு:

“செறிதொடி புவகை சேனாய செஞ்சுடாத்
தெறுகதிர்ச் செல்வன்”

என்பதூஉம், பாரதம் ராமாயண முதலானவறு கொள்க.

தோல் எனபது, இழுமெனற மெல்லியவாய சொற்களால விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச் சொற்களோடுகூடிய பல வடியை புடையவாய்க் கிடப்பனவும் என இரண்டு வகைப்படும். என்னை?

“இழுமென மொழியான் விழுமியது துவலினும்
பரந்த மொழியா லடிச்சிமாந தொழுதினுந்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்”

(தொல்-பொ-செய்-239.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“மாய்ரும பரபகம் புதைய பாமபின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேககைத்
துணிதரு வென்னந் துயல்புடை பெயர்க்கு
மொளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற கூற்றன்
இமமை யிலலை மறுமை யிலலை
நன்மை யிலலைத் தீமை யிலலை
செய்வோ ரிலலைச் செய்பொரு ளிலலை
யறிவோர் யாரும் திறவுழி யிறுகென”

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி. இழுமென்மொழியால் விழுமியது துவன்றது.

“திருமழை தலைஇய விருணிற விசம்பின்” (பத்து-மலைபடுகடாம்) என்பது பரந்தமொழியா லடிச்சிமாநதொழுகியது. இது மலைபடுகடாம்.

விருந்து என்பது புதியவாயினவற்றின்மேற்று. அவை இப்பொழுதுள்ளாரைப் பாடும் பாட்டு.

“விருந்தே தானும்,

புதுவது புணைநத யாப்பின் மேற்றே” (தொல்-பொ-செய்-240.)

என்றாகலின். அவை வழிப்பட்டுழி யறிந்து கொள்க.

இழைபு என்பது: ஞ ண ந ம ன ப ர ல வ ழ ன ன ன ப் ப ட் ட ப தி ன் று பு ள் ளி யீ ரு ம் வ ர த ப ட் டெ ல ல ா ம் இ ன் ன ப் ப டி ம். ப தி ன் று த ா ர ன ா ம் அ ன வ வ ர் த வ ழ ி க் க ண டி க ா ன் க. எ ன் னை ?

“ஞகாறை முதலா னகாறை யிறறுப
புள்ளி யிறதி மியைபெனப் படுமே” (தொல்-பொ-செம்-241.)

என்றாகலின்.

புலன் என்பது, இயற்சொல்லாற் பொருள் தோன்றச் செய்யப் படும பாட்டு; எனனை ?

“சேரி மொழியாற் செவ்வ திற்கிள
தோதல வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிபுலனுணர் தோரே” (தொல்-பொ-செம்-242.)

என்றாகலின், வரலாறு:

“பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்பு
வார்செறி முரசின் முழுகி யொன்றார்
மலைமுற் நின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகக் காணக் கடுந்தே
ரின்றுபுகக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாதுல போல
இருமபிடி யுழைய தாக
பெருங்காடு மடுத்த காமர் கூர்நே”

எனக் கொள்க.

இழைபு என்பது, வல்லொற்றியாதா தீண்டாது செய்புரிய லுடையாரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாப பதி னேழ்நிலதது ஐந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஒங்கிய சொற்க ளான் வருவது; எனனை ?

“ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா *வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னாகுண மொழுகின்
இழைபு னிலக்கண மியைந்த தாகும்” (தொல்-பொ-செம்-243.)

என்றாகலின்.

* ‘ஐந்தடி காறும்’ என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

“தோத்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து
தேத்து தெத்து மூசி நோந்து
உண்டு சூழ விண்டு வீடுகு
நீர்வாய் கொண்டு நீண்ட சில
மூவா பூதை வ்ச வாவாய்
மதிடெர் தண்டோ டொல்கி மாலை
நடைணை கமழும் பண்ணெல் லார
தடைமடேர் மென்றோ ளாயரி நெடுங்கண்
இணை ரோதி பேத்தி வனமுலை
யிறும்ப மென்மல நீண்டெழுந்த மாவின்
நறுத்தை உயல்மருஞ் செறித்தேந் தல்குலன்*
அணிகை யசைதீய வரியமை சிலம்பின்
மணிமருள் வளாகூல் வளரினம் பிறைதுதல்
ஒளிசிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகனொடு
நடிகுத்த முழங்கிய வணிசிலவு நெடுநகர்
இருந்தளவு மலர்ளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவன்
தொருகீ மறைப்பி நெழிகுவ தன்றே”

எனக் கொள்க.

வண்ணமும், என்பது வண்ணங்களு மென்றவாறு. அவ்வண் ணந்தானே யிருபதெனக்கொள்க; என்னை?

“வண்ணத் தானே நாலேத் தென்ப” (தொல்-பொ-செய்-213.)

என்றாகலின்.

“அவைதாம்,

- 1 பாஅ வண்ணம் 2 தாஅ வண்ணம்
- 3 வல்லிசை வண்ணம் 4 மெல்லிசை வண்ணம்
- 5 இயைபு வண்ணம் 6 மனபெடை வண்ணம்
- 7 நெடுஞ்சீர் வண்ணம் 8 குறுஞ்சீர் வண்ணம்
- 9 சித்திர வண்ணம் 10 சலிபு வண்ணம்
- 11 துகப்பாட்டு வண்ணம் 12 புறப்பாட்டு வண்ணம்
- 13 ஒழுகு வண்ணம் 14 மொருகு வண்ணம்

* ‘தயல்வருஞ் செறித்தேந்தல்குல்’ என்பதும் பாடம்.

15 எண்ணு வண்ண 16 மகைபு வண்ணம்

17 தாகக்ல் வண்ண 18 மேந்தல் வண்ணம்

19 உருட்டு வண்ண 20 முடுகு *வண்ணமென்

ருக்கன மறிப வறிந்திசி னேரே' (தொல-பொ-செய்-214.)

என்றோதப்பட்டன.

அவற்றுட் பாவண்ணம் சொற்சொடியால் நூலுட் பயிலவரு
வது; என்னை?

“அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்

சொற்சொத தாகி நூற்பாற் பயிலும்” (தொல-பொ-செய்-215.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

“குறு ஆனென வருஉ மிறுதி

ஆகுடுகு சிவனுகு செய்யு ளுன் னெ.” (தொல-பொ-செய்-216.)

எனவும்,

“அது உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு.” (தொல-எழுத-நூன்-31.)

எனவுங் கொள்க.

தாஅ வண்ணமாவது, தோன்றுமிடத்து ஒரோவடி யிடையிட்டு
வந்த வெதுகைத்தாகும்; என்னை?

“தாஅ வண்ண,

மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.” (தொல-பொ-செய்-216.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

“தோடா ரெல்வளை ரெகிழ நாளும்

ரெய்த லுண்கண் பைதல் †லுழுவா

வாடா ‡வவ்வரி ததைஇப் பசிலையும்

வைக ரோறும் பைப்பையப் பெருக

§நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டோர்

கேளார் கொல்லோ காதலா தோழி

* ‘வண்ணமோ—டாகவை யென்ப வறிந்திசி னேரே’ எனபதம் பாடம்.

† ‘கலுழி’ என்பதம் பாடம்.

‡ ‘வவ்வரி’ என்பதம் பாடம்.

§ ‘நீடா ரிவரென’ எனபதம் பாடம்.

வாடாய் பொய மரமுசு தெழில்
 டருவஞ் செய்மாத வலனோபு வளைஇ
 யோடா மலையன் வேவிற
 கடிது மனனு மச் சாரமழைக் குரலே.”

என்றும பாடிக் கொள்க.

வல்லிசை வண்ணாமாவது, வல்லெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

“வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்.”

(தொல்-பொ-செய்-217.)

என்றாகலின்.

வரலாறு.

“வட்டொட்ட மனன வனமுடப புலனைக்கீழ்க்
 கட்டிட்டுக் கணணி தொடிப்பவர் தாழைப்பூசு
 தொட்டிட்டுக் கொளருக கடரசோப்ப னின்னொடி
 படவொட்டி புனனம் விடாது சினையுமேல்
 விட்டொட்டி நீக்காதே பொட்டு.”

எனக் கொள்க.

மெல்லிசை வண்ணாமாவது, மெல்லெழுத்து மிக்குவருவது;
 என்னை?

“மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே”

(தொல்-பொ-செய்-218.)

என்றாகலின்.

வரலாறு:

“பென்னி னன்ன புனைநுண் டாது
 மணியி னன்ன ரெத்தலக கழனி
 மனவென வுதிரு மாநீர்ச் சோப்ப
 மாணவனை ரெடுகதேர் பூண்மணி யொழிய
 மம்மர் மாலை வாரீ
 ரண்மா மேனி நயந்தனை மெனினே”

எனக் கொள்க.

இயைபு வண்ணமெனபது, இடையெழுத்து மிக்கு வருவது;
 என்னை?

“இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே.”

(தொல்-பொ-செய்-219.)

* ‘மிகுமே’ என்பதும் பாடம்.

என்றாகலின்.

வரலாறு:

“காஞ்சிபுரம் நகரம் வந்தமே
கோள்வல வுழுவை விட மட யடையடி
வாருகி ருள்மே மறைமக மறைமகம்
வேலொளி வீணகி வீட்டு
யாரோ தேற்றி வந்திடு போட்டு.”

எனக் கொள்க.

அளபெடை வண்ணமாவது, அளபெடை பயிற்சுவருவது;
என்னை?

“அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும்” (தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாகலின், வரலாறு:

“தாஅம பக. நீக்குத் தண்ணீர் குடிசை
ஆஅம பலபழி உண்ணை உறிவுறில்
வாஅம புரவி வழுதிடோ மெய்மடை
தோடி உவலுமிட டூர்.”

நெடுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, நெட்டெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும்”

(தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாகலின், வரலாறு:

“நீரூர் பானு யாதே காடே
நீலூர் காயாம் பூவீ யாவே
காஞ்சுர பானு மாலே யானே
யாரோ தாமே வாழா மோரே
*யூரூர் பாகா தேரே
பீரூர் தோளான் பேரூ ராளே.”

எனக் கொள்க.

குறுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்து மிக்குவருவது;
என்னை?

“குறுஞ்சீர் வண்ணக் குற்றெழுத்துப் பயிலும்”

(தொல்-பொ-செய்-122.)

* ‘ஆயூர்’ என்பதும் பாடம்.

என்றாகலின். வரலாறு:

“உறுபெய லெழிவி தொகுபெயல் பொழியச
சிநகொடி பவரை பொரிதளை யவிழக்
குறிபரு பருவ ம்துவென மறகு
செறிதொடி நலமலை யழிய
வறியலை பரிசுவ கருதிய பொருளே”

எனக் கொள்க.

சித்திர வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும்
விரவியருவது; என்னை?

“சித்திரவண்ணம்,
நெட்டெழுத் குறியவு நேர்த்துடன் வருமே” (தொல்-பொ-செய்-223.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“ஊர்வாழி யூரர் தோதார் வாசி
பேர்சேரி கார்பே ரிரைய
வாரி ிர்நீர தோழி தோளே”

எனக் கொள்க.

நலிபு வண்ணமென்பது, ஆய்த முடைத்தாய்வருவது; என்னை?

“நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்” (தொல்-பொ-செய்-224.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“எஃகொ டவன்காப்ப வேமாந்தான் போதந்தான்
ஆஃகுநீர்க் கான்யாற் றயன்மண லெக்கர்மே
விஃதோகின் பாவை திருந்தடிப் பின்றை
யஃதோ விடலை யடி”

எனக் கொள்க.

அகப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடியாதது போன்று முடிவது;
என்னை?

“அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே.”

(தொல்-பொ-செய்-225.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“ பன்மீ னுணகற் படுபுள் னோட்டியும்
புண்ணைநுண் டாது நம்மொடு தொடுத்தும்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றித்
தோழி நீகாமை குன்றி நேற்றிபு
மணந்ததற் கொவ்வான் நண்கது புறமாறி
யினைய னுகி யிக்குணை துறந்தோன்
பொய்த் லாயத்துப் *பொலகொகாடி மகளிரா
கோடியர் வெணமண லேறி
யோடுகல மென்னுந் துறைவன் னேழி.”

எனக் கொள்க.

புறப்பாட்டு வண்ண¹ உவமைய முடிந்ததுபோன்று முடியாததன்
மேற்று; என்னை? உலன்ன படை

“ புறப்பாட்டு தின் ஞாயிறுந் துணை
முடிந்தது போவன்குடை² துறாகும் ” (தொல்-பொ-செட்-226.)
நாரிய வ³

என்றாகலின். வரலாறு: நின் முறு

“ சிலவுமண லகன்றுறை⁴ பதீ⁵ னேவ
வினறி மணிப்புள் ளினமெடுப்ப நெருநலும்
வந்தன்று கொண்கன் நேரே யின்றும்
வருகுவ தாயிற் சென்று சென்று
தோன்றுபு துதைந்த புண்ணைத் தாதுகு
தன்பொழின் மெல்லக வனமுல நெருங்கப்
புல்லி னெவனோ மெல்லிய னீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயி னகலும
படர்மலி யுள்ளமொடு மடன்மா வேறி
புறுதய ருலகுட னறியநஞ்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே”

எனக் கொள்க.

ஒழுகுவண்ண மென்பது, ஒசையினொழுகிக் கிடப்பது; என்னை?

“ ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும் ” (தொல்-பொ-செய்-227.)

என்ற ராகலின்.

* ‘பொலன்றெடி’ என்பதும் பாடம்.

வாலாறு:

“குமகாழி செழிந்தால்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
புன்னை மரம் உருண்டால்
புன்னை மரம் உருண்டால்
புன்னை மரம் உருண்டால்
புன்னை மரம் உருண்டால்
புன்னை மரம் உருண்டால்
புன்னை மரம் உருண்டால்

எனக் கொள்க.

குமகாழி செழிந்தால், செவ்வெண்ணிலும், உம்மை
செவ்வெண்ணிலும், என வெண்ணிலும், எனரு வெண்ணிலும்,
பிறவும் பாதாங்குமோ செவ்வெண்ணிலும் வருவது; என்னை?

“குமகாழி செழிந்தால்” (தொல்-பொ-சொய்-228.)
எனருவாகின். வாலாறு:

“செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்
செவ்வெண்ணிலும் செவ்வெண்ணிலும்

எனக் கொள்க.

என்னு வண்ணமென்பது, செவ்வெண்ணிலும், உம்மை
செவ்வெண்ணிலும், என வெண்ணிலும், எனரு வெண்ணிலும்,
பிறவும் பாதாங்குமோ செவ்வெண்ணிலும் வருவது; என்னை?

“என்னு வண்ணமெண்ணுப் பயிலும்” (தொல்-பொ-சொய்-230.)
எனருவாகின். வாலாறு:

“பொருந்தான் செழிந்தான் போர்வேற் கிள்ளி
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்தம் பல்லிதழ்க் குவளை
பாய்மை நல்லா ளரிவை
மாமோள் மென்பற சேயரிக் கண்ணே”

எனக் கொள்க. இது செவ்வெண்ணிலும், பிறவுமென்ன.

அகைப்பவண்ண மென்பது, அறுத்தறுத்துச் சொல்லப்படுவது;
என்னை?

“அகைப்பு வண்ண மூத்தறசு தொழுது” (தொல்-பொ-செம்-230.)
என்றாகலின். வரலாறு:

“தொடுத்த வேடின்மிசைத் துதைத்த பொருதையிடை
ய்சைத்தவாரம் மலைப்பாட்டு ரண்ண லெனபொனியன்ற
சேனைமுர சிரங்குத் தானெடுத்த முடன்ற
வேத நயர்முருக்கும வேலின் னடன்”

எனக் கொள்க.

தூங்கல் வண்ணமென்பது, பெரும்பான்மையும் வஞ்சியயின்று
பருவது. என்னை?

“தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலு” (தொல்-பொ-செம்-231.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“தென்குமரி வடவிமைய மாவெல்லைத் தம்புகழ்
விளங்கக் கடலன்ன படைநாப்பண் மலையன்ன
களிற்றெருத்தின் ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங்குத்திறலர்
திங்களன்ன வெண்குடை யுயரிய வெண்ணுதார்
மிடல்சாயத் துன்னரிய வகழ்க டத்தவர்
பொன்னுடைய வெயின் முருக்கி யோவத்தன்ன
வினைபுனை நல்விற் கோபத் தன்ன
கனையெரி கவரச் சென்ற வாதிறன்
மழுங்க வாற்றலிற் புலவர்பல புகழ்க்கொண்டு
பெறலரிய விழுததாயம் விறலியர்க்கு மகிழ்ந்து
வீசினெ யொன்றார் துப்பிற் நென்னவர்
மருக புல்கினை பசினோ னுது
கல்பி றக்கிய சுரநீந்தி யிவண
வந்தநசை வாழ்க னெனைவைத் தெல்லாம்
பிறர்க்கு மீந்ததெல்லா மெனக்காகும் பொருள்கொடுத்தும்
புகழ்க்கொள்வ னெனைவிவற கீயே னெனக்கீவ
னென்ன வெனனோக் காது நீன்னோக்கி
யென்னை விடுமதி வென்வேல் வழுதி
வெயிற்கதிர் நுழைபா வியன்பெருந் காவிற்
றண்புனல் வையை யொண்டுறை தொகுத்த
கோடியர் மணவினு மேத்திப்
பாடுதும் பெருமனின் னொடொறும் புகழ்ந்தே.”

ஏந்தல்வண்ணமென்பது, சொல்லிய சொல்லிற் சிறந்துவருவது;
என்னை?

“ ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும் ”

(தொல்-பொ-செய்-232.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“கடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா
கூடலிற் கூடலே கூடலுந்—கூடல்
அருவிய முலை யரும்பவிழு மாலை
பிரியற் பிரிவே பிரிவு”

எனக் கொள்க.

உருட்டுவண்ண மென்பது, அராகத்தொடைமேல் வருவது;
என்னை?

“உருட்டு வண்ண மராகத் தொடுக்கும்” (தொல்-பொ-செய்-233.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“அணிகிளர் சிறுபொறி யவித் துத்தி மாணாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமூச்சீர்த் தோட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தனையே
ஆர்கலி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண முடனூர்ப்ப
*வார்புண விகன்மிகல மறமல்லனை மாயக்கலிற் பொங்கினை
முன்னெயிற் றரிமருள்க ணுய்த்தியரொடு லிரைநடுங்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலையெடுத் தேத்தினை
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினை
கண்பொரு கூடரொலி கேமியை
பூமலி வினைபுனை தாரினை
பொன்புனை வினைபுனை யுடுக்கையை
அனையன்
பலவுடன் புகழ்த் கப்பயந் தோய்வின்
இணைபுணர் கழலடி பரவுதந்
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே”

எனக் கொள்க.

முடுகுவண்ண மென்பது, அடியற்றவுழி அறியலாகாதாய்,
நீண்டவடித்தாய், அராகந் தொடுத்து வருவது; என்னை?

* ‘வார்புசல் கழன்மறவா’ என்பதும் பாடம்.

“*முடுகுவண்ணம்,

அடியிறந் தோடி மதனோ ரற்றே” (தொல்-பொ-செய்-234.)

என்றாகலின். வரலாறு:

“பெருகலி யொலிமலி துணையணி பிறழ்த
துயல்வியல் வன்னுரை ப்திரவதிரு
மதிவிலக குருளுடை யருண்மூங்கீர்
அருங்கலக கவர்ந்தனையே
வகைதகை வளர்தளி ருறுதுயர் வணரிணர்
துணர்புயல் புகையணக குறுகினை
வினவா வினவி லுயர்வ ராயின
வினைபடக் கிடந்தோப்சன் சூழறு சுடரொள்
கிதழணி மணியலக் கிலங்கவீர கதிர்முத்தமே
மெழந்தியர்த்த தொடையமை துணைபுனைவினை
தொடுகழ லடியினை பரவுதும் யாமே”

எனக் கொள்க.

இவ்வாறு வண்ணவிகற்பமெடுத்தோதினா தொல்காப்பிய
னாரும், கையனாரு முதலாக வுடையார.

அவிநயனார்,

- I. 1. தூங்கிசைவண்ணம்,
2. ஏந்திசைவண்ணம்,
3. அடுக்கிசைவண்ணம்,
4. பிரிந்திசைவண்ணம்,
5. மயங்கிசைவண்ணம்

} என்று இவ்வைந்தினையும்,

- II. 1. அகவல் வண்ணம்,
2. ஒழுகிசைவண்ணம்,
3. வல்லிசைவண்ணம்,
4. மெல்லிசைவண்ணம்

} என்று இந்நான்கினையும்,

- III. 1. குற்றெழுத்து வண்ணம்,
2. நெட்டெழுத்துவண்ணம்,
3. வல்லெழுத்துவண்ணம்,
4. மெல்லெழுத்துவண்ணம்,
5. இடையெழுத்துவண்ணம்

} என்று இவ்வைந்தினையும்

* ‘முடுகுவண்ண முடிவறியாமல்—அடியிறந் தொழுகு மதனோ ரற்றே’
என்பது பல ஏடுகளிற் கண்ட பாடம்.

கூட்டியுறழ னாயி வண்ணம் பிறகுகும என்றார். அவை உறழுமாறு:

தூங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவற் தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் தூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் தூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் தூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறிலொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் தூங்கிசைவண்ணம் எனவும் ;

குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவற் தூங்கிசைவண்ண முதலிய விருபது தூங்கல் வண்ணம்.

அவைதாம் முதுபிடி நடநதாற்போலவும், கோம்பி நடந்தாற் போலவும், நாரைநடநதாற் போலவும் வரும். அவை யொருபுடை யொப்பினுற் தூங்கிசைவண்ண மெனக்கொள்க.

வேந்திசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம், வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம் எனவும் ;

குறிலொழுத லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுத லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுத லேந்திசை வண்ணம், மெலியொழுத லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுத லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறினமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவலேந்திசைவண்ண முதலிய இருபது வந்திசைவண்ணம்.

அவைதாம் மதயானை நடந்தாற்போலவும், பாம்பு பணைத்தாற்போலவும், ஒங்கிப்பறக்கும் புட்போலவும் வருமெனக் கொள்க.

அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், வலியொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியொழுத லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுத லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடிண் மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யடுக்கிசை மெல்லிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும் இவை குறி லகவலடுக்கிசை வண்ணம் முதலிய யிருபது அடுக்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் ஒவ்வா கிலத்திற் பண்டியுருண்டாற்போலவும், நாரை யிரைநதாற்போலவும், தாராவும் தாாமணி யோசையும் போலவும் வரும்.

பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

குறி லகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியக வற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி லொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடை யொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வல்லிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிண் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை மெல்லிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ண முதலிய இருபதும் பிரிந்திசை வண்ணம்.

அவைதாம் பெருங்குதிரைப் பாய்த்தலும், ஒன்று கொட்டியும், இரண்டு கொட்டியு முதலாகவுடைய அறுத்துக்கொட்டுப் போலவும் வரும்.

மயங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், வலிபகவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலிபகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறிலொழுக்கன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுக்கன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுக்கன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுக்கன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுக்கன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடையவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ண முதலிய யிருபது மயங்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் நகரம் இரைந்தாற் போலவும், தாரை இசையும், ஆர்ப்பிசையும், இயமர விசையும் தேரைக் குரலும் போலவும் வரும்.

குறைக் காற்றும், நீர்ச்சழியும்போல வருவது அசுவல் வண்ணம்; நீரொழுக்கும, காற்றொழுக்கும்போல வருவது ஒழுக்கல் வண்ணம்; தோற்கியிறும் இரும்புந் திரித்தாற்போலவும், கன்மேற் கல்லுருட்டினாற் போலவும் வருவது வல்லிசை வண்ணம்; அன்ன நடையும் கண்ணம் பறையும் போலவும், மண்மே னடந்தாற் போலவும் வருவது மெல்லிசை வண்ணம்; இவை தொழில் வகையால் ஒருபுடை யொப்புமை காட்டியவாறு.

இவை நூறு வண்ணமும் தம்முண் மயங்கி வரினு மிக்கதனாற் பெயாக்கொடுத்து வழங்கப்படும்.

* 'தன்னம்பறை' என்பதும் பாடம்.

“தூங்கேந் தடுக்குப் பிரிதன் மயங்கிசைவைத் துப்பின்னும்”
 ஆங்கே யகவ லொழுகன் வலிமெலிப் பாற்படுததுப்
 பாககே குந்நெடில வலலிசை மெலலிசை யோடிடையுந்
 தாககா துறச்சுரத் தாம்வண்ண தூறுந் தலைப்படுமே”

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வரலாறு:

“வினையொழி டொழுதினகட் செல்வமே போலவர்கிசை
 சுனையெழு ருவனையு மாம்பலுந் தீய்ந்துவாடிக்
 கனையெரி கழைதீண்டிக் காடுவெந் *தோடுகலலா
 நனையு ளெழில்வேழ நாவசைந் தெய்தியாங்கு”

இன்னவும், ஆசிரியங்களும், பாவைப் பாட்டும், அன்ன பிறவும்
 குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம் எனப்படும். இவற்றை ஐந்துதெழுத்
 தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“கோல மலர்கொண்டு சிலமந்தி மலைவுடைத்தாய்ச்
 சோலை தொறுந்தாழ்ந்த பொழிற்சேரர்வி லுயாவிருசை
 நீலமடிக் கணன்னவர் நீடுநனி யேத்தச
 சிலமிரு நாதரடி சேரவினே சேரா”

இன்னவும், வஞ்சியும், வஞ்சிப்பாவினமும் ஒழுகிசைத்தூங்கல்
 வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்
 டிக்கொள்க.

“ஏறயர் கொடியி னிருவிசம் பதிரு மெறிமுர சகிர்கடற் றுனை
 வீறயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோங்கு தண்டுகை யின்பழை
 [யாற்று]

மாறடு படிவ மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
 வீறடு நெறிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே”

என இச்சந்தத்தனவும்,

“பூவினாப்பொழிற் பிண்டியின் கீழ்ப்பொருவறு திருநகர்ப் பொன்
 [நெயிலுள்
 மாலினா் நலனோக்கி னல்லா பலர்பணிந்து வந்தடிவணங்கி”

* ‘ஒடுக்கல்லா’ என்பதும் பாடம்.

என இன்ன வண்ணத்தனவு மெல்லாம் வல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“தேனினார் மலர்ப்பிண்டிய னீழற் நேவரேத்த
வானினார் குடையா னடிநாளுந் வணங்குதமே”

“தாழி யோக்குமலாக் கண்ணவர் தண்ணடி
பாழியோக்கு புனலார் பழையாற்றுள்
காழிசின்றம் மதியான் மதிசேர்ந்து
வாழி பென்று வணக்க வினைவாரா”

என இன்னவை மெல்லாம் மெல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“கனவினாற் கொணர்ந்த வெண்காணமும் விழுப்பொன்னு
முளவெனினும் யானறும்பு லுலவாது கிடந்தமையால்
வளையினாற் பொலிந்தகை வாட்கண்ணாள் வழிபடு
கனாவாரிற் கனையருட்கட் காணேன்மற் றிதுவல்லால்”

என இன்னவும், கலிப்பாக்களும், தும்பிப்பாட்டும் குறிலகவ லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“வரையென மாடகக னோக்குபு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன
புரையுரை சின்னலர் பூந்தொடையற் பொறையன்ற னருளானேற்
கரையெனக் காலையுந் காண்பரிய கடலபோலுந் கௌவையு
மரையின மெகலை யோடவோடு மிவளாவி யாற்றாதே”

என இன்னவையாகிய சிறுவிருத்தங்களும், வெண்பாக்களும், வெள்ளொத்தாழிசைகளும் எல்லாம் குறிலொழுக லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக.

“நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் * சூடான்
பொறிமாண் வரியலவ ினாடலு மாடான்
சிறுதுதல் வேர்வரும்பச சிந்தியா சின்றுட
கெறிநீர்ததன் சேர்ப்பயா னெனசொலவிச † செல்கோ”

இதுவுமது.

* ‘சூட்டான்’ என்பதும் பாடம். † ‘ஆட்டலு மாட்டான்’ என்பதும் பாடம். ‡ ‘சொல்கோ’ என்பதும் பாடம்.

“இட்டசன்றனை யானினி மென்செய்கோ
கட்டெழி வழகா கடிதென்னவே
மட்டெழின் மல்ததார்ப் பொலிமார்பனுந்
கெட்டெழுந் திறைகூறுவ ளோவென”

“பறைபட்டன பட்டன சுககினெலி
முறைவிட்டன விட்டன முன்னுடலாத
*திதல்விட்டனர் கொட்டினா தின்கலிமா
சிறைகொட்டின ரொட்டினர் நீன்முழுவால்”

என இன்னனவும் குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற்
றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

“மான்வீடு போத்திற் பீணையின்னுயிர் போவதேபோல்
யானவீடு போத்தி னிதுவேகொ னினக்குமெனைத்
தேனூறு மின்சொன் மடவாயழு தாற்றகில்லாய்
வானூடு போய வரைகானிய சென்றகாலே”

என இன்னவும் உழவரோதை யெனப்படுவனவும் குறின்மெல்லிசை
யேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“கொடியிடை மாதர் மேனி குவளைமல ருண்க னென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானென வேறு செய்தும்
வடிவொடு வார்த்த மென்றோன் வளைசேர்ந்தகை காந்த னென்று
மிடையிடை சின்று சின்று பலகாலு முவப்ப தென்னே”

என இன்ன பிறவும், எழுச்சிடியால் வந்தனவும் எல்லாம் குறிலகவல்
அடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்
டிக்கொள்க.

“மாலையால் வாயையா லந்தியான் மதியான்
மனமுன முணர்வது னோயுறச்செய்த
சோலையாற் றென்றலாற் சுரும்பிவர் பொழிலாற்
சோர்தரு காரொடு விரிதரு பொழுதே
கோவவால் வளையாற் கொடுப்பறி யானேற்
கொள்வது முயிரொடு பிறரொடுபோ லன்றே

* ‘திறைவிட்டனர்’ என்பதும் பாடம்.

காலையா உரவே காதலு மாங்கோர்

காலையென லுங்கட னந்திய வினையே”

என இன்னவும் பிறவும் ஈன்சிரடி மீக்கு வருவனவும் குந்லோழுக
லடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“கடியான் வெயலெறிப்பக கலவையுள் வெதுமட்ட கலங்கற சினனா
அடியா லுக்களந்த வாழ்தா னுக்கிய வமித்தேன் நெண்ணிக்
கொடியான் கொடுப்பக குடங்கையாற் கொண்டிருந்து குடிக்க
[நேற்றான்
வடியோ தடங்கண்ணி வஞ்சிக்கொட பனராவிட வருவா னாமே”

எனவும்,

“அடைமினசென நடைமின்சென் நவனுகிய
சினகரத் திறைவன ருளே”

எனவும் அறுசிரடியால் வருவன வெல்லாம குந்ல வல்லிசை யடுக்
கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்
கொள்க.

“பிடியுடை நடையடு நடையின டொயிற
கடிபடு மிலமல ரடிநனி தனதார்
துடியிடை யடுமிவ ணடுவொடி வதுபோல்
வடுவடி யடுமிவ ணெடுமிலா புரைகண்”

எனவும்,

“கடுமுடைய நாறுகரு மேனியின ளாகிப்
படுமுடையுண் மாகுலவா பாதது னலு மீயார்
இடமுடைய காதிநனி போகெனலும போகித்
தடமுடைய *கண்முழைய னுடைய ளாகி”

என இன்னவை யெல்லாக குந்ல்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

“சூரலும பிரம்புஞ் சற்றிய”

எனவும்,

* ‘கண்முழை’ என்பதும் பாடம்.

“முன்றி னீன்ற முடமுதிர் பெண்ணேமேல்
அன்றில்கா ணுமமை யாற்ற வினவுதும்
தொன்று காலந் தொடர்ந்து னாடினாள்
சென்றுழிச செல்லுஞ் செந்நெறி யாதென”

எனவும்,

“சூரவ ணாகிலை மாவொடு சூழ்கரைச
சரவ ணமயிது தானனி போலுமா
லரவ ணாகுவி லாண்டகை சான்றவன
பிரிபு ணாததடன் வாரல நென்செயகோ”

எனவும் இன்னவை யெல்லாந் குறிலகயற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“அறிவல் லறிவல் லமுதே யமுதே
யெறிவெண டிரைமீ திகலிற் றறிவல்
லிறுகல் லிறுகல் விதுகே ளிதுகேள்
பெறுவல் பெறுவல் பிழைப்பொன்று பேறாய்”

எனவும்,

“தேனமருந் திருவாரிள வேனிலின்
மானமரு மடனோக்கியர் நோக்காய்
தானுருகல் லெயிராங்கி சின்றுயகரி
* யாமகலா தடியஞ்சலி செய்தும்”

எனவும்,

“கதிர்கொண் மதியுந் கண்பொன் களிற்றும்
பயில்கொண் டபரந் தழகா கியினி”

எனவும் இன்னவை யெல்லாந் குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவைபுணைந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக் கொள்க.

“துடித்தடித் தியிழ்தரு துணைகுவென் னருவிநீர்த்
தொடுத்தெடுத்த மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றற் றாய்மைசால்
அடுத்ததெ துரைபுக லசைவில்சீ ருசந்தம்
மடுத்ததெத்து ளைகலு மறத்தலின் றி வாழ்த்துவாம்”

* ‘யாமகலாது’ என்பதும் பாடம்,

என இன்னவை யெல்லாங் குறல் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக்கொள்க.

“சிந்தி விழந்த சுதிசெய்ய வெயடே” ஞா
புதி நீண்ட குடையொருவ னல்காணெனின
முந்தி யோடும் வடாமுலலை மெல்லுரு
மந்தி யாகினற தாலால் யாதாகுகாலே”

என இன்னவை யெல்லாங் குறன்மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக்கொள்க.

“வாகுபு கொள்ள சின்றுள் வாரண வாசி மணன்
தேகம் தொலிமென் கூதற நேலினுட் கின்ற மகை
யாககவ ளருகலலலா எத்தின புரராசன்
வான்புகழ் மகைக வாகைப பூன்ற மன்ன மேனி”

என இன்னவை யெல்லாங் குறலகவன் மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக்கொள்க.

ஆசைப் படுக வருந்தவந கலம்பல் லாப்*பிறகள்
பேசப் படுவ திலயிவை யாவை பிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணா வாரக்குச் சேயிழைமா
பாசப் படுகுழிப் பிறற்றதுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்

என இன்னவை யெல்லாங் குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக்கொள்க.

“தாமத் தூண்களைத் தருக்கொடு முருக்குதன் முரணும்
தூமத் தூவக லெடுத்துக்கொண் டிழைபவ ரெறியும்
வாமத் தோள்களின் வலித்தன்ன புடைத்தெடுத்த தாறறும்
பேய்மைத் தீத்தொழில் பெருகிய தரசனு முணர்ந்தான்”

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம்.
இவற்றையும ஐந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக்கொள்க.

“உருகார்தம் மன்னுயர்காத தொழியலாமோ வுணர்ந்தார்க்கு
வருகார்போல வளஞ்சுரந்திவ் வையககாக்கும் வயமாறன்

* ‘பிறகள்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘பாற்றறுத்தார்’ என்பதும் பாடம்.

முருசு¹ மாபினுன் முரசுமாப்ப முல்லைகாள்

* குருகாபெளவ முண்டிருண்ட கொண்டலென்று குழைத்தீரோ "

னவும,

" கண்ணுடை மா ஸவாகண்டார கண்ணிப்புண பிறவெல்லாம் "

னவும இன்னவை செயல்லாக குறன்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவறறையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிகுகொள்க.

இவறறில் ஒரு வண்ணத்தாலேயும் பல வண்ணத்தாலேயும் வரும். இப்பெறறியே கடையிலலா விகற்பமாம். அவறறை ஒரு விகற்பத்தாற சொன்னவாறு. பிறவகைபால் வரும் வண்ணங்களுையும் ஒருவண்ணங்களையும் உரைத்தவற்றோடு ஒருபுடை யொப்பு மையாற சாத்திபுணாக. என்னை?

" தாககேர் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பினு

புமாககே யகவ லொழுகிசை வன்மையு மென்மையுமா

வாககே குறினெடில ிவல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையும்

தாககா துறித்தரத் தாமவண்ண தூறுந் தலைபடுமே "

—யாப்பருங்கலக் காரிகை.

எனக் கொள்க.

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என இவ்வைவற்றினையும்; அகவல் வண்ணம், ஒழுகல் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றிந் நான்கினையும்; குற்றெழுத்து வண்ணம், நெட்டெழுத்து வண்ணம், வலலெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து வண்ணம், இடையெழுத்து வண்ணம் என இவ்வைவற்றினையுங் கூட்டிக் குறிலகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றுாங்கிசை வண்ணம், இடையகவற்றுாங்கிசை வண்ணம் எனறிவ்வாறெல்லா முழந்துகொள்ள தூறு வண்ண விகற்பமாம்.

* 'குருகாரம்' என்பதும் பாடம்.

† 'ஒருஉ வண்ணங்களையும்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'பாககே' என்பதும் பாடம்.

§ 'வல்லின மெல்லின மோடிடையும்' என்பதும் பாடம்.

இனி வழி வென்பது குற்றம். அது நான்கு வகைப்படும். எழுத்து வழுவும், சொல் வழுவும், பொருள் வழுவும், யாப்புவழுவும். அவற்றுள், எழுத்து வழுவாது எழுத்தகிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது. வரலாறு:

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வேட்டமே யனறிப்
பிறிதுக் குறையுடையான் போலுஞ்—செறிதொட
தேமா னிதணததா ஞமாக நம்புணததே
மாபான்யின் வந்த மகன்”

என விதனுள் ‘தேமா’ எனற்பாலதினைத் ‘தேமான்’ என எனகர வொற்றுக் கொடுக்கமையால் எழுத்து வழுவாயிற்று. என்னை?

“முன்னிலை நெடினு மாவ மாவும்
னம்மிசப் புணரு மடங்குதினை யான”

என்றாக்கலின்.

சொல்வழுவாது, சொல்லகிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது; என்னை?

“சொல்லின் வழுவே சொல்லோதது மரபிற்
சொல்லிய குற்றம் *தோன்ற லாமே”

என்றாக்கலின். வரலாறு:

“இசையெலலாக கொட்ட வெழிற்றூனை யூர்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில பருகி மணியார்த்தப் போந்தான்
கொடிமதிற கோழியார் கோ”

இதனுள் “இசையெல்லாமார்ப்ப” எனவும், “எழிற்றூனை நாப்பண்” எனவும், “அடிசிலயின்று” எனவும், “அணியணிந்து போந்தான்” எனவும் இவ்வாறு பொதுவினாலைடுத்துக்கொண்டு பொதுவினான் முடித்தற்பாலனவற்றைப் பொதுப்பெயரால் லெடுத்துக்கொண்டு சிறப்புவினையான் ஒன்றற்கே யுரியசொற் புணர்த்த மையாற் சொல்வழுவாயிற்று. என்னை?

* ‘தோன்றலாகும்’ என்பதும் பாடம்.

“வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவா”

(தொல்-சொல்-கிளவி-46.)

எனவும,

“வேறுவினை யுடைய பொதுவினை கிளப்பப்
பொதுவினை யுடைய வேற்றுமை யுண்டோ”

எனவுங் கூறினாராகலின்.

பொருள் வழுவாவது, பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது.
என்னை?

“பொருளின் வழுவே தமிழ்கடைத் திரிவே”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“மூன்னுந் தொழத்தோன்றி மூன்மையிற்று யத்திசையே
இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேசாண்—மன்னும்
பொருகளிமால யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
பெருகொளியான் மிக்க பிறை”

இது நாணநாட்டம்.

“பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நிலக் கண்ணாய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு”

இது நடுங்கநாட்டம். இவை யிரண்டும் பொருளதிகாரத்
தோடு மாறுகொண்டன. என்னை?

“நாணவு நடுககவு நாடா டோழி
காணுந் காலைத் தலைமக டேதது”

என்றாராகலின்.

“வானே மேய்ந்த வளைகோட்டிக் குதிரை
கோழிலை வாழைக் கொழுமட லுறங்கும்
ஊரன் செய்த கேண்மை
தேரை வாலினும் பெரிதா கின்றே”

இதுவும் பொருளின்மையாற் பொருள்வழுவாயிற்று.

யாப்பு வழுவாவது, யாப்பதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது; என்னை?

“யாப்பின் வழுவே யாப்பின் திலக்கணம்
கோப்ப வாராக் கோவைத் தாகும”

என்றாகலின். வரலாறு:

“குமண வாழி குமண வுணருப்பித்
தேய்க்கின் பகைபே யான்சில
பெருமை வேண்டி வந்தே
வீசின் பெருமை வேண்டிற்று”

இப்பாட்டு முதிர்வெடுத்ததுகொண்ட வேளையிற் கெட்டிப் பின் பரவிக் கட்டுரையால் வந்தமையால் யாப்புவழு. பிறவு, மன்ன.

அறுத்திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும், அகன்றிசைப்பும் என்னும் ஒசைக்குற்றம் வருமாறு:

“வீங்குமணிலிசித்த விளங்குபுனைநெய்தீர்தேர்
காம்புரீடு மயங்குங்காட்டுட்
பாமபுபெரிது வழங்குதோரோங்கு
வயங்குகலிமா சிரைபுசிரைபு
வலவன்வாம்பரி கடவிவந்தோன்
கெழுமணியகலந் தழுமதிவிரைந்தே”

இது நாலசைப் பொதுச்சீர் பலவும் வந்து வஞ்சிதூங்கினமையின் அறுத்திசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று.

“ஒக்கில வேலோ னொளியா வளிபெற்ற
பூந்துடியாய் போன்றேமும் யாமேமற்—றேய்ந்து
தகைமொய்ம்பிற் ருழ்தடக்கைத் தண்ணருவி நாடன்
பகைமுனை போன்றேமும் யாம்”

இதனுள் ‘தகைமொய்ம்பிற் ருழ்தடக்கை’ என்புழி வஞ்சி தூங்கிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப்பு.

“சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னோ
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச செய்வதுஉந் தானமன நென்பவே
வானவா முன்னத் தவர்”

இதனுள் ‘சிறுநன்றி யின்றிவாக்கியாம்’ என்புழிக் குற்றிய லீகரம் வந்து வெட்டென்று இன்னாகா யிசைத்தமையால் வெறுத் திசைப் பாயிற்று.

“கற்றற் றற்ற சுடற்ற சுடற்றிரை
வீற்றற் றற்ற வில்லேர் புருவத்தவன்
சொற்றற் றற்ற சுடர்க்குழை மாதரோ
நெற்றற் றற்றதென் னெஞ்சு”

இதுவும் வெறுத்திசைப்பு.

“கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே
லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருக்கற்க
டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்”
பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருனர்கொல்லோ”

இது முன் செய்யுளாய்வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையால் வந்த மையால் அகன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று. இதுவும் யாப் புக் குற்றத்துள்ளே பட்டடங்கும். பிறவு மன்ன. இன்னும் ‘வழு’ என்பதனாலே ஆனந்த முதலாகிய குற்றங்களு மறிந்துகொள்க. பிறவு மன்ன.

‘திண்ணிதி னடத்த நெள்ளியோர் கடனே’ என்பதனால் அவற் றை யெல்லாம் பிழையாமே நடாத்துதல் புலவர்கள் கடன் என்ற வாறு. இச்சூத்திரத்துட் ‘பிறவும்’ என்று சொல்லியவதனானே னாலும், சூத்திரமும், ஒத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாதும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓரடியாய் நடப்பனவும், புனைந்துரையாய் நடப்பனவும் ஆமாறு உணர்ந்து கொள்க.

நூலாவது, மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால்வகைப் பயத்தாய், எழுவகை யாகிரிய மதவிகற்பத்தாய்ப், பத்துவகைக் குற்றத்திற்பீர்ந்து, பத்துவகை மாண்பிற்றாய்ப், பதினமூன்று வகை யான் உரைபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடும் புணர்ந்து வருவது.

அவற்றுண், மூன்றுவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி யென விவை,

மூவரினடைபெறுத லென்பது, அம்மூன்றும் நடாத்துவார் மூவராகிரியர் எனக்கொள்க.

கால்வகைப்பயனாவன, அபம், பொருள, இன்பம், கீடுன்பன.

ஈழுவகை யாசிரிய மதவிகரபமாவன, உடம்பநிதல், மறுத் தல் என்பன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகைக் குற்றமாவன, குன்றக்கூறன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகை மாண்பாவன, சுருக்கவைத்தல் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பதினமூன்றுவகை புணையாவன, சூததிரந்தீதாற்றன் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

மூப்பத்திரண்டு தந்திர புத்தியாவன:

“ததவிப் புகுத லோத்து முறைவைததல்
தொகுத்துக் காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடக் கூறன முடிததுக் காட்டல்
தானெடுத்த மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள விரித்த விரட்டுற மொழிதல்
ஏதுவின் முடிதத் வெடுத்த மொழியி
னையத் வைத்த லின்ன தல்ல
திதுவென மொழித் நன்னின முடித்தல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறன
மாட்டெறிந் தொழிதல் பிறனான் முடிந்தது
தானுடம் படுத்த நன்குறி வழக்க
மிகவெறித் துரைத்த விரந்தது விலக்கல்
எதிரது போற்றன் முனமேற கோடல்
பின்னது சிறுத்த வெடுத்துக் காட்டல்
முடிந்தது முடித்தல் சொல்லின முடிவின
அப்பொருண் முடித்த ரெடர்ச்சொற புணாத்தல்
யாபபுறுத் தமைத்த லுரைத்து மென்றல்
விகற்பத்து முடித்த ரெகுத்துடன் முடித்தல்
ஒருதலை துணித் லுயத்துரை லையதல்”

எனவிலை ; பாடலனாருரை.

“நூலெனப் படுவது அயலுக் கால்
முதலு முடிவு மாறுகோ டின்னித்
தொகையினும் வகைபினும் பொருண்மை காட்டி

உண்ணின் தகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
துண்ணிதின் விளக்க லதுவதன பண்பே.” (தொல-பொ-செய்-167)

“அதுவே தானு மீரிரு வகைததே” (சுை-சுை-சுை-168.)

“ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத தானு
மினமொழி கினந்த வேர்த்தி னுனும
பொதுமொழி கினந்த படலத தானு
மூன்றுறுப படக்கிய பிண்டத் தானுமென
ருகச்சே டட்ட னியலு மென்ப.” (சுை-சுை-சுை-169.)

“அவற்றுட், சூத்திரத தானே
யாடி சீழவ் னறியத் தோனறி
நாடுத லினறிப் பொருணனி விராகக
யாப்பினுட் டோனற யாததமைப் பதுவே.” (சுை-சுை-சுை-170.)

“நேரின மணியை சீரலபட வைத்தாக
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயாமொழிப புலவா” (சுை-சுை-சுை-171.)

“ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற
பொதுமொழி தொடரினது படல மாறும்.” (சுை-சுை-சுை-172.)

“மூன்றுறுப படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
ரேனறுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப.” (சுை-சுை-சுை-173.)

இவை நூலும், சூத்திரமும், ஓததம, படலமும், பிண்டமும்
ஆமாறு சொன்னவாறு. இவை யெல்லா முன் சொல்லிப் போந்தன
வன்றோ வெனின், உரைப்பான் புகுகின்றழி இது நூலாமாறு என்று
காட்டிற்றல்லது, இந்தநூலுட் சூத்திரத்தின் பொருள் என்று அப்
பொழுது சொல்லிற்றிலலை யெனக்கொள்க.

“உரையொடு தூலிவை யடியில நடப்பினும
வரைவில வென்ப வாயமொழிப் புலவா”

“மொழிபிசி முதுசொன் மூன்று மன்ன”

என்றார் பல்காயனார்.

“உரையு நூலு மடியினறி நடப்பினும
வரைவில வென்ப வயகக் கோரே”

“வாயமொழி பிசியே முதுசொல வென்றாக
காமுரை மூன்று மன்ன வென்ப”

என்றார் நத்தத்தனா.

இவை அடியின்றி நடப்பன உரைத்தவாழ்.

“செயாசீ செப்புட் டெரியுந் கால
யடிய னீட்டத் தழகுட் டிலலம்”

* “ஒரோவடி யானு மொரோவிடத் தடலம்”

“அவைதாம்,

பாட்டுரை நூலை மஃதுரம் பசியே
முதுசொல் லகதம் வாழத்தொடு ப்றவு
ஆககின வென்ப வறிந்திசி னோரே”

என்றா ட் பலகாபனா.

இவை ஓரடியா நடப்பன வுரைத்தவாழ்.

புனைந்துரை பிருகிறத்தன, பெரியதனைச் சுருக்கச் சொல்லுத
லும், சிறியதனைப் பெருக்கச் சொல்லுதலும் என. என்னை?

“உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம்
புகழ்ச்சியின மிக்க புனைந்துரை யாகும்.”

என்றாகலின். வரலாறு:

“அடையாபூந் கோதையாட் கலகுலந் தோனழம்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்று—மிடையா தும
கண்டுகொளா தாய்னுந் காரிகை கோமைபாட்
குண்டாகல் வேண்டு நுசப்பு.”

“ஆயிர்ப்பாக னோக்குவேன கண்டேன ட் மயிர்ப்பாகுந்
பாகத்திற் பாக நுசப்பு”

என இவை பெரியதனைச் சுருக்கின.

“கடைக்கனார் நின்றிட்ட பூசல் கடைக்கனார்
கேளாமே நீண்டன கண்”

எனவும்,

“பொன்மலி கூடற் பூமலி கச்சி
மாரி யீகை மணியணி மாடம்”

* ‘ஒரடி யாலும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘அவிநயனா’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘மயிர்ப்பாதி’ என்பதும் பாடம்.

எனவும் இன்னவை யெல்லாம் சிறியவற்றைப் பெருக்கின. பிறவு
மன்ன.

இன்னும் 'வண்ணமும் பிறவும்' எனறதனாலே, நாலசைச சீரின்
மியே நடாத்துமாறும், நானகசையும் எண்பத்திரண்டுசீருங் கொண்டு
இயற்ற மாறும், எழுபது தனாவழுவிறீர்த அறுநூற் றிருபத்தைந
தடியும் ஆமாறும், சந்தமும் தாண்டகமும் ஆமாறும், பாக்கட்கு
வருண முதலாயினவற்றை வகுத்து வழங்குமாறும் உரைத்துக்
கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

“குற்றுக்கரொற்றாக்கிக் கூன்வகுத்துச சிந்தியற்றி
மற்று நெடிவம் வகையுளியுள்—சொற்றபின்
மேலசைச்சீர் நாட்டி யளபெடையை வீற்றித்தா
னலசைச்சீர்க் கிலலை நடை”

என்பது ஏழ்நயமுந் தொடுத்தவாறு.

“காககை பாடினி யாமுத லாகிய
மாக்க விபபுல வேர்மதம் பற்றியீந்
கூக்க மின்மை யுண்டாமுக ரத்தையொற்
ருக்கி னாலசைச சீரணை யாதரோ”

இதன் கருத்து,

“குண்டுகீடுகீ குவளைததண்சுனை”

எனவும்,

“குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கல்”

எனவும்,

“போதுசேர்ந்து கூடுபொறிவண்டினம்”

எனவும்,

“புரிந்துவாங்கு வீணுரம்பிவர்தல்”

எனவும்,

“கொன்றுகோடுகீ குருதிமாறவும்”

எனவும் இத்தொடக்கத்தினவற்றுள் ஸ்யசைச்சீரும் ஆறசைச்
சீரும் வந்தனவற்றைக் காககைபாடினியா முதலாகிய வொருசார்
ஆசிரியர்,

“இவ் விரண்டன் குறுக்கத் தளைதவ
சிறப்புறி யொற்றிச் சிலையி வாசும்”

எனவும்,

“இவ் விரண்டன் குறுக்கத் தளைதவின்
சற்றெழுத தஞ்ஞயிரிப் பெடையு”

எனவும்,

“சீர்தளை சிறைவழி யிருய்க் குறுக்கமு
நேர்த விலவே யுயிரிப் பெடையு”

எனவும்,

“உயிரிப் பெடையு குறுகிய வுயிரின்
இகர வுயிரும் தளைதவி னெற்றிஞ்
சோதவ வரினு மொற்றியற் றாகு”

எனவும்,

“ஐந்தா றசையி னருகி யுகரத்தின்
வந்தசீ ரொன்றிரண்டொற் றெப்பித்தது—நத்துவித்தால்
வருகிப்பா விற்கியலு ராலசைச்ச ரல்லுரிச்சோ
தககி விரவத தகும்”

எனவும் இவ்வினக்கணங்களினாலே ஆண்டுக் குற்றியலுகரங்களை ஐய
சைச் சீரும் ஆறசைச் சீரும் அல்லவென்று அவ்வாறே யவற்றையுங்
களைக.

“வசையிலபுகழ் வயங்குவெணமீன்” (பத்துப்பட்டின-1.)

எனவும்,

“சோறுவாக்கிய கொழுநகஞ்சி” (பத்துப்பட்டின-44.)

எனவும்,

“களிறுவழங்குதெருவி னெடுந்தேரேறி”

எனவும்,

“திரைந்து திரைந்து திரைவரத் திரண்முத்தங் கரைவாங்கி
நிரைந்து நிரைந்து சிறுநுளைச்சியர் னெடுங்கானல் வீளையாடவும்”

எனவும்,

‘இரவுவரவு பேரின்னொநெறி’

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவற்றையும் இவ்விலக்கணத் தாலும்,

‘தனைசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும்
அனபெடை யாவியு மலகியல பிலவே’ (யாப்பருங்கலம்-4.)

என்னும் இவ்விலக்கணத்தாலும், குற்றுகாங்களை யொற்றாக்கிக் கொள்ள மூவசைச் சீரே யாடுமென்பது.

நேர்பசை நிரைபசை வேண்டுமாசிரியர்க்கு அவையெல்லா மூவசைச் சீரேயாம் எனக்கொள்க.

“குற்றிய லிகரமுங் குறுக வின்றியே
மற்றுல நாலசை வந்த வாவெனின்
முற்றிய முதனடு விறுதி வஞ்சியுட்
குற்றியில் கூன்வரக் குற்ற மில்லையே”

என்பதன கருத்து, “அடி, யதாசேர்தலி நகஞ்சிவந்தன” எனவும், “மா, வேறித தானிடங்காட்ட” எனவும், “மண்கொண்ட-குழி-குவளை பூக்குந் தண்சோண்டிப் பொருநன்” எனவும், “கலங்க முாலிற்றுறை-கலக்காண” எனவும், “மாவழங்கலின மயக்குற்றன, வழி” எனவும், “தேனாறுபூந் தெரிசுவளை, மிசை” எனவும் இத் தொடக்கத்தனவற்றுட் குற்றுகர மினறியேயும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அவற்றுள் அடியென்பதும், மாவெனபதும் முதற்கட்கூனாகவும், குழியென்பதும், துறையெனபது மிடைக்கட் கூனாகவும், வழியென்பதும், மிசையென்பதும் கடைக்கட் கூனாகவும் வைப்ப நாலசைச்சீரே அன்றும்.

வஞ்சியடியின் முதலும் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாகப் பெறும். வஞ்சியடி முதற்கட் சீரகூனாகவும் பெறும். இடையும் இறுதியும் உகரவீராகிய நேரீற்றியற்சீருங் கூனாய் வரப்பெறும். அல்லாச் சீர் கூனாய் வரப்பெறு. நேர்பசை நிரைபசைவேண்டும் ஆசிரியர்க்கும் உகரவீராகிய நேரீற்றியற் சீரும் அசையாம். இவையெல்லாவாசிரியர்க்குந் துணிபு எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன. இவையும் அவர் காட்டியவே எனக்கொள்க. இன்னும் அவர் காட்டுமாறு:

“அதற்கொண்டிங், கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ—காழ்
கோத்தன குட்டென்கோ” எனவும், “வேந்து, வேல்வாங்கி வியந்
துருத்தலின்” எனவும், “தெருவு, தேரோடத் தேய்த்தகன்றன”
எனவும் கொள்க. இவற்றுள் ‘அதற்கொண்டிங்’ எனவும், ‘வேந்து’
எனவும், ‘தெருவு’ எனவும் இவையெல்லாம் சீர்குழியின்.* இவற்றிற்
கலக்கணஞ் சொல்லுமாறு:

“உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியு
மறுக்கப் படாத மரபின வாகி
யெழுவா யிடமா வடிப்பொரு சொல்லார்
தழுவி நடப்பது தான் நனிச சொல்லே.”

“வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே”

என்பது காக்கைபாடினியம்.

“தனிச்சொல் லென்ப தடிமுதற் பொருளொடு
தனித்தனி நடக்கும் வஞ்சியு ளீரே”

என்பது சிறுகாக்கைபாடினியம்.

“தனியே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
தனிச்சொல் விறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கும்”

என்பது அவிநயம்.

“அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய சிற்பது கூனென மொழிப
வஞ்சிக் கிறுதியு மாகு மதுவே
யசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர்”

என்பது பல்காயம்.

“தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே
வஞ்சி யாயி னிறுதியும் வரையார்”

என்பது நத்தத்தம்.

* ‘சில ஏடுகளில் ‘கனிற்ணைப்பக் கலக்கின கா’ என்பதனையும் இங்கு உதா
ரணமாகக் காட்டி ‘கா’ என்பதனையும் சீர்குழிகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.
‘கா’ என்பது அசையாவதனறிச் சீராகாமை யுணர்க்,

“வட, வியமொடு தென், பொதியிலிடை” என்பதனுள் ‘வட’ என்பதும், ‘தென்’ என்பதும் கூன எனக்கொள்க.

“அந்தமு மாதியு நடுவுங் கூனசை
வந்தன வன்றியும் வந்த வாமெனின்
முந்திய குறளடி மொழிந்த தன்றது
சிந்தென நாலசை சேர்வ திலையே”

என்ற விதன்கருத்து, வஞ்சிப்பாவின் முதனடுவிறுதி கூனின்றியும்,

“தண்முனைமென்குழம்பெருந்தடங்கண்
பூவேநலந் தொலைந்தினியாற்றலன்”

எனவும்,

“வலமாதிரத்தான் வரிகொட்ப”

எனவும்,

“அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோண்டி”

எனவும்,

“வேககைவாயின் வியன்குன்றாரன்”

எனவும்,

“அங்கண்வானத் தமரசரும”

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அவை குறளடிவஞ்சியல்ல; சிந்தடி வஞ்சியாக வைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம் என்பது. பிறவுமன்ன. எலலா வாசிரியரும் வஞ்சியுண் மூன்றிடத்தும் நிரையீற்றியற்கோமிக்குவரும்; நேரீற்றியற்கீர் முதலு மிடைபு மருகுவரப்பெறும் என்ப. என்னை?

“தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயிற் பெடை*மெலிவினை”

எனவும்,

“தவளமுத்தஞ் சககீன்று
பவளமொடு ஞெயர்ந்துராய்”

எனவும்,

“புன்காற் புணர்மருதின்
போதப்பிய புனற்றாமரை”

எனவும்,

“உடைமணி யரையுருவக் குப்பாயத்து”

எனவும்,

* ‘மெலிவன்’ என்பதும் பாடம்.

“தேவதாட்டகரும்பின்”

எனவும்,

“பூத்தாட்ட புனற்றுமன”

எனவும் காட்டுவதாகலின். பல்காயனா தேரீற்றியபற்சீ வஞ்சி யடியினிறுதியும் அருகுவரப்பெறு மென்றார். அவா கூறுமாறு:

“இயற்சீ தேரீற்ற நன்றன் யுடைய
கலிச்சகியல் பிலவே காணுக காலை
வஞ்சி புள்ளும் வந்த தாகா
வாயினு மொரோவிடத் தாகு மெனப்”

என்பது பல்காயம.

“கலித்தனை மடிவல் னேற்றிற் றுற்சீர்
கலிக்குத் தன்றே தெரிபு மோககே
வஞ்சி மருககினு மறுத் தல்லா”

என்பது நத்தத்தம்.

“செங்கண்மேதி கரும் புழக்கி” என்றித்தொடக்கத்தனவற் றைச் சிந்தடியும் குறாடியும் விரவிவரத் வஞ்சிப்பா வெணக்கொள்க.

“நேரசை யறுதியாய் சீகழு மீரசைச்
சர்க்கடை வஞ்சியுட் செலவுக கூறினா
நோசிறை நோபொடி சீரைபு நாலசைச்
சீருநன கெடுததுடன் செப்பி னுனரோ”

இது பல்காயனா மதம்.

“குற்றிய லுகரமுத கூணுஞ் சித்துமா
முற்றிய வன்றியு மொழிவ ராமெனிற்
நெற்றென நெடிலடி சேரு மென்பது
சொற்றபி னுலசைத் தோற்ற மில்லையே”

இதன்கருத்து, *“(சிறுசோற றுணு நனிபல கலத்தன்மன்னே”
என்றித்தொடக்கத்த வாசிரிய வடிகளுள்ளும்,

“கண்டல் வண்டற் † கழிபிணங்கி கருவீலமது விம்மவும்
கொண்டகொண்ட பனைமுன்றிற் பண்ணையாயத் குடிசெழுவுவும்”

* புறம்-235. † ‘கழிபிணக்க’ என்பதும் பாடம்.

என்றித்தொடக்கத்துக் கொச்சக வடிகளுள்ளும் முன்சொன்ன பெற்றியன்றி நாலசைச்சீர் வநதனபிற வெனின, அவைதாம் நாற சீரல்லவென்று ஐஞ்சீரடியாகவைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம்; தொல் காப்பியனா நக்கீரனா முதலாகவுள்ளார ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியத் துள்ளும், கலியுள்ளும் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவரப்பெறு மென்று*

“என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே” †

என்னும் ஆசிரியவடிகளும்,

“அணிகிளர் பொறியவிர் துத்திமா னாகத் தெருத்தேறி”

என்னுங் கலியடியுங் காட்டுவாராகவினென்பது. அவர் சொல் டுமாறு:

“வெண்டனை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முனவென மொழிப” (தொல்-பொ-செய்-63.)

என்பது தொல்காப்பியம். ஆசிரியங் கல் யென்றதிகாரம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது இச்சூத்திரம்.

“ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
வெண்டா யாப்பிற் குரிய வல்ல”

என நக்கீரர் நூலுள் ‘வெண்பாயாப்பிறகுரியவல்ல’ வென்றமையால், ஆசிரியத்துக்கும் கலிக்கும் ஐஞ்சீரடி புகுதலும், மண்டிலமாகலும் உரித்தென்று விரித்துரைத்தார் எனக்கொள்க.

“சேரு நேரடிப் பாவிலைஞ் சீரடி
யேரும் வெள்ளையல் லாவழி யென்பது
சோர்வி லாததொல் காப்பியத் துள்ளுநக்
கீர னாடி நூலுள்ளுந் கேட்கவே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“தகைபெறு பொதியிலெந் தலைவ னாணையிற்
றொகைவகை விரிபடச சொற்ற நூல்களுள்
வகையுளி சோத்துதல் வகுப்ப ராதலால்
நகைபெற நாலசை நடப்ப தில்லையே”

* ‘இவ்வாசிரியங்களும்’ என்பதும் பாடம் † புறம்-235.

இதன் கருத்து,

“ககணகைகப் பைந்தாக் கண்கூறகாற்
கருவரைபோ ன்ண்டமார்பிற் காடர் கோலம்
பொக்கிய சாமரை பொற்புடைய
புடைசின் நியக்காகள் டோற்றி வீசச்
சிக்கஞ்சுமர் துடந்தவா சனத்தின்மேற்
சிவகதிசகு வேந்தாகித் தேவ தேத்த
வகமப யதத வந்நஞ்சிய 'வற்பபடைமூன்
ரூயந்தானடி யடைவா மன்றே”

இவ்வெழுதி மாசிரியவிருத்த முதலாக உடையனவற்றின், மேற்சொன்ன பெற்றிப்பன்றியேபும் நாலசைசசீர் வந்தனபிற வெனின், அகத்தியனாரணையினற் செப்பப்பட்ட நூல்களெல்லாம் வகையுளிரேர்த்துகவெனபதனற் “போற்றவீச” வெனபதனையும், “ஆசனத்தின்மேல்” எனபதனையும் வகையுளி சோதத மூவசைச் சீரென்பதாம். நாலசைசசீர் வேண்டி மாசிரியரும்,

“பாடுநாகு மாடுநர்க்கும பண்டுதாக கண்டவர்க்கும
ஊடுநர்க்குந கூடுநர்க்கு மொத்தலா—னடுநர்
நல்வய லூர ினறுஞ்சார் தணியகலம்
புல்லலி னூட லீனிது”

என்பதனுள் கோ நகரங்களை வகையுளி சேர்த்தி மூவசைச் சீரேயாக வைப்பாராகலின் என்பது,

“எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்நிறைத்
தொழுக்கலு மடிதொடை தலையழி மாமை
வழுகில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே”

என்றார் அநியனார்.

“குன்றியுந் தோன்றியும் பிறிது பிறிதாகியும்
ஒன்றிய மருங்கினு மொருபுடை மகார
மசையுஞ் சீரு மடியு மெல்லாம்
வகையுளி சேர்த்தல் வல்லோர் மேற்றே”

என்றார் நத்தத்தனார்.

* ‘அலப்படைமுன் வந்தான்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘நறுஞ்சாந்து’ என்பதும் பாடம்.

“அசைகளு மொரோவழி யாகுஞ் சீரிய
வசைபெற நீற்புழி யென்ப துண்மையா
வசைபெற துறையீன விருத்த மாக்கினால்
நசைபெற நாலசை நடப்ப திலையே”

இதன் கருத்து,

“சூய்லு உ குதுலு மஸைதன தீஞ்சொற்கள் கொவ்வைசெவ்வாய்
கயலு மலரு உ கடுததன வணகண்கள் வெணமுததமபல்
தூயலும் படியுள தாவது நன்றனறித தோன்றியக்கால்
சூய்லு னசைய வேலு மசுலமபு மாமபிற வாடவர்க்கே”

எனவும்,

“தருநெடுகு செஞ்சுட ரொக்கமொன நேந்தி யீரவின்வந்த
வருநெடுகு காதற்கன நேதரற பாலதல் லாதுவிட்டால்
கருநெடு மால்கட வேந்திய கோனகயல் ருடுநெற்றிப்
பெருநெடுகு குன்றம விலையே கருதினெம் பெண்கொடிக்கே.”

எனவும் இத்தொடக்கத்துக் கலித்துறையுள் நாலசைச்சோவந்தன
பிற வெனின், அவை கலித்துறைபல்லவென்று சோசீராக இறுவழி
யசைச்சீராக வாசிரிய விருத்தமாம்; பலருமவற்றை விருத்தமென்று
வழங்குவராகலின். எல்லாவாசிரியரும் அசையு மொரோவழிச
சீராம் என்ப;

“ஊரலரெழச் சேரிகலவென”

எனவும்,

“உரிமை யன்க ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே”

எனவுங் காட்டுவராகலின் எனபது.

“இசைசில சிறைப்ப நீற்கு வாயி
னசைசில வரையார் சீர்சில பெறலே” (தொல்-பொ-செய்-27.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“சேர்ச்சுரை வரினே சோகலை மெய்தெய்த
பாவேந்தியை மாநு மோரேவழி”

என்றார் அகநயனார்.

“சேரு சீரையுஞ் சீரா மறுதலுஞ்
சீருந் தனையுஞ் சிதைவுழிக் கொளவும்
யாவரு மறிவு நாண்வகைப் பாவினும்”

என்றார் மயேசுசுரர்.

“தனையொடு சீர்தயிற் றக்க வாய்கர்
அளபெடை மெய்ப்பிது மலகு காரியம்
வினைவல்ல வெண்பவர் மீட்டி நாணச
யுளசில சீருமேன் றரைப்ப தென்கொலோ”

இதன்கருத்து,

“தாதுபத்தாதும்ச செலவாக தனாநடைப் புன்சீரார்
போட்டிப்போடும் பூச லிடசெடுத்து—போட்டிய போட்டி
சீறகுமோ சீடு செடுத்தவந் தானமனது
பொற்குமோ வென்னாது போதது”

இதனுண் மேறசொன்ன பெற்றியன் மயேபு நாணசுசுரர் வந
தனபிறவெனின், அற்றன்று;

“சிலம்பாஅம்பபாஅய்ப் பட்டன்று சீலமா மென்றோர்
கலம்போட்டிபோட்டிக் கொண்டை தரும்.”

இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் தனையும், சீரும், வண்ண முங் கெட
நில்லாமையின் அளபெடா. அளபெடுத்தினும் அலகு காரியமபெரு
வென்று மூவகைச சீராக வைப்பாராகலானும்,

“காஅரி கொண்டான் கச்சசேய மதனறித்தான்
ஆஅழி யேந்த வவன்.”

இத்தொடக்கத் தனவற்றுள்,

“மாத்திரை வகையாற் றனாதம கெடாசீலை
யாப்பழி யாமைமென் றனபெடை வேண்டும்”

என்று தனா கெடாமற்பொருட்டு அளபெடுத்து வெண்டனை
யாக்குவராகலானும், இவ்வாறே “தாஅய்த்தாஅய்” என்று இத்

தொடக்கத்தனவற்றுள்ளும் சீரும், தனையுங் கெட்டு நில்லா வாகலின்
 ஓராபெடையை அளபெடா தென்று செட்டெழுத்தே போலக்
 கொண்டு அலகிட மூவசைச்சீரேயாம். நாலசைச்சீர் கொள்வான்
 புகுனும் உதாரணவாப்பாட்டான் ஓசையூட்டி வண்ணம் அறுக்கும்
 பொழுது சான்றோ கோவைபுள் வெண்பாப்போல ஓசையுண்ணுது
 செப்பலோசை வழுவம எனபது.

“ இஉ இரண்டன் குறுக்கந் தனோதப
 சிற்புழி யொற்றா கீலமைய வாசும்
 முயிரள பேழு முரைத்த முறையான்
 வருமெனி னவவயல் வைக்கப் படுமே.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“ சீர்தனோ சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
 நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்”

என்றார் மயேச்சுரா.

“ உயிரள பெடையும் குறுகிய வுயிரின்
 னிகர வுகரமுந் தனோதபி னெற்றும்
 சீர்தப வரினு மொற்றியற் ருசும்”

என்றார் அவிநயனார்.

“ கோவா முத்திற் கண்பனி கால
 வழுத்தாண் *மார்வ பழுதற வஞ்சி
 வாரா வாரிரு னேரிழிந் தழிய
 வளாவாய் தேய்ந்தனள் களாவரு காதலின்
 ஆன வழகி தானனி புலம்பி
 யழல்சேர் மெழுகிற் கலுழ்வனன் கவல
 வாரா விடினவ னாருயி ரிழத்தலின்
 பெரிய வரியவிவன் பருவரல் பெருகலின்
 இனியே, யல்ல குறிப்பினு மாகுவ
 களவியல் வேண்டுக கடுப்பொடு மடித்தே.”

முன்சொன்னதேயன்றி இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுள்
 நாலசைச்சீர் பதினாறும வந்தனபிற வெனின், அது வஞ்சிப்பாவன்று,

* ‘மாத ரழுதர’ என்பதும் பாடம்.

அகவலோசைத்தாய் நாதசீரால் வந்தமைமால் இபற்சீரால் வந்த
நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ள நலசைச்சீர் அன்றும்.
தனிச்சொல் ஆசிரியத்துள் நுட வநுமெனக்கொள்க.

“உமண்சேரநகர் கருகி நகனறே
நளபாழ்த தனை வேமையம் பெருகச்
உனன வென்றி யுயர்
இனியவே டெரும தயெனாகது மெனெ” (குற. 124)

இதன் முதற்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததனையெனின, அடுத்து
ஐஞ்சீரடியாக வைப்பினும், குற்றகரத்தை ஒற்றகக்கொண்டு நாத்
சீரடியாக வைப்பினும் நாலசைச்சீர் இன்றும், ‘இனிமிந்து வாங்
கின்’ என்னும் அடியினும் மூன்றுஞ்சீர்க்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததித
னினும் ஆண்டுக் குற்றகரத்தை ஒற்றகக்கொள்ளவும், அப்பெடை
அலகு காரியம்பெறுது என்று விலக்கவும், ஐஞ்சீரடியாக்கவும், நால
சைச்சீர் இன்றும்.

“கோடன்மன்னு பூங்காநற் தயில்கண்மன்னு செசைல
நாடர் *நம்பி சீமா யய்து.”

எனவிதனுள்ளும் நாலசைச்சீர் வந்தனவெனின, அதனை முதலடி
அறுசீராகவும், ஏற்றடி நாத்சீராகவும் அலகிட்டு அந்தடகுறைந்து
வந்த தாழிசைக்குறள் என்று வழங்க நாலசைச்சீர் இன்றும்.

“காமபுதேம்பா வெற்றிற் கலலையுள் வாழ்கின்ற
பாமபிற் கடிய புவி.”

இதனுள் முதலடி முதற்கண் நாலசைச்சீர்வந்ததுபிற வெ
னின, முதலடியை ஐஞ்சீரடியாகக்கொண்டு ஏற்றடிகுறைந்த தாழி
சைக்குறளாகக்கொள்ள நாலசைச்சீர் இன்றும். நாலசைச்சீர் வேண
டும் ஒருசா ராசிரியரும் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தாலன்றி நால
சைச்சீர்வாராவென்று இததொடக்கத்தனவற்றையுந் தாழிசைக்
குறளேயாகக்கொள்வர் எனக்கொள்க.

“கொண்டன் முழங்கினவால் கோபம் பரத்தனவா—லெனசெய்

* ‘நம்பை’ என்பதும் பாடும்.

கோயான்” எனனும் வெளியிருத்தத்துள் “எனசெய்கோயான்”
என்னுந் தனிசொசொலை வகையுளியோத்தவும் ஆகாதாய் நாலசைச்
சோவந்ததுபிற வெளின், அதனைக் குறையாயல் வந்த தனிசொசொல்
எனக்கொள்க. கலியுள் “*சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே” என அள
வடியால தனிசொசொல் வந்தது. அதற் கிலக்கணம்,

“வெண்சீர் வரைவினறிச் சென்ற விரவினும்
சனபான் மிகுதி யினமெலலாம்—வஞ்சி
யுரிச்சீர் விரவுதல வெண்பாவீற கில்லை
தனிசொ லசைச்சீ ரடி.”

என்பதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இவ்வகையே நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடாத்து முபாயங்
கள் கண்டாராயினும், இவ்வாறுரைப்பின் உணர்வினர்க் கன்றி யறிய
வொண்ணாததலானும், பழையபுலவழி கில்லாது தமது மதமபடுத்
துசொன்னா எனனும் பாதகாவலானும்,

“உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலும்
கூம்பலு மிலல தறியு” (குறள்-அறிவு-5)

என்பவாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாரா
சிரியர் மாப்பெரும்புலவாதம் மதம்பற்றி நாலசைச்சீர் விரித்தோதி
னார் இந்நூலுடையார் எனக்கொள்க.

“நேர்பு சிரைபசையு நேராதே நாலசைச்சீர்
சேருஞ் சிறிதென்று செப்பாதே—பாரினமேற்
நெனறமிழ்துல யாப்புரைத்தான் சிந்தைபோ னுண்ணிதே
யின்றமிழ்ப்போ னல்லா ளிடை”

இனி நாலசையும், பத்து இயற்கீரும், எட்டாசிரிய வுரிச்சீரும்,
நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும், அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருமாமாறு
சொல்லுதம். எழுத்தினால் ஆக்கப்படும் அசை நான்கு வகைப்படும்.
நேரசையும், சிரையசையும், நேர்பசையும், சிரைபசையும் என.
என்னை?

“நேரே கீவரபே கேர்பே கீர்பே
யிரிண டென்ப உரையன பீரே.”

என்றாகலின்.

அவற்றுள் நேரபை நான்கு வகைப்படும். தனிநெடிலும், தனிக்குறிலும், நெட்டொற்றும், குற்றொற்றும் என. என்னை?

“தனிநெடி நனிக்குறி லொற்றெடு வருதல்
எனநால் வகைத்தே நேரபை டென்ப”

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம் ‘காரி’ ‘கேந தன’ எனவரும்.

நிரையபை நான்கு வகைப்படும், குறிலீனாடும், குறின்னொடும், குறிலீனையொற்றும், குறின்னெடினொற்றும் என. என்னை?

“குறிலீனை குறின்னெடி லொற்றெடு வருதலென்
றியைய நாலவகைத்தே நிரையபை டென்ப.”

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம், ‘பல’ ‘பலர்’ ‘பலம்’ ‘கிழான்’ என வரும்.

நேர்பபை நிரையபை யாமாறு சொல்லுதும். நேரமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நேரபபையாம்; நிரையமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நிரையபபையாம். என்னை?

“நேரமுத லாகிய குற்றிய லுகர
நேர்பபை மொழிப கீவரமுத நிரையபே”

என்பவாகலின். நேரபபைக்கு உதாரணம் ‘கோடு’ ‘தோன்று’ ‘குன்று’ எனவரும். நிரையபபைக்கு உதாரணம், ‘மரபு’ ‘மயங்கு’ ‘மலாடு’ ‘மலாட்டு’ எனவரும். நேரமுதலாகிய முற்றியலுகரமும், நிரையமுதலாகிய முற்றியலுகரமும் நேர்பபையு நிரையபபையுமாம். என்னை?

“முற்றிய லுகரம் வரினு மவைபெயரே”

என்பவாகலின். முற்றியலுகரமாவது, பெல்லெழுத்தம் இடை யெழுத்துஞ் சார்ந்து வருமுகரம். முற்றியலுகர நேர்பபைக்கு உதாரணம் ‘காணு’ ‘வேணு’ ‘மினனு’ ‘மண்ணு’ எனவரும். முற்றியலுகர நிரையபபைக்கு உதாரணம் ‘உருமு’ ‘அரவு’ ‘விரவு’

‘செலவு’ என வரும். நோமுதலாகிய இருவகையுக்ரமும் ஒற்றிப்பினும் நோபசையாகும். நிரை முதலாகிய இருவகையுக்ரமுமொற்றிப்பினும் நிரைபசையாகும். எனனை ?

“குற்றிய ஓசா முற்றிய லுகம்
ஒற்றெடு தோன்றற குரிய வாகும்”

என்பவாகலின். அவற்றிற்கு உதாரணம், ‘சேற்றுக்கால்’ ‘ஆட்டுக்கால்’ எனவும், ‘களிறுதுதாள’ ‘வெளிறுதுப்பனை’ எனவும் வரும். இவை குற்றியலுகர மொற்றெடுவந்த நோபசை நிரைபசைகள்.

‘மின்னுப்பூண்’ ‘மண்ணுச்சாந்து’ எனவும் ‘உருமுதலி’ ‘வெருவுப்பாமடி’ ‘விரவுப்பூண்’ ‘விழுடிக்களம்’ எனவும் வரும். இவை முற்றியலுகர மொற்றெடுவந்த நோபசை நிரைபசைகள்.

“குறிலு செடிவக குறிலின் தானு குறிநெடி
நேர்சன முய்ப்பது நோந்தொற மடுப்பினு நோகிரையென்
நற்றுகைத நோசன வடந்தி ருசுர மடுத்துவந்தால்
நெற்குண கருக்கு நோபு கிரையுமொற நோடுமறதே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“நேரோ ரலகு கிரையரண் டலகு
நோபுமுன் நலகு கிரையுநான் கலகென
வோதினா புலவ ருணரு மாதே”

நேரசையு நிரையசையும்யலசை யெனப்படும். நோபசையும், நிரைபசையு முரியசை எனப்படும். எனனை ?

“முதலரண் டிலனை மேனைய வரியசை”

என்பவாகலின், அவ்வசை யிரண்டு கூடியுஞ் சீராம்; மூன்றுகூடியுஞ் சீராம். எனனை ?

“நரசை கொண்டது சேரெனப் படுமே
பூவசை யிறத்த விலவென மொழிப”

என்பவாகலின். ஆகச்சீர இரண்டு வகைப்படும் ; இயற்கீரு முரிச்சீரும் என. அவற்றுள் இயற்கீர பத்துவகைப்படும். நேரசையும் நிரையசையு மயங்கின நான்குசீரும், நோபு நிரைபு முதலாகிய நேரசை இறுதியாகிய விரண்டுசீரும், நேரசைப்பின்னும், நிரை

யசைப்பினனு நேர்பசையு கிரைபசையும் வந்தாகிய நானகுநீரும்
என; என்னை?

“இயலசை மயக்க மிழந்தி ருந்
உரியசைப் பின்னர் கோட்டல் சூழையும்
இடற்சோப் பால வியலசை மதநீ
வருஉ முரியசை,
யிழற்சோப் பால டாகு மெனப்”

என்றாக்கலின். அவற்றிற் குதாரணம், தேமா, புளிமா, பாதிர்,
கணவிரி எனவும், போதபூ, விறகுநீரணவும், போரேறு, பூமருது,
கடியாறு, மழகளிறு எனவுங் கொள்க.

“நேரு சிலையு மயங்கிய நான்கெனப் கோட்டல்
கோபு சிரைபு முதலியந் சோகளு நேர்நீரட்டி
நோபு சிரைபு சிலவிய நானகு கட்டைகளைத் தேன்
நோதண் குழைமட வாய்மற சென்னே நோநதனே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி யுரிச்சோ மூன்றுவகைப்படும், ஆசிரிய யுரிச்சேரும், வெண்
பாவுரிச்சேரும், வஞ்சியுரிச்சேருமென. என்னை?

“ஆசிரிய யுரிச்சோ வெண்பா யுரிச்சோ
வஞ்சியோடு மூன்றே யுரிச்சோத தோற்றம்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் ஆசிரியயுரிச்சோ எட்டு வகைப்படும்.
நேர்புசிரைபு மயங்கியநான்கும், நோபுமகிரையும் கிரையிறுதியாகிய
விரண்டும், தனிநிலையளபெடைப்பின் கிரைவந்ததும், இறுதிநிலை யள
பெடைப்பின் கிரைவந்தது மென;

“உரியசை மயக்க மாசிரிய யுரிச்சோ
கிரையிறு காலையு மதனோ ரற்றே”

எனச் சொன்னாக்கலின். அவற்றிற் குதாரணம் கிடுபேறு, மா
றுகுருகு, வரகுசோறு, முருட்டுமருந்து எனவும், நீடுகொடி, குழ
றுபுலி எனவும், தூஉமணி, கெழுஉமணி எனவுங்கொள்க.

“நேர்பு சிரைபு மயங்கிய நான்கு கிரையிறுவாய்
நேர்பு சிரைபு முதலிய சோகளு நேர்கிரையாயச்

சேரு மளபெடைப் பின்னிரை சேரிரு சீரோடெட்டும்
ஆரு மறிவுற வோதின ராசிரி யககவையே”

என விதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி, வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். நேர்நேரும்
நிரைநேரும் ஆகிய இரண்டுசீர் முதற்கண்ணும், முறையானே
நேரும், நிரையும் புணர்ப்ப வவைதோன்றும். எனனை?

“நோநேர் நிரைநே ராய்ரு சீரு
நோமுத லாகவு நிரைமுத லாகவும்
நான்கென மொழிப வெண்பா வுரிச்சீர்”

என்பவாகலின். வரலாறு:

பூவாமா, பூவீர்மா, விரிபூமா, நறுவடிமா.

எனக் கொள்க.

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்.

எனினு மொக்கும்.

இனி, வஞ்சியுரிச்சீராவன, வெண்பாவுரிச்சீரல்லாத மூவகைச்
சீர் அறுபது மெனக்கொள்க. எனனை?

“வெண்பா வுரிச்சீ ரல்லா மூவகை
யெல்லாம் வஞ்சி யுரிச்சீ ராகும்”

என்பவாகலின். அவற்றிறகுதாரணம்:

“மாபுல் பாம்பு களிநென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போரு வுந்கென றிவைநடுவா
வாயசுரந காடு கடற்றும் வைத்தாரே
பாசரம் வஞ்சிக குரிச்சீர்.”

இதன்வழியே யுறழ்ந்தால் அறுபத்துநான்கு மூவகைச்சீராம்.
செல் என்பதுமுதல் நீண்டது. அவற்றுள் நான்கு வெண்பாவுரிச்
சீரும் ஒழித்து, அல்லாத வறுபது வஞ்சியுரிச்சீர்க் குதாரணமாம்
எனக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், மாபோகுவாய், மாவழங்குவாய்;
புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய்;

பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கன்றுசெல்காடி, கன்றுநகரம், கன்றுபோடுதல், கன்றுநகரம்

எனவிவை நேரிடுக வந்தபடுதல்.

மாசெல்காடி, மாபநகரம், மாபோடுதல், மாபநகரம்;
புலிசெல்காடி, புலிநகரம், புலிபோடுதல், புலிநகரம்;
பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கன்றுசெல்காடி, கன்றுநகரம், கன்றுபோடுதல், கன்றுநகரம்

எனவிவை நிரையீடுப பதினாறு,

மாசெல்காடி, மாபநகரம், மாபோடுதல், மாபநகரம்;
புலிசெல்காடி, புலிநகரம், புலிபோடுதல், புலிநகரம்;
பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கன்றுசெல்காடி, கன்றுநகரம், கன்றுபோடுதல், கன்றுநகரம்

என இவை நோபீடுப பதினாறு,

மாசெல்காடி, மாபநகரம், மாபோடுதல், மாபநகரம்;
புலிசெல்காடி, புலிநகரம், புலிபோடுதல், புலிநகரம்;
பாம்புசெல்காடி, பாம்புநகரம், பாம்போடுதல், பாம்புநகரம்;
கன்றுசெல்காடி, கன்றுநகரம், கன்றுபோடுதல், கன்றுநகரம்

எனவிவை நிரையீடுப பதினாறு மெனக்கொள்க. இவற்றை,

மாசெல்காடி, மாபநகரம், புலிசெல்காடி, புலிநகரம்

எனநான்கும வெண்பா அரிசகா ; நூற்றிக அறுபதும் ஒருபரிசகா.

“நோவிரை நேர்பு சீரைபுறம் பாடி சீரைத்திறந்தாற
சீர்விலை முப்பத் திரண்ட னிரட்டைச சீரெனா
நோவிரை யாதி யிடைசடை நேர்புத் தானகும்வெள்ளை
காரிய ரோதின ரல்லன வஞ்சிக கறுபதுமே”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இயற்சீரே முதலாகியவற்றிற் கிலக்கியம் வருமாறு:

“குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சோலை
அருளா னுகுத லாய்மை கொடிதே”

இது பத்தியற்சீரும் வந்த பாட்டு.

“வீரகுமணி விசித்த விளங்குபுனை நெடுந்தோர்
சாமபுடி மயங்குகாட்டுப்
பாமபுபெரி து வழங்குகொற்றோடுகு
வயங்கு சலிமா சீரைபுசீரைபு
வலவன வாமபரி கடவி உறதோன்
செழுமணி யசலந் தழுமதி விரைந்தே”

இஃகெ டட்டாசிரிய வுரிசசீரும் வந்த பாட்டு.

“நனமாற வருவாயோ நறுவடிமா பூவுதிர”

இது நான்கு வெண்பா வுரிசசீரும் வந்தபாட்டு.

“நலஞ்செலத் தொலைந்த புணம்பொடு பழகி
யினன வாயின வனனோ தோழி
பார்தோயப் பர்த்துழுகி
நீசமந்த சீரைசெலவினாள்
இடித்தோவா தடுத்தாறிக்
கடுஞ்சினத்த சளி றுபோல
வீண்டிச்சொண்பு வியத்தேறி
யிலங்குபீர் பொழிதலின்
மாண்டுசொரியுந் திரளாவி
வரன்முமணிகள் வரைத் ததும்பவும்
தேனறுபூந் தெரிசுவளைமிசைத்
சீசைபோகுகா லுளர்ந்துயர்ததலிற
குண்டுநீடுநீக் குவளைததண்சுனை
குறித்துக்கூடுவோ நெறிமயங்கவும்
வான்முழங்குவாள் வளரிளமபிறை
வரைத்தடங்குநீர் கரைவிலங்கலின்
சின்றதயங்குநீ ணிலவுதலின்
நெடிதுநெடிதுடன் நிராப்பெருகவும்
தோமாவின் பழஞ்சிந்தியுந்
திரளாசினிக் கனிமாந்தியும்
சூழ்மயர்ச்சு ருக்குசுழன்றுபாய்வன
வினையாடவு நீள்கருமுக்கி
சீரைமுசுக்கலை சீரைச்சுளைப்பழப்
பலவேறிக் கோடுகூலைப்பனவுகந்து
கனிக்குடைந்து முழங் குவகுரல்பயிற்றவும்
தாழ்கூடுசினத் தண்சண்பகம்

க

தகைசூதரிநம் போதவிச்சலின்
வண்டுநிலை வளர்ந்தும்
மண்துசெனறபல் குணமழிந்தும்
போதயககுபன் மததேவம்
பொல்திறறுவன மதததசெனிடவம்
கோததயககுபன் குடமுழுகித்
குழைந்துகீல கனிபயபவம்
கோடனீடு கொடுமுனைகோடு
குடசுருகுந் குறககுறவர்
சோறுபேணுது பிழிமகிழ்து
சுழலபுதாக்காது பிணைந்தாடும்
கல்பொருயாடி கடிதெழுதல்ந்
கனைதுணைந் விடகனறுந்
வென்றுகிணையது கரைபொகிக்
கரைத்துதவிராது பிடியலறவும்
மாலிகுபோது மகிழ்சிலம்ன்
மகிழ்த்தாடுமய நன்தலந்
போதுசோதசூடு பொறிவண்மினம்
புரிந்துவாகுவுக்கு நரம்பிவந்தல்
னீர்குடைந் துபாடி மடமகையர்
சிரையொருங்குசினம் கதுப்புளரித்
துசுகளைதுவேறு துகிறிருத்தித்
துளங்குதோன்றுகல னணியவும்
வேய்கண்ணுடைந்து முத்துதிரவும்
வெதிர்கண்ணுடைந்து ரெல்லுதிரவும்
காடுதீமணந்து பொன்னிமைபபவும்
கலந்துதேன்பினந்து ரெய்யொழுகவும்
குழ்கொடிபிணங்கு சுடாவகைகமிசைத்
துணர்க்கறிமிளகு பழமுககிச்சென்று
சுவையுணர்ந்துசிறு கடுவன்சிரித்து
முகஞ்சிவந்துமெய் மறப்பவும்
விண்டொடுவிளங்கு வெண்மணல்விராய்
நீண்டமயங்குசெக காந்தளொடு
மாறுமாறுதொடர்ந்து மலைக்கொடிச்சியர்
மலிவுதோறுமகிழ்ந்து தழைபுணையவும்
தேன்வழங்குமுழங்கு திகழ்நாற்றிசை
மருண்டுவெருண்டுநில மாந்தா
நீடுசுழன்றுமுழன்று நெறியுணரா

சீனேபுசீனேபுபரி புலரவுக்கடவுஞ்
 குருடையன பல்சீனமலர்ந்து
 சுழல்வணங்குவன சுடர்க்குவளை
 சண்டோர்கண்டோர் மகிழ்ந்துமாறவும்
 சளித்துச்சளியோ டுவந்துபிளிற்றவும்
 இன்னன பிறவு மின்னுயிர் மருள
 வருவீனுந் தொழிலினும் வெருவரத் தோன்றி
 யரும்புபல கவினிய மணிமலை
 கருகக ஞாடுஞாடு கலவா வுங்கே ”

இஃது அறுபது வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு. இப்பாட்டினுள்
 முதலடியிரண்டு மாசிரியவடி அல்லனவற்றை யிருசீரடியாக வல
 கட்டு, அடிதோறு முதற்கண்ணே மூவசைச்சீர் அறுபத்து நான்கும
 வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வெண்பாவிற்புகப்பெறு; ஆசிரியத்
 தள்ளும், கலியுள்ளும் மாசெல்கரம், புலிசெல்கரம், மாசெல்காடு,
 புலிசெல்காடு, மாசெல்கடறு, புலிசெல்கடறு பாம்புசெல்வாய்,
 பாம்புபடுவாய், களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய் என்னும் பத்து
 வஞ்சியுரிச்சீரும் புகப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

“இருநான் ககவற்சீ ரீரைத் தியற்சீர்
 ஒருநான்கு வெண்ணைக் குரிச்சீ—ரொருவாத
 மூவிருபான் வஞ்சிக் கவற்றுட் கலியகவற்
 பாலிரவற் பாலனவும் பத்து ”

“மாசெல் புலிசெல் சுரங்காடு வான்கடறு
 பாசிழையாய் பாம்பு களிற்றின்பின்—பேசிய
 செல்வாய் படுவாய் சிவணிய சீரிவையே
 பல்லோர் பயின்றரைகளும் பத்து ”

“நேர்நோ சீரைநேர்ப்பின் நேரொழித்த வீரசையுஞ்
 சீரேற நவற்றாதி நோபு சீரைபசைபு
 மீரொன்றிற் சீரொன்றா யின்சீராம் வஞ்சிச்சீர்
 ஆசிரியத் துட்புகும் பத்து”

“சீரைபாதி நேர்பாதி யந்தாதி நேர்நேர்
 சீரைநேரிற் சேர்ந்தவும் பத்து ”

என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

ஒழிந்த ஐம்பது வஞ்சியுரிச்சீரும் அகவலுட் புகப்பெற வெனக் கொள்க. கலியுள்ளும் அவ்வாறே எனக்கொள்க. வஞ்சியிறுதியுள்ளும், ஒத்தாழிசைக்கலியுள்ளுந் தேமா, புளிமா என்னும்ரண்டு இயற் சீரும் புகப்பெற. ஒழிந்தசீர் எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் புகப்பெறும்.

இனி, அசைச்சீராய் சிற்றவிடத்துத் தளை வசுவ்கும் பொழுது நேரசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நேர்நேராகவும், நிரையசைச் சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து சீரைநேராகவும், நேர்பசைக் கோரலகு களைந்து தேமாவாகவும், சிரைபசைக் கோரலகு களைந்து புளிமாவாகவும் வைப்பா எனக்கொள்க. என்னை?

“உரியசைச் சீர்ப்பய் ஹகர நேராய்த
திரியுந் தளைவகை சோத லானே”

என்றார் நல்லாறனார்.

“சீரா கிடனு முரியசை புனைய
நேர்ந் தியற்சீ ரவவய் னான”

என்றார் நத்தத்தனார்.

“இயற்சீர்ப் பாற்படுத தியற்றினா கொளவே
தளைவகை சிதையாத தன்மை யான” (தொல்-பொ-செய-23.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“நேர்நேரா நேரசையு நேர்பு சிரைநேரா
மேனை யிரண்டு மெனல்”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

“தன்சீ ருவழித் தளைவகை வேண்டா.” (தொல்-பொ-செய்-55.)

என்றும், போதுபூ, போரேறு, பூமருது, இவைகளைப் பாதிரி யாகவும்; விருத்தி, கடியாறு, மழகளிறு இவைகளைக் கணவிரி யாக வும்; வெண்சீரின் ஈற்றசை நிரைபசையாகவும் இயற்றித் தொல்காப் பியனாரும் நத்தத்தனாரு முதலாகிய வாசிரியர் சொன்ன மதமெல் லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும், ஒழிந்தனவெல்லாம் இந்நூலோ டொக்கும்.

“போதுபு போரேறு பூமருதென் நிம்மூன்று
பாதிரியா வைக்கப் படும்”

எனவும்,

“ஏனைய மூன்றுக் கணவிரியாம் வெண்சீரின்
ஈறு ஸீரையா மெனல்”

எனவும் இவற்றைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக்கொள்க.

இனி யொருசாரா சொல்லும் கடாவும் விடையும் :

“குற்றுக்கர மொற்றுகக் கொள்ளாதே வெள்ளையின்
மற்றுந் தளைவரவு மறதனாற்-குற்றுகரம
ஐந்தா றசைச்சீ ரருகிவரும் வஞ்சிக்கண்
னென்றாற்றா னெனனா யிழுக்கு”

இது கடா.

“அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பா லன்முள்ளான் றன்போ
செறிப்பிற் செய்வாககா மென்னுந-குறிப்பினாற்
கேடுரைத்தார் கெட்டவரோ பற்றாக்குக கேடல்லா
நாடறியு மெனபதனா னன்கு”

இது விடை.

இனி ஐந்துவகைப்பட்ட பதினேழ் நிலத்தவாய வெழுபதுதளையிற் றீர்ந்த சிறப்புடை நாற்சீரடி அறுநூற்றிருபத்தைநதுமாவன சொல்லப்படும்.

“ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
வெழுபது வகையையின வழுவிவ வாதி
வறுநூற் றிருபத தைந்தா கும்மே.” (தொல்-பொ-செய்-50.)

என்றாக்கலின்.

ஐவகையடியும் பதினேழ் நிலமும் மேற் சொல்லப்பட்டன.

எழுபது தளைவழுவாவன :

ஆசிரியநிலம் பதினேழுள்ளும் வெண்டளைதட்பப் பதினேழும்,
கவித்தளைதட்பப் பதினேழுமாய், ஆசிரியப்பாவிற்கு முப்பத்து நான்கு
தளைவழுவாம். என்னை?

“ஐவகையடிபு அந்நிறைத் தோய்ன
மெய்வகை உமைந்த பதினேழ் கீழே”

“ஆசிரிய மருகக் கிண்து முரிமையந்
சீரிய வெள்ளைக் கலத்தனா வர்னை
நாலெண் வருடேவா டிரண்டென மொழிப.”

என்றாகலின்.

வெள்ளை நிலம் பத்தினுள்ளும் ஆசிரியத்தளைதட்பப் பத்தும்,
கலித்தளை தட்பப் பத்துமாய் வெண்பாவிற்கு ஆருபது தளை வரு
வாம. என்னை?

“சிந்தோ டளவு செழில் நெழிய
வந்த வுரிமை யீரைநது கீலத்து
மென்றளை கலியொடு தட்டன வெள்ளைக்
கொன்றிய தீளவரு வ்ருப தென்ப”

என்றாகலின். மென்றளை பென்பது ஆசிரியத்தளை.

கலிலை மெட்டினுள்ளும் வெண்டளைதட்பவெட்டும், ஆசிரியத்
தளைதட்ப வெட்டுமாய்க் கலிப்பாவிற்குப் பதினாறு தளைவருவாம்.
என்னை?

“அளவீரு க்லத்தொடு செழில்கழி செடிவென
விரவு மிருநான் கெய்திய கல்யினுண்
மரபே வெள்ளை யாசிரி யத்தளை
வரினும் வருவகை ய்ரெட்டாகும்”

என்றாகலின்.

“மூன்றிற்குஞ் சொன்ன முறையாந் நெருத்தணரத்
தோன்றும் வருவெழுப தாம்”

இனி, அறு நூற்றிருபத் தைந்தடியும் காட்டுமிடத்துச் சீர் வரை
யறுக்கின்றழிக் குற்றுகர குற்றிகரங்களை பெற்றாகக்கொண்டு,
முற்றுகர முற்றிகரங்களை பெழுத்தாகக்கொண்டு வழங்கப்படும்.

“குற்றுகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைத்து
முற்றுகர முற்றசீ ராமென்ப—தெற்றெனக்

குற்றிகரத் தோடு வருஞ்சி ரெழுத்தைந்து
முற்றிகர முற்றசீ ராம்”

என்றாகலின்.

ஆசிரியப்பாவிற்கு குரிய விருதாம் றறுபத்தோ ரடியுமாமாறு
சொல்லுமிடத்து, ஆசிரியப்பாவிற்கு குரிய சீர் பதினாரும்; இயற்சீர்
பத்தும, தன்சீ ராறும என. அவற்றுள் தன்சீராறுந் தனை வகுக்
கப்படாமையினின்றுங் கொள்ளப்படா. என்னை?

“தன்சீ ருள்வழித் தனைவகை வேண்டா”

என்றாகலின். ஒழிந்த இயற்சீர் பத்துங்கொண்டு தனை வழங்
கப்படும். என்னை?

“இயற்சீ ரொருபதுந் தன்சீரோ ராறு
மியற்றுப வாசிரி யத்தென்—றியற்றுநகாற்
றன்சீர் வருமேற் றோனோககா மற்றொழிந்த
வினசீராற் கொள்வா தனை”

என்பவாகலின்.

இயற்சீர் பத்துமேகொண்டு அடிவகுக்கு மிடத்து நான்கு நிலை
மையவாம். இரண்டெழுத்துச் சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான்
கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீருமென. என்னை?

“திரண்டியற்சீர் பத்திறகு நான்கா நிலைமை
யிரண்டாதி யைந்தி றெழுத்து.”

என்பவாகலின்.

அவற்றுள் ஈரெழுத்துச் சீராவன நான்காம். அவையாவன
போதுபூ, போரேறு, பாதிரி, தேமா என இவை. என்னை?

“ஈரெழுத்துச் சீராவ போதுபூ போரேறு
பாதிரி தேமா வவை.”

என்பவாகலின்.

ஐந்தெழுத் தடியினின்றும் பெருமை பதினெழுத்துக்காறு
முரிமையாய்ப் பதினமூன்றடியு மொரோவொருசீர்பெற விரண்டுமா
யிருபத்தாரும். என்னை?

“தேமாவும் பாதிரியுஞ் சிறந்தெழுத்த”
வேறும் பதினே டெழுத்த”

எனவும்,

“ஒருசீர் பதின்மூன் நடிக்குத் த”க
விருசீரு மாய்ருபத் தாறு”

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

இனிப் போதுபூ, போரேறு என்னும இரண்டு ஈரெழுத்துச்
சீரும் ஆறெழுத்து முதலாகப் பதினே டெழுத்தின்காறுமுயாபு,
ஓரோவொன்று பன்னிரண்டிற்கும உரியவாக இரண்டிமாக இருபத்த
நான் கடியாம். என்னை?

“ஆறெழுத் தாதி பதினேழு காறுயரும்
போதுபூ போரேறு நிலை.”

“ஒன்றிற்குப் பன்னிரண் டாக விருசீர்க்கும்
வந்த விருபத்து னானகு”

என்றாராகலின்.

இவ்விருபத்துநான்கும் முன்சொன்ன இருபத்தாறுமாய் ஈரெ
ழுத்துச் சீராம்வழி ஆசிரிய அடித்தொகை யைம்பது. என்னை?

“எடுத்துரைத்த வீரெழுத்துச் சீரினு லாய
வடித்தொகை யைம்ப தெனல்”

இனி, மூவெழுத்துச்சீராவன ஏழு. அவையாவன, பாதிரி, புளி
மா, விறகுதீ, போதுபூ, போரேறு, பூமருது, கடியாறும என
விலை. என்னை?

“பாதிரி யின்புளி மாயாய் விறகுதீ
போதுபூ போரேறு பூமருது—கோதில்
கடியா றெனவேழு மூவெழுத்துச் சீராய்
அடியாகு மென்றுரைத்தா ராய்ந்து”

என்பவாகலின்.

அவற்றுள், போதுபூ, விறகுதீ, கடியாறு என்னும் இம்மூன்றும்
எழுமூத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பன்னிரண்டடியும் பெற மூன்றுமாய் முப்பத்தாரும். என்னை?

“போதுபூக் கோதில் விறகுதீப் பூங்கடியா
தேழாதி வீரோன்பா நேற வொரோவொன்றிற்
காருமூப் பன்னீ ரம்”

என்பவாகலின்.

இனிப், பாதிரி, புளிமா, போரேறு, பூமருது என்னும் நான்கு
சீரும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த
பதின்மூன்றடியும் பெற நான்குமாய் ஐம்பத்திரண்டடியாம்.
என்னை?

“ஏனையொரு நான்கு மாறாதி வீரோன்பா
நேறுதலா லம்பத திரண்டு”

என்பதாகலின்.

மேற்சொன்ன முப்பத்தாறும் இவை ஐம்பத்திரண்டுந் தலைப்
பெய்ய மூவெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய வடித்தொகை யெண்பத்
தெட்டு. என்னை?

“எடுத்துரைத்த மூவெழுத்துச் சீரினா னாய
வடித்தொகை யெண்பத்தெட் டாம்”

என்பவாகலின்.

இனி, நாவெழுத்துச் சீராவன ஐந்துவகைப்படும். அவையா
வையோ வென்றிற், கணவிரி, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மழகளிறு
என விவை. என்னை?

“கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
விறகுதீ நான்கெழுத்து மாகும்—குறைவின்
மழகளிறு மன்ன தகைத்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருது எழுமூத்தடி முதலாகப் பத்
தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெறப் பதினா
மூன்றேயாம், என்னை?

“பூமரு தேழாதி பத்தொன்பான் காறுமா
வாகு மடிபதின்மூன் மும்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரி, கடியாறு, மழுகளிறு, விறகுதீ
என்னு நான்கு சீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப
தெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற நான்குமாய்
நாற்பத்தெட்டடியாம். என்னை?

“ஒழிந்தநான் கெட்டாதி பத்தொன்பான் காறு
மொழிந்த வடிநாற்பத தெட்டு”

என்பவாகலின்.

முன்சொன்ன பூமருது பெற்ற பகிளமுன்றும் இவை நாற்பத்
தெட்டுங்கூடி நான்கெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய அடித்தொகை
அறுபத்தொன்று. என்னை?

“நாட்டிய நாலெழுத்துச் சீரா லடித்தொகை
கூட்டி யறுபதின்மே லொன்று”

என்பவாகலின்.

இனி, ஐந்தெழுத்துச் சீராவது மழுகளிறு என்பது. அது
தான் ஒன்பது எழுத்து முதலாக இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த
பன்னிரண்டடியும் பெறுவது பன்னிரண்டடியேயாம். என்னை?

“ஐந்தெழுத் தாகு மழுகளி றச்சீரால்
ஒன்பான் முதலா விருப துயர்த்தெண்ண
வந்த வடிபன் னிரண்டு”

என்பவாகலின்.

இவை பத்தியற்சீருள்ளும் ஈரெழுத்துச் சீரால் ஐம்பதும்,
மூவெழுத்துச் சீரால் எண்பத்தெட்டும், நாலெழுத்துச் சீரால் அறு
பத்தொன்றும், ஐந்தெழுத்துச் சீராற் பன்னிரண்டுத் தலைப்பெய்ய,
நான்கு நிலைமையானும் ஆயின் ஆசிரியவடித்தொகை இருநூற்றொரு
பத்தொன்று. என்னை?

“நான்கு நிலைமைக்கும் வந்த வடித்தொகை .
நான்கைம்பான் மேலொருபத் தொன்று”

என்பவாகலின்.

இனி, ஆசிரியத்துள் அசைச்சீராயினவற்றால் அடியாமாறு:
ஒரெழுத்துச்சீரும், இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரு
மாய் வழங்கா எனக் கொள்க. என்னை?

“ஒரெழுத்து மீரெழுத்து மூவெழுத்து மாய்வழங்கா
ஆசிரியத் துள்ளசைச்சீராம்”

என்பவாகலின். அவற்றுள், நேரசை நேர்பசையும் ஒரெழுத்
தாய வழி நான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு
முயர்ந்த வொரோவொன்றிற்குப் பன்னிரண்டடியாக இரண்டிற்கு
மாய் இருபத்துநான்காம். என்னை?

“நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத் தாயவழி
நான்கெழுத் தாதிப் பதினைந்து காறுயரத்
தோன்றுமா னுலா றடி”

என்பவாகலின். அவ்விரண்டசையும், ‘தேமா’ என்னுஞ் சீரே
யாகுதலால் இரண்டுமாய் அலகுநிலையாற் பன்னிரண்டேயாகக் கொள்
ஸப்படும். என்னை?

“இருபன் னிரண்டென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபன் னிரண்டே துணிவு”

என்பவாகலின். இனி நேர்பசை யிரண்டெழுத்தாகக் கொள்ளு
மிடத்து ஐந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயரப்
பன்னிரண்டடியாம். என்னை?

“நேரீ ரெழுத்தாங்கா லைத்தாதி மீரெட்டுச்
சேர வடிபன் னிரண்டு”

என்பவாகலின். சிரையசையும், சிரைபசையும் இரண்டெழுத்
தாயவழி யைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு
முயர்ந்து ஒரோவொன்று பதின்மூன்றாக விரண்டுமாக விருபத்தா
றும். என்னை?

“சிரையு சிரைபு யிரண்டெழுத் தாங்காற்
புரைநீரைந் தாதி பதினே முயர்வாய்
இயையு யிருபதின்மே லாறு”

என்பவர்களின். கிரையசையும், கிரையசைமம் புளிமா என்னுஞ் சிறையாருதலால் அலக்ருக்கையாற் பதின்முனையாகக் கொள்வர். என்னை?

“இருபதின்மே வநெனப றேனைய” ன்னை
யொருபதின்மேல மூன்றே துளவு”

என்பவர்களின். இனி கிரையசை மூன்றெழுத தாயவழி ஆறெழுத தடிமுதலாகப் பதினெட்டெழுததடிகாறு முயாக பதின்முனையாம். என்னை?

“புரைநீ ருது பதினெட்டு
கிரைய பதின்மூன்று றேன—புரைநீர்
மூன்றுதீரக காலே மூன்று”

என்பவர்களின். நேரசையும், கிரையசையும் ஓரெழுததம ரொழுத துமா ஆவகால், இருபத்து நான்கடி யாக்கின; கிரையசையும், கிரையசையும் ஈரெழுத்தும, மூவெழுத்துமா ஆவகால், இருபத்தாறடி யாக்கின. இவையெல்லாந் தலைப்பெய்ய வாசிரியத்துள் ஐம்பதடி யசைச்சிராயின என்னை?

“ஆசிரி யத்து வசைச்சீ ரடித்தொகை
*நாடின ரைப்பது நன்கு”

என்பவர்களின். இவை யைப்பதும் மேற்சொன்ன கிருநாற்றெரு பத்தோரடியுந் தலைப்பெய்தெண்ண வாசிரிய வடித்தொகை யிரு நூற்றடித்தொன்றும். என்னை?

“அரிநீ ரகவந் கடித்தொகை யாய்கந்
விருநாற் றடித்தொன் றென்று”

என்பவர்களின்.

இனி வஞ்சிப்பாக் குறளடி மூன்றும், சிந்தடி மூன்றும், அளவடியுண் முதன்மூன்றும் பெற்ற வொன்பதுசிலமும், முச்சீர்க்கண் தையாற்பெற்ற முச்சீரடிபுமாய் வஞ்சிபத்து சிலமும் பெற அவையு மாசிரியவடியுள்ளே யடங்குமென்பது; என்னை?

“ஆசிரியம் பெற்ற வடிவிலமே வஞ்சிக்கு
மாகுமாரு சீராற் குறைத்து”

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குரிய இருநூற்று முப்பத்திரண்டடியு மாமாறு சொல்லுமிடத்து, இயற்கோபத்தும், தன்சீர் நான்குமாய் வெண்பா விற்குப் பதினான்கு சீருமாம். என்னை?

“வெள்ளைக் கியற்சீர் பெற்றன சீரொரு
நான்கு கொள்வர் குறித்து”

என்பவாகலின்.

அவை நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டேழுத்துச்சீரும், மூன் றெழுத்துச்சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீரும் என, என்னை?

“இரண்டேழுத்து மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து மைந்தம்
திரண்டே யெழுத்துச்சீ ராம்”

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குச் சொல்லப்பட்ட பதினான்கு சீருள்ளும் தேமா வும், பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்னும் நான்குசீரும் ஈரெழுத்துச் சீராம். என்னை?

“தேமாவே பாதிரி போதுபூப் போரேறென்
ருகுமா மீரெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் தேமா எட்டெழுத்து முதலாகப் பதி னெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஒன்பதடியும்பெற்ற வொன்பதேயாம். என்னை?

“தேமாவெட் டாதி பதினா றயர்ததெண்ண
வாமாரு மொன்ப தடி”

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என் றிவை மூன்றும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த வொரோ வொன்று ஒன்பதாக இருபத்தேழடியாம். என்னை?

“கழிந்தமூன நேழாதி மூனவந் தயா
மொழிநதனர் மூவொன்ப தென்”

என்பவாகலின். ஈரெழுத்தாயவழி நான்குசீரானும் ஆககப்பட்ட வெண்பாவிற்கு அடித்தொகை முப்பத்தாறு. என்னை?

“ஈரெழுத்து நாற்சீரா வெள்ளைக் கடித்தொகை
கூறுவா முப்பத்தாறென்று”

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு மூவெழுத்துச் சீராவன பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், போரேறும், பூமருதும், விறகுதீயும், கடியாறும் என ஒன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

“பாதிரியு மாசெல்வாய் மாபடுவாய் புளிமா
போதுபூப் போரேறு பூமருது—தீதில்
விறகுதீ வீழ்கடியா றெனபதா மென்றாக
கறைகுவர் மூவெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் விறகுதீயும், கடியாறும் என்றிரண்டு சீரும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினொழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பத்தடியும் ஒரோவொன்றற்குப் பத்துப் பத்தாக இரண்டிற்குமாக விருபத்தடியாம். என்னை?

“தாவில் விறகுதீத் தண்கடியா றென்றிரண்டு
மேழுமுத லாகப் பதினா றுயாத்தெண்ண
வாகு மடியிருப தாம்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், பூமருதும், போரேறும் என ஏழுசீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்ப தடியின்மே லொரோவொன்றுக் கொண்டதடியாக வறுபத்துமூன் றடியாம். என்னை?

“ஏனை யெழுசீரு மெட்டாதி யீரெட்டா
யேறத்தா மேழொன்ப தாம்”

என்பவாகலின். மூவெழுத்துச் சீராயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யெண்பத்துமூன்று. என்னை?

“மூலெழுத் தாமவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
மென்னுங்கா லெண்பதது மூன்று”

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீராவன கணவிரி
பும, பூமருதம், கடியாறும, மழகளிறும், மாபடுவாயும், விறகுதீயும்,
புலிசெல்வாயு மெனவிவ் வேழுகிரும். என்னை?

“கணவிரி பூமருது காகக்கடி யாறு
மத்களிறு மபடுவாய் வாய்ந்த—விறகுத்
கென்னப் புலிசெல்வா யோடு குறித்தேழு
வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருதம், மாபடுவாயும் என இரண்டு
சீரு மொனபதெழுத்தடி முதலாகப் பதினாறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த
வொரோவொன்றிற் கெட்டாக விரண்டிமாய்ப் பதினாறடியாம்;
என்னை?

“நனபால பூமருது மாபடுவா மென்றிரண்டு
மொனபான முதலாய்ப் பதினா றெழுத்தேழு
வந்த வடிபதினா றும்”

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரியும், கடியாறும, மழகளிறும்,
விறகுதீயும், புலிசெல்வாயும் என விவ்வைந்தும் எட்டெழுத்தடி முத
லாகப் பதினாறெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்பதடியு மொரோ
வொன்றிற் கொன்பதாக வைந்திறகுமாய் நாற்பத்தைந்தடியாம்.
என்னை?

“ஏனையைத் தெட்டு முதற்பதி னாறுயர
வான வடிநாற்பத தைந்து”

என்பவாகலின். நாலெழுத்தாயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யறு
பத்தொன்று என்னை?

“நாலெழுத் தாமவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யாகு மறுபதினமே லொன்று”

என்பவாகலின். வெண்பாவிற் கைந்தெழுத்துச் சீராவன, மழகளி
றும, புலிபடுவாயும் என விவ்வை. என்னை?

“மழகளிறு வாய்ந்த புலிபடுவா மென்ப
வளவியன்ற வைந்தெழுத்தாஞ் சீர்”

என்பவாகலின். இவையிரண்டு மொன்பதெழுத்தடிமுதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற்கு எட்டாகப் பதினாறுடியாம். என்னை?

“எட்டாதி மூவைந தெழுத்துயர வசசீரற்
பட்ட வடிபதி னுறு”

“ஒன்பான் முதலாக வைநதெழுத்துச சீரிரண்
டாய வடிபதி னுறு”

என்பவாகலின். வெண்பாவிற்குச் சீராலாமடித்தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு. என்னை?

“தோற்றுநகாறீ சீராலாம வெள்ளைக் கடித்தொகை
நூற்றுத்தொண் ணூற்றின்மே லாறு”

என்பவாகலின்.

இனி, வெண்பாவினுள் அசை சீராய்நடக்குமாறு: வெண்பாவினுள் நாலசையுஞ் சீராமிடத்து மூன்று நிலைமையவாம், ஒரெழுத்தினுற் சீராகலும், இரண்டெழுத்தினுற் சீராகலும், மூன்றெழுத்தினுற் சீராகலும் என. என்னை?

“வெள்ளையு ணலசையுஞ் சீராககான் மூந்நிலைமை
‘கொள்ளுமா மொன்றாதி மூன்று”

எனவும்,

“ஒரெழுத் தாதியா மூன்றெழுத் தீராக
மூன்று நிலைமைப் படும்”

எனவுஞ் சொன்ன ராகலின்.

அவை வருமாறு: நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத்தினுற் சீராகுமிடத்து ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற் கொண்பதாக விரண்டிற்குமாய்ப் பதினெட்டாம். என்னை?

“நேர்நேர் பசையிரண்டு மோரெழுத்துச சீராககால்
ஏழு முதலாப் பதினைந் துயர்ததெண்ண
வாகுமீ ரொன்ப தடி.”

என்பவாகலின். அவையிரண்டினையுந் தேமாவென்னுஞ் சீராகக் கொள்ள வலகுநிலையா லொன்பதாம். என்னை?

“இரண்டொன்ப தாய்னு மிவ்விரண்டு கூட்டித்
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

என்பவாகலின்.

நேர்பசை யீரெழுத்துச் சீராயவழி யெட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொழெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொன்பதடியாம். என்னை?

“நேர்பசை யீரெழுத் தாம்வழிச் சீரிதி
னெட்டாதி யீரெட் டயர்த்தெண்ண வாமென்றங்
கொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, நிரையசையு நிரைபசையு மீரெழுத்தாயவழி ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொரோ வொன்று ஒன்பதாக விரண்டுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

“நிரையு நிரையு மிரண்டெழுத்தாக காலைப்
புரைதீரே ழாதி பதினைந் துயர
வுரைசாலீ ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். இரண்டும் புளிமாவென்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டினையு மொன்பதாகக் கொள்க.

“இரண்டு புளிமா வெண்ணினு ராய்ந்தி
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்”

இனி, நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராமிடத்து எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினொழெழுத்தடிகாறு முயர வொன்பதடியாம். என்னை?

“வைத்த நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராங்கால்
எட்டு முதலாப் பதினா றுயர்த்தெண்ண
வொட்டினு ரொன்ப தடி”

என்பவாகலின். வெண்பாவினுள் நான்கசையு மசைச்சீராய் நின்றாக் கிவவடித்தொகை முப்பத்தாரும். என்னை?

“வெள்ளைக் கரைச்சீரா லாகு மடித்தோகை
கொள்ளுகான் மூப்பதினே லாறு”

என்பவாகலின். இவையெல்லாம் தலைப்பெய்தெண்ண வெண்பா அடித்தோகை இருநூற்று மூப்பத்திரண்டு. என்னை?

“தெரியுநகால் வெள்ளைக் கடித்தோகை செபம்
லிருநூற்று மூப்பத் திரண்டு”

என்பவாகலின்.

இனிக், கலிக்குரிய சீரால் அடியாமாறு: வெண்பா வரிச்சீரான் கும், நீடுகொடி குமுறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரிய வரிச்சீரும், இயற் சீர்பத்தினுள்ளும் தேமா புளிமா என்னு மிரண்டு நேரிற்றியற்சீரு மொழித்து ஒழிந்த எட்டியற்சீருமாய்ப் பதினான்குசீரும் கலிக் குரியவாகும். என்னை?

“திரியேறு பூமாசேர் வாயாத் திரிந்து
மருதுகொடி மாவருவா யாறு—விரிதீப்
புலிசேர வாகும் புலிகளிறு வந்து
புலிவருவா யாங்கலியுட் புக்கு”

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

“வெண்பா வரிச்சீ ரொருநான்கு மாகிரியத்
தின்பா வரிச்சீரு னோரிரண்டு—திண்பா
வியற்சீரி னெட்டினே டிரேழு சீரு
முரைப்பர் கலிக்குரிமை யுய்த்து”

என்பவாகலின். அவை நான்குநிலைமையவாம். என்னை?

“உய்த்துரைத்த வீரேழு நான்கு நிலைமையால்
வைத்துரைப்பர் நன்குணர்ந் தோர்”

என்பவாகலின். நான்கு நிலைமையாவன: இரண்டெழுத்துச் சீரா கலும், மூன்றெழுத்துச் சீராகலும், நான்கெழுத்துச் சீராகலும், ஐந் தெழுத்துச் சீராகலும் என விவை. என்னை?

“திரண்டவை நானிலைமை செப்பி லெழுத்தோ
ரிரண்டொடு மூன்றுநான் கைந்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் பாதிரி, போதுபூ, போரேறு என்னும் இம்மூன்றும் டெழுத்தாம்பவழிப் பதினமூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினே டெழுத்தடி காதும் முபாந்த ஐந்தடியும் ஒரே வொன்றிறகு ஐந்தாக மூன்றுமாய்ப் பதினைந்தடி யாம். என்னை?

“பாதிரி போதுபூப் போரேறு நெழிமமூன்று
பாதி பதினமூன்றாற்ப பத்தின்மே லேழுயா
வாகும் பதினைத் தடி”

என்பவாகலின்.

இனி, மூவெழுத்துச் சீராய்க் கவிடிகள் நடப்பன பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, கடியாறு, நீடுகொடி, மாசெல்வாய் மாபடுவாய் என்னும் இவ்வொன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

“பாதிரி டோதுபூப் பாப விறகுதீப்
போரேறு பூமருது பூக்கடியா ரோதிய
சீடு கொடியோடு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
மூதறிவார் மூவோ டெழுத்தின் முடிந்தனவென்
ரோதின ரொன்பது சீ”

என்பவாகலின். அவற்றுள் கடியாறு, மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இம்மூன்றும் பதினமூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாதும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற மூன்றுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

“ஒத்த கடியாறு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
பத்தின்மேன் மூன்றாதி பத்தினமே லெட்டியர
வொத்த வடிபதி னெட்டு”

என்பவாகலின்.

இனி ஒழிந்த ஆறுமாவன: பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, நீடுகொடி என்னும் இவ்வாறும் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாதும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் பெற்று ஒரோவொன்றைந்தடியாக ஆறுமாய் முப்பதடியாம். என்னை?

“எனை யறசீரு மீரேழ் முதலாக
நானுன்கின் மேலிரண் டோங்கி வொரோவொன்றற்
கைந்தா வடிமுப்ப தாம்”

என்பவாகலின். இவை முப்பது மெக்கூறிய பதினெட்டியாய்
மூவெழுத்தாய் வழிக் கலியுத்தொகை ஏறபதெட்டு. எனனை?

“மூவெழுத்தாகான் ஸ்ரீநகரக்கூத்தென் ஸ்ரீ
லேவீனா நாறபதினமே ஸ்ரீ”

என்பவாகலின். நாலெழுத்துச் சொயக கட்டெட்டப்பன் கணவிரி,
கடியாறு, விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, புலிசெல்வாய், மாபடுவாய்,
மழுகளிறு, குழறுபுலி என்னும் ஒன்பது நெட எண்கொளாக,
எனனை?

“நலமிஞ் நாலெழுத் தாயவழி ஸ்ரீ
கணவிரி காகக்கடி டாறு விறகுதீ
பூமருது நீடுகொடியே புலிசெல்வாய்
மாபடு வாயே மழுகளிறு தாவில்
குழறுபுலி யென்றா குறித்து”

என்பவாகலின். அவற்றுள் கணவிரி, கடியாறு, மழுகளிறு என்
னும் மூன்றும் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்
தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற ஸ்ரீரோ வொன்று ஆறாக மூன்று
மாய்ப் பதினெட்டடியாம். எனனை?

“கணவிரியுந் கணனார் கடியாறு மேனை
மழுகளிறு நாலெழுத்துக் கொள்ளு மியல்வன்கயா
ஈரேழ் முதலாக வீரொன்பான் மேலொன்று
சேர வடிபதி னெட்டு”

என்பவாகலின். மாபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்
தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர் ஆறடியாம். எனனை?

“மாபடுவாய் பத்தின்மே னான்சாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருமூன ராம்”

என்பவாகலின். புலிசெல்வாய் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப்
பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர் ஏழடியாம். எனனை?

“பதின்மேன் மூன்று முதலாய் புலிசெல்வாய்ப்
பத்தொன்ப தேறவே ழாம்”

என்பவாகலின். விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, குழறுபுலி என்னும்
நான்கும் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடி
காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும்பெற நான்குமாய் இருபதாம். எனனை?

“என்னான் கைம்மூ வெழுத்தாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருப தாம்”

என்பவாகலின். நான் கெழுத்தாம்வழி கலியடித்தொகை ஐம்பத்
தொன்று. என்னை?

“நாலெழுத் தாக்காற் கலிய் னடித்தொகை
யாயுக்கா லைம்பதின்மே லொன்று”

என்பவாகலின்.

இனிக் கலிகுரிய ஐந்தெழுத்துச சீராவன மழகளிறு, புலிபடு
வாய், குழறுபுலி எனனும இவை. என்னை?

“மழகளிறு வாய்தத புலிபடு வாயே
குழறுபுலி யைந்தெழுத்துச சீர்”

என்பவாகலின். அவற்றுள், குழறுபுலி பதினொருமுத்தடி முதலாக
இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஐந்தடியாம். என்னை?

“கோதில் சிறப்பிற் குழறு புலியென்ப
திரெட்டி னாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாகு மடித்தொகை யைத்து”

என்பவாகலின். மழகளிறு பதினைந்தெழுத்தடி முதலாக இருப
தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஆறடியாம். என்னை?

“மாசில சிறப்பின் மழகளி நென்னுஞ்சீர்
மூவேரைந் தாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாய்ன வாறடி யாயத்து”

என்பவாகலின். புலிபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாக இருப
தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஏழடியாம். என்னை?

“பொற்பமைநதார் சொன்ன புலிபடுவா யென்னுஞ்சீர்
பத்தினமே னுன்கு முதலிருப தீறாக
ஒத்தமைந்த வோரே ழடி”

என்பவாகலின். ஐந்தெழுத்தாம் வழிக் கலியின் அடித்தொகை பதி
னெட்டு. என்னை?

“ஐயெழுத் தாயவழி யானற கலியடி
யெயதுக்கா லீரொன்ப தாம்”

என்பவாகலின். இனிக் கலியடி பெல்லாங் கூட்டியெண்ண நூற்று முப்பத்திரண்டடியாம். என்னை?

“கருதுங்கா லாய்ந்த கலியடி பெல்லா
மொருநூற்று முப்பத திரண்டு”

என்பவாகலின். கலியடியின் அசைச்சராயினவை யில்லையென்று உணர்க.

ஆசிரியவடி இருநூற்று அறுபத்தெனது; வெண்பாவடி இரு நூற்று முப்பத்திரண்டு; கலியடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டு; ஆக அறு நூற்றிருபத் தைத்து அடியாம். என்னை?

“இருநூற் றிருமுப்பத் தொன்றகவற் கேளை
யிருநூற்றே டெண்ணுனகு வெள்ளைக்—கொருநூற்று
முப்பத திரண்டா முரற்கைக் கிவையறுநூற்
ற்றறமி லையைந்தடி”

என்பவாகலின்.

இனிச் சந்தமுந் தாண்டகமும் ஆமாறு: நாலெழுத்து முதலாக இருபத்தா நெழுத்தின்காறு முயர்ந்த இருபத்து மூன்றடியானும் வந்து தம்முளொத்தும், குருவும் லகுவும் ஒத்தும் வந்தன அளவியற் சந்தம். எழுத்தொவ்வாதும் எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அள வழிச்சந்தம்.

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாக உயர்ந்த எழுத்தடியினவாய் எழுத்துந் குருலகுவும் ஒத்து வருவன அளவியற்றாண்டகம். எழுத்தொவ்வாதும், எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழித் தாண்டகம். என்னை?

“சரிசண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின்கட் சந்தமாரு—சீரொத்த
மூவொன்ப தாகியா முற்றின தாண்டகமென்
ரேதினார் தொல்லோ ரெடுத்தி”

“சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தை
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் ருதி
வளவழியா மென்ப ரவர்”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

குருலகுவாவன: குற்றெழுத்து ஒற்றடாது வந்தது லகு; அது ரகரவடிவிற்கு. இனிக குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்தும் நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தும், 'நெட்டெழுத்துத் தனித்தும் வந்தது குருவாம்; அது டகர வடிவிற்கு. அடியிறுதிக்கண் வந்த குற்றெழுத்து ஒருகாற கூறுமாற்றற் குருவாகவும் இடப்படும். லகுவிற் கு ஓரலகாகவும் குருவிற் கு ஈரலகாகவும் இடினும இழுக்கா.

“ரகரவடிவாய் துலகு குருவே
நிகரில டகாரமென நே”

என்றாராகலின்.

“குற்றெழுத்துச் செவவி லகுவாகு நெட்டெழுத்துங்
குற்றெற்று நெட்டொற்றங் கோணமாயத்—தெற்றக்
குருவென்ப தாகுந் குறிலுங் குருவா
மொருகா லடியிறுதி யுற்று”

எனவும்,

“குருலகு வாகுங் குருவா நெடிஊ
நெடிவொற்றுங் குற்றெற்று சினறு”

எனவுஞ் சொன்னாராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள்:

“ஆதி நாதர்—பாத மூலம்
நீதி யாய்சின்—நேது நெஞ்சே”

இது நாலெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பந்த நீக்குறி—லந்த மில்குணத்
தெனதை பாதமே—சிந்தி நெஞ்சமே”

இஃது ஐந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“திரிததுவெங்கய—முரித்து நல்லறம்
விரித்த வேதியர்க்—குரிததெ னுள்ளமே”

இஃது ஆறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பாடுவண்டு பாண்செயும்
நீடுபிண்டி நீழலான்

வீடுவேண்டு வுட்க்கலா
மூடுபோக்கு முத்தமன்”

இஃது ஏழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“முன்று சென்று டட்டின
சீர்த பிணடி நீழலுள்
பரந்த சோதி நாதனெய
மரந்தை நீக்கு மண்ணலே”

இஃது எட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“வினையைத தான்மிட்டார் தேட்டிசை
அனகைத் தானருள காணகுறி
கனகத தாமரைப் பூமிசைச
சினனைச சிந்தியின் செவ்வனே”

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“ஆதி யானற வாழிய னுனலர்ச
சோதி யானசொரி பூமழை யானவினைக்
காதிவென்றபி ரானவன் பாதமே
நீதி யானினை வாழிய நெஞ்சமே”

இது பத்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“குரவு தான்விரி கொங்கொடு கூடின
மரவ மாமல ருதிய வண்டுகான்
இரவி போலெழு வார்க்கெம ராகிரோ
கரவ னூர்திரை யின்கடி தாகவே”

இது பன்னீரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“கலையெலா முதற்கணை கண்டு கொண்டுபெண்
கொலையினு கொடுத்தொழில் பூண்டு கோலவெரு
சிலையினு செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செவ்வனே
மலையமா ருத்தத்தொடு வந்து தோன்றுமே”

எனவும்,

“கோடற கொலைக் கோல வரங்கிற் குவவுத்தேன்
பாடக் கொன்றைப் பைம்பொழி நீழற் பருவஞ்சேர்
வாடைப் பாங்காய் மத்தம் பூரக் கிழவோன்வர்
தாடிக் கொண்டோ வார்த்தன வம்பொற் கொடியன்னாய்”

எனவும் இவை பதின்கூன் நெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“குரவக் கோலக் கோங்கணி சோலைக் குயிலாலப்
பரவைத் தேன்காள் பாடுமி னீரும் பகைவெல்வான்
புரவித் தேர்மேற் போனவ ரானு தினிவந்தால
விரவிக் கோசின் வெங்கண வேணிற் பொருவேனே”

இது பதினான் கெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“அதிகண மிருசில மிறைவனொ டிமையோர்
துதிதிகழ் மொழியிசை துதைமதி லுடையே
மதிபதி யடியினை யடைருவ மெழுநா
மதிபுரை திருமுக மடநடை மயிலே”

இது பதினைந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“மாவரு கானல் வரையதர்ப் பாங்கர் மலிகுரவின்
பூமலி சோலைத் திருவருங் காண்பர் புதுமதுரீர்த்
தாமரை வாவித் தடமலர் சாடிக் கயலுகளக்
காமரு லீலங் கணையிருள் காலுங் கழனிசுளே”

இது பதினொருழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“கோலக் கொன்றைக் கொழுந னெழிலார் கொம்பவள் தோளை நானுஞ்
சாலப் புல்லித் தளவ மடவா டானகத் தோகை யெல்லா
மாலக் கொண்மூ வதிரு மிதுகா ணையமலர்க் கோதை நல்லாய்
காலச செவ்வேற் கனகக் கடகக் காதலா சொன்ன வாறே”

எனவும்,

“செருவினை வைவேற் நிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
லுருவினை யொண்போ துறுசின பாதந குறைவறியாக்
கருவினை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவினை யாட்டுங் கனவரை யாகச் சினைவரனே”

எனவும் இவை பதினே நெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

“பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணைமேற் பணியா வொருமூ வுலகுங்
கணியா துணருங் கவினார் கலைமா மடவான் கணவா
வணியார் கமலத் தலரா சன்னே யறவா முயினே”

இது பதினெட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“அன்னகண்ட ரலிந்த வாடி மதுகண்ட மருள் பொழிப்புனைச்
றின்னுகண்ட ஞாழவெ ட்டுல்துசுண்டுகே கலமா சென்றசோன்
மன்னுக காவ் லிரந்த மச மலரா லெ செ தடைட்டெது
பொன்னம் போது கவிர தாது துடலெ தண்டா துதநீடனே”

இது பத்தொன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

அருவிப் பலவரை காள்சொக்கத தருவே யமமாத விப்டர் தர்காண்
மருவிப் போதினி கோது குத வனமே டடாதன்ன ல்கனாற்
செருவிற் கேயுரு வணனசெம்ம லிக்குன் நத்தின யின்வர தாவெக்
கிருவிப் பைப்புன கேக்கி மேயினா லாரின செய்தினு ரென்மனே.

இஃது இருபதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“பின்ருமும் டீலி கோலிப் பெருமுகி லதிரப் பிண்டமாய் வண்டு பாட
பொன்றாமுடி கொன்றை நீழற் புன்மயி லினமாய் கூடிகை போரது தேதே
யென்றாடக் கோட லினகின விதுககா ரெனப் தியகி கின்று நானைச
சென்றாதேர் வந்து தேனனரு செறிவோ மடல்வெட்ட செல்க் கன்செல்
[லருன்”

எனவும்,

“வண்பாரான் மன்னர்பொன் மருடக கிரிகாள் மாலை கொய்யாத போதினிற்
பெண்பாலோ கோவன் ஞானப் பெருங்கட லைவர் பேரினம் பெண்டி
[ராகி

பண்பாரென் பாடு பாதம் பரம சிருப மாலைக் குணக்கீர்த்தி யென்பா
நண்பாரின கமலமாண புடையவ ரடைவர் நற்குணச சித்தி தானே”

எனவும் இவை யிருபத்தோரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“அருமாலை தாதலர கின்றமா குழுவிலே
டாயிரச செங்க ணுணை
திருநாமரு செப்பேறே முன்றிக் தொளிவளையத்
தேசமு துர வீரக்
கருமாலைக காதிவென்றன கமல சரணமுங்
கண்டுகை கூப்ப மாட்டா
பெருமான்மற் போற்றியானின் பெருமை யருகனும்
வல்லமோ பேசு மாறே”

இஃது இருபத்திரண்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“சோதி மண்டலங் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த துமழை யுளதேற்
காதி வென்றதோர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற்
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமரு ருளரேல்
அவரை யேதெளிந் தாட்படு மனனே”

இஃது இருபத்து மூன்றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“விலங்கு கீண்முடி யிலங்க மீமிசை
விரிந்த மாதவி புரிந்த நீன்கொடி
யுலங்கொ டோன்கொடு சலந்து சூழ்தர
வுறைந்த புள்ளின சிறைந்த வார்சடை
யலங்க ரூழ்தர மலர்ந்த தோள்வலி
யசைந்த வாடவ ரிசைந்த சேவடி
வலங்கொ ணுவல ரலர்ந்த வானிடை
வரம்பி லின்பமு மொருங்கு சேர்வரே”

இஃது இருபத்துநான்கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“திருகிய புரிசூழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையு
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
நனியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுல
ரமரொளி யமருலகே”

எனவும்,

“பொங்கழ னாகம் புற்றக நீங்கிப்
புரிமிக முறுகிய கயிறென மிளிரத்
தங்கிய வெண்டேர் வெஞ்சுர நீந்தித்
தனதட மிடைசெறி மடமயி லியலாய்”

செநசய லு னகட் டேமொச் டுமும்
திறலொடு ஸ்திகிய செநிகழ வவனும்
பககய வாவிப் பன்மண மடப்
பதிநனி குறுகுவா பரவொழி ய்னிர்.”

எனவும் இவை யிருபத்தைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

“கரிமருவு கடிமதிலி னிடுகொடிக டுசதடவு கங்கையன் தாப்த
திருமருவு பெருவீழ்வொ டமராகுழு டெழுதுதொழு செழுமவழுவாத்
திருமரயி னரபதிக ளன்கினரு மன்மருட் முற மதுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவாமலி குருசினகரே”

இஃது இருபத்தாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

இனி யளவழிச்சந்தத்திறகுச சில வருமாறு:

“பொருகு சாமரை தாம்வீசச்
சிகக பீட மமர்ந்தவெந
கொருகு சேர்குளிர் பூமபிண்டிச
செங்க னுண்டி சோயினே”

எனவும்,

“போத லேபொரு ளாக்கொண்ட
காத லாற்கொரு காரியந்
தூது சென்றுரை யாய்துமபி
நீதியானெறி போகியே”

எனவும்,

“அருண மாஞ்சினை கறித்தது னகன்பொழி லலவனைக் குயில்கடவத்
தருண வேனிலும புருந்தது தனுநெகத் தடமலாச சார்புகந்
கருண மூலமோ டிறவிறைந் திறைஞ்சினன் கறைமிடற நிறைநாட்டக்
கிரணந் தான்கடக் கிரியிடைத திருவுடம் பிழநதுழவ கிழவோனே”

எனவும் இவை நான்கடியும் எழுத்தொத்துக் குருவிலகு ஒவ்வாது
வந்த வளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்த வழிக் கண்டுக்கொள்க.

அருங்கயம் விசும்பிற் பாககு மணிசிறு சிரிலையஞ்சி
யிருங்கயந் துறந்து திகக ளிடநகொண்டு கிடநதீல
நெருங்கிய மணிவிற் காப்ப நீண்டலாய்ப் பிறழ்வச் செங்கேழக்
கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக்கரி போக்கினே.”

இஃது மூத்ததும, குருவும், இலகுவும் சுவ்வா துவந்த அளவழிச்
சந்தம். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித தாண்டகம் வருமாறு:

“கானிலவி முகிலாபப மருவி மாண்பான்
மய்லினமாய வந்துலவச சுரும்பு பாடத்
தேனிலவு நறுமுலில முறுவலிப்பத்
திசைதிசையிற் நேந்தனவஞ் சிறந்து பூப்பக்
கானிலவு மலிகொணை கனக ஞாலக்
கவினியடாடச சார்ந்ததுகா கலந்து கணனா
மானிலவு மடனோக்கி னெடிய வாட்கன
வனமுலைய மறுமனம் வருந்த னீயே”

இஃது இருபத்தே தழெழுத்தடியால வந்த வளவியற்றாண்டகம்.

“கருசிறப் பொறிமுகக் கடத்தத் தமிழ்செவிக் கறைமருப் புறுவலிக்
கவினுடைக் கரிகளைக் கனவரைக்கட்
சுருணிற் தெரியுளைச் சுரிமுகத் தொளியுகிற் சுடரெயிற் நிடிசூர்
றுறுமயிற் துணிசினத் தரிசுழற்று
மிருளுடைச் சிறுநெறிக் கவலைபுட் டனிவரற் கினிவரத் தருவதன்
நிரவினிற் பகலினிற் பெரி துநன்றற்
நிருசிறப் புரிவளைச் சிறுததற் பெரியகட் சிகழிகைப் புனைகுழற்
றுவரிதழ்த் திகழொளிக் கலையவட்கே”

இது முப்பத்தே தழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம்.

“அனவரத் மமர ரரிவையரொ டனுதி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபார்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல சிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத் நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிக
டரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபார்
செனவரன் பெருமை தெரியி னிவை யவன் திருவிரவு கிளவி
தெனிரு மொழி யளவு சிவபுரம் தடைத் திடனே.”

இது நாற்பத்து மூன்றெழுத்தடியால வந்த வளவியற்றான்
டகம்.

4 அல்லற் கோடைக் கொலைத் தேடா
யலைகடவி னழுத மனறுபட டனாக்
யணிபுணர் பருகி யாவலறி மறுச
வதிர்ந்தன காரமுகல்

மல்லற் செல்வக் கொலைப் பாடகே
மலிப்டவ மலர வருதனவ மிளக
மயிலினமு மகவ மதுகரமு முடல்
மகிழ்ந்தன மானினம்

தொலைக கைம ராச செமமற் றிண்டோ
துரகமொடு வயவ ரரவம்கு பரவை
தொலையவர னழிய நீலைமதய ரட்ட
விலங்கிய தோள்னய

எல்லை காலஞ் சொல்லிற் றீதா
மெழுதுகொடி யினைய வீடுகுமிடை யொடிட
வெழினிலவு கனக மனமணியொ டிடைப
விணைந்தெழு கொங்கையாப்."

இது நாற்பத்தேழுமுத்தடி யளவியற்றாண்டகம். இனி
யொழிந்த வளவியற்றாண்டகம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனியளவழித் தாண்டகத்திற் சில வருமாறு:

"மூவடிவி னூவிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முனாவயர் நாற்றித்
துவடிவி னூலிலககு வெண்குடையி னீழ்ந்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க மண்டச
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிராக் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொருகொளிக் சூழ்ந்த
புலங்கொளவா வாலெமககெம் புண்ணியர்தந கோவே"
—குளாமணி-துறவு-64.

இஃது எழுத்தும் லகுவும் ஒவ்வாது வந்த அளவழித் தாண்ட
கம். பிறவுமன்ன. சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் விரவி யோசை
கொண்டுவந்தால், அவை சந்தத்தாண்டகம் எனறும், தாண்டகச்
சந்தம் என்றும் வழங்கப்படும். என்னை?

“சந்தச சரணமும் தாண்டசத்தின் பாதமும்
வந்த மயக்கி வரு விகந்த—செந்தமிழந்
நீண்டு உடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டகமென் றுரைப்ப தாம்”

சுன்பவாகலின். அவறறுட சில வருமாறு

“அருவிய் னவிரொர் மா வருண மாகி
பணிபாழி மரசுத்ததாற பசுமை கூர்ந்து
மருகலஞ்சோ னுபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடிபை மடவன்ன மழலை யோவாச
செருகமல வனமென்று திகைத்த போழ்திற
றேமொழியாற நெருட்டிதியோ செலவி னாலோ
கொங்கலாபூக கருங்குநதற் சுழிகை நெற்றிச
சுந்தரிசிற பணிவார்க்கென் றுணிவு தானே”

இதனுட் சந்தவடிபுந் தாண்டகவடியும் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனியொருசாரார் சந்தவடி பலவும் வருவனவற்றைச் சந்தத்
தாண்டகமென்றுந், தாண்டக வடி பலவாய வருவனவற்றைத் தாண்
டகச் சந்தமென்றும், சந்தவடிபுந் தாண்டகவடியும் ஒத்து வரு
வனவற்றைச் சமசந்தத்தாண்டகமென்றும் வழங்குவர். அவை
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நான்கடியொத்து வருவனவும், நான்
கடியுமொவ்வாறு வருவனவும், இரண்டடியொத்து நான்கடியால்
வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும், மாராசசையும், மாராச்சாக்
கிருதியு முதலாகிய சாதியும், ஆரிடமும், பிரத்தார முதலாகிய ஆறு
பிரத்தியமும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், சயதேவமும், ஞான
சாரியமும், சந்திரகோடியும், மயூரத்திரிசந்தமும், மேடகத்திரி
சந்தமும் முதலாகிய சந்தோபிசிதிகளுள்ளும், பாட்டியன் மரபு,
மாபுராண முதலாகிய தமிழ் நூலுள்ளும் புகுதியுடையாவாய்க்
கேட்டுக்கொள்க. அவை யீண்டிரைப்பிற பெருகும். சந்தமும்
தாண்டகமும் எனவிறறுக கெழுத்து எண்ணுகின்றழிக் குற்றகர
விகரங்களை யெழுத்தாகவே கொண்டெண்ணுக. இனிக் காக்கை
பாடினியாரும், பாட்டியலுடையாரும், யாப்பியலுடையாரும், முத
லாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றையும் இனத்தின்பாறபடுத்தி வழங்
குவர். தொல்காப்பியனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றை

யும் மேற்கூறப்பட்ட பாவினங்களை யும் கொச்சகக்கலிப்பாற்படுத்தி வழங்குவா எனக்கொள்க. இனியொருசார் வடநூல்வழித் தமிழா சிரியா ஒரு புடை யொப்புமை சோககி இனமெனப்படா; மூவகைப் பட்ட விருத்தங்களுள்ளுஞ் சந்தத்தாண்டகங்களுள் மூலம் பட்டவ கும என்பா. இந்நூலுடையா காககைபாடினியா முதலாகிய வெருசாராசிரியா மதம்பறமி யெடுத்தோதி இவை யுடனப்பட்டா ரெனக் கொள்க. என்னை?

“ஒருபுடையா லொப்புரைப்பின் உற்றமோர் பாவிற்
கொருபுடையா லொக்குமா றுண்டா—மீருபடையு
மொப்பித்துக் கோடியோ லொன்றசே சாந்ததெ
வெப்பெற்றிக் கோடி மனம்”?

இது கடா.

“குன்றி யேய்க்கு முசெக்கை பென்றற்கு
தென்று மோசிவப் பென்றமோ வடவீரண
டொன்றி சின்றவென் றோக மோவெனி
னின்ற தோர்வர லாற்றெடுகி சிறகுமே”

இது விடை.

“வெள்ளைக்குச் செப்ப லகவற் ககவலே
துள்ளலே தூங்கல் கவிவஞ்சிக்—குள்ளாருச்
தொன்னூற் புலவர் துணிவெனிற் பாவீனமும்
சொன்னூற் புலவர் துணிபு”

இனிச செய்யுட்கட்கு வருண முதலாயின சொல்லுமாய்:

“தெய்வத் துணையிராசிப் பசகந் திணைபொழுது
பொய்யில் புனைவண்ணம் பூசசாந்து—சமயில்கோ
ணற்கதி சாதி கிழமைநா ணன்கமையப்
பாற்படுக்க பாணன்கின் பால்”

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமாம்—வெண்பா
வினங்கட்கு மவ்வாதே மென்றுரைப்பர் தொன்னூன்
மனந்தப்பக் கறறோர் மகிழ்த்து”

எனக்கொள்க.

“வெண்பா முதலா நால்வகப் பாவு
 மெஞ்சா நாற்பால் வருணாக் குரிய
 பாவீனத தியற்கையு மதனே ரற்றே
 சீரினுந் தீளையினுஞ் சட்டக மாயினும்
 பேரா டரபின் பாடடெனப் படுமே”

“அவைதிரி பாகின விசாதி யாகும்”

என்றார் யாப்பியனா லுடையாரா எனக்கொள்க.

இவற்றுக்கு நிறமும், திணையும், பூவுஞ், சாந்தும, புகையும், பண்
 னும், திறனும், இருதாவும், திங்களும், நாளும், பக்கமும், கிழமையும்,
 பொழுதும், கோளும், இராசியும், தெய்வமும், திசையும், மந்திரமும்,
 மண்டிலமும், பொறியும், எழுத்து முதலாகிய பண்பும் அறிந்து ஆரா
 திப்ப அவை யாவர்க்குங் கல்வியும், புலமையுமாக்கி நன்மைபயக்கும்.
 இவையெல்லாந் திணையா லுள்ளும் பிறவற் றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.
 அவற்றுட் சிலவருமாறு:

“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
 மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
 வினகட்கு மிவவாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
 மனந்தட்பக் கற்றோர் *மகிழ்த்து,”

“மீனாடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
 வாளுத வைந்தொன்பா னாயினவுந்—தேனார்
 விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெண்பா முதலா
 யுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு.”

ஸ

“ஆரன் மகமோ டனுட மவிட்டமென்
 றீரிரண்டு மாதியா வெண்ணியநாட்—சீரிய
 வெண்பா வகவல் கலிவஞ்சி யென்றுரைத்தா
 ரெண்பா வறிவோ ரெடுத்தது.”

“வேதியர்க்கு வெணமை வியன்செமமை வேந்தர்க்கு
 நீதிசால் பீத சிதிக்கிழவோக்—கோதிய
 நீலமா மேனை நீலமையோ ரககுலத்தின்
 பாலவாட பாவிற்கு மற்று”

“ஆரமரி சந்தனம் பழுப்போ டாகலவை
பாரியனற் பாநான்கின் பற்படுத்தா—சீரிய
வெண்போது செங்கழுநீர் வேரிசேர் சண்பகத்தின்
வண்போது நீல மலர்”

“மகயிர மாதியா வண்பூரங் காறும்
வகையின் மருட்பாவி னுளாம—தகாதென்னெண்
டோராசாந் தேரிரு சததசென றெண்போது
தேரிற் பவளஞ் சிவப்பு”

“வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளு
நீதியாற் சேர்ந்து ச்கழந்த ரெடுககுலம்போல்
ஆதிசால் பாடி மரசா வியன்பாவுட்
ஓதிய வாறெனறி மருட்பாவா போங்கிறே”

“பாநானாற் பாவோரை தாமொப்பப் பண்புணர்ந்த
மாநா வலர்வகுத்த வாய்மையாற்—பாநான்கின்
மூவிற் றினமு மொழிப்புத்தே னுண்டகிழப்
பாவித்துப் பாடப் படும”

“பண்பாய்ந்த வேழு பதினா றிழிபுயர்வா
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினார்—வெண்பாவி
னீற்றடிக்கைந்தாதி யீரைத் தெழுத்தனவும்
பாற்படுத்தார் தொல்லோர் பயின்று”

“முற்றுகாந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பி
னிற்றல் சிறுபான்மை நேர்ந்தமையான்—மற்ற
வடிமருங்கி னையிரண்டோ டோரெழுத்து மாத
றுடிமருங்கின் மெல்லியலாய் சொல்லு”

இதனீற்றடி பதினேரெழுத்து.

“பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண் டாவினையின்
மேலன்று *நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைமுற் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு” (இயற்பா-முதற்றிருவர்
[தாதி-69.]

* ‘நீ வளர்ந்த’ என்பதும் பாடம்.

“* எளிதினிரண்டடிபுக காண்பதற்கெ னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழிபுகு செவ்வே—களியிற்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு” (இயற்பு-முதற்றிருவந்தாதி-51.)

இப்பொய்கையார் வாக்கினுண் முற்றியலுகர மீறியவந்தன,
பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“மூல்லை குறிஞ்சி மருத முழுநெய்தல்
எல்லையில் பாக்கட் கியற்றினையா—மூல்லை
குறிஞ்சி பெனவிரண்டு குன்ற மருட்கென
றறைந்தார் வியன்புலவோ ராய்ந்து”

“மூல்லை யந்தணன் குறிஞ்சி யரசன்
மல்லன் மருதம் வாணிக னென்ப
நெய்தல் குத்திர னினையுங் காலைப்
பல்குல மேனைப் பாலை தானே”

“பண்ணுந் திறனுட்போற் பாவு மினமுமாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பணமேற்
நிறமவினரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
லிசைமருட்கு மில்லை யினம்”

“பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கு
நாடப் படுநயங்க னாடாதே—பாடுமேற்
காகப்புட் சேரக் கனிபனையின வீழ்வதுபோ
லாகிககாற் சேரு மலர்”

“நாற்பா நடைதெரிந்த நன்னூற் பெரும்புலவர்
நூற்பா நயந்த நுழைபொருளைப்—பாசசார்த்திப்
பாவித்துப் பார்க்கே னடாத்தப் படருமே
நாவித் தகத்து டீநகம்”

“புலந்துறை போகிய புலவர் நாவினுட்
கலந்துறை கலைமகள் கவிதை கந்தமா

* “எளிதி னிருவகையுக் காண்பதற்கு நெஞ்சே
தெளியிற் றெளிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளியிற்
பொருந்தா விரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு” என்பதும் பாடம்.

† ‘நகம்’ என்பதும் பாடம்.

‘சிலந்தொழிப் புறப்படு சிலை னாகும்
விலங்கிழை பெருமைமை மெண்ண டெண்ணோ”

எனவும்,

“உள்ளப் பரவையி னூலவரை எட்டியொரு கெர்விதமா
வெள்ளப் படாமை யிமைக்க கடைந் னிசைபெருக்கும்
வள்ளற குணநாவா லானோ கீலாவன மைபடுத்தும்
வெள்ளைக் கவிதை யமிழ்த்மெல லாகருங் கெளிபடுமே”

“அகமுத லாய பொருள்சுவிக கடி மணிதெய்வப்பசு
சகமுத லோசொற்ற பாவின் சட்டக்க கட்டுரையே
நிகழ்தரு மோசை யமனடை பாடுநடு தாடரைட்டி
புகழ்தரு வாய்மைப் பமனவிமன ளாததிப்புத தேருலகே.”

எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அறம்பொரு ளின்பம்
வீடு பெறுமாறு சொன்ன நூலகளுள்ளும், உவை சாப்பாக வந்த
சோதிடமுரு, சோகிணமும், வககிண கிரந்த மந்திரவாதமும்,
மருத்துவநூலுரு, சாமுத்திரியமும், நிலைத்துநூலும், ஆபுதநூலும்,
பத்துவிசசையும், ஆடைநூலும், அணிகலநூலும், அருங்கலநூலும்
முதலாயவற்றுள்ள மறைப்பொரு ளுபதேசமும், வல்லாராயுங் களிப்
பெருமையுரு, சாவவுங்கெடவும் பாடுமாறும், பாடப்படுவோர்க்கு
வருநனமையுந் தீமையு மறியுமாறும் வல்லோராவாக்கேட்டுணர்ந்து
கொள்க. சுண்டிரைப்பிற்பெருகும்.

இனிப் பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும், வேற்றுப்பாடையும்
விரவிவந்தால், அவற்றையு மலகட்டுப் பாச்சாததி வழங்கப்படும்.
அவை குறு வேட்டுவச செய்யுளும், லோகவிலாசனியும், பெருவள
நல்லூர்ப்பாசாண்டமும் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

“செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண
வந்த வடமொழியு மாற்றுதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொணடியற்ற மாண்பினாக குண்டோ
தழுவாமை சிற்குந் தமிழ்”

பாக்கட்கோசை பிறக்குமா றுரைத்துக்கொள்க. அவை
சொல்லுமாறு:

“வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் படுமே.”

“இயற்சீருட் டேன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பததால் வெள்ளோசை யாம்”

“தன்சீருட் டுககல் கலியடியுங் கண்டக்கால்
வஞ்சிக் கிசைபாய வரும்”

“மயங்கி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டிணைந் பாற்று”

என இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“தலைவன் நிலைமுதலாத தார்வேந்தன் காறும்
மலைமுதலா மாநாய்கன் மாதே—சிலமுழுது
மன்னர்கோ னாளு மறைமுதலா வஞ்சிக்கோன்
தன்முதலோர்த் தந்தானுந் தான”

“ஈரிரண்டு மேழுழுத்து மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாத்சீர் பதினெட்டு—மேர்பாய்
வீளையும் பதினேழ் சிலததுக் குறன்சிந்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து”

“ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுஞ்
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும்—வந்த
தளவிரண்டு மான்ற நெடிலடியுந் தன்பாற்
நிலைசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு”

“ஈரிரண்டோ டொர நெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
நெடிலடிக்கு நேர்ந்தனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக்
கடிவகுத்தா ரெட்டாகி யாய்ந்து”

“ஐந்தாதி யையிரண் டொர மறுநிலமும்
வந்தவடி வெள்ளைக் களவு”

“பண்பாய்ந்தபயின்று”*

இவற்றின்கருத்து: நாலெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் குறளடி,
ஏழெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் சிந்தடி, பத்தெழுத்து முதலாகிய
வைந்தும் அளவடி, பதினைந்தெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் நெடிலடி,
பதினெட்டெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் கழிநெடிலடி. அவற்றுள்

* இவ்வெண்பா முழுவதையும் 459-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐந்தடியாலு மாசிரியம் வரப்பெறும். சிந்தடியாலும் அளவடியாலும் நெடிஸடிபின முதலிரண்டடியாலும் வெண்பா வரப்பெறும். வெண்பாநின்றடி ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வாறு நிலத்தானும் வரப்பெறும். பதினமூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெட்டு நிலத்தானும் மிலக்கணக கலிப்பா வரப்பெறும். இலக்கணக் கலிப்பாவல்லாதன மிக்குற குறைந்தும் வரப்பெறும். இருசீரடி வஞ்சிப்பா நான்கெழுத்து முதலாகப் பன்னிரெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெண்பாது நிலத்தானும் வரப்பெறும். முச்சீரடி வஞ்சிக்கெழுத்து எண்ணி வகுத்திலரேனும் ஏழெழுத்து முதலாகப் பதினெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பத்தடியாலும் வரப்பெறும். முச்சீரடியெல்லா மொரு நிலமாகக்கொண்டு, இருசீரடி வஞ்சி நிலமொன்பதோங்கி கூட்டி வஞ்சி நிலம் பத்தென்ப. அல்லாது இருபதெழுத்தின் மிக்குவரும் நாற்சீரடிப்பாவில்லை, நாற்சீரடிப்பாவினங்கனினடி இருபதெழுத்தின் மிக்கு இருபத்து நான்கெழுத்தின்காறும் வரப்பெற மென்பது. வெண்பா வாசிரியங்களுள்ளும் இலக்கணக கலிப்பாவினுள்ளும் வருஞ்சீர் ஐந்தெழுத்தின் மிகப்பெறு. வஞ்சிபுள் வருஞ்சீர் ஆறெழுத்தாகவும் பெறும். சிறுமை மூன்றெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து; இரண்டெழுத்தினு லருகி வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

“அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பலகா
வளவஞ்சிக் காறுமா மாதோ—வளவஞ்சிச
சின்மை யொருமூன்றா மென்பர் சிறப்புடைத்
தன்மை தெரிநதுணாவோ தாம்”

என்பவாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு: “போந்த சென்று சார்ந்து சார்ந்து” என்னும் ஆசிரியப்பா நான்கெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பதினேழ் நிலமும்பெற்றுக் குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியாலும் வந்தது. இனி அவ்வெழுத்துக்களால் வெண்பா வருமாறு.

“மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து விட்டக்
களியானை கொண்டுவா வென்றான் களியானைக்
கியாரோ வெதிரிந் பவர்”

இஃது ஏழெழுத்தடி வெண்பா.

“ ஆர்த்தார்த்துக் கண்ணேந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னோடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னொகொன்
மன்ன ருறையு * மதில் ”

இஃது எட்டெழுத்தடி வெண்பா.

“ சென்று முகந்து துதலாட்டி மாறேற்று
வென்று பெயர்ந்தானெக கோ ”

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி வெண்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

“ சீன்று திரியுஞ் சுடருளே சீல்லாது
வென்று திரிதருவேன் யானுளஞ்சு—சென்றேருங்கி
மண்ணக மாப்பின் மறையலோ மற்றினியென்
கண்ணுத்துப் பட்ட படி ”

இது பத்தெழுத்தடி வெண்பா.

“ இற்றே னுடம்பி னெழினல மென்றென்று
பற்றுவிட் டேகரு முயர்போல—மற்று
நறுமென் சுதப்பிஞ டோடோயி னண்ணு
† மறுநோக் குடையவாக் கண் ”

இது பதின்மூன்றுத்தடி வெண்பா.

“ புறத்தன நீருள பூவுள மாவின்
றிறத்தன கொற்சேரி யவவே—யறத்தின்
மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
முகனை முறைசெய்த கண் ”

இது பன்னிரண்டெழுத்தடி வெண்பா.

“ இரியன் மகளி ரிலுஞ்மலி யீன்ற
வரிவிரவுஞ் செங்காற் குழவி—யருகிருந்து
ஊமன்பா ராட்ட வுறங்குமே செம்பியன்றன்
காமம்பா ராட்டாதார் நாடு ”

இது பதின்மூன்றெழுத்தடி வெண்பா.

“ மணியிடைந்த பைம்பூண் மலரணிதார் மார்பன்
அணிமகர வெல்கொடியா னன்னான்—றனிகின்ற

* ‘ எயில் ’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ பிறநோக்கு ’ என்பதும் பாடம்.

* தன்னை வணங்காமற் றுன்வணங்க வல்லானே
யென்னை வணங்குரிய னுன் "

இது பதினான்கெழுத்தடி வெண்பா. இவை ஐந்தாம் அளவடி.

“முகமறித்தார் மூதுணர்ந்தார் முன்னெயற்றார் காமம்
அகமறையா தாம்வாழு மென்றே—மகமறையா
மன்னை வாரகுழை டைபெயற்றா யென்றோமற்
றென்னையும் வாழு மெனின்”

இது பதினாறெழுத்தடி வெண்பா.

“படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையா
மாண்பய னெய்த லரிது” (குறள்-61-6.)

இது பதினெழுத்தடி வெண்பா. இவையிரண்டும் செட்டிவடி.

இனி வெண்பாவின் றற்றடிக்கிலக்கியம் வருமாறு:

“பிண்டி மலர்மேற் பிறங்கொரிபுட் கந்துபேல்
வண்டு சழன்று வரும்”

இஃது ஐந்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“சீலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றது புத்தே ளுலகு” (குறள்-24-4.)

இஃதாறெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
நீவார்மே னிற்கும் புகழ்” (குறள்-24-2.)

இஃதேழெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்” (குறள்-24-7.)

இஃதெட்டெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள” (குறள்-23-3.)

* “தன்னை வணங்காமற் றுனணங்க வல்லானே—யென்னை யணங்குரிய னுன்” என்பதும் பாடம்.

† ‘வையெயிற்று மென்னுமற்—றென்னையும் வாரு மெனல்’ என்பதும் பாடம்.

இஃதொன்பதெழுத்திற்றடி வெண்பா.

“குணம்பரியா மாந்தையுங் கூடமா லென்னே
மணங்கமழூர் தாமரைமேன் மாது”

இது பத்தெழுத்திற்றடி வெண்பா. ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி பொருசாராசிரியா ஈற்றடி பொழிந்து ஏனையடி யெழுத்தொத்தது வருவனவற்றைக் கட்டளை வெண்பா வென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பக வெண்பா வென்றும், ஈற்றடி பெழுத்தும் ஏனையடி யெழுத்தும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமநடைவெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தினிடை ஏனையடி யெழுத்துச் சில ஒத்தும் ஒவ்வாது வருவனவற்றைச் சமவியல் வெண்பாவென்றும், ஈற்றடி பெழுத்தது மிக்கு ஏனையடி யெழுத்துக் குறைந்து தம்முளொத்து வருவனவற்றை மயூர வியல்வெண்பாவென்றும் வழங்குவா. அவற்றுட் சில வருமாறு:

“நடைக்குதிரை பேறி நறுத்தார் வருதி
யடைப்பையாய் சோற வெனலும்—*இடைப்பையான்
என்ற சிறுகோல் கொடுத்தான் றிலெபெறினும்
† கொள்ளாதி யாககாண்டலை”

எனவும்,

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிற்—பறிமுன்கை
‡ அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனே
நொவலைய னின்னொட்டை நீ”

எனவும்,

“மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்தப் பாடும் பயனோக்கி—மேவி
பெடுத்த வினத்தினு லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்து”

* ‘அடைப்பையான்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘சொல்லாதி யாக்காண்டலை’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘அஉவறியா’ என்பதும் பாடம்.

“கரவொடு சின்ராற் கடிமனையற் கையேற்
நிரவொடு நிற்பித்த தெம்மை—யரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்”

“நற்கொற்ற வாயில்.....”

“இன்னமித்த மூட்டி பெழிலவளைசேர் முன்கைக்கொண்
டென்னையர்போ சொல்வென நிரத்தாலுந்—தெனையடிபச்
செஞ்சுடர்வாள் வெஞ்சினவேற் சீச்சேர்தெனென மாந்
கிஞ்சுகவா யஞ்சொற் கிளி”

எனவும் இவை ஈற்றடியல்லா ஏனையடி யெல்லாம் எழுத்து ஒத்து
வந்தமையாற் கட்டளை வெண்பா.

“மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மளப்பரிதே—யிந்திரர்கள்
பொன்சுகள வாசனமாப் போர்த்து மணிருயின்ற
வின்சுகள வாசனத்தா னீடு”

எனவும்,

“தானோரு மெம்முள்ளி வாராது தானண்ணி
வானோரை வாட வுரப்புந்கொல்—வானோர்
முடிக்கோடி தேய்த்தான் மூவமிழ்தற் தந்தான்
அடிக்கோடி மீளா தவன்”

இவை எல்லா வடியு மெழுத்தொவ்வாது வந்தமையாற் கலம்பக
வெண்பா.

“சென்று புரிந்து திரிந்து செருவென்றான்
மின்றிகமும் வெண்குடைக்கீழ் வேந்து”

இஃது ஈற்றடியும் ஏனையடியும் எழுத்தொத்துவந்தமையாற் சம
நடை வெண்பா. சமவியல் வெண்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

“குருந்து குளிர்த்து மயங்கு குவட்டுண்
மருந்து கொணர்ந்து மகிழ்ந்து நமது
பெருப்பிணியை நீக்குவதாம் பீடு”

இஃது ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி குறைந்து தம்முள் ஒவ்வாது
வந்தமையான் மயூரவியல் வெண்பா.

இனிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகிய விலக்கணக் கவி
யெட்டும் வருமாறு.

“அன்றுதான் குடையாக வன்றுநது நீர்சோரக்
குன்றெடுத்த மழைகாத்த கோலப்பூண் மாட்டினேய்”

இது பதின்மூன்றெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“மாசநற மதிபோல் வனப்புற்ற முகக்கண்டு
துசந்ற துகின்மருங்கிற் றடிநடு வெனததோன்றி”

இது பதினான்கெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை யிரண்டும் அள
வடி.

“ஊனுடை வுழுவையி லுதிர்ந்தோ யுகிர்போல
வேனிலை யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே”

இது பதினைந்தெழுத்தடிக் கலிப்பா.

* “வாயானோய் மருந்தாகி வருந்தாநா ளிதுவன்றோ”

இது பதினெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“மாவலிசேர் வரைமார்பி னிகல்வெய்யோன் மனமகிழ”

இது பதினெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றும் நெடி
லடி.

“*அறனின் றமிழ்கை யொழியான் வலக்கொண்டது சீனையான்.”

இது பதினெட்டெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“உருபனிகண் ணுறைப்பவுரீ யொழிவொலாய் செலவவித்தல்”

இது பத்தொன்பதெழுத்தடிக் கலிப்பா.

“சிலங்கினையா நெடிதுயிரா சிறைதனரா சிரைவனையாள்
கலந்திருந்தார் கதுப்புள்ளார் கடல்கடிந்த கருந்தடங்கண்”

இஃது இருபதெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றுங் கழிநெடி
லடி. இவையெல்லாங் குறமிகர குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமு
நீக்கி எழுத்தெண்ணி முதலடியே கொள்க.

* இக்குறியிட்ட அடிகள் கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளன. பிரதிக
ளனைத்தினும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன.

இனி, நாமெழுத்து முதலாகப் பன்னிரண்டெழுத்தினகாறு
முயாத ஒன்பது நிலமுமெற்ற திருசீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

“கலசேர்து கால்தோன்று
மல்குதோ புணல்பரப்பம்”

இது நாமெழுத்தடி வஞ்சிப்பா.

“தண்பால வெககள்ளின”

இஃது ஐந்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“கண்டதண்டாக கட்கிபைந்
துண்டதண்டா மிகுவளததான”

இஃது ஆறெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுங்
குறளடி.

“* தாழ்வாகத் தம்பேணுக்
கடுஞ்சினதத களிற்றெருத்தின”

இஃது ஏழெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“தாழிரும் பிணர்ததடக்கைத
தண்கவு ளிழிகடாதது”

இஃது எட்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“கிலனெளியத் தொகுபிண்டி”

இஃது ஒன்பதெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுஞ்
சிந்தடி.

“அகன்றூல ஸீலதுளங்கினும
பகன்றூயிற் றிருளபரப்பினும்”

இது பத்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன”

இது பதினோரெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

“குருகிரிதலின் களிகடியினர்”

* இவ்வடி கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளது.

இது பன்னிரண்டெழுத் திருச்சீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றாம் அளவடி.

இனி எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினெழுமுத்தின்காறு முயர்ந்த முச்சீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

“வேக்கை வாயல் வியனகுனாறு”

எனவும்

“அள்ளற் பள்ளத தகனசோனாட்டு”

எனவும் இவை எட்டெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

“மதுவிரவி மலர்களுவிய வயற்றாமரை”

இது பதினெழுமுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

“கொடிவாலன குருந்தத்தன குறுந்தாளன”

இதனுட் பதினாறாம், பதினைந்தாம், பதினான்காம், பதின்மூன்றாம் எழுத்துவந்தன. ஒன்பதாம், பத்தாம், பதினென்றாம், பன்னிரண்டாம் ஆகிய எழுத்தானவந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எல்லாவடிகளும் எழுத்தொத்து வருங் கலிகளைக் கட்டளைக கலியென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலமபகக் கலியென்றும் வழங்குவா. இவ்வாறே கட்டளையாசிரியம் கலமபகவாசிரியமென்றும், கட்டளைவஞ்சி கலமபகவஞ்சியென்றும் வழங்கப் படும்.

“கட்டளை கலம்பகளு சமநடை சமவிய

மட்டவீழ் குழலினாய மழூர சமவிய

மொட்டினா ரெழுத்தினா லொட்டி யொண்டமிழ்த்

கிட்டமா யவர்கனவெண் பாவின் பேர்களை”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி இருபதெழுத்தின் மிக்க நான்கீரடிப் பாவினம் வருமாறு:

“கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடையிசை
சுடிநறமலர் சொரிவனவுள சுடிமதினுள கவரியுமுள [புள
வடிவழிபடு மமரருமுள ரருளாழியொடரியணையுள
விடிமுரசும மதிர்வனவுள வினிதிவ ரதுதுறவே”

என வரும். இனிச சந்தங்கட்குந் தாண்டகங்கட்கும பிரத்தார முதலாகிய ஆறு பிரததியமுஞ் சொல்லப்படும்; என்னை?

“சந்தமும் தாண்டகமும் தம்மு ளெழுத்தில்கு
வந்த முறைமை வருவாவேன்—முந்தி
யளவியலா மெனறபைப ரவவாறன் ருக்
லளவழி யாமெனப ரால்”

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

அளவியற சந்தத்திற்கும், அளவியற றுண்டகத்திற்கும் பிரத்தாரமு நட்டமு முத்திட்டமும் ஒன்றிரண்டு முனமென்னு முறைமையால் ஏறச்சொன்ன இலகு செய்கையும் என்னும் அலகிட்டி நில அளவையும் என்னும் இவ வாறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும். பிரத்தாரிகுமபடி:

“குருக்கி ழிலகுவா மேனைய வொப்பாந
குருத்தொகையா மாதிசகட் கூறு”

இது பிரத்தாரிப்பதற கிலக்கணம். பிரத்தாரமென்னும் உறழ்ச்சியெயினும் ஒக்கும். நட்டமெனபது அவ்வாறு பிரத்தாரிககப் பட்டனவற்றுள் இளைத்தாவதென்று அறிவதன அலகுக்கிலையே நென்றும், சொல்லப்பட்ட பிரத்தாரவெண்ணினை யரைசெய்து ஓர் இலகுவைத்துப் பாகஞ்செய்யப் போதாதவழி, ஆண்டோ குருவிட்டுப் பாகஞ்செய்து ஆண்டொரு குருவிடுக. இவ்வாறே பிரத்தாரவடியெழுத்துள்ளவயும வைக்க. அதற்கிலக்கணம்:

“இளைத்தாவ தென்றலகு நீடறியே நென்றல்
அனைத்தரைசெய் தாண்டிலகு வைக்க—இளைத்ததனை
விள்ளத்தா னாகாதேல் வேறே குருவிட்டுக
கொள்ளத்தா னாகுந் குரு”

இது நட்டத்திற் கிலக்கணம். நட்டம் எனினும், கேடு எனினும் ஒக்கும்.

இனிப் பிரத்தாரித்ததன் அலகிருக்கையறிவேன், எனைத்தாவதென்று அதன் எண்ணறியேன என்றால் அதன் பிரத்தாரத்தின் மேல் ஒன்றிரண்டு நான் கெடும் பதினென மவ்வாறே ஒன்று முதலாக விரட்டித்தது முடிவளவும் ஏறவிட்டு இலகுவின் மேனின்ற

இலக்கங்களைக்கூட்டி அதனைடொரு குருவிட்டு, அதனளவினால் இனைத்தாமவிருத்தமென்று சொல்லுக. இதற்கிலக்கணம்:

“ஒன்றிரண்டு தானகெடென் துள்ளாவு மோத்திரட்டித
தென்று மிலகுவின்மே வேண்களோ—டொனறிட்டு
வைத்த முறைமை வழுவாமை கட்டுரைப்ப
தத்திட்டஞ சுட்டெனினு மொன்று”

இனி, ஓரிலகு முதலாவுடைய விருத்தம் இன்னதனையென்று விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: விருத்தவடியுள்ள எழுத்தெனைத்துள்ள அவ்வனைத்தும் ஒன்று முதலொன்றுத்தரமனுலோமமாக மேலேற விட்டுப் பின்னை முதலிருந்த வெனறினைச் சிதையாதே யதனை யிரண்டாவதனிற்கூட்டி இரண்டாவதனை மூன்றாவதனிற்கூட்டி மூன்றாவதனை நான்காவதனிற்கூட்டி இவ்வாறே இறுதியொழித்து இறுதியல்லவாய்கூட்டி மீட்டெத நயலளவுங்கூட்டி யிவ்வாறே கீழ்முதலவைத்த *ஒன்றின முதலளவு அயலளவுங்கூட்டி முறையானே மேலேறினங் கீழிழிய † ஒன்று முதலொன்றுத்தரமாக இலக்கமிட்டு மேலேக்குப்பையினினுங் கீழையொன்றின காறு நிறுத்தி, மேலேக்குப்பையில விருத்த மோரிலகு உடையனவாகவும், இரண்டாங்குப்பையில விருத்த மிரண்டிலகு உடையனவாகவும், மூன்றாங்குப்பையில் விருத்த மூன்றிலகு உடையனவாகவும், நான்காங்குப்பையில விருத்தம் நான்கிலகு உடையனவாகவும் இவ்வாறே கடைக்கணின்ற முறையிலகு விருத்தத்தளவும் ஒன்றுத்தரமாக வெண்ணிக்கொள்க. எல்லாக்குப்பை இலகுவிருத்தனகளையும் உடன்கூட்டிப் பின்னையொரு முழுக்குரு விருத்தம் உடன்கூட்டிச் சொல்ல அச்சாதிபிறந்த விருத்தங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொகையாம். அதற்கிலக்கணம்:

“ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைநதாறே மெட்டொன்ப
தென்றுயர் வசை யளவொரீஇ—யொனறினொன்
றிட்டிட்டு டறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி
யொட்டி யிலகுகொண டொட்டு”

இனி, இவ்விருத்தத்தில் விரிந்த விருத்தச்சாதியில் இன்னதனை விருத்தம், இன்னதனை எழுத்து, இன்னதனைக் குரு, இன்னதனை

* ‘எனமுதலளவு’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒன்றுமுதலொன்று பிறதிலோபமாக’ என்பதும் பாடம்.

இலகு, இன்னதனை மாத்திரை என்று வரையறுத்துக் கூறுமாறு: ஒரு விருத்தத்தினைப் பிரத்தாரமுறைமையால் உறந்தபெற்ற விருத்தங்களைத்திரட்டி ஐர்த்தபடிவைத்து, முதற்படியொழித்து ஒழிந்த நான்குபடியினையும் விருத்தத்தோடியுடன் எழுத்தெண்ணிக் கொண்டு, அவ்வெழுத்துகளான மாறமூன்றடியினை டுமரான்காம படியினையும் அரைசெய்து முடிவிற்படியி லதனபாத சேமாப்பததிரமா னக் கூட்டினான், முதற்படி விருத்தங்களது அளவையாம்; இரண்டாம் படி எழுத்துக்களதளவையாம்; மூன்றாம்படி ரானகாமபடியும் குருவிலகுக்கள தளவையாம்; ஐந்தாமபடி மாத்திரைகளதளவையாம். அதற்கிலக்கணம்:

“விருத்த விருத்தியினை வேறந்தா நாட்டி
விருத்த வடியெழுத்தான் மாறி—யருத்திக்க
மூன்றொடு நான்காய குப்பை யொருக்கதன்
பாதிபுடன் வைக்கமே லே”

“விருத்த *விதிதயனை உவி லெழுத்துக்
குருக்களோ டேனைக் குறையி லிலகு
உருக்கதின் மாத்திரை யெனறிவை யைநதும்
† விசற்பித்து வேண்டப் படும்”

இனிப் பிரத்தரித்த விருத்தங்களது விரலளவை கூறுமாறு:

‡ விரித்தவப் பிரத்தார விருத்தங்களை யிரட்டித்து ஒன்றுகளைய விரலளவையாம்.

“பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரர்களவை யாகி விடும்”

என்றாகலின். அவ்விறப் பன்னிரண்டுகொண்டது சானும். சான் இரண்டுகொண்டது முழமாம். முழம் நான்குகொண்டது கோலாம். கோல் ஐஞ்ஞாறுகொண்டது கூப்பிடாம். கூப்பிடு நான்குகொண்டது காதமாம். இவ்வாறு வகுத்துப் பிழையாமற் கூறுக. அதற்கிலக்கணம்:

* ‘விருத்தியதன்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘விரித்து, விசற்பித்து வேண்டப் படும்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘விருத்தப் பிரத்தார விருத்தங்களை’ என்பதும் பாடம்.

“பெருக்கிய வாறு பிரத்தாரித் தாங்கட்
டருக்கிய ஈவலா சந்தந தரணி
யிரட்டித் தந்தத் தொன்று களைய
விரற்கள வாமென்று வேண்டுவர் தாமே”

“நாலிருசாண் கொண்டது கற்கோலா மைந்தூறு
கோலியைத்த ளீளாக குரோசமே—நாலு
குரோசமோர் காவதமாக குன்றாத சாணு
விரோதத்தீர் முந்நால் விரல்”

“முந்நால் விரற்சா ணிரண்டுக்கை நான்குகோ
லேளுநூறு கூப்பி டளவு”

“பரமானுத தேர்த்துகள் பஞ்சியின்றுய் யெஞ்சா
மயிர்மண லேயவி யெண்ணெல்—விரலளவு
மெட்டெட்டா வேறு மெழில்விர லாதியா
வொட்டினவு தூன்முறையா பொட்டு”

“படையொடுதி நீர்வளியாற் பககப் படாத
முடிபொருண் முந்தை யணு”

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

“உறழ்ச்சிகே டுத்திட்ட மொன்றிரண்டென் றேத்தித்
திறப்படுத்த திண்ணிலகுச செய்கை—சிறப்பித்தாக
கெண்ணி னிலவளவோ டேய்ந்த விருமூன்றே
திண்ணியோர் கண்ட தெளிவு”

இது சமவிருத்தங்கட் காறு பிரத்தியமுஞ் சொன்னவாறு.

இனி ஒருசாராசிரியர் உறழ்ச்சி நிலவளவுகளை விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: உறழ்ச்சி யிருவகைப்பபிம்; முற்றக் குருவேவைத் துறழ்தலும், முற்ற இலகுவேவைத் துறழ்தலும் என. அவற்றுண் முற்றக்குருவேவைத் துறழுமாறு:

“குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாக்
குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு”

எனக் கொள்க.

பிரத்தாரஞ்செய்தற் கிலக்கணம்;

*“ எறு வருக்கித் திழித்திரட்டித் தன்றவற்றான்
மாறியுய்த திநகனே வைத்து”

*“ ஆர்த்த படிவி னெதிரச்சன் வருமூற்
பேர்த்திருகால் வைக்கப் பெரிது”

எனக் கொள்க.

“ இரண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு மூப்பத்
திரண்டொடறு பத்துநான் கென்றாந்—கிரட்டிதே
யுற்கிருதி காறு மூலடா மூறைமடா
னற்குரைப்பா னுவலா வான் ”

“ ஒன்றாதி யென்றார் வடபுலவோர் சந்தக்கட்
† கென்றிரு மூன்றெழுத்தாதி—தென்றமிழர்
சீரிரண்டா மென்றரைத்தா ரெல்லாரு மேன்மூன்றோ
டோரிரண்டா மென்றா ருயர்வு ”

“ அரைஞ்ஞாற் றெண்மூன்று மெனப் பிரத்தரித்தால்
ஈரைந்தாஞ் சந்தத்திற கெண் ”

பத்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆயிரத்து இருபத்து
நான்கு என்றவாறு.

“ மதிலிரண்டு மாவாறு வாய்ந்த வசக்கன்
பதினைந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு ”

பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை முப்பத்திராயிரத்து எழு
நூற் றறுபத்தெட்டு.

“ உருவுபா மெண்பாவை யோரெட்டைந் தேழா
றிருபதாஞ் சந்தத்தி னெண் ”

இருபதாஞ் சந்தத்திற்குத்தொகை பத்துலட்சத்து நாற்பத்
தெண்ணாயிரத்து ஐஞ்ஞாற் றெழுபத்தாறு.

“ ஆறே முருவுபா மெட்டோடு மங்கலமா
மாறொடுநான் குற்கிருதிக்க காம் ”

* இவற்றின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. ஏட்டிலுள்ளபடியே பதிப்
பிக்கப்பட்டது. சில ஏடுகளில் இவ்விரு குறள் வெண்பாக்களையும் ஒன்றாகச்
சேர்த்து எழுதியிருக்கிறது.

† இவ்வடி பிழைபட்டுள்ளது. இதன் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.
பிரதிகளில் உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இருபத்தாறஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆறுகோடி¹ய பெழு பத்தொருலட்சத்து எண்ணியிரத்தெண்ணூற் றறுபத்துநாலு.

* எனவிரட்டித் திழிய வரைசெய்து கூறுக. தேறும்பொருள்: உத்தமென்னு மோரெழுத்து முதற் சந்தத்திற்குப் பிரத்தாரவெண் டொகை 2. இரண்டாளு சந்தத்திற்கு 4. மூன்றாளுசந்தத்திற்கு 8. நாலாளு சந்தத்திற்கு 16. ஐந்தாளு சந்தத்திற்கு 32. ஆறாம் சந்தத் திற்கு 64. ஏழாளுசந்தத்திற்கு 128. எட்டாளு சந்தத்திற்கு 256. ஒன்பதாளு சந்தத்திற்கு 512. பத்தாளுசந்தத்திற்கு 1,024. பதி னேராளு சந்தத்திற்கு 2,048. பன்னிரண்டாளு சந்தத்திற்கு 4,096. பதின்மூன்றாளு சந்தத்திற்கு 8,192. பதினான்காளு சந்தத்திற்கு 16,384. பதினைந்தாளு சந்தத்திற்கு 32,768. பதின்மூன்று சந்தத் திற்கு 65,536. பதினேழாளு சந்தத்திற்கு 1,31,072. பதினெட்டாளு சந்தத்திற்கு 2,62,144. பத்தொன்பதாளு சந்தத்திற்கு 5,24,288. இருபதாளு சந்தத்திற்கு 10,48,576. இருபத்தோராளு சந்தத்திற்கு 20,97,152. இருபத்திரண்டாளு சந்தத்திற்கு 41,94,304. இருபத்து மூன்றாளு சந்தத்திற்கு 83,88,608. இருபத்து நான்காளு சந்தத் திற்கு 1,67,77,216. இருபத்து ஐந்தாளு சந்தத்திற்கு 3,35,54,432. உற்கிருதியென்னு மிருபத்தாறாளு சந்தத்திற்குப் பிரத்தார வடித் தொகை 6,71,08,864. இது பிரத்தார வெண்களின் தொகை. உத்த மென்னு மோரெழுத்துச் சந்தமுதலாக உற்கிருதியென்னும் இருபத் தாறெழுத்துச் சந்தத்தளவு முறையானே கண்டுகொள்க. பிரத் தரித்து ஈன்ற சந்தத்தினுள் இரண்டுகளைய அதன்கீழ்ப்போன சந்த மெல்லாவற்றிற்கும் தொகையாம்.

இனி விரலளவு சொல்லுமாறு :

“பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்”

“ஆதி யிரட்டித் தசனகத் தொன்றிடினும்
வேறுபா டிலை விரல்”

* இவ்வரி ஏடுகளினத்தினும் இவ்வாறே உள்ளமையின், உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. ஆயினும்,

‘ஏற விரட்டித் திழிய வரைசெய்து
கூறுக தேறும் பொருள்’

என்று, ‘என’ என்பதை ‘ஏற’ எனத்திருத்திக் குறள் வெண்பாகவாகப் பாடங் கொள்ளாதலே பொருத்த முடைத்தெனத் தோன்றுகிறது.

“ஒருபடி நீச்சி மொழிந்த தன்மெனது
ஆதி யதற்கு விரல்”

* “மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதினமே லொருருட
மூன்றுடைய மூவிருபா னென்றிண்டெழ்தோன்ற
விரட்டித்தாங் கோருருட் டெண்ணுடைய காணும்
விரற்றொகையா னின்ற விரி”

முதல விருதத்தின் பிரததார நிலவளவைவிரல் மூன்று, இர
ண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐழு; மூன்றாவதன் நிலவளவைவிரல்
பதினைந்து; நாலாவதன் நிலவளவைவிரல் முப்பத்தொன்று; ஐந்தா
வதன் நிலவளவைவிரல் அறுபத்தமூன்று, ஆறாவதன் நிலவளவை
விரல் நூற்றிருபத்தேழு, ஏழாவதன் நிலவளவைவிரல் இருநூற
றைபத்ததைந்து; எட்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்தாறறுப் பதி
னென்று; ஒன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் ஆயிரத்திருபத்த மூன்று;
பத்தாவதன் நிலவளவைவிரல் இரண்டாயிரத்து நார்பத்தேழு;
பதினொருவதன் நிலவளவைவிரல் நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்
றைந்து; பன்னிரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் எண்ணாயிரத்து
நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று; பதின்மூன்றுவதன் நிலவளவைவிரல்
பதினொாயிரத்து முந்நூற்று எண்பத்து மூன்று; பதினொவதன்
நிலவளவைவிரல் முப்பத்திராயிரத்து எழுநூற்றறுபத்தேழு; பதி
னைந்தாவதன் நிலவளவைவிரல் அறுபத்தையாயிரத்து ஐந்தாற்று
முப்பத்தைந்து; பதினொருவதன் நிலவளவைவிரல் லட்சத்து முப்பத்
தோராயிரத்து எழுபத்தொன்று; பதினேழாவதன் நிலவளவைவிரல்
இரண்டிலட்சத்து அறுபத்திராயிரத்து நூற்று நார்பத்தமூன்று;
பதினெட்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்திலட்சத்து இருபத்து
நாலாயிரத்து இருநூற்றெண்பத்தேழு; பத்தொன்பதாவதன் நிலவள
வைவிரல் பத்து லட்சத்து நார்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்தாற்றொழு
பத்தைந்து; இருபதாளு சந்தத்தின் பிரததார நிலவளவைவிரல்

* “மூன்றேழு மூவைந்து முப்பதினமே லொன்றதுவு
மூன்றுடைய மூவிரு பத்துமெனது—தோன்ற
வரற்றொகையா னொருகக் காணுமே சந்த
விரற்றொகையா னின்ற விரி”

என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியிற் கண்டபாடம். (யாப்புப்பாடலம்.
33-வது சூத்திரை உரை.)

இருபதலட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்து நூற்று ஐம்பத் தொன்று; இருபத்தேதாராஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் நாற்பத்தொருலட்சத்துத் தொண்ணூற்றுநாலாயிரத்து முந்நூற்று மூன்று. இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் எண்பத்து மூன்று லட்சத்து எண்பத்து எண்ணாயிரத்து அறுநூற்றேழு; இருபத்துமூன்றாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஒருகோடியே அறுபத்தேழு லட்சத்து எழுபத்தேழாயிரத் திருநூற்றுப் பதினைந்து; இருபத்து நாலாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் மூன்றுகோடியே முப்பத்தைந்து லட்சத்து ஐம்பத்து நாலாயிரத்து நானூற்று முப்பத்தொன்று; இருபத்தைநதாவது சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஆறுகோடியே யெழுபத்தொரு லட்சத்து எண்ணாயிரத்து எண்ணூற்றறுபத்து மூன்று. உறகிருதியென மூன்றுபத்தாறுஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் பதின்மூன்று கோடியே நாற்பத்திரண்டிலட்சத்துப் பதினேழாயிரத்து எழுநூற்றிருபத்தேழு.

இவை உததமுதல உற்கிருதி யீராகிய சமவிருத்தங்களது பிரத்தார நிலவளவைவிரல்; முறையானே கண்டுகொள்க.

“இராயிரத்து நாற்பத்தே மெனவுரைப்பர் பத்து
விராபதற்குச் சொன்ன விரல்”

“ஆறைந்தைந் தையே மெனவுரைப்பர் மூவைந்து
மேவிய பூமி விரல்”

“இரண்டொழ் மும்மூன்றே மேகமைந் தொன்றே
வருமிருபான் பூமி விரல்”

“ஒன்றுதீ நான்கிரண்டோ டொன்றேழ் முனியிரண்டேழ்
நற்கிதுதிச சந்த விரல்”

விரலைச் சாணும, முழமும, கோலும், கூப்பீடும், காதமும் செய்து சொல்லுமாறு:

“முந்நால் விரல்சா ணிரண்டுக்கை நான்குகோல்
ஐஞ்நூறு கூப்பீ டளவு”

இதன்வழியே யொட்டிக்கொள்க.

உற்கிருதி என்னும் இருபத்தாறஞ் சந்தத்தின் சிலவளவை அனுநறுத் தொண்ணூற்றென்பதின் காதமும், நூற்றெருகோலும், ஒருமுழமும், ஏழுவிரலும் எனக்கொள்க.

“ஏற்புடைய காதக குறையத டெழுதது
நூற்றெருகோல் கைச்சர லேழு”

பிறவும் இவ்வாறே சிலவளவை கண்டுகொள்க.

இனி உததமுதலாக உற்கிருதி யீரகக கிடந்த இருபத்தாறு சந்தங்கட்கு முறையானே பிரத்தார சிலவளவை சொல்லுமாறு. உத்தத்தின் விரலளவை மூவிரல்; இரண்டாவதன் விரலளவை யேழு; மூன்றாவதன் விரலளவை சானே மூவிரல். இவை மூன்று சந்தமும் தமிழ்க்குரியவல்லாதன. நான்காவதற்கு, முழுமே யேழுவிரல்; ஐந்தாவதற்கு, இருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; ஆறாவதற்கு, ஒரு கோலே யொருமுழுமே ஏழுவிரல்; ஏழாவதற்கு, இரு கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; எட்டாவதற்கு, ஐங்கோலே யொருமுழுமே யேழுவிரல்; ஒன்பதாவதற்குப், பதின் கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பத்தாவதற்கு, இரு பத்தொருகோலே யொருமுழுமே யேழுவிரல்; பதினென்று வதற்கு, நாற்பத்திருகோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பன்னிரண்டாவதற்கு, எண்பத்தைங்கோலே யொருமுழுமே யேழுவிரல்; பதின்மூன்றாவதற்கு, நூற்றெழுபதின் கோலே யிரு முழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பதினென்காவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொருகோலே யொருமுழுமே யேழுவிரல்; பதினைந்தாவதற்குக், கூப்பீடே நூற்றெண்பத் திரு கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பதினாறாவதற்கு, இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றுபத் தைங் கோலே யொருமுழுமே யேழுவிரல்; பதினேழாவதற்கு, ஒரு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றுமூப்பதின் கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; பதினெட்டாவதற்கு, இருகாதமே இரண்டு கூப்பீடே நானூற்றுபத்தொரு கோலே ஒரு முழுமே யேழுவிரல்; பத்தொன்பதாவதற்கு, ஐங்காதமே ஒரு கூப்பீடே நானூற்று இரு பத்திரு கோலே யிருமுழுமே கைச்சானே மூவிரல்; இருபதாவதற்குப், பதின்காதமே மூன்று கூப்பீடே முந்நூற்று நாற்பத்தைங் கோலே யொருமுழுமே யேழுவிரல்; இருபத்தொன்றாவதற்கு,

இருபத்தொருகாதமே மூன்று கூப்பிடே நூற்றதத் தொண்ணூறு
கோலே யிருமுழமே கைச சாணே மூவிரல்; இருபத்திரண்டாவ
தற்கு, நூற்றதது மூன்று காதமே இரண்டு கூப்பிடே முந்நூற்றெண்
பத்தொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல; இருபதது மூன்று
வதற்கு, எண்பத்தேழு காதமே ஒரு கூப்பிடே இருநூற்றறுபத
தரு கோலே யிருமுழமே கைச சாணே மூவிரல்; இருபத்து நான
காவதற்கு, நூற்றெழுபத்து நான்கு காதமே மூன்று கூப்பிடே
இருபத்தைவ கோலே ஒரு முழமே யேழுவிர்ல. இருபத்தைந்தா
வதற்கு, முந்நூற்று நூற்றததொன்பதின் காதமே இரண்டு கூப்பிடே
ஐம்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச சாணே மூவிரல்; உறகருகி
யென்னும் இருபத்தாறாவதற்கு, அறுநூற்றதத் தொண்ணூற்றெறன
பதின் காதமே நூற்றொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிர்ல
எனக்கொள்க.

இனி, உதத முதலாக உறகருகி யீறகக்கிடந்த விருத்தச்
சந்தங்களின் எழுத்து வரையறுத்துச் சொல்லுமாறு: ஓரடியுள்
எழுத்தெண்ணி அவற்றை நான்கினுள் மாற்ற நான்கடிக்கும் எழுத்தா
மெனக்கொள்க.

“அடியு னெழுத்தினை நான்கினுள் மாற்ற
முடியுமா நான்கடிக்கு மென”

“சந்த வெழுத்திற் றுககி யரைசெய்து
சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட — வந்தன
பாதத் தெழுத்தாம் பரவையான மாற்றவரும்
ஏதயி னுன்கடிக்கு மென”

இவ்வரைசகுத்திரத்தின் கருத்தாவது: தான் வேண்டப்பட்ட
சந்தத்தின் எழுத்துக்களை வருக்கித்து அரை செய்து அவ்வருக்க
மூலத்துட் சந்தவெழுத்தின் அரைகூட்ட அச்சந்தங்கள் அள
வெழுத்துச் சங்கையாம்; அவற்றை நான்கினுள் மாற்ற நான்கடிக்கும்
எழுத்தாம்; உததம் என்னும் முதற்சந்தத்திற்கு எழுத்து நான்கு;
இரண்டாவதற்கு எழுத்து எட்டு; மூன்றாவதற்குப் பன்னிரண்டு;
நான்காவதற்குப் பதின்மூன்று; ஐந்தாவதற்கு இருபது; ஆறாவதற்கு
இருபத்துநாலு; ஏழாவதற்கு இருபத்தெட்டு; எட்டாவதற்கு
முப்பத்திரண்டு; ஒன்பதாவதற்கு முப்பத்தாறு; பத்தாவதற்கு

நாற்பது; பதினொன்றாவதற்கு நாற்பத்து நாலு; பன்னிரண்டாவதற்கு நாற்பத்தெட்டு; பதின்மூன்றாவதற்கு ஐம்பத்திரண்டு; பதினான்காவதற்கு ஐம்பத்தாறு; பதின்னாவதற்கு அறுபது; பதினாறாவதற்கு அறுபத்து நாடு; பதினேழாவதற்கு அறுபத்தெட்டு; பதினெட்டாவதற்கு எழுபத்திரண்டு; பன்கொன்பதாவதற்கு எழுபத்தாறு; இருபதாவதற்கு எண்பது; இருபத்தொன்றாவதற்கு எண்பத்துநாலு; இருபத்திரண்டாவதற்கு எண்பத்தெட்டு; இருபத்து மூன்றாவதற்கு கொண் றாற்றிரண்டு; இருபத்து நான்காவதற்குக் கொண் றாற்றாறு; இருபத்தாறாவதற்கு ஐந்து நாலு.

இனி அளவழிச் சந்தங்கட்குப் பெயர் சொல்லுமாறு:

அளவழிச் சந்தங்களிற் சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை *காத் தென்றும், இரண்டெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை விராட் டென்றும், ஒரெழுத்து மிக்கு வந்ததனைப் புரிக் தென்றும், இரண்டெழுத்து மிக்கு வந்ததனைச் சுராட் டென்றும், முதலடியும் நான்காமடியும் சீரொத்து ஒரெழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியுஞ் சீரொத்து ஒரெழுத்து மிக்கதனைப் பவமத்திமம் என்றும் தோரையிடைச் செய்யுள் என்றும், இடையிரண்டடியும் குறைந்ததனைப் பிழிலிகாமத்திமம் என்றும் †எறுப் பிடைச்செய்யுளென்றும், முதலிரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியு மொப்ப வெழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முளொப்ப எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியுந் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டிக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டி மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பாதிச்சமச்செய்யுள் என்றும், இவ்வாறன்றிச் சீரொத்து மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றை ‡அளவழி பையுட்சந்தம் என்றும் வேண்டுவர். தாண்டகங்கட்கு மிவ்வாறே சொல்லுவர் ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

* 'அகிசாத்' என்பது வீரசோழியம் அச்சப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

† 'எறுப்புமிடைச் செய்யுள்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'அளவழியுட்பையுட் சந்தம்' என்பதும் பாடம்.

“பங்கயங் காடுகொண் டலர்ந்த பாக்கெலாஞ்
செங்கய லினசிறை திளைக்குஞ் செல்வமு
மங்கையர் முகத்தன மதர்த்த வாளரி
யங்கயற் பிறழ்ச்சியு மறாத கிரவே” (சுளா-நாட்டு-2.)

இது சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்தமை யால் நிகிர்ந்து.

“கொலைக் கொன்றைக் கொழுநன் றன்னை
மல்லற் பொழில்வாய் மணியேர் முறுவன்
முலலைக் குறமா மடவாண் முறுகப்
புல்லிக் குளிரப் பொழியாய் புயலே”

இஃது ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்து வந்தமையால் விராட்டு. என்னை?

“ஒரெழுத்துக் குன்றி னிகாத்தாம் விராட்டாகும்
ஈரெழுத்துக் குன்று மெனின்”

என்பவாகலின்.

“பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தாற்கே
யோடுமென் மனனேகாண்”

இஃது ஓரடியுள் ஓரெழுத்து மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் புரிக்கு.

“கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மேல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென சிவந்துள மதலை மாடமே”

இஃது இரண்டெழுத்து ஓரடியுண் மிக்குச் சீரொத்து வந்தமை யால் சுராட்டு. என்னை?

“ஒரெழுத்து மிக்காற் புரிக்காஞ் சுராட்டாகும்
ஈரெழுத்து மிக்க தெனின்”

என்பவாகலின்.

“மல்லன் மாமகையார்ப்பச்
கொல்லையாக் குருந்தினன்
முல்லையாய் முறவலித்தன
செல்வாதோ வரவுண்டாய்”

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்துக்குறையால் நெய்தல்
டடியும் எழுத்துமிக்கு நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பவமத்
திமம் எனக்கொள்க.

“பரவு பொழுதெல்லாம் பன்மணிப்பூட் போவா
வரவு மினிக்காண வண்ணநாம பேற்றா
விரவு மலர்ப்பிண்டி வண்ணோ பெருமன்
இரவும் பசுவும்வந் தென்றலையே லானே”

இது முதலடியும் நன்றடியும் எழுத்து மிக்கு, நெய்தல் டடியும்
எழுத்துக் குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்துவந்தமையால் நிலிகா
மத்திமம். என்னை?

“இடைக்க ணிரண்டடியு மிக்கால் பவமா
மெறுப்பிடையங் குன்றி னெழுத்து”

என்பவாகலின்.

“திருவிற்கோர் கற்பகத் தெரியன் மாலையார்
உருவிற்கு விளக்கமா மொண்பொற் பூங்கொடி
முருகற்கு மனங்கற்கு மெனக்கு மொய்சடை
யொருவற்கும் பகைத்தியா லொருத்தி வண்ணமே.”

இது முதலிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து கடைவிரண்டடி
யும் எழுத்துமிக்கு நான்கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்
சம விருத்தம்.

“மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் னனனே காண்”

“இரும்பிடியை மதவேழம்
ஆபெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
புடைஅருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனனே காண்”

இவை முதலிரண்டடியும் எழுத்துமிக்குக் கடைவீரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து நானகடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சமச்சேய்யுள்.

“தடிமிசை யரசர்கள் வணக்க வாண்டவன்
பொடிமிசை யப்புறம் புள வப்புறம்
இடிமுர சதிரவோ ரிளவ நன்னெறி
கடிபுரு மவளது கற்பின் *வண்ணமே. (குளாமணி-முத்தி-22.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்து மிக்கு இரண்டா மடியும் நிறையும எழுத்துக்குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்த மையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

“மெய்மறி விவாமை மென்னும் வித்தினிற் பிறந்து வெய்ய
சைபறு வினைகள் கைபோயக் கடுத்துயர் விளைத்த போழ்தின்
சையுற புசுந்து உடும் வாழியாப் பிறவி மாலை
நெய்புற ச்சுற்றம வேலோ யினைத்தென நீனைக்க லாமோ ”

(குளாமணி-இரதது-80.)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் எழுத்துக்குறைந்தும் ஏனை இரண்டடியும் எழுத்து மிக்கும் நானகடியும் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம். என்னை?

“முடிவிரண்டு மிக்கு முடிவிரண்டு நைந்து
முடிவிரண்டுந் குன்றி முதலிரண்டு மிசுரு
மடியிடையிட் டருகி யுமிக்கு வருமேற்
படியின்மேற் பாதிச் சமவிருத்த மாமே ”

என்பவாகலின். இதனைப் பதநெகிழ்த்து உரைத்துக்கொள்க.

இனிச் சிறப்புடைப்பையுட் சந்தங்களிற் சிலவருமாறு:

“ஆதியா னருளாழி தாக்கினை னாய்ச்சென் கதிரோ னுணுஞ்
சோதியான் சுரர்வணக்கு திருவடியான் சுடுநீரு நீனையப் பட்ட
†காதியா னருளிய கதிர்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்
ஓதியா னுரைப்பினு மிவன்வலிக்கு சிகராவா ருளரோ வேந்தர்”

(குளாமணி-சுயம்வர-25.)

* ‘நீர்மையே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘காதியா னருளியபொற் கதிர்கொண்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்—ஓதியான் மொழியினிவ னுறுவலிக்கு சிகராவா ருளரோ வேந்தர்’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடம் ‘கா’யினில் சுறிய இலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

இது முதலடி பததொன்பது எழுத்தாயும், இரண்டாமடி இருபத்திரண்டு எழுத்தாயும், மூன்றாமடி இருபத்தெழுத்தாயும், நான்காமடி இருபத்தோ ரெழுத்தாயும் வந்தமையால் அளவழிபையுட்கந்தம்.

“மணிமலாந துயிழொளி வனப்புஞ் சந்தை
துணிமலாந துயிழ்தருந் தன்மைத் தோற்றமு
நணிமலர் நரற்றமு மென்ன வனன்தா
லணிவரு சிவகதி *யடைவ தினபமே” (குளாமணி-ஞ்சி-6.)

இது முதலடியும் முடிவடியும் பதினெழுத்தாய், இடையடி இரண்டும் பதினமூன்றாம் பனனிரண்டுமாய் எழுத்தொவ்வாது வந்தமையால் அளவழிபையுட்கந்தம். இதனை எழுப்பிடைச்சந்தச் செய்யுள் என்பாருமுளா.

“செஞ்சடாக் கடவு டிண்டே ரிவுளிகா நிவள ளுன்று
மஞ்சடை மதர்வை நெற்றி வாணமு வாயின் மாடத்
தஞ்சட ரிஞ்சி யாகுகோ சகழினர் தலர்ந்த தோற்றம்
வெஞ்சடர் விரியு முந்நீ வேதிகை மீதிட் டனேற”

(குளாமணி-நகர-3.)

இதுவும் முதலடி பதினெழுத்தாய் இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் பதினைந்தெழுத்தாய் மூன்றாமடி பதினெழுத்தாய் வந்தமையால் அளவழிபையுட்கந்தம். இதனைப் பாதிச்சம்பையுட்கந்தம் என்பாரு முளா.

“என்னிது விளைந்த வாறித் துதுவர் யாவ நென்று
கணவில வயிரத் திண்டோட் கடல்வண்ணன் வினவ யாருஞ்
சொன்னவின் றுரைக்க மாட்டா துட்கென்று துளக்க வாங்கோர்
கொன்னவில பூதம போலுந் குறமக ளிதனைச் சொன்னான்.

(குளாமணி-சிய-107.)

இது முதலடி பதினைந்தெழுத்தாய், இரண்டாமடி பதினை
மேழுத்தாய்ப் பின்னிரண்டடியும் பதினெழுத்தாய் வந்தமையால்

* ‘ஆவதினபமே’ என்பது குளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ளபாடம். இப்பாடங்கொள்ளில் இவ்வடிக்குக்கூறிய எழுத்தில ஒன்று குறைபடுதல் காரணம்.

“முன்றி லெங்கு முருகயர் பாணிபுஞ்
சென்று வீழரு வ்தீர னோசையும்
வென்றி வேழ முதுகெகாடி கூடிவா
னென்றி சீனறதி நும்மெரு பாலெலம் (குற-நாட்டி-7.)

என்னுஞ் சநதத்து நேரசைமுதலாய் வருமடி பதினொருபூத்
தாயினவாறு. சீரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய்.
வரலாறு:

“அணுக ஞரண வாடன் முழுவமுத
கண்டுகொள் வாரணக் கம்பலெச செல்வமுதம்
மணகுகொள் வானமுர சம்பவ லோதடி
மணகுகி டெங்கு மருககுமொ பாலெலம்” (குற-நாட்டி-9.)

என இதனுள் நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சிந்தாமணி, குளாமணி, குண்டலசேசி, நிலசேசி, அமிர்தபதி
எனவிறழின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான வருவன ; அவற்றில்
நேரசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாய். சீரையசை
முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாய். பிங்கலசேசியின் முதற்
பாட்டு இரண்டாமடி ஓரெழுத்து மீகுத்துப் புரிக்காகப் புணர்த்தாய்.
அல்லனவெல்லாம ஓக்கும்.

வரலாறு:

“மூவா முதலா வுலகம்மொ மூன்று மேத்தத்
தாவாத விற்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
யோவாது சிற்றருணத் தொண்ணிதச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சோது மன்றே”

(சிந்தாமணி-கடவுள் வாழ்த்து-1.)

“வென்றன் வினையன் றெகையாகி விரிந்து தன்க
னென்றாய்ப் பராத் புணாவின் னெழியாது முற்றஞ்
சென்றன நிகழுஞ் சுடர்கு தொளிமூர்த்தி யாகி
சின்ற னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினநீங்கி சின்றார்”

(குளாமணி-காப்பு.)

"முன்புள் பெருமகன் என்னுந்முடி வெய்துகாறு
 * னன் னன்னைதான் குறையெதிருந் நனக்கென
 பெருநு முன்புந் பிதகெக பழக்ககுதந்தா
 னனதெயர் நன்னைமுன் சரணாக னனறே."

(சுண்டலசேகரி-கடவுள்வாழ்த்து.)

எனவும்,

"செவ்வனா உரைசெய்துந் தபதினைகு
 மலர் ஐயாசம் பொதிந் துயி ரின்பமெயதுந்
 செவ்வன நரும சடையெனனுந் தென்மையினுந்
 உயர் முன்புந் ஈயின்னடை மாகவேந்தி"

"நெருங்குந்முன்று மெருக்க குணாகட்கிடனுய்"

எனயம் இவை நேரதை முதலாய்வரது ஓரடி பதினான்கெழுத்தான
 வாறு கண்டுகொள்க.

"மசுடக கெடுத்த உயமெனத தமய்யாழாந்
 துதிதர் குரிமார் பண்டாவுட னுயவாறு
 உதயின னெயிம் னவனேழா உதந்தவாறும
 பதியன் னகனது மததாலைப் பணிந்தவாறும"

(சந்தாமணி - பதிகம் - 18.)

என கிரையசை முதலாய்வரது பதினைந்தெழுத்து ஓரடிக்கண்
 வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"அம்பொன் மாலைமர் களித்தலத் தெழுந்த ரத்தவாய்க்
 கொட்டார் கொடுத்த முத்தநீ ரவாய் கோழரைப்
 பைம்பொன் வாழை செம்பொனிற் பழுதது வீழ்ந்த சோதியால்
 அம்பு பாய்த்து வந்தோசிந்து சாறு †சோர்வ போலுமே"

(குளாமணி-இரத்தந-13.)

இந்தச் சந்தத்தின் நேரதை முதலாகவருவன ஓரோவடியுட்
 பதினைந்தெழுத்தாயும், கிரையசை முதலாய்வருவன பதினொரு
 தாயுமவருதல் பெரும்பான்மைய வெனக்கொள்க.

* இவ்வடியில் ஓரெழுத்துக் குறைத்திருக்கிறது. இதனால் இவ்வடியின்
 பாடம் சரியான தன்றெனத் தோன்றுகின்றது.

† 'சார்வ மானுமே' என்பது குளாமணி அச்சப் பிரதியில் உள்ள பாடம்.

“கடங்கதிர் வரல்கிறு கரு காட்சவின்ன வெட்டுநாள்
துவகைகொட் பயழ்ந்து தோறாயேந் ஞ்செக
யவகையின்ன பல்லுறு வளக்கீய வென்டொர்
கவரும்வன் ஞ்சின்ன சந்தன்கை மறிச்சேவ”

இது கையசைமுதலாப்ப பதினாறுமூத்தாயினவாறு கண்ட
கொள்க.

“மாசில் கண்ணி மைந்த தோடு மகைக டர்ந்தி டெருதவிந்
ஞ்சகார் தடுத்தி திந்த பளவீடு- புலத்தெ-
வாச முறையு மருதம வண்டி பட்ட மடவ-
வீச டென் லேத்திரப டெ-தம்பு பட்டத்த விற்பு”

(குளமணி-இரத்த-10.)

இது இச்சந்தத்தால்வந்து மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்து
வந்தது.

“தெய்வ மாற கந்தனஞ் செப்பு தேக்கொன் டும்பொழிந்
பெனவ முத்த வார்மறை ட்புறப்பு மெனவன் மண்ட-
மெவ்வ மாடு பின்னையே விடகை ள்ளப மாககொந்
கெளவை மாவ நீதர்க்கீக் காம ஞ்செட கெளவையே”

(குளமணி-இரத்த-13.)

இதுவஞ் சந்தத்தால் வந்து ஈற்றடி பதினாள் கெழுத்தாய்வந்
தது. இவ்வாறு எழுத்துக்குறைத்தும் மிக்குவருவனவற்றையறிந்து,
மிகர்த்தென்றும், விராட்டென்றும், பரிக்கென்றும், சுராட்டென்றும்
பெயரிட்டு வழங்குக. நான்கடியும் எழுத்தொத்து வருவனவற்றைக்
தலையாகுசந்தம் என்றும், ஒரெழுத்து மிக்குவருவனவற்றை
ஈறையாகுசந்தம் என்றும், இரண்டெழுத்து மிக்குவருவனவற்றை
பிறவாற்றான் மிக்குவருவனவற்றையும் பிறவாற்றான் மிக்குவருவனவற்றையும்
கடையாகுசந்தம் என்றும் வழங்குவ ரொருசாராகிரியர். தான்

* ‘மாருதத்தென்’ என்பது குளமணி அச்சப்பிரதியில் உள்ளபாடம்.
இப்பாடம் கொண்டால் இது ‘மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்து வந்தது’ ஆக
மை காண்க.

† ‘பிறக்கல்’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘கீர்ப்பொழில்’ என்பதும் பாடம்.

§ ‘அச்சுக்கரு மாறாள்’ என்பது குளமணி அச்சப்பிரதியிலுள்ள பாடம்.

டகத்கட் சம் இவ்வாறே சொல்லுவர். இவற்றையெல்லாங் சரணுச் சரையமுடி, செயதேபமுடி, பிச்சாசிருதிடும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், இராமாமஞ்சடைபும், சந்திரகேகாடிச்சந்தமும், குணகாங்கி பென்னுங் கநாடகச்சந்தமும், வாஞ்சியார்செய்த விகச்சந்தமும் ஆசுவவற்றள்ளும், மாயாநாம் முதலாகிய தமிழ்நூலுள்ளும் புகுதி புடைபார்வாய்க் கீகட்டுக்கொள்க. இவைபெல்லாம் விகற்பித் திண் நிரைப்பிற் பெருகும.

ஒருசார் வடநூல்வழிக் கம்மூசிரியர் குருவும் இலகுவம் புணர்ந்த முற்றவரினும், முற்றக்குருவேபாயும், முற்றவிலகுவேபாயும் வரினும் சமான்ம என்பதாம்; இலகுவங்குருவும் புணர்ந்து முறைவரிற் பிரமாணம் என்பதாம்; இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவமாய் முறைபாணவரினும், இரண்டு லகுவம் இரண்டு குருவுமாய் முறைபாணவரினும் விதானம் என்பதாம் என்பர். என்னை?

“குருவிலகு வாயுங் குருவிலகு வேறாய்
வருமெனினு மைதிர் சமான்ம—குருவிலகுப்
பின்னான் வருதேற் பிரமாணம் விதானமா
மொன்றிரண் டாகு மெனின்”

என்பவாகலின். வரலாறு :

“போது விண்ட புண்ட கீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
யாதி நாடி ராய்க்கத் துவி
சீகி யோதி சின்மி னீடு”

எனவும்,

“கற்ற தூவினார்
செற்ற கீக்கினார்
வெற்றி வேந்தருக்
குற்ற தாதரே”

எனவும் இவை குருவும் இலகுவம் அடிமுடியளவு முறையேவந்த மையாற் சமான்ம எனப்படும்.

“காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
தேரா ரல்குற் தேனார் தீஞ்சொற்

போரார் வேச்சம் பெ ள்ளே றுட்னை
வாறா டெவ் பெ ளுட் னே

இது முற்றக் குருவே வந்தமையார் சமான் எனப்படும்.

“முருகு விாகமல
மருகு சினசரன்
நிருவடிக டொழுதி
ணருகு மலமகல”

இது முற்ற லகுவே வந்தமையார் சமான் எனப்படும்.

“கயங்களுக்க ணணனலா
முடக்கீகவி டொட்டமலா
புடத்புரித புணண்டிச
மெற்றமண்ச டெட்டே”

இது லகுவா டுருவா முறைபே வந்தமையார் சமான்செய்யுள் எனப்படும்.

“துகசுச் சனகச சோதி வனாகத
நககப பெருதா டெட்டை டுட்டே
செசுசுட் சினவேன் சேவடி தேவார்
தக்கட் கமருத் தணகட டுட்டே”

இஃது இரண்டு குருவா இரண்டு லகுவா முறைபே வந்தமையால் விதானசெய்யுள் எனப்படும்.

“பொருளா டெற் புசழுமென்
நருளா டெர்க் குட்டையுன்
நிருமட்டிற் சினனெடுன்
நருளா டென் டெட்டேந்தே”

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுமாய் முறையான வந்தமையால் விதானசெய்யுள் எனப்படும்.

“பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற
தேவார் செங்கட் சேமார்
யாவா வெண்ணு சென்னேது
மாவா ஓனைக் சென்னே”

இது முற்றக் குருவேயாய் வந்தமையார் சமான். பிறவும் அன்ன. இவைபெல்லாம் ‘பிறாம்’ என்றதனாற் கொள்க.

*செய்யுளோத்துதாரணம்

முற்றம்.

“செய்யுளோத்துக் காரணம்” ‘செய்யுளோத்துக் காரணம்’ என்பதும் பாடம்.

[திருச்சிவநாமம்.]

மாலை மாற்றே சக்கரத் சுழிஞா
 மெக பாத மெழுசூற் றிருக்கை
 காதை கரப்பை கரந்தறை பாட்டே
 தாசங் கொலையெ வாவ னாற்றி
 கூட சதுக்கங் கோழுத் திரிபே
 போரெழுத் தினதா லுபர்த்த பாட்டே
 பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
 பொற்றுப் பெயர்த்த லொருபொருட் பாட்டே
 சித்திரக் காவே விசித்திரக் காவே
 விகற்ப நடைபே வினாவுத் தாமே
 சருப்பதோ பக்தியற் சார்த்த வெழுத்து
 வருத்தன மற் றும் வடநூற் கடலு
 லொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
 விசித்து முடித்த மறைக்கவிப் பாட்டே
 வருவக மாத் விவிய லீர
 வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
 கலியே கமகன் வாதி வாக்கியென்
 றவர்க டன்ன மய மவையின் தமைதியும்
 பாடுதன் மரபுந் தாரணைப் பகுதியும்
 ஆனந்த முதலிய *ஆனமுஞ் செய்யுளும்
 விளம்பனத் தியற்கையு நரம்பின் விகற்பமும்
 பண்ணுந் திறமும் பாலையுங் கூட்டமும்
 எண்ணிய திணையு மிருதுவுங் காலமும்
 எண்வகை மணனு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ்
 செந்துறை மார்க்கமும் வென்றிறை மார்க்கமும்
 தந்திர வுத்தியுந் தருக்கமு நடமு
 முந்துதான் முடிந்த முறைமையின் வழாமை

'ஆனச் செய்யுளும்' என்பதும் பாடம். உரையாசிரியர் 'ஊனமும்
 செய்யுளும்' என்றே யிசித்து உரைகூறி யிருக்கின்றார்.

வந்தன பிறவும் வடிகழித் துரைப்போன்
அந்தரில் கேள்வி பாசரி ன்னே

இச்சுதசிரம், உருமைக்குடி ஆசிரியர் பெருமைபுணர்த
ததல் ததறிது.

மாலைமாற்றுவது: சமுத்திரம் வசிக்காது அப்பாட்சி
யாவது.

“கடலை மாறுத னுடைய
கிழை மலையா”

எனவும்,

“பூமலை காண்பு டுதேச மென
புறநாடுகளை”

எனவும்,

“காடாமாநா ததகா
காதலரை மட்டா”

எனவும் வரும்.

சக்கரம் வருமானு: சக்கரம் பலவந்ததவாழ்நும், நான்காரசை
சக்கரமும், ஆறுரைசசக்கரமும், எட்டாரைசசக்கரமும் என அடங்
கும். அவற்றுள் நான்காரசசக்கரம் வருமானு:

“மேனமக கருஞ் சிவனருக கலம்
மேகை விசயம் விக்ரமம் வஞ்சம்
மேருவரை மன்னை விடக்குணத தவம்
மேவதன் நிறநனி மசகதென மனமே”

இது நான்காராய், நதி ‘மே’ என்னும் எழுத்து கின்று, முத
லும் நறும் அதுவேயாய்ச் சூட்டின்மேல் நார்பத்து நான்கெழுத்
தாய், ஆர்மேல ஓரோவெழுத்தாய் நுறமுப்பெற்றது.

“நவவக்கணம் விய நன்றா வாய்தது
சேட்டலா விராய் சமாட்டா பிண்டி
கண்ணிழை மேட்டான சேவடி
தன்னினா தண்ணலர் துகட்டிசும் *பிறப்பதே”

* ‘பிறப்பே’ என்பது சில வடிகளின் பாடம். இப்பாடக கொண்டால்
எழுத்துக்குறைவது கண்டுகொள்க.

இது நான்காவது, நடு 'பிராந்திய' வெண்பதப்பட்டு ஆர்மேல்
நிலைவாதெழுத்துடன், சூட்டினமேன முப்பதிரண்டெழுத்துப்
பெற்று முடிந்தது.

இனி நான்காவது வரலாறு:

"புத்தகம் பார்த்தான் சந்த புனைதேவர்
சொல்லிச் சொல்லான் தானேனும்—மோகருநா
மகனேய் மாத்திரம் உங்கோட லெண்ணுமாற்
பெறவா மாத்திரம் பெறப்"

இதே ஆராய்வு, நடு நகர வொற்று என்று, குறட்டைச்சூழத்
தவென்று, சூட்டினம், ஆர்மேல் ஏழெழுத்து என்று, சூட்
புனமேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"புத்தகம் பார்த்தான் சந்த புனைதேவர்
மகனேய் மாத்திரம் உங்கோட லெண்ணுமாற்
பெறவா மாத்திரம் பெறப்"

இதுவம் ஆராய்வு, நடு நகர வொற்று என்று, குறட்டைச்சூழ நகர
வொற்று என்று, ஆர்மேல் ஏழெழுத்து என்று, சூட்
புனமேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"ஆராய்வு பார்த்தான் சந்த புனைதேவர்
மகனேய் மாத்திரம் உங்கோட லெண்ணுமாற்
பெறவா மாத்திரம் பெறப்"

இதன்வழியே எழுதிக் கண்டுகொள்க.

"புத்தகம் பார்த்தான் சந்த புனைதேவர்
மகனேய் மாத்திரம் உங்கோட லெண்ணுமாற்
பெறவா மாத்திரம் பெறப்"

இஃது ஆராய்வு, கலிமல்லன் என்னும் பெயர் குறட்டைச்
சூட் என்று, நடு நகர என்று, ஆர்மேல் அவ்வாறு எழுத்துப் பெற்
பு, சூட்டினமேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று அவ்வெழுத்து
மேல் மாற்றம் முடிந்தது.

“ மண்டாய வையகத்து மாலைமாற் றீரக
வெண்பா வெழுநது மணையொப்ப—வெண்பாயின்
சீர்கிடப்பத் தென்றமிழ் கலிமலன்
போகிடப்பப் பேசலாந்”

இதன்வழியே நழுதிக கண்டுகொள்க.

இனி, எட்டாரைச்சக்கரம் வருமாறு:

“கார்க்கட லொல்மா வாட்டோ டானாக
கொளகட் டரவு மாழ்துட நழுந்
வாகந் திருநல மாசமுன் னடைந்த
தாவரை நீந்திய மாலவரை கழிந்த
காடவர் கோனந்ரு வாரமிழ் நாடவாக்
கடைந்த தப்புரத தககது தானே”

“ஆரெட்டா யவ்வொடே லைமைத் தெழுந்தாக்
யேரொதது நேம்மே வெண்ணாகாட்—வரத்தால்
வாழ்க வலிவலய மாவுளதேன மாதவானேன்
குழ்தருமச் சககரமாச் சொல்லு”

இதன்வழியே அதனை நெழுதிக் கண்டுகொள்க.

“பருவரை சிவந்து புடையருகடல் வளவிய
அகன்பெருங் கிடக்கைப் பார்மிசைப் பல்வரைமுன்
மலருவளங் கெழுமிய வசைபறு நீதிய
மீதில புரிக பாரி பொலவொன்
றினிதி னேதத்க கவியெல்லாரு சொலவ
வ்வோர்ப் பெருதெனப் டல்கினை தேம்பச்
செந்திக் கப்புலத துளங்கொண்டு துளங்க
வோறருமிசை யிலவன் களிமுசெவி சாடத்துக்
சேழலோ டாழ்தரு நீரகடுங் கலுழி
நீந்திக கண்டேன் களைகண் பூந்தேன
பண்ணியல் யாழ்நல மொழியவா
கண்மலர் புல்லிக் கலக்கினை ருளதே”

ஆகத்

வட்டியா பட்டமெய்த தென்ப தெழுத்தாகி
 வட்டியு ளெண்ணுண்கட வன்குறட்டி—வெட்டு
 மந்திரன பட்டமெய்த கார்த்தவ ண்ணற
 வட்டியா கிடைவதுபாத துண்ணென றெருவாமை
 பட்டியி பட்டித் விட்டதோ தழுகிதாப்
 பட்டியும் பட்டிய மல்கென—ரூராய்ந்
 தெருக்கவமா துண்ணகட வகி யொலிநீர்க்
 கருக்கடற் தண்கள்தை வேந்த—னிருக்கழற்கால்
 வண்டிதெய்த தண்டார் மருசாத வாட்களைகண்
 டுண்டோ ளெண்ணசெய்த தண்டாதாக்—கொண்டனா த்
 தச்சிர்ம மாக் மதந்த கதந்தது
 மாசிலசு வளருயர் பட்டிய—ளேசிலா *
 எல்லா விக்ரும விகக்கலல சான்றோர்க்குப்
 பெரியார் வினக்கே வினக்கு"

எனக் கொள்க.

"சடக்கடன மண்ணற் தருமருள் விரும்பிய
 சனமென் கிளவ்த தெய்வப் பாரியு
 மல்ல மாக்ய திரவலர் வினையெனத்
 தன்னுடல் பொத்திய தாசிறி சிதவலு
 மடுத்த மெய்யன் கடைத்தலை முன்கனத
 தீவது நோக்கி பேனை முனைகெட
 வேலிய வெட்சி சாஸ்யற் நத்தோலா
 தான்கே மதிக்கலை வென்றி வேழ
 மருதி பாடி கிணநனன் விறலி
 நெருவின் தஞ்சி பாடிய வவ்வைபோல
 வறுமை புற்ற சிறுமை மூதுரை
 தணந்து மக்க சழற்பொலி திருமணி
 மணந்தரைத் துஞ்ச *வலநின் றேனதே"

இதாவும்,

"வட்ட மீரட்டிதது வன்குறட் டுள்ளமைந்த
 வெட்டாரச சக்கரமீச சக்கரத்தி—னிட்டமையப்
 பட்ட வெழுத்தப் பதிநறெட்டோ டைந்துதலை
 வட்ட யொருது நிவையொமா—செப்பிய

* 'வலநின் றேனே' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் வட்டத்திற்கேற்
 கப் பொருந்தவில்லை.

வாழியின்மே னின்றக கணிசெய்து வாழ்க்கை
 லேழு மிருபது மைத்து மினமுறைமே
 வாழியாகண் றுரினிடமல் வலவென் பகுத்தாது
 மாழி முறையிற் பதினெட்ட—கு—குபிபுத
 வினகுறட்டு னெட்டு மிரலெ-தம் டெச்சிச் ச்சே
 யன்புரைக்கு மஞ்சாதான் டாட்டென—முனபுன—த
 வாராழி பாய ணைதக் கிடந்தே—றண
 நீராச சிறப்புபுயோ சோவிகு—சே—சே—தத
 சவவகத்து மூன்று வதுதத சச்சுதின்
 செவ்வகத்து வேந்தத் தெரிந்தென்ற—விவ்வகமே
 யாசிரிய மாக்கி முதனுட் கர்த்து—த
 நேரிசை வெண்பா வினைக்குக—ப—ந்
 நருமலிந்த வண்டைச் தலைத்தத்து ச்சு
 திருமலிந்து த்திலவே யாக—வருமலிந்த
 வெணனரசன் * மருளி மதினிலே மெச்சி
 னன்னிய வகுசினத்தான் ரேள் ”

எனக் கொள்க.

சக்கரத்திற்குத் திரிபாகிக்கும் எழுத்தெண்ணுகின்றழி எல்லா
 எழுத்துங் கொள்ளப்படும். அடிக்கெழுத் தெண்ணுமாறுபோலக்
 குற்றிகரக் குற்றகரங்களும் ஒற்றும் ஆப்தமும் ஒழிக்கெண்ணப்
 பாடா. திரிபாகிக்கும் அத்தொடக்கத்தன கொள்க. சக்கரத்திற்குக்
 காட்டின பாட்டுள்ளுங் கண்டுகொள்க. இதனுட் சக்கரம் என்ற
 தனானே பூமிச்சக்கரமும், ஆகாயச்சக்கரமும், பூம்பாகாயச்சக்கரமும்,
 வட்டச்சக்கரமும், புருடச்சக்கரமும், சதுரச்சக்கரமும், கூர்மச்சக்கர
 மும், மந்தரச்சக்கரமும், காடகச்சக்கரமும், சனிபுருடச்சக்கரமும்,
 சலாபச்சக்கரமும், சக்கரச் சக்கரமும், அரவுச்சக்கரமும் முதலாக
 வுடையன புணர்ப்பாவையுள்ளும், போக்கியத்துள்ளும், கிரணியத்
 துள்ளும், வதுவிச்சையுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம்
 சாவவும், கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும்பற்றும் என்று
 கொள்க.

இனிச் சுழி தளமாவது எட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியும் முற்றுப்
 பெற்ற பாட்டு, முதலுயிறஞ் சுழித்து வாசித்தாலு டப்பாட்டே
 யாவது. வரலாறு:

* ‘வள்ளன்’ என்பதும் பாடம்.

“ஒருபொருட் கிருநனி புலத்தனை மொருகா
 விருயிறப் பன்னாக்கு மூட்டம் தந்த
 யீரநம் பயந்த கோடரு ஞாந்நை
 யிருமலர் ஓடுகக னாரிடைத் தமொடு
 மூவகை யுலகி னுலககைத் தேடரு
 மும்மைய் னிறைஞ்சு மீடப் மொருகை
 யிருவினை பிரித்த மூட்டென முருந்
 நாற்கதி தவிர்த்த வகைகதித் தமொடு
 நான்மறை யான மும்மறி கீழ்
 விருகுண மொருமைய்ந் தெட்டிக் கண்ட
 விருசுடர் மருட்டு முக்குணம் செவ்வ
 நால்வகை வருணமு மைக்கைக் குலைய
 மாற்றி மாந்தர்க் கந்தை வகுத்தனை
 யைநீற நறுமலர் முன்னுற வேததி
 நாற்பெரும் படைமொடு முடிமுறை வலங்கொண்
 டிருகையுங் கூப்பி மொருமையின் டுணங்கி
 யரசர் ஓருக்குடை முரசமுதரு முற்றக்
 திருசிதிப் பிறகலோ மிமைட்டர் சொந்தலின்
 முருகயர் வயிர்க்கு மும்மலர் மார்மைய
 நால்வகை யனந்தமு நயத்தனை தேவரி
 னைவகை விழைவு மையற வெய்தினை
 யாறுபுரி நிலையுந் தேறினர்க் கிடம்பினை
 யெழுநயம் விரித்த தருமறு மார்பினை
 யறுபொரு ளறைந்தனை னையப்பத மருளின்
 நான்குசின் முகமே மூன்றுசின் கண்ணே
 யிரண்டுசின் கவரி மொன்றுசின் னசோசே
 யொருதன்மையை யிருவிறத்தினை
 முக்குணத்தினை நால்வகையினை
 யைம்பதத்தினை யறுபிறவியை
 ஏழகற்றிய மாதவத்தினை
 யரிமருவிய மணியணையினை
 வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
 அதனால், மாகெழு தேற்ற சேவலர் தோற்றிய
 யாதிடங் குரிசினிற் பரவுதம்
 தீதறு சிவகதி சோகயா மெனவே”

“ஒருடம் மருவரா யென்றி யொன்றுபுரிந்
 தீரித்தஞ் கொன்றை முடிவெ ழுவிலைச்
 சூல மேற்புனை சுடருந் சென்னியினை
 யருகோட டெருமதி பெந்ல்பெற மிலைச்சினை
 மொருகண் மருதோன் செவிபற வாககி
 ஆடுமட முற்றினா முடியாண் செகுததனை
 மாந்த முக்குறி படநாண் தேற்றி
 மாயாடி டுக்கி மென்றி நெறந
 மாயாடி மில்லோக்து
 முக்குறி மலசக காட்டின மக்குறி
 காஞ்சென பூழி தேற்றின வாஞ்செலு
 மைத்தலை உடவொக கசைத்தனை காண்முகண்
 மேன்முகக் கயல மேந்தின தலின்
 முட்டிந் மாட்டின மூவ் மேனியை
 யருவரை குடையா பேருதிய வாற்ற
 மொருபெருங் கடவு னொருவ ஓயின
 மாங்குழிற் காணு
 திருவரு மூவுல கிமைபுதடன் நிரிதர
 நாற்றினச.

மையம்பெருங் குன்றத் தழலாப்த தோற்றினை
 பாறகின் சடைய தைத்துகின் மூறையே
 காண்குளின் வாம்பொழி மூன்றுகின் கண்ணே
 யரண்டுகின் படையே மொன்றுகின் னேறே
 யொன்றியல் காட்டி புலையவ ண்டுங்க
 விருக்களிற் றுவைவ போர்த்தனை நெருங்கிய
 முத்தி நான்மறை மைய்புல னடக்கிய
 வறுதொழி லாளர்க் குறுதுயர் தீர்த்தனை
 யேழிய லின்னரம் பியக்கினை தாழா
 வாரின் னமுதம் படர்த்தனை மையத்தினில்
 * வீறுமா கோவை விழுத்தக வேந்தினை
 யால கீழ் வருந்தவர்க் கறநெறி
 கால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனை
 னன்றியின்,

முற்றீச் சூர்மா முரணறக் கொன்றங்
 கிருவரை யெறித்த வொருவன் றுதையை
 † யொருமிடற் திருவடி வாக்கினை தரும

* ‘வீறுயர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருமிட திருவடி வாக்கினை’ என்பதும் பாடம்.

மூவகை புலகுட னுணரக் கூற்றை
நால்கை யிலக்கண விலக்கிய சம்பட
மொழிந்தனை பைங்கண்ணைக் காட்டிச் சாத்தின
யறுவகைச் சம்படமு தென்புளி வகுத்தனை
யேழி னேசை யராவணன் பாடத்
தாழாக கேட்டவன் நூலணி பொருத்தி
யாறிய சினத்தை யாது மைக்கந்த
தேரொடு மற்றவன் செலகென் விடுத்தனை
நாற்றே ணளனே நெதிரு கிருடியென்
நுற்றற மூத மூன்றுடன் பாட
விருகண் மொந்தை பொருகண்ணெட்ட
மட்டவழி கோதை மலைமகள் காண
நட்ட மாடிய நாதன் பதனல்
மண்டிணி ஞாலத்து மன்னுயிர்க் செல்லா
மூழி சின்னடி யேத்தி சீனறபல்
வாழியும் பொன்னுல கெய்துவர் சுண்பர்
அதனால்,
அறியேன் சொன்ன வறிலில் வாய்மொழி
வறிதெனக் கொள்ளா புலகம வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
கீதம் பாடிய வண்ணசின்
பாதம் பரவுதுஞ் சென்னியிற் பணிந்தே”*

எனவும் இவை எழுகூற்றிருக்கை.

இனிக் காதைகரப்பு என்பது, ஒரு பாட்டினுண் மற்றொரு
பாட்டுக்கு எழுத்துளவாய்ச் சொறாகாமை பாவது. வரலாறு:

“பல்லார்க்கு மீயும் பரிசுற் கொடுத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்கோசன்—மல்லலத்தா
செஞ்சொற் செருந்தைதன் நென்னுறகதை யெனறாரும்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின வந்து.”

இதனுட் போந்த செய்யுள்:

“எல்லார்க்கு நன்றும் பணித வவருள்ளுஞ்
செல்வாக்கே செல்வத் தகைத்து” (குறள்-13-5.)

* இது நக்கீரர் பாடிய திருவேழ கூற்றிருக்கை. பதினேராம் திரு
முறை அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படும் பாடம் இதனின் மிகவும் வேறுபட்டுள்
ளது. ஒப்பு நோக்கிக் கொள்க.

என இக்குறள்வெண்பாவின்கண் நெடுசை வெண்பாவின் எழுத்து அவாய்ச சொற்புக்கலாமை பெழுதித் தெரிந்துகொள்க.

இனித, கரத்துணைப்பட்டு எனபது: ஒருபாட்டுச் செவ்வே எழுதினால், அதனை எழுதினது மொழிகு முதலாயின எழுத்துத் தொடர்க் ஒன்றிடையிட்டு எழுததுக்கொள்ள மற்றொரு பாட்டுப் போதுவது.

வரலாறு.

“காணக் வினை காணாச் சீராக
தெல்லப் பரப்பு டாடக் கலமயிடு
தெசுதோ ரலமா டோடா கொருககு
தோய்னகசே டோடகுமெ பைவா டெல்ல
மெலுளளார் வாக்கசை கூவீ வாரததாரத
தேறுதற முளிக்கணக கருவ்சுதா கோளாய
தாதோந தாந்ந தோவதிந மெகின
கூவீட்டேகா காசிலெழியய போமே
பாடசெவீ னோனா ளாண்ட மாடினனே”

இதனைக் கீழ்மேலாக வெனநிறையிட்டெழுதப் போந்த செய்யுள்.

“ஆனான் விடுமே யழிசிகாட் டன்றெதூர்த்தார்
தானார் கருககளிற்றுத தார்வீக்க—வாளா
† னுலகவா மெககோன தோடுகொளிபோல சோதி
விலகாவாம் பலகதிரோன் விண்”

என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தூசங்கொளல் எனபது: ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னால் அதனீறமெழுத்தே யீறாக, அதன முதலெழுத்தே முதலாக மற்றொரு வெண்பாவின் மறினினது ம்மறபாடுவது.

வாவலுற்ற் எனபது. ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் அது முதலாக மற்றடிபாடிப் பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் எருத்தடிபாடி, மற்றொருழுத்துக் கொடுத்தால் இரண்டாமடிபாடிப், பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் முதலடிபாடிப், பொருண்முடிய எதுகை வழுவாமற பாடுவது.

* ‘நல்லாயம்புபாயம்பகநலமவிடு’ எனபதும் பாடம். இப்பாடம் கூறிய இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையறிக்க.

† இவவடியின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.

கூடசதுக்கமாவது: கானகாமுகது சூழ்நத சூதன்முனறடி
யுள்ளும் பெருக்கக்கொள்ளப் படுவது. வரலாறு.

“கருமால வின்னக னைதேநிச செடிசெய்த சூதன்பே-
யருமா கீரயத் தழுந்ததற சஞ்சமஞ் சோதிவார்
பெருமான சதிதெறு முக்குடை சூத மீனெய் சூசுசூ
திருமா றிருந்தடிக்காண் மொழிந்ததென் சூதனே”

எனக் கொள்க.

கோமுகத்திரி என்பது. இன்னி வர்பாகவெழுதி மீடவாகீழு
மொனறிடையிட்டு வாசித்தாலும அதேவயது. வரலாறு:

“மேவார சார்கை சார்வாக்
மேவார சார்கை சார்வாக்
காவார சார்கை சார்வாக்
மேவார சார்கை சார்வாக்”

“பரவிப் பாரகத்தார் பண்புகசூழ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே
விரவிப் போவைவத் தாதுணி வெககசூ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே”

என வரும்.

ஒரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு என்பது: ஒரெழுத்திலே
யும், ஒரு சார இனத்திலேயும் படுவது. வரலாறு:

“காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காக்குக் ககாக்குக் கூக்கக்
கூக்கைக் காக்கக் காக்கைக்குக் சககை”

“தீதநித் தானது தீதானித் தத்துநீ
துத்ததை திதுத்து தைத்தா துது
தித்தித் தித்தித் தானது திதுத்
தாததெத் தாதோ தித்தித் தானது”

எனவுங் கொள்க.

இனி, இனவெழுத்துப்பாட்டென்பது மூன்று வகைப்படும்,
வல்லினமு மெல்லினமு மிடையினமும என. அவற்றிற்குச்செய்
யுள் வருமாறு:

“மலைமிசை மெழுந்த மல்தலை வெங்கை
போத்தகத் திருந்த கெடதலைத் தீத்தென்
கண்டகம் புக்க செங்கண் அறடன்
யாழி னின்னிசை மூச்சு
வீடுகெழு பொதிய் ஓங்கிச் போனே”

இது பாவுக்கொப்பப் பாடியது.

இனி, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்பது: ஒரு மொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண் வைத்துப் பிறிதொருபொதுள் பய்காப்பாடுவது. வரலாறு:

“நறுமாந் தனித்தேனி காஞ்சுருப் பட்டை
யுறுமாறு கொள்ளின் வருத்தும—பெறும”
வெண்ணெய் புருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனா
மெண்ணெய்கொண்டப்புத் தலை”

“என்னைக் காய் லெனிகதிரோ யான்பயர்த்த
பொன்னகி கழலான்டின் போகிய—மின்னைக்
கருதிலரே யாகிக் கருணனைக் கொன்றிட்ட
பருதிவேற பாண்டவரைக் காய்”

“செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புருதக—மெட்டே
பலமுறை யாவிர வென்மா மகிழா
குலமுறையாற் சென்றாரு குறை”

இவை *பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியன. அவர் வைத்த விரதமாவது:

“தேருடைதாய்க் ட் காமர் தீணைமருதாய்த் தின்மர
மோரடியுட் பத்துட னொற்றுப்பேர்த—தேருடை
பண்பாவு தொல்சீர் மறமனனர் தம்முன்னா
வெண்பா அரைப்பான சலி”

என வரும். பிறவுமன்ன.

* ‘பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘கற்பாய்’ என்பதும் பாடம்.

‘மொன்ற வுரைத் துக்கு டு செவ்வ
சீரடி பரவின செவ்
டேர் நன்னெறி பெற்ற நேரே’

இஃது இணைந்து நானது கூட நவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்
கா. இதனைச் செவ்வே நானது வரி - மெய்திகப் பின்ன பிற முத
லாக வெழுதக.

“ஒருமன மாதர் மூவகை புலகி
னிருமனம் பட்டு நாற்கதி புழல்வோரே
இருமனம் பட்டு நாற்கதி புழல்வோ
ஒருமன மாகி மூன்றுநிர் விலரே
மூன்று திரிவறிந்து முதலென் றறிந்தோர்
ஆன்ற நாற்கதி மீரண்டன் வரவிலரே
யான்ற நாற்கதி மீரண்டன் வரவுடமோர்
மேற்செயன மூன்று நென்று நாற்கதி தோரே”

இது நான்கு புணர்து கூடியவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா,
இதனை நான்கு வரியு முறைபேய் பெழுதிக கண்டு கொள்க.

“இருவரமா மெழுநா னாறமந்தான் கோய
லொருவனை நாடிய போந்தே—மொருவனு
மெண்ணையான முக்கண னுண்முகத்தா னென்பானே
டைந்தலைய நாகத் தவன்”

இஃது இணைந்து மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகிய சித்
திரக்கா. இதனை நான்கு மிசை முதலாக எட்டுத் திசைமேலும்
நிறுத்தி நடுவே பின்னைந்து நிறுத்தி விடுவது. பிறவமன்ன.

இனி விசித்திரக்கா வென்பது: எங்கும் ஏழறையாக எழுதி,
†மேலை ஒழுங்கினுண் மொழிகு முகலாயின எழுத்து ஒருபொ
ருள் பயக்க சிறுவி, அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்குக் கண்ணறையும்
படாமே நிறுவி, ஒரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவானும் ஒருசீராகவானும்
முற்றுப்பெறப் பாடுவது. எழுத்து நிறுவுதற்கிலக்கணம், ஒருவன்
பாண்டவர் யானைக்கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன் நெறடு

* ‘நன்னெறி’ என்பதும் பாட்டம்

† ‘இப்பகுதியின் சரியானபாடம் புலப்படவில்லை.

கிண்செய்து, என்னை? உயர்ந்தவன் முதலா நான்செய்து தியர்க அதன்
முன்னு முதலாக முதல்வது உயர்ந்தவன் கொள்க, 'அம்மதபதிகனி' எனவரும்.
பிறையன்ன.

நீசுட்டெனட்டினுவுத்தாமாவது வினாவினாக்கு வினாக்குறா
மாகிய ஒரு மொழியும், சொடாமொழியும் புணர்ப்பது. வர
லாறு;

"மேலே உயர்ந்தவன் உயர்ந்தவன் உயர்ந்தவன்
கீழே உயர்ந்தவன் கீழே உயர்ந்தவன்—ஒருமே
* கவந்திசுருகு சொகக மந்த மொககோன்
செய்யின் திரு-உககம் "

இது கொட மொழி வினா-தகரம். ஒருமொழி வினாவுத்த
ரம் வந்துதிக கண்டு கொள்க இவற்றின விசற்பமும் அறிந்து
கொள்க.

சருப்பதோபத்திரமாவது: எட்டெழுத்தான் இயன்ற நான்கு
வரியாம். அவை மாலைமாற்றும், சுழிசுளமுமாய் ஒருங்குவரச்
சொல்வது. வரலாறு

"நீகா வாமா மாவா காசீ
காமா வாதா தாவா மாகா
வாவா கோதா தாகோ வாவா
மாதா தாமா மாதா தாமா"

எனவும்,

"நீகா காமா மாகா கீசீ
நீகா மாவா வாமா காசீ
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

"மாதீ காமா மாகா கீமா
நீகா மாவா வாமா காசீ
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

* 'நயக்கினருந் தொல்சீர்' என்பதும் பாடம்.

“மாமா தாந் தோ மம்மா
மாத் தாகா தும தீ-
தாமா வேடா டவே மாத்
தோ டாமா வுடா கா”

1. னவும கொள்க.

இப்பெற்றியே எல்லாவெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாயினவை
நீயும், ஒரெழுத்துக் கோடியாகப் பாடிப் பொருள் முடிப்பனவானு
சுருப்பதோ பத்திரமெனப்படும். அவையும் வந்தவழிக் கண்டு
கொள்க.

எழுத்துவருத்தனமாவது. நொழுத்து முதலாக அன்மதலைச்
சிறந்து ஏறியவெழுத்துக்களான முறையே பொருள்பயக்கச்
சொல்லுவது.

“கூர்ப்பதனை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் துயப்பதற்குப்
போர்தெழுத தொன்றிட்டாற் றேரென்னும—போர்தும
பிணக்கு மெழுத்தொன்று போர்த்துரைத்தா லென்னும
மணத்தின் பெயர்வதுவை யாம்”

எனக் கொள்க. பிறவாமன்ன. ‘சார்த்த எழுத்து வருத்தனம்’
என்று சிறப்பித்தவதனால் முன்னம் ஒரு சொல்லையாய்ப் பின்னை
முறையானே ஒரோவெழுத்து ஏறச்சொல்லப்படுவனவும் எழுத்து
வருத்தனம் எனப்படும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

‘மற்றும் வடநாற கடலுள், ஒருக்குடன் வைத்த யுதாரண
நோக்கி, விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே’ என்பது, ஆரியம்
என்னும் பாரிரும் பௌவத்துக் காட்டிய அகராசசுதகமும், மாத்
திரைச்சுதகமும், பிநதுமதியும், பிரீரளிகையும முதலாக வுடையன
வும் இப்பெற்றியே தமிழாகச் சொல்லு மறைக்கவிகளும் அறிந்து
கொள்க, என்றவாறு. அவற்றுட் சில வருமாறு :

“நெற்பெயர தொன்றை நீறுவிக் கடைக்கே
நற்பயத்தி னறகால தொன்றாகும்—மற்றதன்
ஈறெழுத்து நீக்க வியலுடைய நூற்செய்கை
பாறபடத் தோன்றும் பயன்று”

இஃது அக்காச்சுதகம்; எழுத்துச் சுதகமெனவுமமையும்,
பாலாவி, பாலா, பா எனக் கொள்க.

"உயர்வானிடு க உயர்வானிடு
முடிபு மெய்யுடை"

எனவும்,

"வண்ணத்திடு ஏனெனே தி ததிவரவற குளமுதேற
கண்ண முடிந்த செரு"

எனவும் இவை மீதிநாச்சுததும், ஆடா நுககம் எனவ
மையம். கருது—குறை; மெய்யுடை; எனக கொளக,

"மீதிநாச்சுததேயுடைய கொளபற்ற
செய்தி மெய்யுடை"

இது மீதிநாச்சுததேயுடைய கொளபற்ற.

"செய்கொண்டே மெய்யுடை மெய்யுடை மெய்யுடை
செய்கொண்டே மெய்யுடை மெய்யுடை"

எல்லா வெழுததும் புள்ளிபுடையனவே வந்தமையால் இது
வும் பிந்துமதி.

"தறிபு மீண்டு தைமலா ரணியு மீண்டு தார்வேந்தர்
அறிபு வரசர் மீறிருக்கு *மணியு மீண்டு மீண்டு
செறிபு வலலான தைமலா மீண்டு செழுப்பூசு சோலை தாமுடையர்
வெறிகொ டொண்டை யார்வேந்த னவைபுள் விரவா ரொருவரே"

இது பொத்தகம் பிரேளிகை. பிறவுமன்ன.

'விரித்துமுடித்த மீறாக்கவிப்பாட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனால்
நிரோட்டி பாடுதலும், அலகுருகை வெண்பாப் பாடுதலும்,
முண்டப்பாடல் வாசித்தலும், தோற்கையும், திரிபாகியும், கண்டகட்
டெ, கல்லவலும் முதலாக உடையனவும் அறிந்துகொள்க.

அவற்றுள் நிரோட்டிபாவது:

"ஆறிரண்டா மாவியு மையரண்டா மாவியு
மாறிகந்த உணவு மோனமுட—கறில
வகர பகரம்கொன் வந்தண்பாசு செய்யு
ணிகரி னிரோட்டி மெனல்"

* 'அணியும்' என்றும் பாடமுண்டு.

'தமிழ்'

தூதரின் குலத்தின் கருத்து கருவியை
காண்பதில் காண்க கருத்தே—சொன்ன
சண்டர சண்டர சண்டர சண்டர
கண்டர கண்டர கை

பிறவுமன

தேர்கைபாவன குறைந்தபின்னாகக் காண்பவல்லன், என்
றன் எனபதும், குதிரைபட்டில் துவெனச் செகதது பெட்
டைக்குதிரை என்றன் எனபதும் முதலா மடையன். வீரமும், கண்
டமுங் கண்டறிந்தான் எனபது. பிறவுமன.

திரிபாகிபாவது: முனறெழுதகாய ஒன்றின் பெயராய், முத
லுமாறும் ஒன்றின் பெயராய், இடையுமாறும் ஒன்றின் பெயராயின
வென்று வாயின்வாசகஞ் செய்வது, கிறவுவதுமாம். பாதிரி, என்
றிறத்தி, பாதிரி, பாரி, திரி என்றவழிப்பது. பிறவுமன.

சண்ட சுட்டு எனபது: பதக்கொண்டு போதெனச் சொல்லப்
போயினான், சென்று கண்டு மீண்டிவந்து அவைபுள்ளாயினவென்
னிற போதாவாயினவென் றவழிப்பது. பிறவுமன.

கல்லவலாவது: காடறிசொறபொருள் பயப்பப் பிழையாமை
வாசகஞ் செய்வது. வரலாறு:

“மனையிற்கு கன்று முதலோக்குத் த்து
முதலோக்கே பனறு பெருஞ்சுக்குத் த்து”

என்பது:

‘உருவகமாதி விரவியலிரு வருமலங்காரமும்’ எனபது: உருவக
மும், உவமையும், வழிமொழியும், மடக்கும, தீபகமும், வேற்றுமை
நிலையும், வெளிப்படைநிலையும், நோக்கும, உட்கோளும், தொகை
மொழியும், மிகைமொழியும், வாதத்தையும், தன்மையும், பிறபொருள்
எவப்பும், சிறப்புமொழியும், சிலைடைமும், † மறுமொழியும்,

* ‘கண்டர கண்டன் றன் கை’ என்பதும் பாடம்.

† ‘மறுத்து மொழிநிலை’ என்பதும் பாடம்.

உடனிலை பட்டமும், துவலா நவற்சி ம, உயர்மொழியும், ஈ
முடி, மருதிம, மருதன்மொழியும், ஐயமுடி, உயர்வம், ய
மும், வாழ்ந்தது மனதே தகையபட்ட அலகாநகளுந் என, அ.
அலகவ அலகியபட்ட கண் கொலக.

வா, த்த இரண் வகைப்படும, மெய்வாழ்த்தும், இருபுற
வாழ்ந்தது மன.

வரலாறு

"காந்த மெய் சகச்சுதது வைசுலம்
மெய் சகச்சுதது வைசுலம்—காந்த மெய்
வணகருக்க சகச்சுதது மெய் வழுதியார்
கொண்டிருக்க—மெய் குணம்"

இது மெய் வாழ்த்து.

இனி, இருபுற வாழ்த்து வருமாறு.

"மெய் மெய்மருதநன் பைந்தே-தகைக் கோட்பட்டு
மெய்மருதநன் பைந்தே-தகைக் கோட்பட்டு—மெய்மருதநன்
புமான் மருதசுருக கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்மேர் வைசுலமார் கோ"

இஃது இருபுற வாழ்த்து.

வசையும் இரண்டுவகைப்படும, மெய்வசையும் இருபுறவசையும்
என.

வரலாறு.

"தகைத மெய்மருதநன் *மெய்மருதநன் தகைத மெய்மருதநன்
எந்தைக் தகைதநன் பட்டதுகொண்—மெய்மருதநன்
அவியுணவி னுர்தொயின் பாவதகை கொல்லோ
கலிகண்ண னுர்தம் மருதபு"

இது மெய்வசை.

"படைமெய்மருதநன் தகைதநன் தகைதநன் தகைதநன்
கொடைமெய்மருதநன் தகைதநன் தகைதநன் தகைதநன்—படைமெய்மருதநன்

* 'தாய்தோழி' என்பதும் பாடம்.

பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாம் பாய்ச்சென்
கோடி வழங்கு மகன்"

இஃது திருமுறவசை.

‘கலியே கமகன் வாதி வாக்கியென் டொங்க டன்டையம்’ என்பது: கவியும், கமகனும், வாதிடம், வாக்கியம் என்று இரகல்வரது தன் னையும் என்றவாறு.

அவருட் கவி எனபா நான்கு வகைப்படுவர், அசுகவிடம், மதுர கவியும், சித்திரகவியும், வித்தாரகவியும் என. அவரைக் கடுங்கவி: இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி என்று வேண்டுவாரும் உளா.

ஆசுகவி யாவான், தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த ரூபமும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமாற் கடுத்துப்பாடுவான்.

மதுரகவி யாவான், சொற் செல்வமும் பொருட் பெருமை யும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடைகற்புநர் துதைதது உருவகமுதலாகிய அலங்காரங்களை ட்டுகொண்டு ஸசைப் பொலி வுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவாகட்கு ஒலிகடலம்மீதம்மீபோன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவான்.

சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடு நன்மையையுடையான்.

வித்தாரகவி யாவான், மும்மணிச் சோவைபும், பன்மணிமாலை யும், மறமும், கலிவெண்பாவும், மடலூர்ச்சிபு முதலாகிய நெடுங் பாட்டும், கோவையும், பாசாண்டமும், கூத்தும், விருத்தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும், இயலிசை நாடகங்களோடுங் கலைநூல்களோ டும் பொருந்தப்பாட்டும் பெருங்கவி எனக்கொள்க.

ஒழிந்த விகற்பங்கள் கவிபயக்கறைபுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுந் கண்டு கொள்க.

இனிக் கமகனாவான் பலநூல்களது வகைமையாலும், மதியது பெருமையாலும் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றுர் வியப்ப உய்த்துரைக் குங்குருத்துடைய புலவன் எனக்கொள்ளுக.

வந்தியாவான். மேற்கோனும் துறவ சித்தத்தக்காட்டிம் நாட்டி
கொவைசெய்து, கங்கோனி, இப் பிதன்கோண்மறுப்பான எனக்
கொள்க. வரலாறு:

நிலைபெயல்லை சொல், செயப்படுதலால்; குடம்போல: எனபது
நிலை மேற்கோனும் பருவம எடுத்துக்காட்டும் ஆயின, நிலைபே
யில்லை சொல் என்பது மேற்கோன; செயப்படுதலால் என்பது ஏது;
குடம்போல எனபது எடுத்துக்காட்டி.

நிலைபேயுடைக்க சொல், செயப்படாமையால்; ஆகாயம்போ
லும்; எனபதும் பூளாவை, 'பூலாவ' எனிறும் 'பிரமானம்' எனி
னும் பூக்கும்.

இனி, வாதம் என்பது வாதமும், சலவாதமும், விதண்டா
வாதமு முதலாகப் பல்வென்று எடுக்கதோதுவாருமுள்.

இனி, வாக்கியமெனபான அறம்பொருளின்பம்வீடுகண்மேற்
கேட்க வேட்கைபடுக்கச் சொல்லுமாற்றல் உடைய ஆசிரியன்
எனக் கொள்க.

'அவைவின்னதமைசெய்யும்' என்பது அவையேயாது தனமையும்
என்றவாறு. அவைதாம் நான்குவகைப்படும்; நல்லவையும், தீயவை
யும், குறையவையும், சிறையவையும் என. என்னை?

“அவைவெனப் படுமவை பற்றாத தெரிய
வல்லவை தீயவை குறையவை சிறையவை
மெனச் சொல்லுப வெனப் தொல்லை போரே”

என்பவாகலின்.

“அவற்றன்,
நல்லவை யென்பது எதிந் காலே
மெய்துறையானு மிருவரு *மியம்பும்
அத்தனை வல்லோ நறனெடு புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிககாவ யோர்ப்போர்
கற்றவர் கலவிக் கடாவிடை பறிவோர்
செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா டனத்தோர்

* 'மொழியும்' என்பதும் டாட்டி.

முனிவொன் தில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ நிருந்துரை கேட்போர்
*வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தார்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னரக் கூறிய பொழுதிற்
நெலையு மாயினுந் தொலைவெனப் படாது
வெல்லு மாயினு மிகச்சிறப் புண்டதே”

எனக் கொள்க.

“தீயவை யென்பது தெரியுங் காலை
சலாவுஞ் சுண்டிற் தாமேற் கொண்டு
சிலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குறைத்த பொருவற்காட்ச செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணரா தல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும்”

எனக் கொள்க.

“சிறையவை யென்பது கீழையுங் காலை
யெல்லாப் பொருளுந் தன்னகத் தடக்கி
“யெதிர்வரு மொழிகளை யெடுத்தாரைப் பதுவே”

எனக்கொள்க.

“குறையவை யென்பது கூறுங் காலை
சிறையில் சொல்லே சீனைந்தவை யெடுப்ப
வரையு மென்ப வாணைய் னிகந்தே”

எனக் கொள்க.

“தொலைவெனப் படுபவை சொல்லுங் காலை
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
பொருளல கூறன் மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றுகிப்
பழித்த மொழியா னிழித்துக் கூறல்
தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
இன்ன வகையின் மனங்கோ ளின்மை
அன்னவை பிறவு மவற்றினெறி யாகும்”

* ‘வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும்’ என்பதும் பாடம்,

என கொள்க.

‘பாதிதனம்’ என்பது, குறையும், விச்சையும் ஒழுக்கமும் பருவமும் எனவெற்றிற்றுக் கங்க வகையாற் பாட்டுடைத தலைமகனையும் அவன் சினன்களைப் பெயர்த்தும் சினசிப்பொருளல்லவற் றோடு பாட்டுடைத் தலைமகனைப் பெயரும் உரும முதலிய வறுப்பு களைச் சேர்த்திப் பாடிதலும், தீயனவற்றை அவன் பகைவரைச் சார்த்திப்பாடிதலும் என இரண்டாம், அவையெல்லாம் பெரியரும் பட்டம் முதலாயினவற்றைக் கண்டு கொள்க.

‘தாரணப் பருகியும்’ என்பது: தாரணை விகற்பங்களும் என்ற வாறு. தாரணை விகற்பங்களான சாமதாரணையும் அக்கரதாரணையும், செய்யுட்டாரணையும், சந்தாகத்தாரணையும், சிகதித்தாரணையும், வயித்தாரணையும், வாயத்தாரணையும், நிறைவகுறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணையும், வசசிரத்தாரணையும் முதலாயினவற்றை உருவக்காசத்தேகங்களால் இடம்படவறிந்து தரித்து, அனுலோமமாகவும், பிந்தியுடைய பிறவாநகருஞ் சொலுவது. அவை பெல்லாந்தாரணமுடிகண்டு கொள்க. சதுரங்க அறையில் உருவக்கா உருவக்கா சகலேகங்களால் திரித்துக் குதிரையடியாகவும், குதிரையும் மாண்பமாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வருமாறு:

“சடிக்க ஸ்ரீலையல் சீர்த்துத் தாமரைப்
டனிடல் வாட்டிய மீக்கை சீசர்
ஜாபுரமிக பூன்றவின் மெல்லென் நெருங்கிய
சேண்விளக செழிலடி குறுகுதந் தூசிற்ப்
பெருமல் வேங்கைய மூங்கிலு தடங்கிப்
பணியவழி வீத்த மாதத ணறவமும்
சார்த்தமு மகிலுக் கிளந்து தீங்கனிச்
குரலு முகிரலுக் கெழுமித தேர்ய
தூவல் பேணும் வெட்சிய முறித்தத
வீரமலர் அகிலு நாகமும் படுடைத்
திருவுஞ் சகமல் மாதி கீத்தி
பூனமல் கேள்வியற நெளிந்து சருமயவர்
கீழண்ப் பாசிலை வடுமர் மிசைம்க
வருகெழு * மென்கனி நேரே பூசணித்

‘மென்கணம்’ என்பதும் பாடம்.

இது பொய்கையா வாகரு செய்து 'நினைப்பொழுது' என்பதில்
இயற்றியது சான்றிட்டுத் தந்தது. பொய்கையா வாகரு செய்தான்.

இனிச் சொல்லுமாந்த மாவது—பெய்யெய் மருகின் மங்கல
மழியத் தொழிற் சொல்லிப் பாட்டுடைதலைமகன்மேல் ஏறப் பாதி
வது. எனனை?

“இயற்றியது மருகின் மங்கல மருகின்
தொழிற்செய்த புணாட்டினது சொல்லு மாந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு.

“என்னிற் பொய்கையா திடென்றுக் கெட்டுநின்ற
தன்னிற் குறைபெட்டின் தன்னிற்—என்னி
விரிந்தெனக்குப் பண்ணுகுடைச் செங்கோல் பிசுண்ட
எரிந்திவகரு வேல் கெட்டது”

இதுவனு மதிமை விசயன் வேல்பொலி மருக என்பான், ‘விச
யன் எரிந்து’ என அத்தொழில் அவன்மேல் ஏறச்சொன்னமையா
சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்த மாவது—பாட்டுடைதலைமகன் காட்டின்
யாதானு மொன்றினச் சிறப்பித்துச் சொல்லுவதற்கு விரித்து அத்
திணைக்குரிய விறைச்சிப்பொருளை யூறுபடச் சாவடி கெடவுஞ்
சொல்லுவது உம், புகழ்தலுற்ற விடத்து ஆகாதபெற்றியின் மங்கல
மழியச்சொல்லுவது உம், மங்கலமாகிய உவமமான் மங்கலமல்லாத
உபமேயத்தை உவமிப்பது உம், தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட
தற்கு இடையூறுபடச் சொல்லுவது உம் முதலாகவுடைபன் எனக்
கொள்க. எனனை?

“இறைச்சிப் பொருளை யூறுபடக் கூறினும்
புகழ்ச்சிச் சிவவியற் பொருந்தா வாயினும்
உவமைக் காட்சிய் னுணர்ந்தோன்றினும்
இவைமல பிறவு மினன்ன வரினே
அவைவென மொழிப பொருளா னந்தம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“முறிமே யாக்கைதன் கிளபொடு துவன்றிச்
சிறுமை புற்ற களையாப் பூசல்” (பத்துமலையு-313, 314.)

என மலைபடுகடாத்துக் கதகரை மாறழிப் படுப்பான்
 தோ பொய் வழிகள் இன்னம் மென்மையாகவனாவன; அவற்றைச்
 சாராத பொய்மென்பான குரங்கு ஒன்று வரைமேல் நுநது வழி
 மொரு விடாகமபுகுந்து விழுகதக் கண்டு, மறறைக் குட்டியுந், தாயும
 விடாகமபுகுந்து விழுகதன்; விழுக குரங்குந் தலையு ஆவறழக்
 கிணங்கியுது பெரியதோ ஆர் வார மெழுகதது; அவ்வரையை
 மொருவிப் போயின் என முன். அவன் மலைக்குரிய இறைசகிப்
 பொருளாகிய குரங்குந் இடைபூறு சொன்னமைமால் இது பொரு
 ளானதாம்.

“கணங்கொ டொசைபுற சதுப்புகுத தசைது

வெகுதலைத் தாரத சேயர் கட்டத்

திலககுளை மீதலா ஈற்பறநு சுற்ற” (பத்து-மலைபடு-14-40.)

என்பது, பீலிவிரித்துப் பல மயிலிருந்தாற்போல வழி வந்து
 அசைந்த வருத்தத்தாற் றத்தக் கிணங்கிப் பெரித்து முடிக்கக்கி
 லாது விரித்திருப்பா அவர் மலைமேல் வழிபோக் கூத்தப் பெண்டி
 ளன்று புகழ்த்தும முன். பெண்சாதிகள் ஊறுபட்டு அழுகை கிழந்த
 விடத்து மயிலிவிரித்திருப்பா; அவ்வகை மங்கல மில்லாத மயி
 லிரிபை அவன் நாட்டோடும புகழ்ந்தமைமான் இதுவும பொருளா
 னந்தம்.

“பெயலொடு வைகிய வீயன்க ணிருப்பினத்

தகவரு வீசம்ப னுதல் போல

வாலிதின் பீரிந்த புன்கொடி முசுண்டை” (பத்து-மலைபடு-99-101.)

என்பது, நாடுபுகழ்த்துற்றான் மற்று மங்கலமுளவாகவைத்து
 வானத்துள் துறுமித்தோன்றுங் காத்திகைமீனொடு கடைப்பட்டார்
 தின்னும் அடகாகிய முசுண்டையின் பூவை பொப்பித்தமைமான்
 இஃது உவமக்காட்சியுள் ஊனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமை.

“திண்டேர் வயவரைச் சேவைவென் றுன்னன் தேக்கவுண்மா

வன்போ தமன்ற வகைநீழ னீக்கிய வார்சிலம்ப

கண்போ விளையற்பொல் லாதது னிற்கவென னன்னுதலான்

கண்போற் குவளை கொணர்ந்ததற் கியாதுக்கைம் மாறிலமே”

இதனுள் தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட யானையைத்தாரதா
னென உறுபடச சொன்னமையான இதும உவமக்காட்சியில்
ஊனாதோன்றிய வானந்தவமம்.

“உன்செய்ற்றுப் பேழ்வட் ருமலிக்கு மனஞ்சூ
மென் டி ரதாறபோ வெவவழிடம்—வந்தத்
மாலா கடவன்ன மண்டரந்த வட்டானை
மேலொரு மேலார் வினாந்த”

இதனுட் புரியினோடு உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீர
னோடு நாயை உவமித்ததையால் இறப்பதிரத வானந்த வவமை.

“இந்திரனே பேரூ மார்ச்சுசதன் சாத்தந்ரு
மந்தமே *போனறிவெரு மலலாக—மந்தததுத்
தாழ்ருவி போன்றுளது தாமலை மம்மலை
யேழுலகு காறு டின்னா”

இதனுட் கீழ்மகனாகிய சாத்தனைக் குலமன்னரை உவமிக்கற்
பாலனவற்றோடு அவனுக்குப் பரிசு கலாகாமை உவமித்தலின் இறப்ப
வுயர்ந்த ஆனந்தவவமை.

“சென்றபடு பருதியற் சிவந்த தோற்றத்தை”

இதனுட் படுஞாயிற்றுககு உவமையாகக் காட்டலின் இரதது
பாட்டுவமையானதம்.

“தீய் னன்ன வொண்ணெ காந்தட்
வேற் கலித்த புதமுடை யூசெத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்
ஊஉ னன்மைய் னுண்ணு துருத்தென
கெருப்பி னன்ன பல்வதழ் தாடிய்
கெறிககனக் கடுக்கும் விபவறை தோறம்” (பத்த-மலைபடு-145-150.)

இதனுள் திப்போலா முருவர்தோன்றுஞ் செங்காந்தட் பூனினை
ஊன் என்று கருதி அறியாது எடுத்த பருந்து காலானிடுக்க வாமிற்

* ‘போன்றதெங்கும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘இனிது’ என்பதும் பாடம்.

ருத்தி உண்மையின் கைவிட்டது என்று கார்த்தட்டூவின்து சிவப் பின்னச் சூனியைநச் சொல்லுவான், அவாவிச்சென்றது கொண்டு அவாவிப் பன்மைதான் விட்டது என்ப பரிசிற்கறி, அவாவிபகவியை அவாவிட்டைக் கூடுவதின் இது பரிசிற்பொருளானநதம்.

டாப்பா ளந்தமாவது—முன்கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடைமொழி யின் பின்னப் பாட்டிடைத் தலைவன் பெயர்ந்திஇ, அதன பின்னே சிறப்புடைமொழிபெரிசு சிறப்பிக்கப்படுவதனை இவ்வாறுபாப்பிப் பாடுவது. என்னை?

“முந்தென மருங்கின் மொழிபுடக் தொருபெயர்
இருட்டித் தட்டித் துயிடுச்சிப் படினே
வாப்பொடு டெல்லோர் கூறிய
டாப்பா ளந்தமென் றறிமல் வேண்டிம்”

என்றாகலின். வரலாறு:

“கூசத்தி றுண்டல்கு சேலு புளிய றுயாவரைவாய்
சேசத்தி றுலுமின் னூறு மிசவு மெலிந்துவரத்த
கூசத்தி னேற்கரு னுடென டணிபு எமவாயெயற்றி
ருகத்தி றுண்டால் கடைநிடிப் பட்ட வளிகடலே”

எனக் கொள்க.

தூக்கானந்த மாவது—கஞ்சத்தாள முதலாகிய கருவிகளோடும் இசைந்த இசைக்கீழ்ப் பாடுதற்கண், அவன பெயரைச்சாத்தி உயரவும், இறுகவும், பெயாபிளந்த பண்ணியும், ஒருவர்க்கும் பெயர் புலனாகாமையுஞ் சொல்லுதல். என்னை?

“தாழ் மரயினர் பாடுதாடு புணர்ந்த
டாவகை யொருவ ிப் பாடுத காலைத்
தொல்வகை மரபி னகன்பெய தேற்றி
யேக்கிறு மிகுகினு மெழுதயிர திசைப்பினுந்
துக்கினுந் குதறிநா துச்சா னநதம்”

என்றாகலின். அவற்றிற் கிலக்கிபம வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தொடையானந்த மாவது—அளபெடைத தொடைப் பாட்டி னுட் பாட்டிடைத்தலைவன் பெயாசாத்தி அளபெடுப்பத் தொடுப் பது. என்னை?

* ‘இருசாப்படினே’ என்பதும் பாடம்.

“அனபெடை மருகிற் பாடப் படுவோன்
பெயரொடு தொடுப்பிற் றெற்றில் வருபாத்
தொடையா னந்த மெனவே துணை”

என்றாகலின். வரலாறு:

“வாழும் புரவி வருதியோ டெய்ந்தை
தோடு தவலுமிட னா”

இதனுட் புரவிவழுதி யென்று அடைப்பெயர் சாத்தியள
பெடுப்பத் தொடுப்பினுந் தொடையானந்தம்.

“வாடி வழுதி மதுரை மறுகினிற்
போடு பகைநூணப் போர்”

இஃது அடையடாமையின் மிக வழி.

இனி, ஆனந்தப்பையுள் என்பதும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது,
களவினுளாயினும், கற்பினுளாயினும் தலைவனும தலைவியுந் தம்மிற்
பிரிந்துழிப் பிரிவாற்றாது கையறு துயரமொடு காட்சிக்கு அவாவி
மெய் மெலிவுற்று அழிவுழியிரங்கிப் பாட்டுடைத் தலைவனது நாடா
னும் ஊரானும் குறித்து அவனார்மேல் அன்றில் ஏங்கினும், குயில்
கூவினும், ஆயர்குழலிசை கேட்பினும், ஏற்றின் மணிக்குரல் கேட்பி
னும், அவனாடு சூழ்ந்து கிடந்து அவளேங்கினும், என்னுயிர் கழியும்
என்று இவ்வாறு கூறினும், அவனாரணையாள் நாடணையாள் உயிர்கழி
கின்றதெனினும், பிறவாற்றானும், குணமீம்பட்டன ஊருநாடும்
பார்த்துச் சார்த்திக் கூறினும், உவப்பினும் அவை ஆனந்தப்பையுள்,
என்றீன ?

“களவினுந் கற்பினுந் கலக்க மில்லாத்
தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்த காலைக்
கையறு துயரமொடு காட்சிக் கவாவி
எவ்வமொடு புணர்ந்து நனிமிகப் புலம்பப்
பாடப் படுவோன் பதியொடு நாட்டு
முன்னுறுத் திறினை யுயர்கழி யானந்தப்
பையு ளென்று பழித்தனர் புலவர்”

என்று எடுக்கோதினார் அகத்தியனார். அவற்றுக் கிலக்கியம் ஊந்
துழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மாடராணமுடையார் கூறுமாறு: விகார மாத்திரையாகிய உயிரளபெடையம், கான்மாத்திரையாகிய வெற்றும் பாட்டுடைத்தலைமகன் பெயருக்கும் அவன் பெயாக்கு அடையாகிய சொற்கண்ணும புணர்ப்பிற் குற்றம் என்று. என்னை?

“கதிருடி லாசமுத கட்டுழுத் தசையும்
பெயரப் புணர்ப்பினும் பெடரிடப புணர்ப்பினும்
வழுவுவன மொழிபு மாப ராண்டே”

என்பவாகலின்.

அவர் உதாரணம்:

“மன்னும் வழுதி வருடருதகு சீன்றனென்
றின்ன முரைக்குமிட னூ”

என்பதனுள் விகார மாத்திரையாகிய கான்மாத்திரையாய் மகர வெற்றும், பெயர்அருகு வரலின் வழு. “வழுதிவா அம்புரவிக் கிவ்வூர்” என்பதனுள் விகாரமாத்திரையாகிய உயிரளபெடையை வழுதி என்னும பெயர்க்கடையாகிய புரவிக்குப் புணர்த்தலின் வழு.

இனி, இசையானந்தம் ஒன்று. அஃதாவது, அவல முற்றிருந் தோர்க்கு இசையாகிய பஞ்சமமும், குறிஞ்சியும், பியந்தையும், பாஸ்யமும், கார்தார பஞ்சமமும், இவற்றொடு பியந்தையாமும், தலைவனைப் புகழ்ந்த பாடான்பாட்டிற்கும இசையாகிவரப் புணர்ப் பது இசையானந்தம் எனப்படும். என்னை?

“சிறையழி துயரொடு சிந்தையிற் பிரிந்த
கலை கூர்ந்த கருணைக்குப் பெயரே
அவல மென்ப வறிந்திசி னேரே”

“அவல மென்பதற் கிசையெனப் படுவது
குறிஞ்சி புறசீலை பியந்தை யென்றார்
பரந்த விகற்பிற் பாலை யாழே
கருதிய கற்பிற் கார்தார பஞ்சமம்
இசையா னந்த மென்மனார் புலவர்”

என்றாகலின்.

பாட்டுடைத்தலைவனையே கிளவிப்படக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவது உம் ஆனந்தமெனக் கொள்க. என்னை?

“உருவி யாகிய வெருபொருக டிதடனை
யருவ் கூறுத லானத் தமடெ”

என்றாகலின்.

‘ஆனந்த முதலிய ஆனமும்’ என்றதனாற் பிரிபொருட்டொடா
மொழி முதலியகுற்றங்களும மறுவாட்டமற் றணாககப்படும. அவை,

“பிரிபொருட் டொடாமொழி முரணமொழி வெனாது
வொருபொருண் மொழியே னையமொழி வெனாது
முறைபிறழ் வைப்பே சொல்வழு வெனாது
யாப்பின் வருவே னடைவழு வெனாதுப
பொருளின் வருவே புணாப்புவழு வெனாதுக
கலையொடு மலையே காலமலையெனாது
வுலக மலையே யிடமலையெனாது
மேற்கோண மலையே யேதுமலையெனாது
வெடுத்துரை மலையே தூன்மலையெனாது
விருநான் கடுதத வீரைம் புறவு
முய்த்துணர் மொழியே யொட்டிப் பிரிமொழியே
பறிதுபடு மொழியே பிசுபடு மொழியே
யுத்தி மறுதலையெனவருஉ மிவையு
மிடக்க ரிசையவு மிடக்கர்ப் பொருளவு
மிடக்கர்ப் படவருஉஞ் சந்தி யசையவும
இன்னா விசையவு மெனவெய்த த்வற்றொடு
முன்னாக் கூறிய பிறழ்வுத் தொகைது
வழுடை யிருபா னூண் கீக்குபு
பாட வல்லோன் கவிஞ் னன்றேறல்
அடங்காப் புதல்வற பயந்த பரத்தையற்
புறஞ்சொற் பெறுஉம் புலவ ரானே”

எனக் கொள்க.

இனிச் செய்யுளாவன:

“செய்யு டாமே மெம்பெற விர்ப்புற்
றனிகிலைசெ செய்யுட் டொடாநிலைசெ செய்யுன்
அடிபல தொடுத்த தனிப்பாசெ செய்யுன்
உரைவிடை மிடைந்த பாட்டுடைசெ செய்யுன்
இசைநுவன மரபி னியன்ற செய்யுன்

யங்லை மருங்கிற் சாதிமொட தொகைஇ
பவைபென மொழிப வறிநீதி னேரே”

என்றே ருதப்பட்ட வெல்லாட அணியியலுட் காண்க.

இனி, ‘விளம்பனத்திபறகையும்’ என்பது:

“விளம்பனத்திபறகை விரிக்குங் காலை
பாரிபுத் தரிசெய்த நோந் னடக்கிய
உலகின் றேற்றமு மூழி மிழதியும்
வகைசா றெண்ணுற றறவர திபறகையும்
பேத நாவின் வேடிப ரொழுக்கமும
ஆதி காலத் தரசா செடகையும்
அயவவ நாட்டா ரத்யும் வகையால்
ஆடியும் பாடியு உறிவர்க் கினத்தல”

எனக் கொள்க.

இனி, ‘நரம்பின விகரபமும’ என்பது: நரம்பு எழுவகைய;
குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என.* என்னை?

“இளிகுரல துத்த நான்கு மாத்திரை
விளரி கைக்கிளை மூன்றே யாகுந
தார முழையிரண் டாகத் தருமே”

என்றாகலின்.

இனிப் பண் நான்குவகைய. அவை பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ்,
மருதயாழ், செவ்வழியாழ் என்பன. என்னை?

“பாலை குறிஞ்சி மருதஞ்செவ வழியென
நாலவகைப் பண்ணு நவீனநனா புலவர்”

என்றார் வாய்ப்பியனார். விளரி யாமோ டைந்து மென்ப.

இனிப் பண் சார்பாகத் தோன்றியன திறமாம். என்னை?

“*குரமுத்த நான்கு கிளைமூன் நிரண்டாக்
குரையா வுழையினி நான்கு—விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார்
கனரிசோ கண்ணுற் றவர்”

என்பது சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரை மேற்கோள்.

“பண்ணா வாகப் பரத்தன வெல்லுந்
திண்டிற மென்ப திறனறித் தேரே”

என்றாகலின். அததிறம் இருபத்தொருவகைய.*

“அராக கோதெ முடிப்புச் சூழகலி
யாசா னெனதும பாலையாழ் திறனே”

“நைவளங் காத்தாரம் பஞ்சம பகில்
மருளவிடற பாற்றுரு
செந்திற மெட்டிந குறிஞ்சிடாத்த திறனே”

“நலிப்படு குறிஞ்சி,
செந்திற ராண்கு மருதடாத்த திறனே”

“சாதாரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே
பெயர்திறம் யாமையாழ்
சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த திறனே”

என்றா வாய்ப்பியனா.

பாலை எழுவகைய; செம்பாலை, பிழைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என.

குரல்குரலாகச் செம்பாலை பிறக்கும். துத்தங்குரலாகப் பிழைப்பாலை பிறக்கும். கைக்களை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை பிறக்கும். உழைகுரலாக அரும்பாலை பிறக்கும். இனிக்குரலாகக் கோடிப்பாலை பிறக்கும். விளரி குரலாக விளரிப்பாலை பிறக்கும். தாரம் குரலாக மேற்செம்பாலை பிறக்கும் எனக.

* திறம் பண்ணிரண்டென்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை—(சிலப்பதிகாரம்—புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 184-188.) இஃதும் ஒருவகைப் பகுப்புப் போலும்.

† ‘தக்கராக நேர்நிறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கந கழிசோம ராகமே—மிக்கதிற
காந்தார மென்றைந்தும் பாலுத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து’

என்பது சிலப்பதிகாரம், (அந்நிமாலச சிறப்புச் செங்காதை, 72-76.) அடியார்க்குநல்லார் உரை மேற்கோள்.

இனிக் கூடமாமாறு:

“உருதிநததுத துபபர்டா தாவென்பார்க் கில்லென்பான்
அகப்பொய்யாங்க குறறு வீதம்”

“இல்லென்பான் ஸையற் குடாஅ விரகிலி
யுள்ளதென மூடபதென் டுன்”

“வீதிகைபோ ஓள்ளத துததிரத்திட்டு டானு
மிக்குவையற் றககருகு குறை”

“தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுண்டேற் குன்ற
விடாது ஹலகத தது”

“குன்றா வினாடி ஓயர்க்கலக் துனபுறறுத
தாவென நிரப்பாடன் கை”

“துப்பாமா தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுட்
குடாஅன் விடாஅ ஹுழைப்பு”

“கைமாட்சி விரக ஹலகத
துண்மாட்சித் தாயினு மில்”

இவை ஏழும் கூடப்பாட்டு ;

“கின்ற நரமபுக் காரு நரம்பு
சென்றழு னிற்பது கூடமாச செப்பு”

என்றராகாலின். இவற்றின பயன் வல்லோர்வாய்க் கேட்க. ஈண்டு
உரைப்பிற பெருகுமாகலின் அகத்தியத்துட் காண்க.

இனி, எண் இரண்டுவகைய, கணிதமும் காரணமும் என.
அவற்றுட் கணிதமாவன பதினாறு வரிகருமமும், ஆறு கலாசவரு
ணமும், இரண்டு பிரகரணசகாதியும், முத்குப்பையும், ஐங்குப்பையும்
என்றிப்பரிகருமமும், மிச்சிரகமு முதலாகிய எட்டதிகாரமும். அவை
அவினந்தமாலையும், அரசசட்டமும், வருத்தமானமு முதலியவற்றுட்
காண்க.

இனித், திணையாவது நான்குவகைய, அகத்திணை, அகப்புறத்
திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை என. என்னை?

“அகமே யகப்புறம் புறமே புறப்புற
மெனநான் கென்ப திணையின பகுதி”

என்றராகலின்.

அகத்தினை யிருவகைப, களவு கற்பு என. என்னை ?

“களவுந் கற்புந் கைகோ ளாச
அளவி லன்பின் தகமெனப் படுமே”

“ஐந்தினை தழுவியதக் கற்பே உவற்றுட்
* சரவெனப் -டுவ தூஉத்
காவன் மரபாற் பாட வருமே”

“கற்பெனப் படுவது கரணமோ டியைய
கூடிய பிறவுங் கூறுதற் குரித்தே”

“எய்திய விரண்டுக கைகோ ளென்ப”

“கிழவன பாககன்,
கிழத்தி தோழி திறத்தன கூற்றே”

இன்ன பிறவும் அகத்தினை.

இனி, அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, பாசறை முல்லை, யில்லான் முல்லை என இவைபத்துட்,† கைக்கிளை, பெருந்தினை யென்று இவை யிரண்டும் என்க.

“ஆய வகப்புற மையிரண்டு மாயுகாற்
காந்த னமாத்த வீரைந்து மகத்தின் புறமே”

“கைக்கிளை யென்பது புறனே”

இவை பன்னிருபடலம். அவற்றுட் கைக்கிளையாவது: காட்சி முதலாக் கைகாமம். * என்னை ?

“கைக்கிளை தானே காணுக காலை
கூட்டமில் கினவி கைக்கிளை யகப்புறம்”

“பெருந்தினைப் பொருளே பொருந்தக் கூறின்
அறத்தி னியன்ற வகத்தொடு புணராத
திறத்த தெனப திறன்றிற் தோஉர”

“சிலையா வன்பி னீடா விற்பத
துலகமலை வெல்லாம் பெருந்தினை யகப்புறம்”

என்றாகனின்.

* ‘சரவெனப் படுவதூஉத்’ என்பதும் பாடம். † இப்பகுதியின் சரி யான பாடம் அகப்படவில்லை.

இனிப் புறமாவது:

“வெட்சி கரந்தை புறணை மொழிப்”

“வெட்சி முதலாத தம்பை யீருச
செய்த லேழும புறப்பெரு ணாகு”

எனக்கொள்க.

வெட்சி *ஆகவர்கலானும், கரந்தை புடருவரசென்று விடுத்த லானும் ‘வெட்சிபுற கரந்தைபுற தம்முண் மாறே’ வஞ்சி மேற்செல்ல லானும், காஞ்சி அஞ்சாதெகிதசென் னானலானும் ‘வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே’ உழிஞை யாரெயின முற்றலானும், ரொச்சி விழுந்தினவ்வெயிற் காத்தலானும் ‘உழிஞையு ரொச்சியுந் தம்முண் மாறே’

“பொருதல் தம்பை புணர்வ தென்ப”

இவற்றின விகற்ப மெல்லாம் பன்னிரு படலத்துட் காண்க.

புறப்புறமாவன, வாகையும பாடாண்பாட்டும் பொதுவியற் றினையும். என்னை?

“வாகை பாடாண் றிணையென்ப புறப்பொருளே”

என்றார் தொல்காப்பிய வகத்தியம உடையார்.

“மதுவிரி வாகையும்,
பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே”

என்றார் வாய்ப்பியனார். இவையாமாறு வெண்பாமாலையுள்ளும் பன்னிருபடலத்துள்ளும் காண்க. இன்னும் திணையே யென்ற தனற் குறிஞ்சி முதலிய வைத்தினையும் உணர்த்தும். என்னை?

“குறிஞ்சி பாலைபா டைத்து மகமே”

என்றாகலின்.

அவையாமாறு:

“மெய்வகை கூடிக் முன்பனி வகையே”

இது குறிஞ்சித்திணை.

* ‘ஆதலானும்’ என்பதும் பாடம்.

“வெம்பாலத்தம் * * * வகைடே”

இது பாலைத்திணை.

“தவலரும் * * * உறுப்பே”

இது முல்லைத்திணை.

“அருங்கடல் * * * உறுப்பே”

இது நெய்தறித்திணை.

“ஒல்லென் * * * யே”

இது மருதத்திணை.

“இடனே பருவம் பொழுதுண் பொருள்பெயர்

கடவுண் மார்தர் களவிழ ஞாநீர்

மாமரம் புட்பறை மாமென் நிறற்றின்

ஆகிய மரபி னகனெந் திணைக்கு

முந்தை மூன்று முதல்கரு வேனை

யைந்தா சீலைய துரிப்பொரு ளாகும்”

“மறறவை தம்முண் மயக்கினு மப்பெயர்

பெற்ற திணையன் பெயர்க்கொடை பெறுமே”

“செவ்வி யுரிப்பொருட் கேது வாசி

யெவ்வகை யிறைச்சிபு யிபற்றுப தெர்த்தே”

“ஒருவன் பெயர்மலை யாறுநா டுரிவை

வரினான் இலகியல் வழக்கந் தோற்றல்”

“ஐத்திணை தழுவிப் வகமெனப் பறிவது

கந்தருவ நெறிமையற் களவொக சற்பே”

இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைத்துக் கொள்க. இன்னும் அன் னிதப்பான் உயர்திணையும் அஃறிணையும் * ஆமாறுணர்த்தும்.

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே

அஃறிணை யெனமனா சவரல ப்றவே

ஆயிரு திணைய னிசைக்குமன சொல்லே” (தொல்-சொல்-கிணவி-1.)

எனவும்,

“மக்கட் சுட்டே யுயர்திணை யாகும்”

எனவும்,

* ‘உரைத்தும்’ எனபதும் பாடம்.

"சேவரு நகரு மேவடிப் பெறுமே"

"எவிட விழ்மன் றன்றி டொழித்தவை

உருவகப் பொருளு டிறினை யாகும்"

எனவ ன் கொள்க.

இனி, ஐநூலார் அகத்தினை, புறத்தினை, அகப்புறத்தினை என மூன்று படங்குமென்ப. ஆமாறு அநியத்துட் காண்க.*

இனி, இருது ஆவன:

"கடே கடதிர் முன்பனி மன்பனி

சென் டேனில் டேனி வென்றும்

கருமு டாகட பருவ மவைதாம

ஆடனி முதலா நீவிடவெண் டாக

டேமின திகக ணெண்ணிர் கொளலே "

*இந்த இருது வ நூலை அனியியலுட் காண்க.

இனிக, காலம மூலகைய, இறந்தகாலம், எதிர்காலம் சிகழ் காலம் என. என்னை?

"இதந்தது சீகழ்ந்து மெதிர்ந்து மென்னுந்

திறந்தெந் புலையன கால மாகும்"

என்றாகலின். அன்றியும், நனநற் காலம், நற்காலம்; தீந்த காலம், திக்காலம்; நறற்காலம், தீத்திக்காலம் என இவையுமாம். நான்கு யுகமும் எனினும் ஆம். இவையாமா றுரைப்பிற் பெருக லின் உலக சமய பேதம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனி, 'எண்வகை மணம்' ஆவன: பிரமமணம், விதிமணம், ஆரிடமணம், தெப்பமணம், அசுரமணம், இராக்கத மணம், பைசாச மணம், கந்தருவ மணம் என்பன.

பிரமமணமாவது: ஓரிருதுகண்ட கன்னியை மற்றையிருதுக் காணாமே கொளற்பால மரபினோர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னை?

* இப்பகுதி துணைக்குக் கூறிய நால்வகைப் பாருபாட்டின் பின்னர் இருத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும், ஏடுகளினைத்தினும் ஈண்டே உள்வணம் யின் அவவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

† 'இரண்டிரண்டாக' என்பதும் பாடம்.

“ஒப்பாருக் கொடா ரொருதுப் பரிச்சய்
 னிப்பான் மதிதெனா வெவ்வேக்க—புடைய
 றருமே போல்கென்று தக்காங்குச் செத்தல்
 யிரண்ட போலும் கொடா”

என்றாகலின்.

விதிமனமாவது. கொடுத்த பரிபகஷை இரண்டிற் பகட்கொ
 நிப்போன் கொடுத்தல். என்னை?

“கொடுத்த பெருள்வாங்குக கொளடேய்”
 மதிபர் மதிததற கடைத்தா—கொடா
 னிரண்டா மடக்குமெய் திவ ததுவே
 யிரண்டா மணத்தி னிடவடி”

என்றாகலின்.

ஆரிடமாவது: ஏறும் ஆயுறுகொணாதது சித்தி ஆயுறுமன
 முன்னாக கைக்கு ரீடுபெய்து கொடுத்தல். என்னை?

“இறகுலத்தோ கொப்பாறுக் கொப்பா னிமிலேறும்
 பொற்குளம்பிற் பொற்கோட்ட வாட்டினதது—முந்தித்து
 வாரிடம்பே ராழுலைய வாழ்ககைக்கண் வடிப்பதுரை
 ஆரிடம் பேரா மதற்கு”

என்றாகலின்.

தெய்வமாவது: வேள்விக் களத்துத் துபயாதித்துத் தீழுன்னர்
 வேள்வியாசிரியர்க்குக் கைக்கு ரீடுபெய்து கொடுத்தல். என்னை?

“மெய்ப்பாலைப் பெண்டனமை மெய்திமான் மெல்லியல்
 யொப்ப வுணாத பொழுதண்ட—வொப்பாசுரு
 தெய்தயங்கு தீழுன்னர் தேர்நிறை மீவதே
 தெய்வப்பே ராகுந தெரிதது”

என்றாகலின்.

இவை நான்கும் அந்தணர்க்குரிய.

அசுரமாவது: இன்னது செய்தாக்கு இவளுடைய என்
 இடத்து அன்னது செய்தெய்துவது. அவை விஸ்வீகர்த்தல், திரி
 பன்றியெய்தல், கொல்லேறு கோடண் முதலிய. என்னை?

“வில்லேற்றல வேள்வியைக் காத்தன் மிகுவலிக்
கொலலேற் றியல்குழையைக் கோடவென்—றெலலா
மரியனசெய் தெய்தினு னாயி னசுரம
அரியவா மந்த மணம்”

இராக்கதமாவது: ஆடைமேலிடுதல், பூமேலிடுதல், கதவடைத்
தல் முதலியவற்றால் வலிதிருகோடல். என்னை?

“பூந்துகிலோ டின்னனவு மேலிட்டும் புதவடைததும்
பாய்ந்து *கதநதாஅய்ப் பற்றிககொண்—டேந்திழையை
யெய்தப் படுவ திராக்கத மென்பதே
மைதீர்ந்தா சொல்லு மணம்”

பைசாசமாவது: துஞ்சினரோடும், மயங்கினரோடும், சரித்தா
ரோடும், செத்தாரோடும், விலங்கினோடும், இழிதகுமரபில் யாரு
மில்லா வொருசிறைக்கண் புணர்ந்து ஒழுகு மொழுக்கம். என்னை?

“துஞ்சல் களித்தல் மயங்குதன் மாழாத்த
லஞ்ச லறிவுழித் லாதலென்—றெஞ்சினவும்
இன்ன திறத்தா னிழித்தக வெய்துபவேற்
பின்னைப் பசாசமணப் போ”

எனவும்,

“குணத்தி னிழிந்த மயங்கியவ ரோடும்
பிணத்தினும் விலங்கினும் பிணைவது பைசாசம்”

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

கந்தருவமாவது: ஒத்தருலனும், குணனும், அழகும், அறிவும்,
பருவமும் உடையார், யாருமில் ஒருசிறைக்கண் அன்பு மீதூரத் தாமே
புணர்ந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம். என்னை?

“ஒத்த குலத்தார் தமியரா யோரிடத்துத்
தத்தமிற் கண்டதம் மன்பினு—லுய்த்திட
வந்தர மின்றிப் புணர்வ ததுவரோ
கந்தருவ மென்ற கருத்து”

எனவும்,

* ‘வலிந்துதாய்’ என்பதும் பாடம்.

“முற்செய் வினையது முறையா வுண்மையி
 னெத்த விருவரு முளளக நெகிழ்ந்து
 காட்சி யையந் தெரித நேற்றலென
 நான்கிறந் தவட்கு நாணு மடனும
 அசசமும் பயிர்ப்பு மவறகு
 முயிர்ததகத் தடக்கிய,
 வறிவு நிறைவு மோர்ப்புந் தேற்றமு
 மறைய வவர்க்கு மாண்டதோ ரிடத்தின்
 * மெய்யுறு வகையு முள்ளல்ல துடம்புறப்படாத்
 தமிழிடல வழக்க மெனத்
 தன்னையு மிகைபெருகிய
 கனவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே”

என்றார் அவிநயனார்.

இனி, எழுத்து நான்குவகையு; உருவெழுத்தும், உணர்வெழுத்
 தும், ஒலியெழுத்தும், தன்மையெழுத்தும் என. எனனை?

“அவற்றுள்,
 உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மையென
 விருவகை யெழுத்து மீரண் டாகும்”

என்றாகலின். அவற்றுள், உருவெழுத்தாவது எழுதப்படுவது.
 என்னை?

“காணப் பட்ட வருவ மெல்லா
 மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி
 வழவி லோவியன் கைவினை போல
 வெழுதப் படுவ துருவெழுத் தாகும்”

என்றாகலின்.

உணர்வெழுத்தாவது :

“கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை
 புண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்”

ஒலியெழுத்தாவது :

“இசைப்படி புள்ளி நெழாஅல் போலச்
 செவிப்புல னாவ தொலியெழுத் தாகும்”

* ‘மெய்யுறுவகை யுள்ளல்ல துடம்புறப்படா’ எனபதும் பாடம்.

தன்மை யெழுத்தாவது :

“முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணாவும்
அவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின்
மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே”

என எழுத்தினது விகற்பமும் எழுத்தினது புணாச்சியும் எழுத் ததிகாரத்தினுட் காண்க. அ,ச,ச,ட,த,ப,ய, முதலியவாயவெழுத தும், அ,ச,ல,வ,ர,ங,ய, முதலிய இராசியெழுத்தும், காததிகை முதலிய நாளெழுத்தும், தோபமுதலிய நாலவகை பெழுத்தும், சாதிமுதலிய தன்மையெழுத்தும், உச்சாடன முதலிய உக்கிரவெழுத தும், சித்திரகாருடம் முதலிய முத்திர வெழுத்தும், *பாகியல் முதலிய நால்வகை யெழுத்தும், புத்தேண்முதலிய நாமகதி யெழுத்தும், தாது முதலிய வெளரி யெழுத்தும், மாகமடையம் முதலிய சங்கேத வெழுத்தும், கலிமுதலிய சங்கேத வெழுத்தும், பாரப்பான வழக்கா கிய பதின்முன்றெழுத்தும் என்றித்தொடக்கத்தனவும், கட்டுரை யெழுத்தும் வச்சிரமுதலிய வடிவெழுத்தும், மற்றும் பலவகையாற் காட்டப்பட்ட எல்லா எழுத்தும் வல்லாரவாய்க் கேட்க.

இனிச, சொல் நான்குவகைய; பெயாச்சொல், தொழிற்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என.

“எப்பொரு ளேனு மொருபொருள் வினாகச
செப்பி சிற்பது பெயாச்சொல் லாகும்”

“வழுவின் மூவகைக் காலமொடி சிவணித்
தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல் லாகும்”

“சுடுபொன் மருங்குற் பற்றா சேய்ப்ப
விடைசின் றிசைப்ப திடைச்சொல் லாகும்”

“மருவிய சொல்லொடு மருவாச சொற்கொணா
துரிமையோ டியற்றுவ துரிச்சொல் லாகும்”

என்பது வாய்ப்பியம். இனி யொருசாராசிரியா இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல் என்று உரைப்பா. அவற்றுள் திரிசொற் சில வருமாறு:

* ‘பாகியல் முதலிய வகையெழுத்தும்’ என்பதும் பாடம்.

“பைளீலம் பைதிரம் விரற்றலை யோர்பித்தை
பூழிலவம் பீளே துருவையனல் தொடுப்பகை பிறடி
கருவுள நவிரல் வசிதலையல் ஸிவப்பு
செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்”

ஆடு, எருது, விடை, ஏறு, மோத்தை, சேவல், ஒருத்தல், கலை, களிற்று, ஏற்றை, கடுவன், கூரன், பகடு என இவை ஆண்டபெயர்; மகடு, ஆ, பிடி, குமரி, கன்னி, பிணவு, முடுவல் என்றின்னவை பெண் பெயர்; குழவி, மகவு, மறி, குருளை என்று இன்னவை இளமைக்கு எய்திய பெயர்.

“பெயரீவை மும்மையும் பிறவுமிப் பொருட்கண்
இயைபெதி ரியலு மென்றணர்ந் தியையக்
குறியொடு கிரணக் கொளவகுத் தொழிந்தது
அறிய வுரைப்போ னாகிரி யன்னே”

என இவற்றின் விரிவறிந்து வந்துழிக் காண்க. இடைச்சொல்லும் உரிசொல்லுந் தொல்காப்பியம், தக்காணியம், அவிநயம், நல்லாறன்மொழிவிரி முதலியவற்றுட் காண்க.

இனிச் செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமும் ஆமாறு: நார்பெருமபண்ணும், இருபத்தொருதிருந்நாம ஆகிய நூசையெல்லாஞ் செந்துறை; ஒன்பது மேற்புறமும் பதினேராடலும் என்றிவை யெல்லாம் வெண்டுறையாகும் என்பது வாய்ப்பியம். இனி ஒருசாரா சிரியர் சொல்லுமாறு:

“கந்தருவ மென்பது கசடறக் கிளப்பிற்
செந்துறை வெண்டுறை யெனவிரு வகைத்தே”

அவற்றுட், செந்துறை எனபது பாடற்கேற்பது; வெண்டுறை எனபது ஆடற்கேற்பது. என்னை?

“செந்துறை யென்ப தொலிகுறித் தற்றே
வெண்டுறை யென்பது கூத்தின் மேற்றே”

என்பவாகலின்.

செந்துறைவிரி மூவகைய; செந்துறையும், செந்துறைச் செந்துறையும், வெண்டுறைச் செந்துறையும் என, வெண்டுறைவிரி மூவ

கைய ; வெண்டுறையும், வெண்டுறை வெண்டுறையும், செந்துறை வெண்டுறையும் என. என்னை?

“ஆக்கிரு துறையு மறுவகைப் பருதிய
பாங்கி னுணரும் பணி னானே”

என்றாகலின்.

அவற்றுட், செந்துறைப் பாட்டாவன: பரிபாடலும், மகிழ்ச்சையும், காமவிண்ணிசையும் என்பன. என்னை?

“தொய்வங் காம
மையில் பொருளாம் பரிபா டல்லே
மகிழ்ச்சை நுண்ணிசை யுரிபெரு மரபிற்
காமவின் னிசையே யாற்றிசை யிவற்றைச்
செந்துறை யென்று சேர்த்தினர் புலவர்”

என்றாகலின்.

செந்துறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன:

“ஒங்கெழில் குன்று கூ-திர்பண்பு செந்துறை”

எனக்கொள்க.

வெண்டுறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன: கலியும், வரியும், சிற்றிசையும், சிற்றிசைச் சிற்றிசையும் எனறித்தொடக்கத்தன. என்னை?

“கலியே வரியே சிற்றிசை யென்று
மலிதரு பேரிசைச் சிற்றிசைச் சிற்றிசை
யென்றிவை யெல்லாம் பாணி யியந்தாக்
கொன்ற நோக்கி யொளிபட வந்த
வெண்டுறைச் செந்துறை வேண்டுக காலை”

என்றாகலின்.

வெண்டுறைப் பாட்டாவன: விலக்கு நாட்டிசை செய்பப்படுங் கூத்திற்குரியவாகிய வரியும், குரவையும், மண்டிலமுட, சேதமு முதலிய.

வெண்டுறை வெண்டுறைப் பாட்டாவன: பதினேராடற்கு மேற்பாட்டு. அவை அல்லிய முதலியவும் பாடல்களாக ஆகுவரை

யும், பாடல்களையும், கருவியையும் உந்துஇசைப்பாட்டாய் வருவன.
என்னை ?

“அவ்வப் பொருளா வரிற் பாடிப்
பாட்டினிற் புகழ்தல் பாடலி தாகலிற்
பதினே ராடற் பாட்டாய் வந்தன
வெணடுறை வெண்டிறை யெனவிரித் தனரே”

என்றாகலின்.

இனி, இவற்றினுறுப்பு ஐம்பத்துமூன்றாவன: அல்லியவுறுப்பு 6.
கொட்டியுறுப்பு 4. குடையுறுப்பு 4. குடத்தினுறுப்பு 5. பாண்ட
ரங்க உறுப்பு 6. மல்லாடலுறுப்பு 5. துடியாடலுறுப்பு 6. கடை
யத்துறுப்பு 6. பேட்டின் உறுப்பு 4. மரக்காலாடலுறுப்பு 4. பாவை
யுறுப்பு 3. எனவிவை. இவற்றின்மீறன்மை செயிற்றியமும், சந்தமும்,
பொய்கையாநூலு முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெரு
கும்.

பதினேராடலுமாட்டினர் யாரோவெனின்,

“அல்லிய மாயவ னுட லதற்குறுப்புச்
சொல்லின ராறாகத் துணிந்து”
“கொட்டி கடம்பமர்ந்தா னுட லதற்குறுப்
பொட்டினர் மூன்றுட னென்று”
“அறுமுகத்த னுடல் குடைக்கூத் ததற்குப்
பெறுமுறுப்பு நான்காகப் பேசு”
“குடததாடல் குன்றெடுத்தா னுட லதற்கு
மடக்கிய வைந்துறுப் பாம்”
“மூக்கண னுடிற்றுப் பாண்டராக மற்றதற்
கொக்குமுறுப் பாற வுணர்”
“மாயவ னுடிற்று மல்லாடன் மற்றதற்
காய வுறுப்புக்க ளோந்து”
“துடியாடன் மங்கை யெழுவர தாடற்
கடியா முறுப்புக்க ளாறு”
“கடைய மயிராணி யாட லதனிற்
குடைய வுறுப்பைந்தோ டொன்று”

“காமன தாடலாம் பேட்டா டதற்குறுப்பு
நாமிக வாராயி னுன்கு”

“மாயவ ளாடல் மரக்கா லதற்குறுப்
பேய்வன வீரிரண் டென்”

“திருவாடல் பாவை யதற்குறுப்புத் தேரி
ஞெருவா திரணடு டெனன்று”

என்பன.

“பல்வரை ளின்றாட லாறுமற் றைந்துந்தன்
னெல்லையின் வீழ்ந்தாட லென்”

செந்துறை வெண்ணிறைப் பட்டாவன: தெய்வதமும், பாவை
யும், வானூர்மதியமும், இலங்கிரும், வைவவமும், ஒன்று கொட்டும்,
முருட்டிம என்றித தொடக்கத்து மேற்புறச் செய்யுள் எனக்கொள்க,
என்னை?

“தேவ பாணி முதலா வேவிய
வொன்றீ ருகக் கிடந்தவும் வந்த
விலங்கிரு வைவவம் வானூர் மதியம்
என்றிவை மொழிந்த மேற்புற மெல்லாஞ்
செந்துறை வெண்ணிறை சேர்த்து காலை”

என்றாகலின்.

இனி, முப்பத்திருவகை யுத்தியாவன, முன்கூறியவே,

தருக்கமாவன: ஏகாந்தவாதமும், அநேகாந்த வாதமும் என்
பன. அவை குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவதரிச
னம், காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும், சாங்கிய முதலிய ஆறு
தரிசனங்களுள்ளுங் காண்க.

இனிச், செய்யுளாவன :

“வரியே குரவை மதலை மேட
முரியே தாழிசை முன்னிலை வாழ்த்தே
தேவ பாணி சிற்றிசை நேரிசை
பாவை தனிநிலை பாங்கமை மடலே”

என்றோதப்பட்டன. அவை இன்மணியாரத்துள்ளும் பிறவற்றுள்
ளுங் கண்டுகொள்க.

‘முந்துநான் முடிந்த முறைமையின் வழாஅமை—வந்தன பிறவும் வயினறிந் துரைப்போன்—அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே என்பது: மேனூன்முடிந்த முறைமையின் வழாமை சொன்னவும், சித்திர சமையபத்திர சேதக கணிதகத்தவுத்தி முதலிய பிறவும் அறிந்து இடத்திற்கேற்றவாற்றான் உரைக்கவல்லோன் கேள்வி முற்றிய ஆசிரியன் என்று கூறப்படுவான் என்றவாறு.

“சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் * தொன்னூன்
மெல்லாம விளக்கி யிருளகற்றும்—நல்யாப
பருங்கலம் வல்லவா தாமனறே கேள்வி
† யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து”

யாப்பருங்கலம் மூலமும்
விருத்தியுரையும்
முற்றும்.

* ‘தொன்னூலம்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருங்கலர்த்த வல்லா ருணர்ந்து’ என்பதும் பாடம்.

யாப்பருங்கலம்

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி.

பகசம்.	பகம்.	பககம்.
அ	எ	சே
அகவலிசையன் ... 351	எழுத்தசைகோ ... 17	செந்தொடையிரட். 173
அடிமுதற் பொருள். 355	ஐ	செந்தொடையொவ 178
அடியெனைத்தாகி. 329	ஒத்தவடியினதாகி. 261	செப்பலிசையன் .. 212
அடியொரு மூன்று. 243	ஒத்தாழிசைக்கலி... 276	செயபுட்டாமே ... 199
அந்தடி குறைநவு ... 241	ஒருகியவோசை ... 240	ந்
அந்தவடியினயல்... 256	ஓ	தரவேதரவினை .. 311
அவற்றொடு முடு... 297	ஔ	தரவொன்று ... 280
அளபெடையொன். 156	ஔசைச்சேரும ... 67	தனோசோவணனம்... 39
அளவடி நான்கன். 333	க	தனிசிலை யொற்று. 36
ஆ	கடையதனயலடி ... 265	தன்கீரிறுதிசிரை... 88
ஆதியெழுத்தே ... 129	கடையிண்பின் ... 148	தனநோயோசை... 308
இ	கலியொடுவெண்பா. 109	தா
இணைக்குறளிரை. 257	கழிநெடிலடியே ... 101	தாழிசை துறை ... 210
இயற்சேருரிசகீர் ... 57	கழிநெடிலடிநான்கு 269	து
இயற்சீர்வெள்ளடி. 115	கு	துள்ளலிசையன் .. 274
இரட்டையடி ... 180	குறளடி சிந்தடியிரு. 99	துா
இரண்டாமெழுத்து. 131	குறளடி சிந்தடியள 98	துாகலிசையன் ... 335
இருசோமிசைவர ... 159	குறளடி நான்மை... 340	தோ
இறுவாயொப்பின. 153	குறள் சிந்தினினைசை 221	தொடைபல ... 187
ஈ	குறிப்பேயேவல் .. 49	தொடையேயடி 127
ஈரசைகூடியசீர் ... 59	குறிவினைகுறில ... 52	நா
ஈரசைச்சீர்சினறு ... 85	ஈ	நாலசைசகோ ... 65
ஈரடி குறள்சிந்து ... 224	சிந்தடி குறளடி ... 107	நாலோரடியாய் ... 227
ஈரடிவெண்பா ... 121	சிந்தடி நான்காய் ... 342	நானகடியானும் ... 248
ஈறுமிடையும் ... 54	ஐ	நி
ஈறுமுதலா ... 183	சீரிரண்டிடை ... 163	நிரனிறை முதலிய. 359
ஈறையற்சீர் ... 168	சீரோடு சோதலைப் 83	நிரைநடுவியலா ... 78
உ	சீர்தொறுந்தொடுப்ப 170	நிரையிறில்லா ... 87
உயிரே மெய்யே ... 20		
உரைததனவிரண்டும் 243		

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
நே	மி	மோ
நெடிவடி நான்காய். 332	மிக்குக்குறைந்தும் . 344	மோனையெதுகை... 128
நெடில் குறில் ... 48		வ
நே	ழ	வஞ்சியுளகவல ... 119
நேரசை யென்ற ... 47	முதலயற்சீரொழித். 167	வருக்கநெடினம். 134
நேரிசையம்போ ... 278	முதலொடுமூன்றாம். 161	•
நேரிசையிணைக்குறள் 254	முத்தியதாழிசைக்கு. 285	வி
பா	முழு துலகிறைஞ்சு . 1	விகற்பொன்றாகி ... 233
பாதம் பலவரில் ... 236	ழ	விரவியு மருகியும்... 68
பாவினமெல்லா ... 112	மூவசைச சீருரிச்சீர 61	வே
ம	மூவொரு சீரும ... 165	வெண்கலியொன்றே 279
மனப்படுமடிமுதல. 259	மூன்றடிமுதலா ... 245	வெண்சீரொன்றலும 84
மா	மூன்றடி யொத்த... 263	வெண்பாவாசிரியம். 200
மாலையாந்தே ... 492	மோ	வெள்ளடி கலியினு. 119
	மொழியினும் ... 144	வெள்ளையுட்பிறதனை 92
		வெறிகமழ தாமரை 2

யாப்பருங்கலம்

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

(* இக்குறியிடப்பட்டவை தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள்.)

	பக்கம்.		பக்கம்.
அ		அசையினுஞ் சீரினுமிசை ...	179
அ ஆ ஐ ஏள வென்றிவை ...	196	அசையினுளு சீரினுமடி ...	183
அ இ உ எ ஓ இவை குறிய ...	22,51	அசையேயிரண்டு மூன்றும் ...	67
* அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு	381	அடக்கியலுறுப்புமாறடிசதாக் .	292
அகத்திணை யல்வழி ...	118	அடிதொறுமுகலெழுத்தடைவ	137
அகத்திணை யகவயின் ...	120	* அடிதொறுந்தலையெழுத்து ..	143
அகத்திணை மருககினைவு ...	120	அடிபலவாகியுங்கடையடி ...	331
அகப்பாவகவலுள் வருசி ..	121	அடிமறிச்செய்தியடிசிலை ...	369
அகப்பாவகவல், ஐயீருறுப்பின்	270	அடிமுதலோரெழுத்தடி ...	130
* அகப்பாட்டு வண்ணம் ...	384	அடிமுதற்கணன்கிற்கும் ...	358
அகமுதலாய் பொருள்கவிக்காவ	461	அடிமுதற் பொருள்பெற ...	357
அகமேயகப்புறம் புறமே ...	528	அடிமுழுதொருசீர்வரின் ...	180
அகரமுதலா ஓளகாரமீறா ...	21	அடிமூன்றெடுத்திரின் ...	265
அகரமோடாகாரமைகாரம் ...	196	அடிமூன்றுகி வெண்பா ...	245
அகவலென்பதாசிரியப்பா	78,109	அடிமோனையேனைக்கினை ...	177
அகவலென்பதாசிரியப் பெயரே	251	அடியினிற்பொருளைத்தான்	356,411
* அகவலென்பதாசிரியம்மே ...	214	அடியுஞ்சீருமசையுமெழுத்து .	183
அகவலோசையாசிரியம்மே ...	254	அடியுளெழுத்தினை நான்கினால்	480
அகவல்வெண்பாவடிசிலை ...	219	அடியைந்தாகியுமிக்குமீற்றடி .	247
அகவலுட்டனசீரவெண்சீர் ...	70	அடிவரையின்றியளவொத்து .	334
அகவற்குனமாயவாறினையும் ...	274	அடுத்தவடியிரண்டியாவகை...	127
* அகைப்புலண்ணமறுத்தறுத்த	387	அதிககண்ட மென்றுமிசை ...	97
அஃகேனமாய்தந்தனிலிலை ...	28	* அதுவேதானுமீரிருவகைத்தே	2,406
* அஃதான்றென்ப வெண்பா .	214	அந்தக்குறையாதடியிரண்டு ...	210
* அநகதப்பாட்டவற்றளவோடு	124	அந்தமுதலாத் தொடுப்பது ...	187
அசைகளுமொரோவழி ...	416	அந்தாதிததொடையினும் ...	305
அசைகளுகுமெனமொர் ...	356	அந்தமிலபாதந்தாழிசையே ...	242
அசையடி முன்னரராகம் ...	311	அந்தமுமாகியுநடுவும் ...	412
அசையாக்குந்தன்மையவே ...	35	அந்தாற்சொல்லுந்தொடுகும் .	373
அசையிரண்டு மூன்றும்வை ...	82	அந்தடியிக்குப்பலிசிலவாய் ...	381
		அந்தத்திற்பாவிற்கினமாய ...	344

	பக்கம்.
அர் தவடிமிக்கல்லாவடியே ...	331
அம்புவண்ணகமிருமூன் றடி... ..	282
* அம்புவளவிற்குமராகவடி ...	293
அராகநேர் திறமுற்றம்பு ...	527
அரிநீரகவற்கடித்தொகை ...	437
அருககடல்.... உறுப்பே ...	531
அருளேக்கு நீரரசைச்சீர் ...	376
அரைநொடியளவினவறுமூ ...	25
அரைநொடியென்பதியாதென ...	25
அரையனவகுறுகன்மகரம் ...	29
அல்லாவொற்றுமகவலினிறுதி ...	254
அல்லாவொற்றினுமதனினும் ...	262
அல்லாப்பாவினமவகை ...	110
அவலமென்பதற்கிசையென ...	524
அவற்றன், உருவேபுணர்வே ...	535
* அவற்றுட், சூத்சீரர்சானே... ..	3,406
அவற்றன், ஆசிரியமென்பது ...	125
அவற்றன், நல்லவை பென்பது ...	514
* அவற்றுட், பாஅவண்ணம் ..	381
அவைதாம், அகப்பாவகவல் ...	269
அவைதாம், இயனெறிதிரிந்த ...	518
* அவைதாம், பாஅவண்ணம் ...	380
அவைதாம், பாட்டுரைநூலே ...	407
அவைதாம், முதலோடயல் ...	172
அவைதாம், முன்னும் பின்னும் ...	270
அவைதிரிபாகின் விசாதியாகும் ...	458
அவையெனப்படுமவையறிந்ப ...	514
அவையே, தேவபாணியென்று ...	291
அவ்வியனிலையுடையேனமுனறே ...	28
அளபெடைதனியிரண்டு ...	29
அளபெடைதொடைக்கே... ..	159
அளபெடைமருங்கிற்பாட ...	523
அளபெடையினம்பெற ...	159
* அளபெடைவண்ணமளபெடை... ..	383
அளபெழின்னல்லையாய்தமும் ...	37
அளபெழுந்தியாப்பினஃது ...	159
அளவடியந்தமூதியுமாகி ...	258
அளவடியையஞ்சோ நெடியடி ...	268
அளவடிமுதலாவனைத்தினும் ...	298
அளவியற்பாவென்றசீர் ...	107
அளவியற்பாவான்றசீரைந் ...	463
அளவிருநிலத்தொடு நெடி... ..	431

	பக்கம்.
அறமுதனான் கென்றமகமுதல் ...	210
அறுசீர்முதலா நெடியவை ...	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவரு... ..	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவீன்றவும் ...	273
அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பால் ...	430
அனந்தனுநகுளிகனுமதி ...	263
அன்னககழிசககுத்ததை ...	518
அன்னமொனருககழியிரண்டா ...	518

ஆ

ஆ ஈ ஊ எ ஐ ஓ ஔ ...	22
ஆக்கிருதுறையும்றுவகை ...	538
ஆககென்கிளவியடையா ...	285
ஆசிரியத்தொடுவென்றே ...	110
ஆசிரியத்துளசைச்சீரடி ...	437
* ஆசிரியப்பாட்டினளவிற்கு ..	124
ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடி ..	121
ஆசிரியப்பாவின்கிறமைக்கு... ..	123
* ஆசிரியநடைத்தேவருசி ..	124
ஆசிரியப்பாவெண்பாக்கலி ...	110
ஆசிரியமென்பதகவலின ...	125
ஆசிரியம்வெண்பாக்கலியொடு ...	110
ஆசிரியம் வெண்பாவென ...	285
ஆசிரியமருங்கினேந்து முரிமை ...	431
ஆசிரியம் பெற்றவடிவிலே... ..	438
ஆசிரியவுரிச்சீர் வெண்பா ...	423
ஆணைவழிநின்றன்மாண்வினே ...	339
ஆதியாயாற்றலுடைத்தாய் ...	239
ஆதியிரட்டித்ததனஃத்து ...	476
ஆயவகப்பற்றமையிரண்டும் ...	529
ஆயிரமிறுதிலுமவடியுழிபா ...	124
ஆய்தந்தானே குறியதன ...	28
ஆய்தமு மொற்றெனப்பெற்று ...	39
ஆய்தமு மொற்றமுளபெழ ...	37
ஆபதமுமொற்றமுடங்கினும்... ..	34
ஆபதமும் யவ்வுமவ்வொடு ...	30
ஆய்நதவுறுப்பினகவுதலின்றி ...	276
ஆரமுறவலணிவடமேகலை ...	66
ஆரமரிசந்தனம் பழுப்போடு ...	459
ஆரண்மகமோடனுடமவிட்டம் ...	458
ஆரிடச் செய்யுளபாடுதற்கு ...	350
ஆரெட்டாயவ்வார்மேல் ...	495

	பக்கம்.
ஆர்த்தபடியினெ திர்ச்சுன் வரு .	475
ஆறடிமூக்காற்பாட்டுடன ...	238
ஆறுராயவ்வார்மேல் ...	494
ஆறிரண்டாமாவியும் ...	510
ஆறிரண்டோடைநதடியை ...	175
ஆறுமுதலாவெண்சீர் காறும் ...	273
ஆறுவகையினகவலொடு ...	269
ஆறெழுத்தாதிபதினேழு ...	433
ஆறேழுருவுபாழெட்டோடு .	475
ஆறைநநைதநையெழென ...	478
ஆற்றல் சாலாவிழையல் ...	46
ஆற்றுச்செலவு மனோமறிநாகமும்	262

இ .

இ உ இரண்டன	46,409 418
இசைசீலைச்சிறைய	68,416
இடைசப்படுபுளவரினெழாஅல் .	535
இடனேனபருவம்பொழுதுண	531
இடைக்கணிரண்டடியுமிக்கால்	483
இடைமை யாவன-யரவவழி .	24
இடையுந கடையுமிணையும் ...	54
*இடைசீலைப்பாட்டேசரவக	281
இடைபலகுறைவதிணைக்குறள்	258
இடையிடைசீர்தபினிணை ...	258
இணைநடுவியலாவஞ்சியுரிசசீர் .	82
இணைகடைமுற்றேழுடிரு	177
இணைசகுறிலகுறினெடிவணை .	53
இமிழ்சடவவரை பினெயலை	18,252
இயலகை மயக்க வியறசீராகும்	423
இயற்சீரிரண்டதலைபெய ...	85, 1
இயற்சீருரிசசீரெனுமிருசீரும்	70
இயற்சீருரிசசீர் பொதுசீர் ...	58
இயற்சீரெல்லாமாசிரிய .	61
இயற்சீரோனருசிலையது ...	92
*இயற்சீரிறுதிமுனேரவணிற் பின்	4
இயற்சீரிறுதிநேரிற்றகால் .	70
இயற்சீர் வெண்டலோடான ...	216
*இயற்சீர் வெள்ளடியாசிரிய...	115
இயற்சீர் வெள்ளடி வஞ்சியடி .	117
இயற்சீர்த்தாகியுமயற்சீராவிரவி .	254
இயற்சீருடடோன்றமகவல் ...	462
இயற்சீரோருபதந்தன ...	432

	பக்கம்.
இயற்சீர் நேரிற்றன்றையுடை	413
*இயற்பொப்பாற்படுத்தியற்றினர்	429
இயற்பொச்சார்த்தியெழுத்தன	45
இயற்பெயர்மருங்கின்மகவல்...	519
இயன்றசெய்யுட்கியைந்த ...	99
இயையுத்தொடைகிளையின் ...	176
இயையேயிறுசீரொன்று ...	156
*இயையபுணணமிடை ...	382
இரண்டடியெதுகை ...	139
இரண்டடிசிறுமைபெருமை ...	282
இரண்டாளுசீராவிரினிணை ...	160
இரண்டொடெழுத் தொன்றன்	177
இரண்டாமடியை யினிதினின்	268
இரண்டாமடியினீரெழுநூ ...	230
இரண்டினு மூன்றினும் வஞ்சி .	110
இரண்டுமுதலாவெட்டிறுநக . .	102
இரண்டொழும்பும்தேழ் .	178
இரண்டுபுள்மாவெண்ணிலூர் .	442
இரண்டுநான்கெட்டுப்பதிற்று .	475
இரண்டுநான்குமெட்டும் .	68
இரண்டெழுத்துமூன்றெழுத்து	438
இரண்டொன்பதாயினு ...	442
இரவுவரவுபேரினனெநெறி ...	410
இராயிரத்து நாற்பத்தேழ் ...	478
இருகுறையுடடானிசொல் .	231
இருககையு தானெறியதிடவவகை	300
இருசீரோனறினியை பென ...	156
*இருசீரிடையிடுறெழுநூ ...	163
இருசீரடியுமுசீரடியும் ...	108
இருசீரடிமேலொருசீர் ...	256
இருசீர் குறையுசிற்தடி முசசீர் .	100
இருசீரியிசையிணையாகும் ...	173
இருசீராவடிமூன்றினிணைந்து...	342
இருதலைக்காமமனறி ...	204
இருநான்ககவற்சீரீரையதியற்சீர்	428
இருநூற்றிருபத்தெட்டுவிரள்	22
இருநூற்றிருமுப்பத தொன்	176,447
இருபதினேயே லா நென்பரேனை	437
இருபன்னிரண் டென்பரேனை	436
இருவகையுரு மோடியையநதவை	89
இருவாறுதரு மொருசிறை ...	4
*இழுமென் மொழியான ...	378

	பக்கம்.
இளிருரல்துத்தநான்கு மாத்திரை	526
இறந்து சிகழ்வது மெதிர்வது	532
*இறுவாயொன் றலிையின்...	155
இறுவாயொப்பினஃ தியையு...	155
இறைச்சிப்பொருளையுறுபட...	519
இற்குலத்தோடொப்பானுக்...	533
இனைத்தாவ தென் றலகுடீறி.	471
இன்னதொன்றிற் கி துவாம்...	11

ந

நரசைச்சீர்தாமுரியவாசிரிய...	88
நரசைகொண்டதுசீரென	422
நரசைச்சீர் நான்கியந்ஜோ	65
நரசைச்சீர் பின்முனை	65
நரசைநாற் சீசவற்குரிய	57
நரசையாகிய மூவகைச்சீ	65
நரசையிறச்சீரொன்றிய	86,87,91
நரசையிறச்சீரொன்றுதல்	92
நரடியிரண்டு மேரடிநான்கும்	286
நரடியிறந்து குறள்	227,240
நரடிமுக்காலிசையினும்	214
நாரிரண்டாகிய மொரோ	67
நாரிரண்டாகியிருபத்தாறத்தமா	447
நாரிரண்டுமோரேழுமீரைந்தும்	106
நாரிரண்டுமேழுமுத்தும்	42
நாரிரண்டோடொரொழு	106,339,462
நரெழுத்தொருமொழி	25
நரெழுத்துச்சீராவபோது	432
நரெழுத்து நாற்சீராவென்றை	439
நரைஞ்ஞாற்றெணமுன்றும்...	475
நரொற்றியினு மூவொற்றிய	37
நறுவருக்கித்தமிழித்திரட்டித்து	475
நற்றடியிக்களவொத்தன	331
நற்றதன்மேலடியொருசீர்	26
நற்றயல்குறைந்தநேரசை	259

உ

உடையதம்முறுப்பினொன்று...	292
உணர்த்தியபாலினுளொத்த	349
உம்மைதொச்சகவெனவென்...	31
*உயர்நினைபென்முனா	531
உயிரளபெடையு	46,409,418

பக்கம்.

உயிரளபெடையுமொற்றன	23
உயிரளபேழுமுறைத்த முறை.	46
உயிரினளபுயிரமெய்யென	21
உயிரினளபே யளபென	21
உயிரீராறமெய்யமூவாறே	22
உயிருமெய்யுமுணர்ந்த	21
உயிருமெய்யுமொருங்கியைந்து	21
உயிருறுப்புயிர்மெய்தனிலி	32
உயிரென்ற சொல்லானே	35
உய்த்துரைத்தவீரேழுநான்கு	443
உரிச்சீர் விரவலாயுமியந்ஜீர்	70
உரிச்சீர்தனுளுரைத்ததை	91
உரியமையிறஞ் மயங்கியும்	71
உரியசைச்சீர்ப்பினுகரனோ	429
உரியசைமயக்கமாளிய	428
*உருட்டுவண்ணமராகம்	388
உருவுபாழெண்பாவை	475
உருவியாகியவொரு	525
உரைக்கப்படும் பொருட்கு	407
உரைச்சீர்த்தவாவகைக்கு	90
உரைத்தவறுப்பொடு ாழிநை	290
உரைப்போ குறிப்பினுணர்...	260
உரைப்போர்குறிப்பினை	123
*உரையு நூலுமடியின்றி	406
*உரையொடு நூலிவையடி	406
உலகியற்செய்யுட் கோதிய	350
உவ்வொடுவவ்வரினொன	30
உள்ளப்பரவையினால்வரை	461
உறழ்ச்சி சேடுததிட்டம்	474
உறுபுச்சுழ்மரபினுயர்ந்தோ	518
உறுப்பினகவலொருபொரு	271
உறுப்பினளவேயொன்றரை	25
உறுப்பிற் குறைந்தவும்	355,411

எ

எகரஓகரத்தியற்கையும்ற்றே	28
எஞ்சாவிருசீர் நாலடிமுன்று...	342
எடுத்தரைத்தவீரேழுதது	433
எடுத்தரைத்த மூவெழுதது...	434
எட்டாதி மூவைந்தெழுத்து...	441
எட்டாராயர் மேற்பத்தொ	496
எண்சீரடியிற்றயலடிக்குறை	268

	பக்கம்.
*எண்ணுவண்ணமெண்ணு ...	386
எண்ணெழுத்திற்றிண்ணியரா	126
*எண்ணைகாரமிடையிட்டு ..	200
எப்பொருளெனுமொரு ...	536
எய்தியவிரண் ஓங்கைகோளே	529
எருத்தியலினறி யிடைக்கிலே ..	324
எல்லாத்தனையு மயங்கினும் ..	93
எல்லாவிடமு மடிப்படுதது	263
எல்லாவடியினு மினப்பா ...	112
எவ்வடியானு முதனடுவிறுதி	260
எழுதப்படுதலி னெழுத்தே	18
எழுத்தகைசேர்தலை	17,19,127
எழுத்தல் கிளவியினகைபொரு	376
எழுத்தியற்றொடைகளின்	129
எழுத்திலுலாகுமசையசை	125
எழுத்துமொழிபொருளென்று	135
எழுத்தென்றதிகாரமீண்டி	131
எழுவுகையிடத்துருற்றிய	25
எழுவாயெழுத்தொன்றின்	159
எழுவாயிரட்டித்திறுதி	260
எழுவாய்சீரெவரினாமெழு	486
என்னெனுமசைசொல்லும	262
என்னெனசொல்லுமபிறவும்...	254

ஏ

ஏந்தழுவாதிசைசேர்ந்திரு	329
*ஏந்தலவண்ணம்,சொல்லிய	388
ஏந்திசைசெப்பலும்	214
ஏந்திசைச்செப்பலிசையன	214
ஏந்திசையகவெழுத்திறந்து	271
ஏயென்றிறுவதாசிரியத்திடல்	254
ஏவல்குறிப்பேதறகட்டல்வழி	50
ஏவியவிலுமுன்னறியொழிந்த	532
ஏழடியிறுதி யீரடிமுதலா	124, 238
*ஏழெழுத்தென்பசிறுதடிகள	106
ஏறவிரட்டித்திறியவரை	416
ஏற்புடைப்பொருளெலாம்	12
ஏற்புடைய காதல்குறைந்த	479
ஏனைசொல்லிலிஞ்சிரியிறுமே	253
ஏனைநாண்கடமுவெழுத்தாதி	446
ஏனையுமன்றிகணவிரியாம்	430

	பக்கம்.
ஏனையறுசீருமீரேழ்முதலாக	444
ஏனையொருநான்குமாறுதி	434
ஏனையெழுசீருமெட்டாதி	439
ஏனையையெட்டுமுதற்பதி	440

ஐ

ஐ ஒள வென்னுமயீர்	23
ஐஞ்சீரகெகலுமண்டிலம்	348, 414
ஐஞ்சீரந்நீரடிநான்காயி	334
ஐஞ்சீரநான்கடி கல்துறை	333
ஐஞ்சீரமுடிவினடித்தொகை...	332
ஐநதாறசையினருகிபுகரத	46, 409
ஐநதாறடியினட்டநதவுமநதடி	247
ஐநதாறதியையீரணடூரமுறு	462
ஐநதினைதழுவியவகமென	531
ஐநதினைதழுவியதக்கறபே	529
ஐநதுமகவருகுவெள்ளைக்கு	106, 462
ஐநதெழுத்தாகுமழகளிற்சீர்	435
ஐம்பெருந்தொடையினின்	227
ஐமழவெழுத்தும்சைக்குறுப்பா	36
ஐயிருதூறடியாசிரியம் வருசி	124
ஐயென்னெடுஞ்சீரையாதிபொழி	54
ஐயெழுத்தாயவழியானற்கலி	446
ஐயெளமவவென்றிவற்றிறகு...	35
*ஐயகையடியும்விரிக்குககலை	430
ஐயகையடியு மறவுறுத்தெரி...	431

ஓ

ஓத்தகடியாறுமாசெவ்வாய்	444
ஓத்தகுலத்தாநாமியராயோ	534
ஓத்தவடித்தாபுலை	262
ஓத்தவொருபொருண்முவடி...	263
ஓத்தவடியின் ஓலைமண்டிலமே	262
ஓத்தவடியினு மொவ்வா	349
ஓத்தாழிசைக்கலியென்று	280, 328
ஓத்தாழிசைதுறைவருத்தம்	211
ஓத்தாழிசைக்கலிகலிவெண்	277
ஓத்தாழிசைக்கலிவெண்கலி	278
ஓப்பாருக்கொப்பாரொருபு...	533
ஓருசீரடி முழுதாயினிரட்டை	180
ஓருசீரடி முழுதுமவருவ	180

	பக்கம்.
ஒருசீர்ப் தன்மூன்றடிக்கு ...	433
ஒருதனையா தியாவோரேழின்	126
ஒருதொடையீரடியென் ...	126
ஒருதொடையீரடி வெண்பா ...	121
*ஒருநெறியின்றி விரவிய ...	3,406
ஒருபடிநீக்கி யொழிந்த ...	477
ஒருபுடையாலொப்புரைப்பின்	457
ஒருபொருணுதலியருத்திர	2,406
*ஒருபொருணுதலியவெள்ளடி	310
*ஒருஉத் தொடையிருசீரிடை	165
*ஒருஉவண்ணமொர் ...	386
ஒரு மூன்றொருநான்கடி	249
ஒருவனபெயாமலையாறு ...	531
ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொல் ...	237
ஒரோவகையிலாகிய ...	61
ஒலலென்.....யே ...	53
ஒழிந்தநாளைசெட்டாதி ...	435
*ஒழுருவண்ண மோசையின்...	385
ஒற்றளபெழாவுழிப்பெற்ற ...	37
ஒற்றின்றுகியுரு குறிப்பே ...	51
*ஒற்றொடு புணராத ...	379
ஒன்பானமுதலாக ...	441
ஒன்றாதாவது செந்தொடை.	179
ஒன்றாதிமென்றுவடபுல ...	475
ஒன்றிய தொடையொடும் ...	178
ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டு ...	472
ஒன்றிரண்டொரு மூன்று ...	24
ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு ...	472
ஒன்றிற்குப்பன்னிரண்டாக ...	433
ஒன்றின்முடித்ததன்னின ...	138
ஒன்றினநானமை ...	341
ஒன்றிநான்கிரண்டோடு ...	478
ஒன்றியிரண்டுமூன்றம் ...	123
ஒன்றும்பலவும் ..துமொழியே.	239
ஒன்றும் பலவும் விகற்பாய்	232,234
ஓ	
ஓஓதல் வேண்டுமொளி ...	155
ஓங்கெழிலிருந்துகூத்திர்பண்பு.	538
ஓசையினென்றிவரினும ...	70
ஓதப்பட்ட வுறுப்புவுகை ...	313
ஓதல்காவலபகைதணிவி ...	201

	பக்கம்.
ஓரசைப்பொதுச் சீர்தனாவகை.	90
ஓரசைப்பொதுச்சீரோன்று ...	90
ஓரெழுத்தாதிடா ...	441
ஓரெழுத்துக்குன்றின் ...	482
ஓரெழுத்துமிககாற் புரிக்காம.	482
ஓரெழுத்துமீரெழுத்தும் ...	436

க

ககரமுதலானகரம் ரவிலை ...	21
ககராயமுனைச்சகமமபோல...	205
கடையளவென்பதுடை ...	292
கடையுமிடையுமிணையும ...	54
கட்டுளை கலப்பச்சுசமநடை ...	470
கட்டுரைவகையானென ...	118
கணவிரிபூமருதுகார்க்கடி	434,440
கணவிரியுரு கண்ணார்கடியாறு.	445
கண்ணிமைநொடியென ...	24
கண்ணிமைகைநொடி ...	24
கந்தருவெனபதுகசுடற ...	537
கம்பலை சமமையமுக்கை ...	207
கருதுகாலாய்ந்தகலியடி ...	447
கருவிளங்கவிளத்தேமா ...	57
கலித்தல்கன்றல் கருநல் ...	207
*கலித்தனையடியின்	70,413
கலியே வெண்பாவாயினும் ...	274
கலியேவரியேசிறறிசை ...	538
கலியுறுப்பெல்லாங்கட்டளை ...	124
கலியொடுவெண்பாவகை ...	347
*கலியொலி கொண்டுதன்றினை.	308
கலிவெண்பாட்டே கைக்கிளை.	124
கழிநெடிவடியேகசுடற ...	105
கழிநெடிவசையும காலெழுத.	524
கழிநெடிவடியுக்காலெழுத ...	34
கழிந்த மூன்றேழாதி ...	439
*கழிவேயாககமொழியிசை ...	200
களவினுக்கற்றினுக்கைககமில்.	523
களவுக்கற்புகைக்கோளாக ...	529
கற்பெனப்படுவதுகரண ...	529

கா

காக்கைபாடியினியார்முதலாகிய.	408
காணப்பட்டவருவெல்லாம் .	535

காரேகூ-திர்முன்பணி ...	பக்கம். 532
காலவிகற்பததாற் கட்டுரைக்க.	35
காசுபிறப்புமே காட்டாது ...	216

கி

கிழவன்பாகனகிழத்தி ...	529
-----------------------	-----

கீ

கீழ்க்கதுவாயிள்கிழமைய ...	169
---------------------------	-----

கு

*குஐஆனெனவருமிறுதி ...	381
குணத்தினிழிநதமயங்க்பூவ ...	534
குறுததானகுகிளை ...	526
குருக்கிழிலகுவாமேனைய ...	471,474
குருலகுவாகுருருவாம ...	448
குருவிலகுவாபுகருருவிலகு ...	490
குறடபா விரண்டவைநால் ...	231
குறளடிசுந்தடி யளவடி ...	102
குறளடிநான்கிவைகூடியன ...	342
குறளடி நான்கின மூன்றெரு ...	343
குறளசுந்தளவுநெடிலகழி ...	99
குறிஞ்சிபாலையோடைந்தும் ...	530
குறியதன முன்னராபதப ...	28
குறியநெடிய வுயிருறுப்பியா ...	31
குறிவினையாகியுருகுறினெடில ...	54
குறிவினைகுறினெடில் ...	53,421
குறிவநெடி லுமளபெடையும் ...	5
குறிவயிர் வவலெழுதது ...	32
குறிவநெடி லுருகுறினமுன் ...	53
குறிவநெடி லுமனுமிவை ...	57
குறிவநெடி லுருகுறிவினை ...	422
குறிவவயினிரையசைகூடிய ...	308
குறிவேநெடிலேகுறிவினை ...	47
*குறிவேநெடிலேகுறிவினை ...	53
குறிலொருமாததிரை ...	24
குறிலோரைநத மறிவுற ...	22
குறினெடிலாவிகுறுகியமூவுயிர் ...	20
குறினெடிலாய்தமளபெடை ...	32
குறினெடிலளபெடை ...	31
*குறுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
குறுமையுருடுமையும ...	41

பக்கம்.

குறைபவையென்பது ...	515
குற்றிகரங்குற்றுகரம் ...	132
குற்றிகரங்குற்றுகருசெய்ப்புள் ...	239
குற்றியலிகரங்குற்றியலுகரம் ...	25
குற்றியலிகரசீரநலவேண்டி ...	27
குற்றியலிகரமுகுறுசலின ...	410
குற்றியலிகரமுகுற்றியலுகர ...	27
குற்றியலுகரமுகுறு ...	413
குற்றியலுகரமுற்றியலுகரம் ...	422
குறுகுகருகுற்றிகரம் ...	107
குறுகுகரசீரோடுசுவகார ...	221
குறுகுகரத்தோடுவருஞ்சீர் ...	431
குறுகுகரமொறாசுக்கின ...	59,408
குறுகுகரமொறாக ...	430
குற்றெழுத்துத்தொண னூற்று ...	22
குற்றெழுத்துசெவவிலகு ...	448
குற்றெருற்றெனரு ...	31
குறியுந்தோறியும்பிறிது ...	415
குறியியைக்குமுடுகை ...	457
குறியிசைமொழியியின ...	23

கூ

கூறியதுகூறினும் குற்றமில்லை ...	216
---------------------------------	-----

கே

கேட்டமொழி யொழித்த ...	130
-----------------------	-----

கை

கைக்கிளைதானேவெண்பா ...	203
கைக்கிளை மருட்பாவாகி ...	204
கைக்கிளை யாசிரியம் ...	256
கைக்கிளைதா கே காணுந் ...	529
கைக்கிளையென்பதுபுறனே ...	529

கொ

கொச்சக்கவியுயிருற்றித்த ...	125
கொச்சகமீரைந்தும் ...	280,328
கொச்சகம் வெண்கலி ...	278
கொடுத்தபொருளவாகி ...	533
கொண்டவடிமுதலா ...	260
கொண்டவோகுறியால் ...	535
கொள்ளப்பட்டவுறுப்போ ...	292

	பக்கம்.
கோ	
கோதில்சிறப்பிற் குழறுபுலி ...	416
ங	
ஙஞண நமன வயலள	37
ச	
சந்தச்சரணமும் தாண்டகத்தின்	456
சந்தமூந்தாண்டகமும்	447, 471
சந்தவெழுத்திறுக்கியரை	480
சா	
சாதாரிபியந்தை நோந்ததிறமே.	527
சு	
சித்திரவகவல சோதொறும்	270
*சித்திரவண்ணம் நெடியவும்	384
சிந்தடி குறளடியெனறையிரு	103
சிந்தடியானே யிறுதலுமவவடி	214
சிந்தும் குறளும்	110
சிந்தோடனவு நெடிலீரெழிய.	431
சிறந்துயர் செப்பலிசையன	214
சிறப்புடைய வலவவென	36
சிறுமையிரண்டடிபெருமை	282
சிறையழி துயரொடுசிறதை	524
சிறநெண்கத்தேசோக்கப்படு	292
*சினமெனமொழியாற்றாய	377
சீ	
சீராகிடனு முரியசை	429
சீரிங்கினர்த தனறளாதழவி.	276
சீர்தபவரினு மொற்றியற்றா	46
சீர்தளேசிறைதவழி	45, 409, 418
சீரமுழுதொன்றினிரட்டை	80
சீரமுழுதொன்றிற்றிலையா	138
சீர்வண்ணமவெள்ளைக்கலி	97, 121
சு	
சுடுபொன்மருககிற்பற்றா	536
சுண்ணந்தானே, பட்டாக	369
செ	
செந்தமிழ்ச் செய்யுட்டெரிந்து.	461
செந்துறையென்பதொலி	537

	பக்கம்.
செந்தொடையியையிவை	173
செப்பலோசையிறசீர்தலை	125
செப்பல்வெண்பாவெண்கு	217
செப்பல்வெண்பாசீரேழாகி	218
செம்பகையில்லாமரபின்தாந	179
செயற்குரியிருசீரே செய்யு	84
*செயிர்தோசெய்யுட்டெரியுந்.	407
செய்யுடாமே மெய்பெற்றவிநிப.	525
செய்யுன்னெப்பதெழிவுற	17
*செய்யுணமொழியாற்றசீர்புனை.	377
செவ்யுறைதானே பொருகுத	203
செவவியுரிப்பொருட்கேது	531
* செ	
*சேரிமொழியு றசெவவீதிற	379
சேருநேரடிப்பால் லைஞ்சேரடி...	414
சோத்தியதரவொடு தாழிசை...	290
சொ	
சொல்லாதல சொல்லின	370
சொல்லிசையளபெழுகிற	159
*சொல்லியதொடைபொடு	178
சொல்லினும் பொருளினும்	147
சொல்லினவழுவேசொல	401
ஞ	
*ஞகாரைமுதலாளகாரை	379
த	
தகைபெறுபெ துயிலெந்	414
தக்கராக டோத்திறங்காந்தார	527
தடுத்ததலை யொளிறுந்தாம்பல.	126
தடுத்தனதட்டத்தலைபல	99
தண்சோதன தொன்றில	83
தத்தமிலொ ததுதசரவின	284
தரதுமுன்னிற்றலிற்றரவே	282
தரவினளவிறசுரிதகமயற்பா...	285
தரவினவழிமுறைதாழிசை	292
*தரவினறுகித்தாழிசை	327
தரவேதரவினை மரபே	329
தரவேதரவினை வரனமுறை...	323
தரவேயாகியு மிரட்டியும்	323
தரவேதாழிசை தனிச்சொல.	290

	பக்கம்.
தரவேதாழிசைதனிநிலைச்சுரி.	284
தரவொன்றாகித் தாழிசைமூன்.	285
தரவொன்றதாழிசைமூன்று...	290
தருக்கியுறுழிசை மூன்றடி ...	273
தவலரும் *உறுபபே ...	531
தனாகலி தட்டனகன்சீர் ...	308
தனோசீர்வண்ணந்தாங்கெட ..	410
தனோசீர்வண்ணந்தாங்கெடில் ..	40
தனையொடுசீர் தபிறறக்கவாவி	417
தறசுட்டேவல குறிப்பிவை ..	50
தனிசுசொல்லெனபதடி ...	411
தனிசுசொற்றழுவலவாகி ...	233
தனிதரநின்றவிற்தனிநிலை	282
தனிநிலைமூதனிநிலையிடை	23,156
தனிநிலை யொற்றிவை தாமல.	37
தனிநிலை யளபெடை நேர்நேர்.	44
தனிநிலைசுரிதகமவரைநிலை ...	282
தனிநெழிறுநிசுகுறில்	53,421
தனிநெழிலாகியுந்தனிக்குறி ...	53
தனிமையாற்றன முனிவில ..	329
தனியசையென்றவினை ..	48
தனியே, யடிமுதற்பொருள்.	355,411
தன்கோணிறீ இப்பிறன் .	4
தன்சீரூட்டுக்கல கலியடி	462,429
*தன்சீருளவழித்தனாவகை ..	432
*தன்சீரெழுத்தின்சின்மை ...	106
தன்சீர்தனதோடொன்று ...	83
தன்சீரிரண்டு தலைப்பெயறம்.	91
தன்சீர்நிலையிறுநீதம ...	343
தன்பாறுறுபுத்தமுவிப ..	25
தன்பாவடித் தொலைமூன்றா.	245
தன்றனைபாதந்தனிச்சொற் ...	339
தன்னுடையநதமுந்தாழிசை.	284

தா

*தாஅவண்ண, மிடையிட்டு ...	381
தாவில விற்றுகித்ததன்கடியா...	439
தாழாமரபினர்யாமொடு ...	522
தாழிசைக்கீரூய்முறைமுறை	290
தாழிசைப்பினனாதனிச்சொல.	291
தாழிசைப்பினனாராகவடி ..	292
தானையடிமுதற்பொருள்	355,411

பக்கம்.

தி

திரண்டன வநானிலைமை ...	443
திரண்டியற்றீர்த்திற்கு	432
திரியேறுபூமாசேர்வாயத்திரி	443

தி

தியவையென்பதுதெரியுந் ...	515
--------------------------	-----

து

துஞ்சல்களித்தல் மயங்குதன்	534
துடித்தடித் திமிழ்தருதுளங்கு	398

து

துக்கும்பாட்டும்பாவமொன் ...	19
துங்கலிசையன வஞ்சி	349
துங்கலிசையாய்த்தனிச்சொல்.	339
துங்கலோசை நீங்காதாசி	339
*துங்கலவண்ணவஞ்சியிலும்	387
துங்கேசந்திக்குப்பிரிதன்	394
துங்கேசந்திக்குகல்பிரிதன்	400

தெ

தெய்வங்காமமையில் ...	538
தெய்வந்துணையிராசிப்	457
தெரியுங்காலவெள்ளைக்	443

தே

தேமாபுளிமாகருவினங் ...	65
தேமாவும்பாதிரியுஞ்சீர் ...	433
தேமாவெட்டாதிபதினையர்.	438
தேமாவெபாதிரிபோதுபூ ...	438
தேருடைத்தாய்க்காமாதுணை...	505
தேவருநகருமேவவும்பெறு ...	532
தேற்றம்வினுவே பிரிநிலை	14
தேற்றம்வினுவே பிரிநிலை ...	30

தொ

தொடுத்தும்னச்சேறலிறொடை.	18
தொடையெனப்படுவதடை ...	127
தொடையொன்றடியிரண்	227
தொடைபல தொடுப்பன	238
தொடையடியுட்பலவந்தா	183
தொடைமிகத் தொடுப்பன	238

	பக்கம்.
தொடையடியித் துணை ...	238
தொடையுந் தொடை ...	198
தொலைவெனப்படுவை ...	515
தொல்காப்பியப்புலவோர் ...	20
*தொன்மைதானே யுரையொடு	377

தோ

தோற்றுக்காற்சீராலாம் ...	441
--------------------------	-----

ந

நடுவுநேரியல்வஞ்சியுரிச்சீர் ...	82
நலமிருநாலெழுத்தாயவழி ...	445
நலிபுவண்ணமாய்தம்பயிலும். 39,384	
நலிப்படுகுறிஞ்சி,செந்திறநான்கு	527
நன்பாலபூமருதமாபடுவாய் ...	440

நா

நாட்டியநாலெழுத் துச்சீரால்...	435
நாணவு நடுக்கவு நாடாடோழி	402
நாதமுதலாக நல்லுறுப்பேழும்	20
நாலசைச்சீரும் ...	67
நாலசைச்சீர்வெண்பா ...	69
நாலசையானடை பெற்றநன்...	70
நாலசையாஹு நடைபெறுமோ	67
நாலிருசாண்கொண்டதுந் ...	474
*நாலெழுத்தா தியாறெழுத்தது	106
நாலெழுத்தாம்வழிவெள்ளைக்	440
நாலெழுத்தாகநாற்சலியின் ...	446
நாலொருசீரானடந்தவடி ...	334
நாலொரடியாய்த்தனியிரண்	231
நாற்சீரடிநான்கந்தத்தொடை.	268
நாற்சீரகொண்டது நேரடி ...	100
*நாற்சீர்கொண்டதடியென ...	106
நாற்சீர்நாலடிகலிவிருத்தம்மே.	334
நாற்சீர்நாலடிவருவதாயின் ...	334
நாற்பாநடைதெரிந்தநன ஹால்.	460
நான்குசீலைமைக்கும்வந்த ...	435
நான்குமுதலாகநாலுந்து	262,328
நான்குமுதலுறுமடிதொறும் ...	219

நி

நீரணிறுத்தமைத்தலு மிரட்டை.	182
நீரணிறைதானே வினையினும்.	368

பக்கம்.

நீரைநடுவியலாவஞ்சியுரிச்சீர்.	82
நீரைநேரம்றுதலையடையாதம்.	143
நீரைபாதிநேர்பா தியந்தாதி ...	428
நீரையிறுநாலசைவஞ்சி ...	71
நீரையுச்சிரையும்-ஏழாதி ...	442
நீரையுச்சிரையும்-ஐந்தாதி ..	436
நிலையாவன்பினீ டாவின்பத் ...	529
நிறையவையென்பது ...	515
நின்றசீர்ற்றெடுவருஞ்சீர் ...	84
நின்றதாதி சீலைமண்டிலத்தான்	254
நின்றசீர்றும்வருஞ்சீர்முதல்...	84,97
நின்றநரம்புக்காருநரம்பு ...	528

நீ

நீர்த்திரைபோல நீரலே ...	290
-------------------------	-----

நு

நுதலிப்புருத்தலோத்துமுறை	405
நுவறசினொடியே கிளவி ..	223

நூ

நூலெனப்படுவது நுவலும் ...	2,405
நூற்பாவவனுணங்கநாடின...	270

நெ

நெடியகுறியியவியர்மெய் .	31
நெடிவருகுறிவமொற்றெடு...	513
நெடிவேகுறிவினை ...	26
நெடிவொடுநெடிவம் ...	52
நெடிவொடாயத்தமுயிர் ..	25
நெடிவகுறிநனியாய்சின்று ...	53
*நெடுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
*நெடுவெண்பாட்டேமுந்நால	124
நெட்டெழுத்திப்பருந்தொடர்.	25

நே

நேரசையொன்றே சிரைசை	47
நேரசையிறுதியாய் சிகழும் ...	413
நேரசையுநேர்பசையும் ...	486
நேரிசையின்னிசைபோல	215,227
நேரிசைச்சிறுது மின்னிசை ..	227
நேரிசையினை சீலைமண்டில ...	255
*நேரினமணியைநிரலப்பட ...	3

	பக்கம்.
நேரீற்றியற்சீர்கலிவயினிலவே	70
நேரீற்றியற்சீர்கலிவயிற்சேரா	71
நேரீற்றுநேர்வரின் வெண்டீன	90
நேருசிரையுமாயியற்சீரொன்றின்	92
நேருசிரையுஞ்சீரா யிறுதலும்	417
நேருசிரையுஞ்சீராய் வருதலும்	68
நேருசிரையுமயங்கிய	.. 423
நேரேசிரையேநேர்பேசிரை...	421
நேரோரலஞ்சிரையிரண்டு ...	47, 422
நேர்நடுவியலவஞ்சியுரிச்சீர் ...	82
நோநால்வகையுநெறியுற	... 53
நேர்சிரைநேர்புசிரைபென	.. 48
நேர்சிரைநேர்வரின் சீர்சிவே	68, 417
நேர்சிரைநேர்புசிரைபு	... 425
நோநேரானேரரசையுநோபு	... 429
நோநேரியற்றையான்வரும்...	251
நேர்நோசிரைநேராய்நேர்பு	... 48
நேர்நேர்சிரைநேர் சிரைசிரை.	59
நேர்நேர்சிரைநேர்ப்பின்	... 428
நேர்நோசிரைநேராயிருக்கும்...	424
நேர்நேர்ப்பசையிரண்டும்	... 441
நேர்ப்பசை யீரெழுத்தாமவழி...	442
நேர்பீரெழுத்தாகநிலைநாதி	436
நேர்புசிரைபசையுநேராதே	... 420
நேர்புசிரையுமயங்கியநான்கு...	423
நேர்முதலாகிய குறியிலுக்கரம்	421

தை

நைவளங்காந்தாரம் பஞ்சுரம்...	527
-----------------------------	-----

ப

பசலவன்செய்து திறப்பண்பின்றி	235
பண்சார்வாகப் பரந்தன	... 527
பண்ணுந்திறமும்போற்	207, 212, 460
பண்பாய்ந்தடக்கிய பாநடை...	217
பண்பாய்ந்தவேழுபதினாறு	239, 459
பண்பாய்ந்த.....பயின்று	.. 462
பத்தினமேன் மூன்று முதலா	445
*பத்தெழுத்தெனப நேரடி	... 106
பந்தரீக்குறி லந்தமில்லுணத	... 448
பரம - ணுத்தோததுகள் பஞ்சி...	474
பல்வகைத்தொடையொரு	... 188
பன்னியுரோபயின்றபத்துசில	333

பக்கம்.

பா

பாட்டுரை நூலெந்திரம்பிசி ...	407
பாதிரிபோதுபூப்போரேறு	.. 444
பாதிரிபோதுபூப்பாயவிறகுதி	444
பாதிரியினபுளிமாபாய்விறகுதி	433
பாதிரியுமாசெல்வாய்மாபடுவா.	439
பாநாளாற்பாவோரை தாம்	.. 459
பாலகுறிஞ்சிமருதஞ்செவ்வழி.	526
பாவுயினமுமேவியவன்றி	... 349
பாவெனமொழியினும்	... 19
பாவேதாழிசைதுறையே	... 211

பி

பிரத்தா ரவெண்ணிரட்டித்து	473, 476
பிரிபொருட்டொடாமொழி	... 525
பிறிதினடப்பினும்வஞ்சியும்	274

பு

புரைதீருதிபதினெட்டியர	... 437
*புறசிலைவாயுறை-வஞ்சியும்	... 201
புறசிலைவாயுறை-வஞ்சியும்	... 205
புறசிலைவாயுறை-யவையடக்...	353
புறப்பாவகவல் பொருந்த	... 270
*புறப்பாட்டுவண்ணம்முடிந்.	385

பூ

பூந்துகிலோடிண்ணவும்	... 534
பூமருதேழாதிபத்தொன்பான்.	435

பெ

பெயரிவைமும்மையும்	... 537
பெருக்கியவாறுபிரததாரித்	... 474
பெருந்திணைப்பொருளே	... 529
பெற்றவடிவையந்தினுடபிற	247
பெற்றநாலடியரையடிமுடி	... 292

பே

பேணும் பொருண்முடிபே	... 124
---------------------	---------

பை

பைஞ்ஞல்பைதிரம்விறற்றலை...	537
---------------------------	-----

	பக்கம்.
பொ	
பொதுவகையாற்சொற்றன	80,119
பொருதல் தும்பைபுணா	... 530
பொருளினுஞ்சொல்லினும்	... 147
பொருளினுமொழியினும்	... 147
பொருளின்வழுவேதமிழ்	... 402
பொழிப்பொருட்செந்தொடை	177
பொற்பமைந்தாசொன்ன	... 446

போ	
போதுபுக்கோ தில்விருத்தி	... 434
போதுபுபோரேறுபுமருது	... 430

ம	
மகரக்குறுக்கம்வருத்தது	... 36
மக்கட்சட்டேயுயர்திணை	... 531
மண்பாயவையகத்துமலை	... 495
மதிவிரண்டுமாவாறு	... 475
மதுவிரிவாகையுமபொது	530
மயங்கியதொடைமுதல்	.. 188
மயங்கிவருவனவும் வல்லோர்	462
மருவியசொல்லொடுமருவா	... 536
மருளொடுபுணாந்தோர்	... 219
மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ்	... 374
மழகளிறுவாய்ந்த புலிபடு	440,446
மறுதலையுரைப்பினும்	... 147
மற்றவைதம்முண்மயங்கினு	... 531
மனத்ததுபாடுமாண்பினேறும்	351
மன்னவனென்பதாசிரியம்	... 340

மா	
மாசில்சிறப்பின்மழகளிறு	... 446
மாசெல்கடறுமாபடுகடறு	... 425
மாசெல்காடுமாபடுகாடு	... 425
மாசெல்குரம்மாபடுகரம்	... 425
மாசெல்புலிசெல்குரங்காடு	... 428
மாசெல்வாய்மாபடுவாய்	... 424
மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்பா	... 69
மாததிரைவகை	22,38,44,347,417
மாபடுவாய்ப்பத்தின்மேனா	... 445
மாபுலிடாம்புகளிறென்றிவை	424

	பக்கம்.
மாவாழ்புலிவாழ்சுரமுள	... 215
மாவும்புண்மோனை***பணி	159
மாவும்புண்மோனையியைபின்	187
மாறலதொவ்வாமரபிண	... 179

மீ	
மீனாடுதண்டேறுவேதியர்	365,458

மு	
முதனடுவிறுதிமறுதலை	... 2
முச்சீரடிமானிறுதலுநோ	... 214
*முச்சீராணுமவருமிட	... 108
முச்சீர்நாலடியுரத்தவை	... 343
முடிபொருளல்லாதடி	... 124
முடிவதனமுதலயலக்துவாய்	169
முடிவிரண்டுமிக்கு	... 484
*முடுகுவண்ணம், அடியிறந்	.. 389
முதலிரண்டியலகையேனைய	422
முதலெழுத்தளவொத்தயல்	... 132
முதலெழுத்தெனறிமுடிவது	131
முதலெழுத்தெனறுவ	... 132
முதலெழுத்தென்றின்	... 144
முதலவழி சாப்பெனநூன்	... 4
முதற்காரணமுந் துணை	... 536
முதற்சீர்த்தோற்றமல்ல	... 188
முதற்றெருடைமருங்கின்	... 522
முத்திறத்தானு மூவிருவிகற்பி	12
முந்தியமோனை யெதுகை	... 174
முந்நால விரற்சாணிரண்டு	474,478
முலலைகுறிஞ்சிமருதமுழு	... 460
முலலையாதனைன்குறிஞ்சி	... 460
முழுவதுமொன்றினிரட்டை...	180
முழுவதுமுணர்பவர்	... 296
முறசெய்வினையதுமுறையா...	535
முற்றியலுக்கரம்வரினுமவை	... 421
முற்றுசுரந்தானுமுதற்பாவின்	459
முன்னிலை நெடினுமாவு	... 401
முன்னோநூலின்முடி	... 4

மூ	
மூவகையெண்ணின் பொருள்	292
மூவகைச்சீருரிச்சீருரிநான்	... 64

	பக்கம்.
மூவசையான்முடிவெய்திய ...	64
மூவடியாகியுநாலடியாகியும் ...	250
மூவாறெழுத்தேகழிநெழிற் ...	106
மூவெழுத்தாமவழிவெள்ளை ...	440
மூவெழுத்தாமகாணமுரநகை ...	415
மூவைவந்தெழுத்தேநெடிவடி ...	106
மூன்றடியானுமுடிந்தடி ...	250
மூன்றிறகுஞ் சொன்னமுறை ...	131
மூன்றிறானகு மடிதொறுந் ...	249
மூன்றுவரிற் கூழைநானகு ...	165,171
மூன்றுறுப்படக்கிய தனமை ...	3,406
மூன்றேழுமூவைவது ...	477

மெ

மெய்பெறுமரபிறறெடை ...	174
மெய்யினியற்கைபுளளியொடு ...	27
மெய்ப்பாலைபெண்டன்மை ...	533
மெய்யினளவேயரையென ...	28
மெய்யெனற சொல்லானே ...	34
மெல்லிசைவண்ணம் ...	382
மெய்வகைகூதிர்புண்பனி ...	530
மெய்மையெனப்படுகுண ...	24

மொ

மொழிபுணர்ந்தசோமுதற்கண் ...	55
மொழிமாற்றியற்கை ...	370
மொழியினும் பொருளினும் ...	147,148
மொழியுமொழியும்பொருளும் ...	177

மோ

மோனைவிதம்பணம்மலர் ...	173
மோனையெதுகை முரணே ...	175
மோனையிரண்டா மெதுகை ...	176

ய

யகரமுதலவரினுக் மொழிய ...	27
யகரமவரகமுறஞத்திரியகர ...	27
யரல வழி வட்டையின ...	51
யரலழுவென்னும் ...	140

யா

யாப்பின் வருவெயாப்பின ...	403
---------------------------	-----

	பக்கம்.
யாப்பெனப்படுவதுயாதென ...	18
யாவகையெதுகையுமசை ...	143

ர

ரகரவடிவாமீதுவகுருருவே ...	448
---------------------------	-----

வ

வகரமோடியையின்மகரமும் ...	30
வகாரமிசையுமகாரகருறும் ...	30
வஞ்சிதானேயடிவரம்பின்றி ...	125
வகுத்தவறுப்பினவழுவுத ...	276
வஞ்சிப்பாநானகுந்தணவா ...	344
வஞ்சிர நுக்கின்றதியுமா ...	355,411
வஞ்சிமுருக்கினுமிறுதிகில்லா ...	70
வஞ்சியடியே யிருசோத்தா ...	108
வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தனவழி ...	92
வஞ்சியாசிரியமென்றிரு ...	125
வஞ்சியல்லா மூவகைப்பாவும் ...	111
வஞ்சியிறுதியுமாசும்துவே ...	356
வஞ்சியிறுதியுமவரையா ...	356
வஞ்சியுளாயினெஞ்சதலில ...	70
வஞ்சிவிரவலாசிரியமுடைத்தே ...	115
வஞ்சிவிரவினுமாசிரியமுரித்தே ...	119
வடாதுதெனதெனறு ...	35
வட்டமிரட்டித் துவண் குறட்டு ...	496
வணக்கம்திகாரமென்றிரண்டும் ...	11
வண்ணகத்தியற்கைதிண்ணி ...	305
வண்ணந்தானேநாலெந்தென்ப ...	380
வந்தமுறையாறடையா ...	486
வருக்கநெடிவின வரையா ...	137
வல்லிசை வண்ணம் ...	382
வல்லெழுத்தாறோடெழுவுகை ...	27
வல்லொற்றுத் தொடாச்சி ...	174
வழிபடுதெய்வநிப்புறம் ...	201,203,352
வழிபடுதெய்வமவழுத்தி ...	291
வழுக்கினியலவகையின ...	56
வழுவினமூவகைக்காலமொடு ...	536
வண்மையென்பகசுடதபற ...	24

வா

வாகைபாடாணறியென்ப ...	530
வாயுறைவாழ்த்தே ...	203,353

	பக்கம்.
வாயுறை வாழ்த்தேவையங்க ...	202
வாய்மொழிபிசியே முதுசொல்.	406
வாளார்வார்கழல்வீக்கிய ...	342
வாயக்காலும் வாய்ததலையும் ...	66

வி

விகற்பக கொள்ளாதோசை ...	188
விட்டிசைமோனையுமிடை ...	142
விட்டிசைமுதற்பாத்தரவடி .	285
விரலிடையிட்டனவசைச்சீர்	48
விரலிடையிட்டனவாடரு ...	48
விருத்தந்துறையொடு ...	112
விருத்தம்வியன்றுறை ...	212
விருத்தவிருத்தியினவேறைந்..	473
விருத்தவிதியுதனவீவீல் ..	473
விருந்தேதானும்புதுவது ...	378
விலலேற்றல் வேன்வி ...	534
விளம்பனத்தியற்கை ...	526
வினையினீகவிளங்கிய ...	4

வெ

வெட்சிகரந்தைபுறனென ...	530
வெட்சிமுதலாத்துமபை ...	530
வெண்கலியொத்தாழிசை ...	277
வெண்கூவெண்பா ...	218
வெண்சீரிறுதிக்கிணையசை ...	91
வெண்சீரிறுதிரைவாரில ...	92
வெண்சீரிற்செப்பலறிக்கும்	461
வெண்சோப்பின்னரீரைவரு	92
வெண்சோவெண்டனையான் ...	216
வெண்சீரொன் றுமியற்சீர் ...	216
வெண்சீர்-வருவனவெல்லாம்	357
வெண்சீர்-இனமெல்லாம் ...	420
வெண்டனோ தன்றனோ ...	308

பக்கம்.

வெண்டனோவிரவியும்	348,414
வெண்பாத்தாழிசை ...	211
வெண்பா முதலா நால்வகை	208,458
வெண்பா முதலாக வேதியர்	208,457
வெண்பாலோரைந்தும் ...	240
வெண்பாமூனறுமகவலாறும்	269
வெண்பாவகவல் கலிப்பா ...	215
வெண்பாவாசிரியகலியே.	346
வெண்பாவாசிரியத்தாய்மற்ற.	204
வெண்பாவிருத்தத்துறை ...	210
வெண்பாவூரிச்சீரொருநான்கு	443
வெண்பாவூரிச்சீரலலாமுவசை	424
வெம்பாலத்தம்**** வனகையே	531
வெள்ளையொழித்தெல்லா ...	97
வெள்ளைமெய்த்தகவல் ...	177
வெள்ளைமுதலாவாசிரியம் ...	201
வெள்ளைககைச்சீராலாகும்...	443
வெள்ளைக்கியற்சீர்பெற்றன...	438
வெள்ளைக்குச்செப்பலகவற்கு	457
வெள்ளையுட்பிறனோவிரவா ...	309
வெள்ளையுணலசையுஞ்சீராம்	441

வே

வேண்டியது நிறுவீவேண்டா	56
வேதவாய மேன்மகனும்	205,459
வேதியர்க்கு வெணமைவியன்	458
வேறுபடவரினதுவெண்டனோ	92
வேறுபடுவீனையினும்	130,228
வேறுவினைப்பொதுசொல் ...	402
வேறுறுமையினறியுமிடமுதலா	130

வை

வைத்தவீரைபசைமுவெழுத்து.	442
-------------------------	-----

இலக்கிய மேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

[குறிப்பு:—இடம் விளங்கிய செய்யுட்களுக்கு முதற் குறிப்பின் பக்கத்தில அவ்வவ்விடங்கள் இரு பிறைக்குறியுள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நூலுள் இடங்குறிக்கப் படாதனவும் ஈண்டு இடங்குறிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணச செய்யுட்களாகக் காட்டப்பட்ட சில இலக்கணச சூத்திரங்களும் இவ்வட்டவணையிலேயே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கலிப்பாவின உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றற் கும தனித்தனியே முதற் குறிப்புக் காட்டப்பட்டுள்ளது]

பக்கம்.	பக்கம்
அ	அ
அ அவனும் இ இவனும் ... 51	அடுப்பினெடுக்கொடி ... 169
அ இ உ அம் (தொல்-எ-நா-31) 381	அடைமின் சென்றடைமின ... 397
அ இ உ எ ஒவ்விலை குறிய ... 51	அடையார் பூங்கோதை ... 407
அ இ உண்ணிருலுக்கென்னு... 194	அணங்கனாண (சூளா-நா-6-9) 487
அ உ அறியா அறிவில் ... 142	அணங்குகொல் (குறள்-109-1) 225
அஃகியகன்ற (குறள்-18-5) 33, 134	அணிகினரவிர்மதி ... 293
அகர முதல் (குறள்-1-1) 238, 213	அணிகினர் துகிலல்லுல ... 306
அகலிருவிசம்பின(மலைபடு-100) 374	அண்கினர் சிறுபொறி 347, 388
அகலிடமு மமுருவகும் ... 326	அணி சிழலசோகமர்ந்து ... 52
அகன்ருவசீலை துளங்கினும்... 469	அணிமலரசோகின ... 130
அக்கால மணி சிரைகாத்து ... 315	அணியிழைய மைத்தேதோன் ... 171
அங்கண வானததமா 66, 338, 412	அதிக்கமலமாகாவே ... 498
அங்கண மதியமரவின் வாய ... 116	அதிக்கணமிருள்லம ... 450
அங்கண்விசம்பின் (நாலடி-16-1) 235	அத்திறத்தாலசைந்தன ... 299
அங்குலியினவிரொளியால் 77, 456	அத்தண்ணாடை ... 284
அஞ்சாமைய்கை (குறள்-39-2) 221	அந்தண சாந்தமோடு ... 72
அடல வணங்கு கழற்செவ் ... 71	அந்தரத் துள்ளே ... 141
அடலவேனமாளுக்கி ... 182	அமரரையமரிடை ... 325
அடலவேலமாநோக்கி ... 360	அமரீர் சுரரீர் ... 195
அடிதாங்குமள வினறி(கலி-11) 111	அமருண்டு தானே ... 51
அடியிசை (சூளா-முத்-22) ... 484	அமிழ்தினுமாற்ற(குறள்-7-4)195, 225
அடி முழந்தாளோடுந்தி ... 362	அம்புதைத்த வலங்காவித்தன . 498
அடியியற் கொடியன ... 128	அம்பொனமாலே(சூளா-இரத-13)488
அடுதிற லொருவ சிற்பரவுதும் 287	அமமவாழி தோழி காதலர் ... 368
அடும பயிலிறுமின ... 318	அமமபவன் வரிநெடுகண ... 38
	அயிர்ப்பாகளுக்குவேன் ... 407

	பக்கம்.		பக்கம்.
அரக்காம் பளுறும்வாய்	111, 216	அறவனீயமலனீ	... 296
அரிமலராய்ந்த கணம்மா	... 219	அறனினறமிழ்கை	... 468
அரியவரை கீண்டு	232	அறிஞரியம்பிய	... 225
அரியுண்கணம்பில	... 303	அறிந்தானே யேத்தி	... 226
அருகிவரும் கிளிமொழி	... 272	அறிவலவறிவல	... 398
அருகசயம் விசும்பில(சித் து-626)	453	அறிவனீ அதிசயநீ	... 295
அருணமாஞ்சினே	... 453	அறிவாரறியும்	... 114
அருணெறியொருவ	... 289	அறிவினலளவிலை	... 302
அருணெறி பயந்த	307	அறிவினனொருவ (குறள்-32-5)	377
அருந்தவாகட்சாதிபா	... 196	அறுவாக்கறுவரை	... 242
அருமலைத் தாசலர	... 451	அனவரதமமரட்டுவ	... 454
அருவியரற்றும்	... 165	அன்பிறகு முண்டோ(குறள்-8-1)	134
அருவிப் பலவரைகாள	... 451	அன்பினலமிழ்கனேதி	... 298
அருளல்ல (குறள்-26-4)	... 40	அன்பினுமாராவம் (குறள்-8-4)	137
அருளாழி யொன்றும் அற	... 103	அனறுதான குடையாக	... 468
அருளுடைய-ஏன்னடி	... 297	அன்னககண்டரவிந்த	... 451
அருளுடை நிற்பரவுதும்	... 294	அன்னையறங்கொல	... 244
அருளெல்லாமகத்தடக்கி	... 294	அன்னையுமெனையும	... 170
அருளெனு மிலராய	... 283	அன்னையையானோவ	... 55
அருள்புரிதிருமொழி	... 295	ஆ	
அரும்பெறவிவளினும்	... 317	ஆஅம்பூஉம்	... 170
அரைசருமமாரும்	... 293	ஆஅவளிய	... 158
அரையாகோனிராவணம்	... 498	ஆகககண்டகத்தால்	... 140
அலகுநீஉலகுநீ	325	ஆசைமல்குல	... 365
அலந்தமருளுயாமககவ	... 253	ஆசைப்படுக	... 399
அலரிநாறு துவர்வாய	... 72	ஆடரிவிவாதிரடு	... 366
அலைகடலுலகமும்	... 325	ஆடவாகனெவவாறு	... 363
அலைகடற்கதிர்முத்தம்	... 293	ஆடுககழைகருமபின்	... 19
அலைப்பான் (நான்மணி-28)	154, 371	ஆடுகழைகிழிக்கும்	... 249
அல்லறன்கோடைக் கொலை	... 455	ஆதிக்கணர்செய்தினே	... 325
அவரே, கேடில் (குறுந்-216)	356	ஆதிநாதர்பாத மூலம்	... 448
அவரோ வாரா (ஐங்குறு-347)	122	ஆதியகடவுளை	15, 186
அவனே, அயன்மலை	... 322	ஆதியான (குறள்-சுயம்-25)	484
அவிழ்ந்த துணியசைக்கும்	... 133	ஆதியானறவாழி	... 449
அவவித்தழுககா (குறள்-17-7)	34	ஆயதினே காத்தும்	... 330
அளவறியானட்டவன்	... 152	ஆரருள பயந்தனை	... 15
அள்ளற்பள்ளதது	412, 470	ஆரியமனனா	... 372
அறத்தாரிது (குறள்-4-7)	... 218	ஆருயிர்க்கெல்லாம்	... 326
அறத்துக்கே (குறள்-8-6)	... 193	ஆகலி (முதுமொழி) 86,	135, 240
அறந்தருதண் செங்கோலை	... 218	ஆகலிநீர்	... 511
அறந்தருவானென்றோ	... 242	ஆத்த (நாலடி-31-1)	... 229

	பக்கம்.
ஆர்த்தார்த்து	... 461
ஆலத்துமேல	... 369
ஆவாவெனநே	136 248
ஆவினிடையர்	... 138
ஆவேறுருவின (நாலடி-12-8)	141
ஆழியிழைப்ப	45, 518
ஆழிநன்மான்	... 49
ஆளான்விடுமே	... 502
ஆரியாமுள்புக்கு	... 134
ஆற்றுச்செலவும்	... 262
ஆடுப்பெருமை	... 118
ஆடுகுடி புல்லி	... 314
ஆனையூற்றின்	... 362

இ

இசையிற் பெரியதோர்	... 223
இசையெல்லாககெட்ட	... 401
இடங்கை வெஞ்சிலை	... 103
இடைதுடகை	... 42, 44
இட்டகன்றனையானினி	... 396
இட்டிலிரும்புழை	... 364
இத்திறத்தாற்குறையென்னை	316
இந்திரற்கு மிந்திரன்	... 289
இந்திரர்களைத்தாடி	... 333
இந்திரனேபோலும்	... 521
இரககுயின்	183, 267, 364
இரியன்மகளிரிலொருமலி	... 464
இருக்கையுநானெறியதியல	... 300
இருக்கண விசும்பின்கண்	... 168
இருக்கடற்றானையொடு	... 117
இருக்கழிமலர்ந்த	... 179
இருணிம வளையம்	... 362
இருதுவேற்றுமை(தூண்டி-170)	100
இருநெடுஞ் செஞ்சுடா	77, 416, 486
இருநோக்கு (குறள்-110-1)	71, 85
இருபாற் பட்டனின்	... 304
இருமூன்றில்ஒன்று	... 206
இரும்பிடியை யிகலவேழம்	341, 483
இருவரயாமேழு நாள்	... 507
இருளக் கெரிவிளக்கு	... 154
இருளவிரித்தன்ன மாநீர்	... 146

	பக்கம்.
இரைக்குமஞ்சி (தூண்டி-கல்-51)	102
இலகுகொளிரமரகத	... 287
இலனென்னு (குறள்-23-3)	465
இலைநலவாயினும் (திருமந்-204)	352
இலலென பான்கையில்	... 528
இவளினுமிவளினும்	... 257
இவைமுதலாகிய	... 302
இளநல மிவனவாட	... 317
இறுத்தொசித்தட்டு	... 361
இற்றேனுடம்பினெழினலம்...	464
இனமலாக் கோதாய்	... 219
இனியே, ஆடனடை	... 322
இனையமுடைய (கல்-11)	... 112
இனையது சீனையால்	... 319
இனையை யாதலின	... 295
இனபத்தினிகந (கல்-11)	... 112
இனபம் (கு. 62-5)	73, 193, 213, 225
இன்னகைத் துவர்வாய்	... 153
இன்னதிவ வழக்கம்	... 300
இன்னமிழத் துட்டியெழில்	... 467
இன்னுயிர்தாகு	... 72

ந

நாத்துவக்கும் (குறள்-23-8)	... 152
நாற்புற்றத்தீர்மபுறத்து	... 504
நாதிதழிணாநீலம்	... 345

உ

உகுதிற் துத்துப்பார்	... 528
உருபனி கண்ணுறைப்ப	... 468
உச்சியார்க்கிறைவனும்	... 315
உடையதம்முறுப்பின	... 292
உடைமணி யரையுருவ	... 412
உடையராய் (இன்னிலை)	... 351
உடையார்முன் (குறள்-40-5)	225
உட்கொண்டகைத்து	... 299
உண்டீர்ந்துதைத்து	... 361
உண்ணமை (குறள்-26-5)	... 371
உண்ணன் (நாலடி-1-9)	... 50
உதுக்காண், சுரந்தான	... 356
உமணாசேர்ந்து (குறுந்-124)	... 419

	பக்கம்.
உரன்னன்மைந்த	... 157
உரிமையின்கண்	78, 416
உருகார்தம் மின்னுயிர்	... 399
உருவு கண்டு (குறள்-67-7)	... 226
உரைப்பார் (குறள்-24-2)	... 465
உலகமூன்று மொருங்குடன்	... 139
உலகத்தழீஇய (குறள்-43-5)	8, 420
உலகினுட் பெருந்தகையா	... 356
உலகுடன் விளக்கும்	... 185
உலகுடனுணர்ந்தனை	... 294
உலகே, முற்கொடுத்தார்	... 357
உலாஅவ்வாஅதொருவழி	... 161
உள்ளாயுள்ளனவோலை	... 370
உள்ளார்கொல்லோ (ஐங்குறு)	86
உறிபோனரம் பெழுந்தும்	... 241
உறுபெயவெழிலி தொகு	... 384
உற்றபடையினர் பெற்ற	... 249

உள

உளகத்தினுன் மல்குசோலை	... 522
உளசிறுகை யுறுமுத்தம்	... 183
உளரலரெழுச்சேரி கல்வெண்	... 416
உளருணி நீர்நிறை (குறள்-22-5)	221
உளர்வாழி யூர்தேர்தார்	... 384
உழிநீயுலகுநீ யுருவுநீ	73, 281
உன்னுடையுழுவையில்	... 468

எ

எஃகொடவன் காப்ப	... 384
எஃகிலங்கிய கையராய	... 38
எஃகினஃகிய வெஃகினார்	... 38
எண்ணின (கூளா-நகர-17)	367
எய்தற்கரிய (குறள்-49-8)	... 232
எல்லார்க்கு நன்றும் (குறள்-13-5)	501
எல்லைநீர் ஞால முதலாய	... 229
எல்லாரு மெந்தமக்கே	... 74
எல்லாவிளக்கும் (குறள்-30-9)	187
எவ்வுயிர்க்குமோரியல்பே	... 301
எழுப்பற்றிச சனந்துறுமி	316
எளிதினிரண்டடி (இயற்பு)	220, 460
எள்ளனைத்துமிடின்றி	... 284
எறும்பியனை (குறுந் - 12)	... 116

பக்கம்.

பக்கம்.

எற்றே பவியிரக்குமிட்டால்	... 229
எனைத்துணையை யாயினும்	... 284
என்பொடுதடிபடு (புறநா-235)	414
என்னிதுவினார் (கூளா-நீய107)	485
என்னிற் பொலிந்திவண்	... 519
என்னே செல்லுதிவாழி	... 242
என்னேநீகாயலெரிகதிரோய்.	505

ஏ

ஏவழங்குஞ்சிலையாய்	154, 157
ஏளர் சிதையவழாஅல	... 33
ஏடலர் தாமரையேந்தும்	... 289
ஏடியறங்கொனலங்கினர்	... 244
ஏதங்கணிகை வேழிலிளம்	... 249
ஏதிலாவுயிர்களை வெவ்வகை	300
ஏரியிரண்டுஞ் சிறகா	... 351
ஏர்மலர் நறுங்கோதை	... 309
ஏறுயர் கொடியின்	... 394
ஏனலிதணத்து (கலி-69)	... 320

ஐ

ஐயாவோ வையாவோ	... 82
--------------	--------

ஒ

ஒக்குமே யொக்குமே	... 180
ஒருதிருட் பிண்டிப்பொன்	... 506
ஒருபொருட்கிருதுணிபு	... 499
ஒருமனமாந்தர் மூவகை	... 507
ஒருமால் வரைநின்றிருசுடர்	... 198
ஒல்லாத பிறப்புணர்ந்தும்	... 288

ஔ

ஔததல் வேண்டும் (குறள்-66-3)	155
ஔக்கிலவேலோனொளியால்	... 403
ஔக்குதிரை (பத்து-மதுரை-1)	210
ஔக்குமலையமன்ற வேங்கை	155, 189
ஔக்குவரைத தொடுத்து	146, 162
ஔடையே யோடையே	... 182
ஔருடம் பிருவராம் (நக்கீரனார்)	500

ஔ

ஔவைபென்று வேறெடுத்து.	49
-----------------------	----

பக்கம்.	பக்கம்.
க	கருங்கண் வெள்ளைவார் ... 169
கங்கணச்சைப் பைந்தார் ... 415	கருங்கால்வெண்குருகு ... 160
கடற்குட்டம் போழ்வார் ... 235	கருநிறப்பொறிமுகக்கட ... 454
கடாஅக்காசி (குறள்-109-7) ... 43,225	கருநீலமணிந்தக துப்பின் ... 143
கடிகமழிசைமலர்சீரிதழ் ... 516	கருமால்வினைக்கையேறி ... 502
கடிகமழ்பூங்குலைக்கலங்கிருந் ... 303	கருவினைகடந்தோய்நீ ... 296
கடும்புலாபுரையுங்காமர்சேவடி ... 189	கரைபொருகான்யாற்றுக ... 265
கடுநாகமதனடக்கி ... 190	கரைபொருநீர்க்கடல்கலக ... 325
கடுமுடைய நாகுகரு ... 397	கலியொலியியனுலகங்கலந்து ... 286
கடைக்கணர் நின்றிட்ட ... 407	கலையிலவகுலார்காமர் ... 482
கடைசெப்பும் வேயும் ... 360	கலையெலா முதற்கணை ... 449
கடையாயார் (நாலடி-22-6) ... 230	கல்சேர்ந்துகால்தோன்று ... 469
கடியார்பூங்கோதை ... 375	கல்லடைந்த சீறார் ... 114
கடியான் வெயிலெறிப்ப ... 397	கல்லாதார் நல்லவையுட் ... 246
கடியுலாய்சிமிர்ந்தகயம் ... 52	கலலாதான (குறள்-41-2) ... 85
கடையிலலா வறிவேடு ... 296	கல்லார்கடந்தழிய ... 115
கணங்கொடோகை (மலைபடு-44) ... 520	கல்லிவர்முல்லைக்களிவண்டு ... 160
கணங்கொளவண்டினம் ... 162	கல்லிவர்முல்லையுமெல்லிய ... 171
கணிகொஞ்சா அரிசி (புலி-197) ... 102	கல்லினமேறையகனபவள ... 302
கணைக்கானெய்தற்சண்டிப்பால் ... 167	கல்லினைக்கதிர்பணிக்கவண் ... 345
கண்கவர் கதிர்மணிகன லும் ... 287	கவர் கதிர்வரக்கிழுகு ... 489
கண்டகம்பற்றிச்சடக ... 351	கழாஅக்கால் (குறள்-84-10) ... 313
கண்டலங்கைகதை யொடு ... 167	கழிமலர்த்தகாவிக்களிவண்டு ... 186
கண்டல்வண்டற கழி ... 413	களவினாற்கொணர்ந்த ... 395
கண்டு தண்டாக்கட்கின்ப ... 469	களிசசாததாஅஅவென்று ... 42
கண்ணியோர்கண்ணை ... 266	களிறும்வற்கனகண்டு ... 498
கண னுடையராவர்கண்டார் ... 400	களிறுவழங்குதெருவினெடும் ... 409
கண னுதலான் காப்ப ... 206	சறைபபற்பெருமோட்டு ... 352
கண னுமபுருவமும் ... 172,367	கற்ககசடற (குறள்-40-1) ... 32
கண்ணகருவினை ... 38,364	கற்புடைத்தாக்காட்டுதற்கு ... 504
கண்ணடண்ணண்ணை ... 39	கற்பிறங்கு சாரற்கனவருவி ... 113
கதமிகுவன கோழி ... 498	கற்றநூலினார் ... 490
கதிர்கொண்மதியுங்கனபொன் ... 398	கற்றற்றற்றசுடற்ற ... 404
கயலேருண்கண் கலுழ ... 136	கனலவயிரங்குருடாக ... 288
கயற்கருங்கணன்னலார் ... 491	கன்மிசைவெயவாட (கலி-11) ... 111
கயன்மலைப்பன்னகண்ணினை ... 152	கன்றுகுணிலா (சிலப் ஆய்ச்சி) ... 264
கரவொடுகின்றார்கடியின் ... 467	கா
கராஅம்விராஅம் ... 172	காஅரி கொண்டான் ... 44,157,417
கரிமருவு கடிமதிலின் ... 453	காக்கைக்காகாகாக்கை ... 503
கரியவெளிய செய்யகானவர் ... 166	காடாமாதாலீதாசா ... 493
கருங்கடலுடுத்த மல்லன் ... 192	காட்சியாற்கலப்பெய்தி ... 298

	பக்கம்.
காண்கவினன்காரோர் ...	502
காதுசோதாழ்குழையாய் ...	361
காந்தன்சடிகமழும் ...	320
காமருககிராமதிமுகத்தினை ...	295
காமர்கடுமபுனல் (3.15-39) ...	320
காமவிதிகணமுகம் ...	360
காமனைக்காய்ந்தனை ...	15
காம்புதேம்பா வெற்பிற் ...	419
காயநதுவிண்டானைய ...	190,486
காயமாண்ட (சீவ 3-நாம-31). ...	140
காரார்தோகைக்கண்ணார் ...	490
கார்க்கடலொலிமா ...	495
காரநறுநீலகடிகுதது ...	512
காவலுழுவர் களத்தகத்து ...	43
காவியங்கருகட ...	149
கானையோடாடி ...	226
கானகநாடன் கருககோன் ...	404
கானலம்பட்ட கவிமாத்தன் ..	230

கி

கிடங்கிற்புடங்கிற்புடந்த ...	350
------------------------------	-----

கு

குடசீலைத் தண்புறவில்	94,314
குணங்கலின் வரம்பிகந்து ...	284
குணம்புரியா மாந்தரையும் ...	466
குண்டுநீர் மீளாகுவளை ...	408
குமணவாழி குமண ...	403
குயிலுங் குழலுமலைத்தன ...	416
குரவக்கோலக்கோகுகணி ...	450
குரவணங்கிலைமாவொடு	73,78,398
குரவதான்விரிகொங்கொடு ...	449
குருகிரிதலின் கிரிகடியினர் ...	469
குருகுநரையொடு	120,122
குருகுவேண்டாளி	118,425
குருத்துக்குறைத்து	33,181
குருந்துகுளிர்த் துமயங்கு ...	467
குருமபையும் பொற்செப்பும ..	307
குலாவணங்கு வில்லெயினர் ...	96
குவளையுண்கணிவன்வயின் ...	253
குவளையுண்கணிவணலம் ...	79
குவியினர்ததோன(குறு 3-107.)	371

பக்கம்.

குழலிசைகுற்றம்பி ...	169
குழலிசையவண் டனகதன்	77,246
குழலினிதியாழினி(குறு 7-6)	33,40
குறித்துக்கூடுவோர்நெறி ...	408
குறுககானஞாழல்கொககு ...	164
குறுத்தாட்டிதஞ்சுமந்த ...	373
குன்றக்குறவன் காதன் ...	60
குன்றத்துமேலகுவளை ...	370
குன்றவெண் மணலேறி ...	362
குன்றுவிலையுஞாயிசலம் ...	528
குன்றுவாழ்கொடிசுசியா ...	257
குன்றேறியானைபபோர்	85,181,213

கூ

கூஉமபுடைக்கலம் ...	168
கூடுவாரகூடல்கள்கூட ...	388
கூர்ப்பதனையோரெழுத் ...	509

கெ

கெடலருமா முனிவர் ...	286
கெண்டையைவென்ற ...	54

கை

கைமாட்சிவிரக ...	528
கைவிரிந்தனகாரநரும	73,78
கைவையோகி(புலகு-105-106)	49

கொ

கொககுதககுதோதையோ	103,197
கொககுதேர்வாழ்கை (குறு 3-2)	71
கொடிசுவளையொட்டை ...	359
கொடிகொடியொடு ...	470
கொடித்தேரண்ணல் காற்கை.	315
கொடிபுரையு துழைதுசிப்பில்.	318
கொடியிடைமாதாமேனி ...	396
கொடிவடிவேலு கூட்டழிக்கும்.	366
கொடிவாலனகுரு	337,470
கொடித்தலு ம (நாலடி 28-4).	235
கொடுத்திறலுடையனசுறவே .	299
கொய்தினைகாத்துகளுவி ...	330
கொலைவிலையினர்குறும்பில்...	116
கொலைமான்விழியகறல் ...	494

	பக்கம்.
கொல்லாநலத்தது (குறள்-99-4).	193
கொல்லைக்கொணைநக கொழு.	482
கொல்லையம் (சிலப்பதி-ஆய்சீ)	264
கொன்னன்னவினகு (குறள்11-9)	192
கொன்றாநதமைநத	81,105,266
கொன்றுகோடுநீடுகுருதி	41,408
கொன்றைவேயநத	240
கொன்னூதுஞ்சி (குறுத்-138)	252

கோ

கோடல்விண்டு கோபமூநத	267
கோடற்கொல்லைக்கோல	149
கோடனமன்னுபூங்கானல்	242,411
கோடொருகையயமொருகை.	304
கோண்மககொட்குமென்று	262
கோலயலாசொண்குசிலமந்தி	394
கோலக்கொன்றைககொழுநன்	450
கோ வாழுததிறகண்பனி	418
கோழியெறிநத (பு.பு.இ-23)	120
கோழியுநக-வனகுசகில	314
கோளரிவானரிவல்லிய	104

ச

சதமகலாவேலவாதனதின்	498
-------------------	-----

சா

சாந்துந்தனடைழை	364
சாரலோககியததநதாட்டாழை.	148
சாருணாணடைச சாயகோல	263

சு

சுந்திவீழ்ந்த சதிர்ச்செய்ய	399
சிலம்படிமாதாநன்னலம்	192
சிலம்படைநத வெககானம்	283
சிலம்பொலிகுமூணையடியும்	305
சிலீமுகம்பாயதருகுஞ்சி	408
சிலையன்செழுநதழையன்	33
சிலைவிலகருந்	43,55,138,228
சிறப்பீனுச்செவ்வ (குறள்4-1)	218
சிறியகடபெறிச்சென் (புறத்-230)	250
சிறுகுடியீரே (கலி-33)	520
சிறுநனறியின்றிவாக்கியாம்	41,403

	பக்கம்.
சிறுதுதற்பேரமாககண்	113
சிறுநியாறுபாடந்தாடும்	237

சீ

சீயஞ்சுமந்தமாசுறுமணியினை	60
சீர்கொண்டசருககடலில	245
சீறடிப்பேரகல	147

சு

சுடச்சுடரும் (குறள்-26-7.)	138,224
சுடர்தசொட (கலி-51.)	75,310
சுடிகை நுதனமடவாள	225
சுரிதருமெனகுழைமேலும்	152
சுரையாமுவம்மிமிதப்ப	226,368
சுறமறிவல துறையெலலாம்	63
சுறாஅககொட்குமறாஅ	163
சுறறுநீர்சூழ்கிடககில	346

சூ

சூரலுமயிரம்புஞ்சுறறிய	397
சூரலபம்பியசிறுகானயாதே	259,369
சூருடையகடுககடககள்	283

செ

செககண்மேதிகரும்புழக்கி	72
செககயலுந் கருவினையும்	272
செககையுந்திச்சீராமலியாரம்	517
செஞ்சுடாக்கட (துறா-நகர-3)	485
செந்தியன்னசினத்தயானை	146
செந்தொடைப் பகழிவாககி	145
செய்துமோபாணதிருவில	505
செய்யவாயப்பசு (துறா-சீய 101)	198
செய்யோன்செழும்புகரோன்	365
செருவினைவைவேற்றிகழொளி.	450
செலவப்போர்	74,87,122,275,313
செவ்வாய்ப்பேதையிவடிநத்து	314
செறிபொடியுவகைகளாய்	378
செனறுபடுகுதியிறசெவந்த	521
செனறுபுரிநதுதிரிநது	467
செனறுமுகந்துறுதலாட்டி	464

சே

சேணுடைய கடுக்கடககள்	283
---------------------	-----

	பக்கம்.
சேயரிநாட்டமுஞ்செவ்வாயும் .	249
சேயிருமுகந்ததுரையிதிர் ...	179
சேய்புகாமாலமகியானும் ...	365
சேறறக்கான் லஞ்செருவென்ற	236

சொ

சொலல்லசொல்லத்தியவை	248
சொல்லுபசொலல்பெறு	193,221
சொலவலோம்புமின	.. 343

சோ

சோதிமண்டலநதோனறுவ ...	452
சோலையாரந்த சுரத்திடை ...	113
சோறுவாக்கியகொழுங்குகுசி .	409

த

தக்கவாசம்பநதநாகுகி ...	494
தக்கார தகவிலா (குறள்-12-4.)	137
தக்கோலந்தின்றுதலைசிறைய.	140
தடங்கடனமண்ணில ...	496
தடமணகுதாமரையின ...	232
தண்டடைந்ததிண்டோளாய்...	218
தண்டையினக்களிர் ...	373
தண்ணறுந தகரீவிய ...	160
தண்ணநதூரீராட்சசேநத ...	241
தண்பால வெங்களைளின ...	469
தணமதியோ முகத்தாலு ...	316
தண முகைமெனகுழல ...	412
தநதையிலேசசுமடன ...	512
தம்பொருளெனப் (குறள்-7-3).	34
தலைக்கடலையையநதும ...	234
தலைவனறலேமுதலாததார் ...	462
தவனமுததஞ்சுகனேறு ...	412
தறியுமிரணமுததலார ...	510
தன்னுயர்க்கின (குறள்-23-8) 122,220	

தா

தாஅமரை மேலுறையும் ...	193
தாஅட்டா அமரைமலருழக்கி...	158
தாஅம்படுக்காககு ...	383
தாஅயத்தாஅய்ச்செலலும	230,417
தாதுறு முற்செறி தடமலா	299,301

பக்கம்.

தாமத் துண்களைத்தருக்கொடு.	399
தாமரைபுறையும் (குறுநீ-கட-வா.)	188
தாம்வீழ்வார் (குறள்-120-1)	34,73
தாவென்பாரக கில்லென்பான்.	528
தாழியோங்குமலர்க கண்ணவா.	395
தாழிருமிணா	120,210,348,469
தாழ்ந்த வுணர்வினராய் ...	371
தாழ்பொழிற நடமாஞ்சினை...	71 412
தாழ்வாகத்தமபேணு ...	469
தாளாளரலலாதார தாம்பல ...	246
தாளோங்கிய தண்பிண்டி ..	63
தாள், சனங்கொள (புறநீ-4)...	469
தானேருமெமமுள்ளிவாராது.	467

தி

திடெதிம்மெனின்னு ...	242
திண்டோ வயவரைச்சேவை	486,520
திரிததுவெங்கயமுரிதது ...	448
திரியாச்சுறநமொடுமுழுது ...	86
திருகியபுரிமுழலரிவையா ...	452
திருக்கொண்டுபெருக்கமெய்...	353
திருநத பூம்பொய்கை ..	217
திருநதல்வோ (புற-லே-மா).	204
திருநதிலையினிலங்கிலேவேல்.	122
திருமழைதலைஇய (யிலேபடு-1)	86
திருமொழியாறசினனவணி ...	114
திருவிற்றோகாதபகத்தெரிய...	433
திரைத்தசாலிகைநிரைத்த ...	100
திரைநது திரைநது திரைவர	72,409
திறந்திடுமின தியவை ...	370

தி

திதில்லா நயமுதலா ...	295
தித்தித்தாதுதுதிதா ...	503
திமேய் திறவவரைநுழைது ...	145
தியினன (மலைபடு-145).	521

து

துசுடர்பெரும் (நாலடி-1-2) ...	234
துகக்கனக்கச்சோதி ...	491
துடித்தடித்திமிழ்தரு ...	398

	பக்கம்.
துணியிரும்பெனவம் ...	377
துணையிலலாப் பிறப்பிடை ...	295
துணைவிரைதேளோளவண்	314
துப்பராயார தாவெனபாக்கு...	528
துப்புறம்செய்வாயிசுளவி ...	192
துவருணாளுடைச சாயகோல்.	264
துளியொடும்பகைய	132
துன்னுத வினைப்பகையை ...	293

தூ

தூஉபததிமபுகை (மலைபடு).	44
------------------------	----

தெ

தெக்கக்காய்போலத திரண ..	372
தெய்வயாறு (சூளா-இரந்-18)	489
தெரிவில்லா வினைகெடுத்து ...	300
தெறுகதெறுகதெறுபகை	33,73,504
தென்குமரி வடவியமையம் ...	387
தெனறவிடைபோழ்ந்து ...	201
தென்னன்றிருத்தாரா ...	374

தே

தேந்தாடையகருமபின்	413
தேம்பழுத (சூளா-நகர-14)	101,113
தேனமருந்திருவாரிளவேனில.	398
தேனாமலாககூடந்தல	234
தேனிஹா மலர்ப்பிண்டி	395
தேனூலா மலர்ப்பிண்டி	306

தொ

தொடிநெகிழ்ந்தனவே	195,386
தொடியுடையதோண	336
தொட்கடற்றறைதுறைதிரி ...	152
தொடுத்தேவமபின் மிசை ...	387
தொன்னலத்தன புலமபில	108,337

தோ

தோடாரெவவோநெகிழ	143,381
----------------	---------

ந

நடைக்குதிரையேறி	55,466
நண்ணினாக்குருணார்க்கும்...	306

பக்கம்.

நண்ணுவார் வினைநைய	241
நண்பிதென்று தீயசொல்லார்	77,244
நலகுகிளா திருமணியும் ...	288
நலஞ்செலத் தொலைந்த	426
நல்லார வணக்கப்படுவான்	488
நவைக்கணம் வியநன னூல	493
நறுநீல நெயதலும்	226
நறுமாந்தளிர்மேனிநாளும்	505
நறுவேங்கைத் துறமலா	322
நற்கொற்றவாயில்	226,467
நன்மனமுநாணமுமுன்னினு	504
நன்மாறு வருவாயே	426
நன்றறிவாரிந்த (சூ -108 2)	68,193
நன்றியாக்கள் சொன்னக்கால்.	241
நன்னாட்டூத்தப்பொன்னினா	49
நன்னாள்வேங்கைப்பொன	80

நா

நாகஞ்சந்தன (சூளா-சீய-177)	95
நாகினம்பூம்பிண்டிக்கீழ்	309
நாடிமீடல்வல்லதில்லை	104
நாணுன்றிறைந்தமதியாள்	498
நாடுனாகுழிந்தன்றால்	299
நாத்தொடுத்தோக்கிலென்	141

நி

நித்திலக்கழலாகநிரைதொடி	346
நிலக்காரணமாகநீர்க்ககை	273
நிலக்கிளையாநெடிதுயிரா	468
நிலத்தினுட்பெரி (சூறுந்-3)	111,256
நிலமகள் கேள்வனும	330
நிலம்பாஅய்ப்பாஅய	45,347,417
நிலவரைநீள் (சூறுந்-244)	465
நிலவுமணலகன்றுறைவல	385
நிலமனளியத்தொகுபிண்டி	469
நிலலாதுசெலவம் நிலவார்	209
நிழலிடையிந்தோ புருந்து	221
நிழனமணிநின்றிமைககும்	204,296
நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே	181
நின்றழவசெந்தியும் தண்புன	166
நின்றனநின்றதுதனறுணை	253

	பக்கம்
சின் றுதிரியுஞ் சுடருளை ...	464
சின் றுசின் றுளனினையும் ...	75
நீ	
நீகாவாமா மாவாகாரீ ..	508
நீடற்க வின் றென்று நெஞ் ...	264
நீடிணர்க்கொம்பாகுயிலால ..	135
நீமலை மாறாடி நீனாடுநாடு ...	438
நீரினறணுமையும் தீயின் ...	257
நீரூர்பாளுயாதே ..	388
நீகலநகரத்தோயரீ ..	326
நீலநிறத்தனவாய்நெய் ...	345
நீலமாகடனீடுவாதினை ...	241
நீலுணடுகிலிகை கடுப்ப ..	374

நு

நுண்மைசால் கேள்வி ..	220
நுவற்சினொடியேகிளவி ...	223
நுழைதுகிலகல்குல ...	304
நெடுநுண்சிலையிலேகும் ...	220
நெடுந்தோட் குறுந்தொடி ..	171
நெடுவரைச சாரற்குறுக ...	94,190
நெய்கொண்டேனென்கொண் ..	510
நெருப்பினுநிலத்தினும் ...	363
நெறிநீரிருக்கழி நீலமும ...	395

நெள

நெளவிமாளேக்கிணைவாய... ..	34
--------------------------	----

ப

பகலவனசெய்துதிற்பண் ...	235
பகலேபல் பூக்கானருளினீ 135,139	
பகைபோன்றது துறை ...	319
பங்கயங்காடு (சூளா-நாட்டு-2.) ...	482
படியுடையா (குறள்-61-6.)... ..	465
படுமழைத்தணமலைவெறபன ..	34,55
படுமணியனநிரைகள் ...	287
படுமணிபய்மொருகை ...	304
படுமழைத் தண்மலை வெற் ...	34
படைகுடி கூழ் (குறள்-39-1) 32,232	
படையொடுத்தீர்வளியால் ...	474
படையொடு போகாது ...	12

	பக்கம்
படையொன்றுமில்லை ...	271
பண்கொண்டவரிவண்டும் ...	309
பண்டிப்புனததுபகலிடத்து ..	402
பண்டிமொருகற்றனபைந ...	512
பண்ணுநதிறமுமபோற்-ாவும் ...	207
பரமநீ பகவன் ...	289
பரலததஞ் செலவிவனொடு ...	109
பரவிப் பார்த்தாராபணி ...	503
பரவுபொழுதெல்லாம் ...	483
பரவைமாக்கடல் ...	155,189
பராஅயதேவாக்கொழிக்கலு ...	117
பரியலயாவுதுமைபந்தொடி ..	164
பருவரைநிலநதுபுடையிரும ...	495
பருத்ததடக்கை மதயாலை ...	315
பலமுறைபுமோமப்படுவன ..	202
பலகாலவந்து மெலலக்கூறி ...	162
பலயானைமன்னர்முருக ...	202
பல்லார்க்குமியும் பாசில் ..	501
பலலுககுத்தோற்றபணிமுலை ..	42
பலலும் பணிமொழிடான ...	367
பலலேமுத்ததபுருவமவில் ...	164
பலவனையாக்கடிப்பகர்வ ...	229
பவமுமபொன்னுமகுவை ...	183
பவமுமெறிதிரைப பரவை ...	325
பறைபட்டன பட்டன ...	396
பறறிப பலகாலும் பானமறி ..	194
பறறுகபற்றறறன(குறள்-35-10) ...	32
பனமாடக்கூடன மதுரை ...	237
பனமீனுணைகற படுபுள ...	385

பா

பாக்களையேவாயிலாப்பல ...	299
பாசினுழயாக்கம்பசப்பித்தான் ...	373
பாடசஞ்சோர்கா லொரு ...	267
பாடப் படுவொருகும் ...	460
பாபுகோபாடுகோபாடுகோ ...	181
பாடுநாகமுமாடுநாக்கு ...	375,415
பாடுவண்டு பாணசெயும் ...	448
பாமபுகயிருக்கடல் கடைந்த... ..	264
பாபரவியபருவரைத்தாய் ...	335
பாலத்தஞ்செலவிவனொடு ...	338
பாலனறனதுருவாயேமூல ...	220

	பக்கம்.
பாலொடு (துள-113-1)	67,85,216
பாவடி மதயானை மன்னர் ...	241
பாவாயறங்கொணலகிள்ளர் ...	244
பாற்சடனமுகந்தபருவக் ...	379
பானலொடுகமமுந காணலந ...	261
பானல்வாய்ததேன்	108,336

பி

பிடியுடை நடையடு நடையினன் ...	397
பிணியார் பிறவிச் கடலுள் ...	450
பிண்ட நெல்லினன்றாரன்	253
பிண்டியினீழ்ந் பெருமான ...	242
பிண்டமலர்மேற்பிறங்குகொரி ...	455
பிண்டனாக்கோஷெவெனனும் ...	42
பிரமன்மால் பிணிகியிந் துப் ...	361
பிரிந்துறைவாழ்க்கையை ...	161
பிறப்பென்னுமணினிநீங்க ...	294
பினருழுமபிலிகோலிப ...	451

பீ

பீடுடைய விருக்கையின ...	301
பீரீகாமாமாகாரீபீ	508

பு

புகழ்தலானுப் பெருவன் ...	56
புகழ்படவாழாதார் (துள-24-7)	465
புயலறல்போலும்புகழுழ்ந் ...	150
புயலவீற்றிருந்தகாமா ...	163
புரிமுழுவும்புணர்புணா ...	367
புரிந்துவாகு வீங்குநரம்பி ...	408
புருவமுமபுணாபுணர்முலை ...	367
புலந்துறை போரிய புலவர் ...	460
புலமிகசுவரை புலமை ...	67
புள்ளிப் பொறியே சுடர்நகதி ...	362
புறத்தன் நீருள புலவாமா ...	464
புனல் பொழிவனசுனை ...	89
புனற்படப்பைப்பூதாமரை ...	79
புனகாற் புணர்மருதின ...	412
புண்ணைப் பொழிலருகேபோ ...	55

பூ

பூங்கடம்பினநதாரதாநன் ...	494
--------------------------	-----

	பக்கம்.
பூங்கட்குறுந்தொடியாங்குந் ..	259
பூண்டபறையறைப்பூத ..	331
பூத்தவேகைகவியன்சினை ...	179
பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் ..	373
பூந்தணிரும்புனத் துப்பூசல்	113
பூந்சண்பொழிலிடை	194,154
பூந்தண்சினமலர்மல்கிய ...	347
பூந்தாட் புனற்றா மரை ...	413
பூநதாமரைப்போ	56,74,88,336
பூந்தாரச்சிறுகிளிபுலம் ...	150
பூமலர் துதைந்த பொழில ...	295
பூமலர் நறுங்கோதை	314
பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு ...	360
பூமனறெறுகதிரோன ...	366
பூமலைகாரணீபூமேதவேத	493
பூமேலாளாரென்பார் பூம ...	508
பூபாவாய்நீ யொருநாள் ...	73
பூமபொழிற்றண்சானல் ...	94
பூவாமா பூவிரிமா விரிபூமா	424
பூவாபொய்கைபொற்போதில்	491
பூவினாபொழிற் பிண்டியின்	394

பெ

பெயலொடுகைகிய வியன்கண்	520
பெருகலி யொலிமலி துணை ...	389
பெருககண்கயலேசேறியாழ் ...	162
பெருசிலக்குறுமகன்பிறிதோர்ந்து	145
பெருந்தகைகைமபிறிதொழிய	303
பெருமட யான்பிணைவென்றது	303

பே

பேடையை யிரும்போத்து	341, 482
பேதுற விகந்தபெருநதண்காவிரி	184
பேயமுலைவியன்ஞாலம் ...	361
பேழ்வாய்விற்றகனி ...	303

பை

பையுண்மலைப்பழுமரம்படரிய	55
-------------------------	----

பொ

பொககழனாகம் புற்றகம் நீங்கி	452
பொங்கு சாமரை தாமவீச ...	453

	பக்கம்.
பொய்மையும் (குறள்-30-2)...	133
பொருளுடைவனாகமொருகுடை	327
பொருளாடல புரியீரேல் ...	296
பொருளாளிற் புகழாமென் ...	491
பொழிலே யி டோரன்ன ...	252
பொறையன்செழியன் 360, 368	386
பொன்புனைந்தநகரம் ...	76
பொன்மலிகுடற்பூமலிகச்சி	407
பொன்னலர் துதைத்தபொரிதான்	185
பொன்னொரம்பிற்புனைகழற்கால்	62
பொன்னிணர்ஞாழ்புதல்வதியும்	229
பொன்னினன்னபுனைதுண்டாது	382
பொன்னினன்னபுனை ...	166
பொன்னினன்னபொறிசுணக	134

போ

போதலே பொருளாக்கொண்ட	453
போதவிழ்குறிஞ்சிறெடுத்தன்	149
போதார் கூந்தலிவண்ணி ..	376
போதாந்நம்பிண்டி	76, 244
போதிவருமலர்ப்பிண்டி ...	306
போதுசாந்தம்பொற்புவோதி	49
போதுசேர்கோதாய்	134
போதுசேர்துகுடபொறி ...	408
போதுபுபோரேறு பூமருதென்	430
போதுவிண்டபுண்டரீக ..	490
போதுறுமுக்குடைப்பொன்...	267
போந்துசென்றுசார்த்து ...	280
போரவுணர்க்கடந்தோய்நீ ..	287

பொ

பொளவத்தன்னபாயிருள் ...	49
------------------------	----

ம

மசயிரமாதியாவண்பூரம் ...	459
மஞ்சுக்குழ்சோலைமலைநாட ...	219
மடப்பிடியையமதவேழம்	341, 483
மட்டுத்தானுண்டுமதஞ்சேர்ந்து	463
மணிகிளர்நெடுமுடி	275, 317
மணிகிருமண்ணும் (குறள்-75-2)	33
மணிபுனைந்தமுடியினை	307
மணிமலர்ந்து (சூளா-முத்தி-6.)	485

பக்கம்.

மணிமிடைந்தபைம்பூண்	464
மணியுமிழ்ந்துமாமலைமென் ...	139
மண்டிணிந்தசிலனும் (புறம்-2)	76
மண்டலம் பண்டுண்டதினடேர்	197
மதிபுரைமுக்குடைநீழல் ...	293
மதியககெடுத்த (சீநீ-23)...	488
மதுவார்ந்தமலர்ப்பிண்டி	306
மதுவிரவியமலர்களுவிய	470
மந்தரமுமாகடலும்	216, 467
மந்தாநிலம்வந்தசைப்ப	89
மந்திரி கடிதோடிமதிபுரை	140
மயிர்சிறுவிறற்றதற்கோர் ...	510
மருந்தெனின் (குறு-71.)	73
மலிதேரான்கசசியும்	235
மலைமிசையெழுந்தமலர்தலை ..	505
மலைமுலைநீரடைமாரிமென்	362
மலைமென்மரங்கொணர்ந்து	237
மலையெனமழையெனமஞ்சென	313
மல்லன்வையமடி தொழுதேத்த	288
மல்லன்மாமழையார்ப்ப	483
மறநதும்பிநன் (குறள்-21-4.)	232
மறவாதவன்பினைமனநிற்கும்	310
மறையவரும்வந்தார்வசிட்டரும்	39
மனககனித்தன்னமணிமிசை	506
மனைக்கு (நான்பணி-22)	133, 219
மனைதுறந்து வனம்புகுமின் ..	293
மனையிற்கு நன்று முதுபோக்கு	511
மன்றலக கொன்றைமலர்மிலைந்து	375
மன்னும்வழுதிவருமருககு ...	524
மன்னுயிர்காததலான்	301

மா

மாகந்திவண்டு	197
மாக்கொடிமலை (சூளா-நா 29)	141
மாசற்றமதிபோல வணப்புற்ற...	468
மாசிலகண்ணி (சூளா-இராத-16)	489
மாநீகாமா மாகாநீமா	508
மாமலா நெடுகணமாடோக்கி	152
மாமாதாநீ நீதாமாமா	509
மாயவயை முறறோன்றி	316
மாயாத தொல்லிசை	197
மாயிரும் பரப்பகம்புதைய	378

	பக்கம்.
மாயோள் கூத்தற் குரலுநல்ல	153,194
மாயோன்மார்பி வாரம்போல...	181
மாரியோடுமலர்ந்தமாத் தாள்...	79
மாவுருவணிந்தாலுமார்வூய் ..	341
மாலேமணங்கமமுமெளவன் ..	248
மாலையால் வாடையால்	396
மாலகொண்ட பகைதணிப்பான்	315
மாவருகான்ல் வரையதர்ப்பாககர்	450
மாவடுவென்னுமலர்புரை ...	466
மாவலிசேர் வரைமார்பின் ...	468
மாவழங்குபெருங்காட்டு ...	118
மாவுமபுளளும் வதுவையிற்படர	130
மாருக்காதலா மலைமறந்தன	259, 369
மானவீடுபோழ்திற்பிணை ...	396

மி

மிககமாதவம் வீட்டுலகு ...	332
--------------------------	-----

மீ

மீன்றோந்தருந்திய ...	148
மீன்றோந்து வருந்திய ...	193

மு

முகமறிந்தார் மூதுணர்ந்தார்...	465
முதுக்குறைந்தனளே ...	122, 260
முத்தரும்பிப்பைம்பொன் ...	268
முத்தொடுமணியதயங்கு ...	283
முத்துகொன்றமொய்ம்பினுன்...	343
முநீரின் நவநீரிப்பி ...	184
முரசுதிர்வியனமதுரை ...	286
முரசுமுழங்கு (புறம்-35.) ...	19
முரன்றுசென்றுவட்டின ...	449
முருகவிழ்தாமரை மலாமேல்...	275
முருகுவிரிகமலமருவுசின்கான	491
முலைகலிக்கமுரிச்சலமாமகட்டு	366
முல்லை முறுவலித்துக்காட்டின	226
முல்லைவாய் முறுவலித்தன ...	341
முழங்குசுடன் முகந்து ...	245
முழங்குருரன் முரசியம்ப ...	309
முழங்குகளியானை ...	247
முழங்குதிரைக் கொற்கை ...	247
முழுதுலகிறைஞ்சு ...	252

பக்கம்.

முள்ளிநீடிய முதுநீர் ...	253
முறிமேனிமுத்தமுறுவல ...	362
முறிமேயாகை (மலைபடு) ...	519
முற்றொட்டிமுறவினைமுறை ...	276
முன்றூன்பெருமைக்கணின்ரு.	488
(குண்டலமேகி-க வுள்வாழ்த்து)	
முன்றிலெகரு முருகயாபாணி.	487
(குளா-நாடு 7.)	
முன்றினின்ற முடமுதிர் ...	398
முன்னுந் தொழததோன்றி ...	402

மு

முவடிவினாவிரண்டு சூழ்சுடரு.	455
(குளா-தூறு-64)	
முவாமுதலாவுலகம் மொரு.	487
(சிந்தாமணி-கடவுளவாழ்த்து)	

மெ

மெய்யறிவிவாமை யென்னு...	484
(குளாமணி-இந்தூ-80)	
மெலலிணா நறம்பூவிடாஅ ...	151
மென்றிணைகாத்து மிகுபூங்கமழ்	330

மே

மேவார்சார்கை சார்வாகா ..	503
மேன்மக்கட் (மேனமக்)கரு	187, 493

மை

மைசிறந்தன மணிவரை ...	112
மைவரைசிறத்தனமலை ...	316

மொ

மொய்த்துடன் நவருமுருகிலே...	153
-----------------------------	-----

யா

யாகாவாராயினு(குறள்-13-7)...	33
யாதானாடா (குறள்-40-7)	216
யானுந்தோழியுமாயமும	113, 332, 364

வ

வசையில்புகழ் (பட்டினப்-1)	409
வசசிரமவாவிச்சிறைமதி ...	352
வஞ்சியக்கொடியின் ...	150
வஞ்சியேனென்றவன்றன் ...	230

	பக்கம்.
வஞ்சிவெளியருகுசெல்லாம ...	350
வடாஅது, பணிபடு (புறம்-6) ...	358
வடித்தடகண்பனிகூர ...	79
வடிமலாததாராகர் ...	234
வடிடோகண்ணீர் மலகவான ...	134
வடிவடைநெடுமுடிவான ...	314
வட்டொட்டியனை ...	382
வண்கொன்றையையருட்டும் ...	56
வண்டாபூககோதைவரிவளை ...	242
வண்டிவருமலாவெட்சி ...	197
வண்டுபடக்குவளை ...	192
வண்டுளாபூநதார ...	266
வண்டுறழ் றுககோதை ...	79
வண்ணத்திலெனரேறுதி ...	510
வண்ணடுவாழும்மலர்நெடுக ...	157
வண்பாராரணமன்னாபொன் ...	451
வண்மைமதம்பொழிந்து ...	228
வந்துபேரினுயிவாழும் ...	43
வம்பலேததவனமுலையான் ...	95
வயலாமைபுழுக்குண்டு ...	120
வயலுமுலார்வாழ்வாருள் ...	33,504
வரிகொளரவுமதியுஞ்சுழல் ...	267
வரிசைபெரிதுடையா ...	350
வரைமெனமாடககனோங்குபு ...	395
வலமாதிரத்தான்வளிகொட்ப ...	412
வலம்புரிகலந்தொருபால ...	302
வழாஅருஞ்சிற்றெய்வந ...	164
வளக்குளக்கரைமாரீலங் ...	97
வளம்பட (நாலடி-11-3.) ...	234
வளரினங்கொகை ...	151
வளாகொடியன (தூளா-தூது-4) ...	81
வள்ளெயிறுப்பேழ்வாய் ...	521
வா	
வாஅம்புரவிவழுதியோ ...	523
வாஅவழுதிமதுரைமறுகினி ...	523
வாகுமுகர் தேன்மலர் ...	360
வாகுபுகொள்ளினின்றான் ...	399
வாடாதமணமாலவானவர் ...	288
வாணெடுகண்பனிகூர ...	283
வாமமணிமேகலையார் ...	510
வாயாரோய்மருந்தாகிவருந் ...	468

	பக்கம்.
வாப்பவளமவேய்த் தாண ...	62
வாராரேயென்றென்றமாலே ...	77
வாரபணியதாமத்தால் ...	313
வாலவெள்ளருவி ...	383
வாளாவாகுமலவீகிய ...	342
வாளுமவாளியுட ...	498
வாளுறமுயாவிசுர்பின் ...	303
வாளுற்றகண்ணாளை ...	316
வாளோதடகண ...	38
வானேமேயநதவள்ள கோட்டு ...	402
வாள்வரிவேகைவழங்குரு ...	330
வானகச்சோலுவரையதர் ...	266
வானிலவிழுமிலாரப்பமருவி ...	454
வாணுறசியிந்தனைவையக ...	264
வாளுங்கு சிமையதது ...	118
வான்றேயும் பொன்னெயில் ...	62

வி

விடஞ்சுழுவிரிவிடை ...	271
விடத்தகைய வினைக்கி ...	284
விடாஅவிடா அுவேரிது ...	166
விடாஅதுகழலுமென ...	319
விடுகைபோலுள்ளததுத்திர ...	528
வித்தகர்செய்தவினக்குமுடி ...	345
வியந்தனளிந்து வினை ...	252
விரிகதிர்மதிமுக மடநடை ...	333
விரிந்துஞ் சுருங்கியும் ...	169
விலங்குநீண் முடியிலக ...	452
விலங்குகாடுமக்கள் (குறள்-41-10) ...	363
வில்லம்பு வேய்தோள் ...	363
வில்லாளருள்ளாரேலவாளிலா ...	504
வில்லுடையான் வானவன் ...	229
வினக்குண்ப பசும்பொன் ...	298
வினமபனத தியற்கை விரிக்குங் ...	526
வினையெனனும் வியன் ...	296
வினையததான்மிடைந்தோ ...	449
வினையொழிபொழுதின்கட் ...	394

வீ

வீங்குமணிவிசிதவிலங்கு ...	403,426
---------------------------	---------

வெ	பக்கம்	வே	பக்கம்.
வெண்மண லெக்கர்	373	வேகசையஞ்சாரலோக்கிய ...	184
வெலற்கரும வினைப்படைக	291	வேகசைவாய்ன வியன	412,470
வெளியவும் வெற்பிடை	... 167	வேதமுதல்வ வேதமில்சணித.	186
வெறிகமழ்தண்புறவின	50,401,466	வேதனைவொரினின்(குறுந்-140.)	374
வெற்கொண்டலரும்	.. 313	வேந்தாக்கு முனைவாககு	.. 296
வெறியுறு கமழ்கண்ணி	... 246	வெய்விடுத்த மெனரேருளு	... 79
வெறிவிரவு புனசடைமேல்	272	வேரல்வேலி (குறுந்-18)	189,261
வென்றான்வினை(நூர்-நாப்பு)	101	வை	
		வைகலுமவைசல் (நாலடி-4-9.)	219
		வையகமெல்லாநகழனியா	... 237

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
356	22	சூறித்தே	சூறித்தே
365	12	யுரைத்தன	யுரைத்தனவு
366	24	தனக்கான	தனக்கான்
370	5	கொளாஅ	கொளாஅல்
391	24	யடுக்கை	யடுக்கிசை
393	29	கொட்டுப்போலவும்	கொட்டும்போல
397	26	என	எனவும்
399	6	யாதாக்கொலே	யாதாக்கொலோ
405	10	யுத்தியாவன	உத்தியாவன
408	30	ஆசிரியர்	ஆசிரியர்மதம்பற்றி
412	1	வியமொடு	விமயமொடு
"	11	வறிகொட்ப	வளிகொட்ப
419	15	நீர்சோலை	நீன்சோலை
"	16	காடா	காடா
420	23	யின்றமிழ்ப்போ	யின்றமிழ்போ
426	28	தோமாவின்	தோமாவின்
430	13	றன்போ	றன்போர்
451	12	பாட	பாடப்
473	15	வித்தியனை	வித்தியனை
475	29	பட்டது.	பட்டன.
"	"	கனையும்	கனும்
"	30	எழுகியிருக்கிறது.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.
487	21	வுலகம்மொ	வுலகம்மொரு
498	18	சீவீமுகம்	சீவீமுகம்
538	8	தொய்வங்	தெய்வங்

